

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 78. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 910/4/ - vrácený Senátem
2. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu
3. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
4. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 78. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 22. prosince 2020

Obsah:

Strana:

22. prosince 2020

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 1441).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	9
Řeč poslance Ondřeje Veselého	10
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	10

1. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 910/4/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	11
Řeč senátora Zdeňka Nytry	13
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	13
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	17
Řeč poslance Miroslava Kalouska	18
Řeč poslance Mariana Jurečky	19
Řeč poslance Radima Fialy	21
Řeč poslance Miroslava Kalouska	22
Řeč poslance Mariana Jurečky	22
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	22
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	24

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	26
Řeč poslance Mariana Jurečky	27
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	28
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	30
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	31
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	31

Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	32
Řeč poslance Mariana Jurečky	32
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	33
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	33
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	33
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	33
Řeč poslance Pavla Blažka	34
Řeč poslance Jana Chvojky	35
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	35
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	35
Řeč poslance Václava Klause	36
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	36

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	39
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	40

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	40
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	41
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	41
Řeč poslance Jana Skopečka	42
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	42
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	43
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	43
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	44
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	44
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	44
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	45
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	45
Řeč poslance Václava Klause	46
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	46
Řeč poslance Ondřeje Veselého	46
Řeč poslance Jana Skopečka	48
Řeč poslance Pavla Blažka	49
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	51

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jiřího Dolejše	52
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	53
Řeč poslance Tomáše Martínka	53
Řeč poslance Ondřeje Veselého	54
Řeč poslance Jana Skopečka	55
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	55
Řeč poslance Lukáše Černožského	56

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	56
Řeč poslankyně Věry Kovářové	57
Řeč poslance Václava Klause	58
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	59
Řeč poslance Miroslava Kalouska	60
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	61
Řeč poslance Stanislava Grospiče	62
Řeč poslance Miroslava Kalouska	63
Řeč poslance Josefa Hájka	64
Řeč poslance Miroslava Kalouska	64
Řeč poslance Lukáše Černožského	65
Řeč senátora Zdeňka Nytry	65
Řeč poslance Miroslava Kalouska	66
Řeč poslance Lukáše Černožského	66
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	66

Usnesení schváleno (č. 1442).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

2. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	67
Řeč poslance Víta Rakušana	70
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	72
Řeč poslance Mariana Jurečky	77

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Výborného	79
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	82
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	85

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Mariana Jurečky	90
Řeč poslance Dominika Feriho	92
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	94
Řeč poslance Lea Luzara	97
Řeč poslankyně Jany Černožkové	99
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	100
Řeč poslance Václava Klause	101
Řeč poslance Lubomíra Volného	102

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	105
Řeč poslance Dominika Feriho	106
Řeč poslance Patrika Nachera	107
Řeč poslankyně Olgy Richterové	109
Řeč poslankyně Heleny Válkové	111
Řeč poslance Lubomíra Volného	114
Řeč poslance Martina Kupky	115
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	116
Řeč poslance Mariana Jurečky	117
Řeč poslance Lukáše Černoorského	118
Řeč poslance Víta Rakušana	118
Řeč poslance Mariana Jurečky	118

Usnesení schváleno (č. 1443).

Řeč poslance Víta Rakušana	119
----------------------------------	-----

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
22. prosince 2020
Přítomno: 117 poslanců

(Schůze zahájena v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – viděl jsem tady paní místopředsedkyni, zahajují 78. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Aby byla zaznamenána účast na našem zasedání, všechny jsem vás odhlásil, prosím, přihlaste se znovu svými identifikačními kartami. Pan kolega Černohorský má náhradní kartu číslo 10. A ostatní kdyžtak mi ohlaste.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 78. schůze 16. prosince. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne. Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze.

Navrhuji, aby se ověřovateli schůze stali pan poslanec Stanislav Berkovec a poslanec Petr Dolínek. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 1, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 1 z přítomných 90 pro 90. Návrh byl přijat. Konstatuji, že ověřovateli 78. schůze jsme určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Petra Dolínka.

Sdělují, že do zahájení této schůze požádali o omluvení členové vlády: Marie Benešová, Karel Havlíček, Lubomír Metnar, Tomáš Petříček do 13 hodin, Robert Plaga a Miroslav Toman – všichni z pracovních důvodů.

Pokud jde o poslance, jsme v poloviční přítomnosti, takže konstatuji, že všichni, kteří nejsou přítomni ani nejsou omluveni písemně, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

Paní poslankyně, páni poslanci, dne 5. října od 0.00 hodin tohoto roku vláda vyhlásila v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označované jako SARS-CoV-2 na území České republiky nouzový stav na maximální dobu třiceti dnů. Poslanecká sněmovna následně na své 76. schůzi dne 9. prosince tohoto roku svým usnesením 1409 znovu prodloužila na základě žádosti vlády dobu trvání nouzového stavu do 23. prosince letošního roku.

Podle článku 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, může vláda dobu po vyhlášení nouzového stavu prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny. Dne 18. prosince tohoto roku vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o prodloužení doby nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS-CoV-2, a to do 22. ledna 2021. Podle § 109m odst. 1 zákona o jednání Poslanecké sněmovny rozhodne Sněmovna o takovém návrhu ve zkráceném jednání. Máme tedy kromě pořadu schůze ještě další návrh vlády, kterým bychom rozšířili pořad schůze.

Nyní tedy přistoupíme k vlastnímu pořadu naší 78. schůze, tak jak je uveden na pozvánce, s tím, že předseda Poslanecké sněmovny přednostně na pořad schůze, koná-li se dle návrhu pořadu 78. schůze, bod Žádost vlády o prodloužení nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS-CoV-2 navrhuje projednat jako bod číslo 2 dnešního jednání. (V sále je silný hluk.)

Ptám se, protože jde o řádnou schůzi svolanou organizačním výborem, jestli se někdo dále hlásí k návrhu pořadu schůze. Vidím předsedu poslaneckého klubu ODS. Pane předsedo, já vám hned udělím slovo, požádám kolegy a kolegyně, aby diskuze mimo pořad schůze přenesli do předsálí a těm, kterým je uděleno slovo, dali možnost, aby se v důstojném prostředí vyjádřili k pořadu 78. schůze. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych navrhl rozšíření našeho programu, a to tak, abych navrhl bod číslo 3. Respektuji, to, co před chvílí říkal pan místopředseda, to znamená, že vláda chce projednat žádost o prodloužení nouzového stavu jako bod číslo 2.

Takže navrhuji, abychom na program zařadili jako bod číslo 3, první čtení sněmovního tisku 1039. Je to návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Jana Farského a dalších na vydání zákona o státní pomoci při mimořádných opatřeních vyhlášených v souvislosti s epidemií koronaviru SARS-CoV-2, tzv. odškodňovací zákon.

Já si myslím, že i v tom bodě 2 lze očekávat v průběhu debaty zcela legitimní názory k tomu, abychom mysleli na odškodňování těch, kteří v důsledku opatření, které přijímá vláda, mají buď pozastavenou, nebo omezenou podnikatelskou činnost. Existuje, platí krizový zákon. Podle krizového zákona má stát platit veškeré škody, které vzniknou v průběhu krizového řízení. Tento návrh zákona vychází vstříc všem podnikatelům a navrhuje jasná pravidla pro stát i pro ty, kteří buď nemohli v plném rozsahu, nebo vůbec podnikat. A vidíme, že v této chvíli nejsme schopni odhadnout, kdy ta omezení skončí, a my bychom měli za potřebné, abychom dneska v prvním čtení tento návrh zákona projednali.

Jsme si vědomi výhrad, které k tomu napsala vláda, a za předkladatele chci říct, že jsme připraveni věcně debatovat a případně se dohodnout na pozměňovacích návrzích k tomu, abychom zkraje příštího roku, v prvních měsících, mohli odškodňovací zákon přijmout. Myslím si, že by bylo výborné, kdyby se nám povedlo najít širší politickou shodu a dát jistotu v tom, v té nejisté době, kterou máme za sebou, ale i v té nejisté době, kterou máme před sebou. Samozřejmě argument může být, že vláda připraví jiný, lepší, komplexnější atd. Nicméně já myslím, že by bylo dobrým signálem v tomto čase říct, že Sněmovna myslí na ty, kteří mají omezené podnikání, kteří nevědí, kdy to skončí, a že už jsme začali projednávat návrh zákona, který by jim mohl přinést aspoň trochu jistoty v této nejisté době. Věřím, že jsme schopni tento návrh podpořit napříč politickým spektrem, jsme schopni to propustit do druhého čtení a pak vést opravdu věcnou a konkrétní a detailní debatu o parametrech takového zákona. Děkuji za případnou podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Nyní pan poslanec Veselý se hlásí do rozpravy k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nemám návrh na doplnění pořadu schůze, ale na prohození bodů. Pokud tady mluvíme o tom, že něco způsobí škodu, tak další, co způsobí škodu, bude určitě daňový balíček, protože jak jsem pochopil, nějaký tady projde. Takže navrhuji, aby se změnilo pořadí tak, aby napřed byl projednán nouzový stav a poté daňový balíček. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji. To byla replika, protože to nebyl návrh, který bychom měli hlasovat. Kdo dál k pořadu schůze? (Mimo mikrofon hovoří poslanec Veselý.) Obrátit daňový balíček. První je nouzový stav, druhý je daňový balíček. Dobře. Ale bod 3 tedy by zůstával tak, jak je navržen.

Takže nejdříve bychom hlasovali o tom, že zařadíme nový bod do schůze. Musíme odhlasovat, že zařadíme do schůze, teď bez pořadí vzhledem k tomu, co padlo, návrh vlády k nouzovému stavu tak, jak navrhl předseda Poslanecké sněmovny, to bude první hlasování. Druhé hlasování bude zařadit tisk 1039 a třetí hlasování bude vyměnit bod číslo 1, daňový balíček, za bod číslo 2, protože pan kolega Stanjura ho navrhoval až za tyto dva body. Takhle je pořadí.

Tak nejdříve tedy budeme hlasovat o zařazení bodu nouzový stav, zatím bez pořadí.

Hlasování je číslo 2, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro doplnění programu o návrh vlády o prodloužení nouzového stavu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 2, z přítomných 102 poslanců pro 88, proti 9. Návrh byl přijat.

Nyní kdo souhlasí, aby za zařazené body vládou byl zařazen bod – tisk 1039 – tedy odškodňovací zákon, abych to zjednodušil, abych nemusel číst celý název zákona.

Rozhodneme v hlasování číslo 3, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, ze 100 přítomných 40 pro, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Nyní je tedy návrh, abychom... S technickou poznámkou pan kolega.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobré ráno, u hlasování číslo 2 jsem hlasoval proti, na jistě mám ano. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to jenom pro stenozáznam. Nyní tedy návrh pana kolegy Veselého, abychom jako první bod projednávali nouzový stav a pak teprve ten bod, kterým byl vrácený zákon Senátem.

Rozhodneme v hlasování číslo 4, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 4, přítomen 101 poslanec, pro 12, proti 15. Ani tento návrh nebyl přijat.

Tedy budeme hlasovat náš program schůze. Bude bod číslo 1, zákon vrácený Senátem, tzv. daňový balíček, a bod číslo 2 bude žádost vlády o prodloužení nouzového

stavu. Další body, pokud bychom pokračovali, jsou samozřejmě vzhledem k tomu, že jde o řádnou schůzi, interpelace, které by ovšem připadaly na čtvrtek.

Rozhodneme o programu schůze jako celku v hlasování číslo 5, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pořad schůze takto doplněný. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 5, přítomno 103, pro 91 poslanec, proti nikdo. Pořad schůze byl schválen, tak budeme se tedy pořadem schůze řídit.

Zahajují bod číslo 1. Bodem číslo 1 je

1.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 910/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 910/5, informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi senátora Zdeňka Nytru, žádám, aby se usadil u stolku zpravodajů. (V sále je velmi rušno.) O totéž žádám místopředsedkyni vlády a ministryni financí Alenu Schillerovou a požádám ji zároveň, až se situace uklidní, aby se za vládu České republiky k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila.

A teď tedy, paní vicepremiérko, musíme posečkat, až se situace uklidní. Požádám hloučky ve sněmovně, aby diskuze přenesly do předsálí. Vážené kolegyně a kolegové, schválili jsme pořad schůze, budeme se jím řídit a žádám všechny, kteří nebudou diskutovat k zákonu v oblasti daní, aby přenesli diskuzi do předsálí nebo aby zaujali svá místa a nechali vystoupit místopředsedkyni vlády a ministryni Alenu Schillerovou. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji pane místopředsedo. Dámy a pánové, předstupuji před vás dnes ještě jednou a věřím, že naposledy, s žádostí o souhlas s daňovými změnami, které mezi jinými představují razantní snížení daňové zátěže, podporu ekonomiky, odstranění dlouhodobých diskriminací a distorzí, stejně jako dalších opatření reagujících na současnou krizi. Chtěla bych vás proto z tohoto místa požádat o souhlas s kompromisní verzí schválenou Senátem. S verzí, která kromě snížení daní z příjmů pro zaměstnance na 15 a 23 % rovněž zvyšuje základní slevu na poplatníka o 3 tisíce korun v roce příštím a o další 3 tisíce v roce 2022. Současně tato verze daňového balíčku přináší úpravu rozpočtového určení daní ve prospěch obcí, měst a krajů. Je to kombinace, která pomůže bezmála 4,5 milionu zaměstnanců, stejně jako zaměstnavatelům, kteří tak budou moci udržet vysokou zaměstnanost a věnovat prostředky na zotavení svého byznysu po těžké recesi a obnově investiční aktivity a rozvoji firem.

Bez nadsázky stojíme na rozcestí, zda brzký návrat do normálu, nebo pomalé a nejisté zotavení z krize. Z minulosti víme, že stačí málo, a naše země si může způsobit novou krizi vlastními chybami, zejména zaškrtní-li ekonomiku a zhorší očekávání občanů a firem. A platí to i obráceně. Goethe napsal, že ke všemu, co je velké, je zapotřebí odvaha. Myslím, že tato vláda – samozřejmě s podporou Sněmovny – už v boji o záchranu ekonomiky, podnikání a udržení životní úrovně dokázala, že umí přicházet s opravdu

rozhodnými kroky. S rozhodnými kroky, za kterými si stojíme a za které jsme připraveni nést plnou politickou zodpovědnost.

Dovolím si v této souvislosti připomenout jarní plošné moratorium na úvěry, se kterým jsme přišli jako jedna z vůbec prvních zemí. To bylo něco, co bylo prostě úplnou novinkou. Nebyly s tím zahraniční zkušenosti, které bychom mohli převzít. Moratorium jsme však prosadili a zafungovalo. A zafungovalo právě v okamžiku, kdy ho bylo potřeba nejvíce. Obavy o narušení vztahu věřitel – dlužník se nenaplnily. Ukázali jsme, že i malá země může být průkopníkem. Moratorium využilo 360 tisíc dlužníků, kterým tento krok významně pomohl, 360 tisíc různých příběhů.

Díky novelám rozpočtu pokaždé tak hlasitě diskutovaným jsme na podporu ekonomiky vyplatili ke konci listopadu již přes 241 miliard korun. Ukázalo se tak, že jsme postupovali naprosto v souladu s celoevropskými trendy. Nejružnější obavy se prostě nenaplnily. A já jsem přesvědčena o tom, že se nenaplní ani v tomto případě. Naopak věřím, že daňový balíček pomůže rozběhnout motor naší ekonomiky. Jízda na púl plynu není pro zotavení se z nehlubší krize novodobé historie České republiky adekvátní reakcí rozhodné vlády a Parlamentu.

Ačkoliv nejsledovanější a nejskloňovanější změnou v daňovém balíčku je zdanění práce, obsahuje i další podstatné úpravy. V souvislosti s podporou ekonomiky bych též uvedla mimořádné zrychlení odpisů pro letošní a příští rok. Díky němu budou firmy a podnikatelé více investovat, protože jim zkrátka zůstane na investice více prostředků. Vedle zrychlení odpisů balíček odstraňuje i zbytečnou administrativu, když trvale zvyšuje hranici pro povinné odpisování ze 40 na 80 tisíc korun. Nově si veškerý majetek do této částky bude moci podnikatel odepsat jednorázově.

Dále novela obsahuje úpravu stravenkového paušálu, která v důsledku pandemie získala další rozměr. Znamená totiž více peněz pro provozovatele stravovacích zařízení a přístup k zaměstnaneckým benefitům pro další milion zaměstnanců.

Předložený návrh posiluje také rozhodovací pravomoci místních samospráv v oblasti daní z nemovitých věcí. Tím umožní stanovit místní koeficient zvláště pro jednotlivé části obce. Dnes je způsob úpravy velmi rigidní a umožňuje určit koeficient pouze jednotně pro celé území. Obce tak prostřednictvím této úpravy získají možnost spravedlivější daňové politiky a případně i zvýšení svých obecních příjmů.

Je tu ale i řada jiných změn s jasným společným jmenovatelem, zlepšit daňové prostředí a reagovat na současnou složitou situaci. Například uznatelnost výdajů souvisejících s koronavirem, rovné podmínky u zdanění příjmů z dluhopisů, jednodušší vykazování dobýjení elektromobilů, úleva pro rodiče hospitalizovaných dětí nebo snadnější vstup na trh pro malé distributory lihu.

Dámy a pánové, zvykli jsme si žít v období růstu, hojnosti a dostatku. Současná situace a zkušenost s koronavirem mnohým otevřela oči a pomohla pochopit hodnotu toho, co je skutečně důležité. Dovolím si mírně parafrázovat a říct, že rok 2020 nesl prvky dekadence a úzkosti. Pevně věřím, že rok příští bude naopak rokem renesance a obnovy nejen české ekonomiky, ale především společnosti jako takové. Abychom k tomu lépe přispěli, žádám vás o podporu daňového balíčku ve verzi schválené Senátem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové. Nyní požádám, aby se slova ujal Zdeněk Nytra, senátor, který nám odůvodní usnesení Senátu. Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Zdeněk Nytra: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, krátkou informací o tom, jak probíhalo schvalování v Senátu, jste všichni obdrželi. Chci poděkovat paní ministryni financí za vyčerpávající úvodní slovo, takže budu v podstatě velice stručný.

Před vámi jsou dneska tři možnosti. Schválit senátní verzi daňového balíčku, k tomu se ještě vrátím, senátní verzi daňového balíčku zamítnout a schválit vaši původní verze, to znamená schválit větší zatížení příjmové stránky rozpočtu, a dovolím si tvrdit, zařiznutí rozpočtu měst, obcí a krajů. Anebo neschválit nic, daňový balíček jednoduše hodit do koše. Nemyslím si, že je to dobrá varianta, protože tento daňový balíček obsahuje spoustu prospěšných bodů, opět, jak říkala paní ministryně financí, formou zrychlených odpisů počínaje a další a další. Proto vás chci všechny požádat o schválení.

Touto senátní verzí necháte více peněz v peněženkách všem lidem, kteří platí daně, rozšíříte okruh zaměstnanců, kteří žádné daně platit nebudou muset, zrušíte nespravedlivé a nebezpečné zdanění prodeje rodinných firem a startupů a jejich případný přesun mimo Českou republiku a v neposlední řadě budete z velké části kompenzovat dopad daňového balíčku na rozpočty krajů, měst a obcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Zdeňkovi Nytrovi a ptám se, jestli se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka garančního výboru, tedy rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny, paní poslankyně Miloslava Vostrá. Asi nemá zájem.

Takže můžeme otevřít rozpravu. Mám čtyři přihlášky s přednostním právem, kolega Veselý tedy posečká. Prvním přihlášeným je Tomio Okamura, následuje Lukáš Černohorský, Miroslav Kalousek a Marian Jurečka. Dobře, evidují další přihlášky. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hnutí SPD chce nechat co nejvíce peněz v peněženkách pracujícím lidem, a zvláště těm nízkopříjmovým a středněpříjmovým občanům. Jsou to oni, kdo navíc dnes nejvíce trpí škodami, které vznikly v důsledku vládních koronavirových opatření. Samozřejmě stejně tak nejvíce trpí nejenom zaměstnanci, ale také živnostníci a střední a malé české firmy a pochopitelně invalidní, starobní důchodci. Ale i ti díky hlasům poslanců SPD dostali těch 5 tisíc korun navíc a i důchody se budou příští rok navyšovat také díky poslancům hnutí SPD.

A právě proto, že chceme, aby pracující lidé měli více peněz v peněženkách, tak proto díky hlasům poslanců SPD prošlo před pár týdny ve Sněmovně zrušení superhrubé mzdy a zvýšení slevy na poplatníka. Ta sleva na poplatníka se už nezvyšovala dvanáct let. Dvanáct let všechny dosavadní vlády v podstatě kašlaly na pracující lidi, protože tu skupinu pracujících lidí berou ostatní strany jako něco automatického. Oni prostě automaticky počítají s tím, že pracující lidé pracují, potom je stát sedfe z daní a v podstatě

ty daně se potom přerozdělují na různé nepřizpůsobivé a na další, dá se říci, nepotřebné výdaje.

A dnes nám tady ten zákon vrátil Senát. Vrátili nám ten zákon, kde my jsme hlasy tří politických stran – před několika týdny byla ve Sněmovně zrušena superhrubá mzda a zvýšena sleva na poplatníka, aby pracující lidé měli více peněz v peněženkách. Hnutí SPD prosazuje snížení daní, proto podporujeme původní sněmovní verzi daňového balíčku, která daně pracujícím občanům snižuje více než ta senátní. Zdá se ale, že původní sněmovní verze nebude mít dostatečnou podporu ostatních stran, protože ODS z toho, co původně podpořila, couvla a podporuje menší snížení daní pro pracující lidi. Podobně z toho couvly i hnutí ANO. A chtěl bych poznamenat, že ta superhrubá mzda byla zrušena ve Sněmovně hlasy tří politických stran: SPD, hnutí ANO a ODS. Z tohoto dvě strany, ODS a hnutí ANO, z toho původního návrhu, který jsme ve Sněmovně prohlasovali, tak z toho couvly. Nevím, proč ODS a hnutí ANO trestají pracující lidi za to, že pracují, protože jak víme, tak zdanění práce v České republice je jedno z nejvyšších v Evropě, takže naopak by se mělo snižovat. A mělo by se snižovat více, abychom se srovnali s těmi vyspělými zeměmi.

Takže aby prošlo byt' i menší snížení daní, hnutí SPD podpoří senátní verzi. A pokud dojde na hlasování o té sněmovní, podpoříme tu sněmovní. Pro občany bych dodal, že procedura je totiž taková, že se nejprve hlasuje o verzi senátní, a pokud bude schválena tato, o té sněmovní se již nehlasuje. Takže my chceme, aby prošlo alespoň nějaké snížení daní pracujícím lidem, když tedy ODS a hnutí ANO změnilo názor po hlasování ve Sněmovně.

Rozdíl mezi senátní verzí a sněmovní verzí je v tom, že senátní verze zachovává zrušení superhrubé mzdy a snížení sazeb daní z hrubé mzdy, 15 % pro nízkopříjmové a středněpříjmové občany a 23 % pro vysokopříjmové občany. Což bylo i hlasy SPD schváleno Sněmovnou. Ale zároveň senátní verze snižuje zvýšení základní daňové slevy na poplatníka schválené Sněmovnou na zhruba 28 tisíc korun. Tak jako tak dochází u obou verzí ke zvýšení slevy na poplatníka, tedy k tomu, že pracujícím lidem zůstane více peněz v peněženkách, a to je dobře. Nicméně jak jsem řekl, u té sněmovní verze by zůstalo pracujícím lidem v peněženkách o něco více.

Hnutí SPD tedy podpoří návrh Senátu, protože podporujeme, aby občané platili méně na daních a zároveň jim zbylo více peněz. Pokud ale senátní verze neprojde tak, jak jsem říkal, potom budeme hlasovat pro verzi, kterou jsme navrhli a podpořili a byla také schválena Sněmovnou. Sněmovní verzi považujeme za lepší, protože více snižuje daně pracujícím lidem. Podpora snížení daní pracujícím lidem byla naprosto správným rozhodnutím poslancekého klubu SPD. A vítáme také v této souvislosti prohlášení prezidenta Miloše Zemana, který nebude takzvaný daňový balíček svým podpisem vetovat. SPD je dlouhodobě pro snižování daní, přičemž vládní koaliční ČSSD naopak odmítá snižovat daně pracujícím lidem. Především je to ta ČSSD.

Jinak proto z tohoto důvodu nemůžeme souhlasit s výroky premiéra Andreje Babiše a jeho ministryně Aleny Schillerové, která označila zvýšení slevy na poplatníka, tedy podporu pracujících lidí, za finanční katastrofu pro stát. To je dost úsměvné, protože při pohledu na to, že vláda vyplácí horentní peníze takzvaným nepřizpůsobivým a politickým proimigračním neziskovým organizacím, například Organizaci pro pomoc uprchlíkům, mi spíše připadá, že finanční katastrofou pro stát je tato vláda, když takto strukturuje rozpočet. To znamená, vláda na jednu stranu teď po senátní, po tom, co prošlo Senátem,

tak snížila to zvýšení slevy na poplatníka, to znamená, opět ubrala peníze slušným pracujícím lidem oproti té původní sněmovní verzi, na druhé straně jsme tady minulý týden v pátek hlasovali o státním rozpočtu na příští rok, kde se vyplácí peníze proimigračním neziskovkám, nepřizpůsobivým a tak dále a tak dále. A s tím prostě SPD nesouhlasí, s taktó strukturovanými rozpočty. Protože zvláště teď v krizi musíme přesunout peníze. Musíme škrtnout tyhle zbytečné, nepotřebné výdaje, které nic nepřinášejí slušným lidem, nebo i ty sociální dávky je potřeba podmínit například pracovní minulostí nebo čistým trestním rejstříkem a tak dále.

Ostatně novela zákona z pera SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými už tady leží půl roku a doufám, že konečně dojde tedy v lednu na to druhé čtení, protože prvním čtením už nám prošla. A abychom konečně ukončili to zneužívání, abychom přesunuli ty peníze ke slušným lidem. Ti je teď potřebují. Je potřeba zrušit v rozpočtu všechny tyhle nepotřebné výdaje. Je potřeba snížit peníze na solární barony. Je potřeba zrušit inkluzi ve školství a naopak podpořit speciální školy, kde zdravotně postižené děti dostanou maximální možnou péči a zároveň v běžné výuce ty talentované děti také dostanou tu nejlepší možnou péči, aby se mohly vzdělávat.

Je potřeba zrušit ty drahé zahraniční armádní nákupy bojové techniky, kdy vláda chce dávat 50 miliard do německé ekonomiky na nákup německých bojových vozů. Já nevím, proč se to neodloží. Vždyť my potřebujeme podporovat teď přece českou ekonomiku. My potřebujeme, aby stát lil peníze do českých firem s českými zaměstnanci, které platí daně v ČR. To všechno jsou výdaje, které lze teď škrtnout a přesunout směrem ke slušným lidem, ať jsou to důchodci, ať jsou to živnostníci, zaměstnanci, nebo malé a střední české firmy.

Takže mě z tohoto pohledu opravu připadá velmi nevhodné, když se tady ODS a hnutí ANO oproti původní sněmovní verzi potom v Senátu domluví, že vlastně opět potrestají ty pracující lidi a tu původní zvýšenou slevu na poplatníka, která, jak říkám, ani nekopirovala inflaci, protože dvanáct let se nezvyšovala ta sleva na poplatníka původně, tak v podstatě zase to očekávání, co měli pracující lidé, a měli radost z toho, že konečně jim zůstane v peněženkách v průměru o dva tři tisíce více, co se týče průměrného výdělku v ČR.

A díky té slevě na poplatníka jsem chtěl říct ještě jednu věc. Protože my, SPD, jsme hlasovali pro zrušení superhrubé mzdy v souladu s naším programem i zvýšení slevy na poplatníka, tak tady nějací neznámkové kritizovali SPD, že prý kvůli zrušení superhrubé mzdy, že je to zvýhodnění vysokopříjmových skupin obyvatel. Že prý podporujeme bohatší. No není to pravda, protože ti, co to říkali, tak si nevšimli, že zároveň prošlo zvýšení slevy na poplatníka. Takže samozřejmě ta kombinace zrušení superhrubé mzdy a zvýšení slevy na poplatníka naopak pomáhá těm nízkopříjmovým skupinám občanů a těm středněpříjmovým. Takže jsem rád, že i tenhle hoax, i tenhle nesmysl, můžu tady vyvrátit. Protože naopak ta kombinace zvýšení slevy na poplatníka, zrušení superhrubé mzdy pomáhá právě těm nízkopříjmovým a středněpříjmovým občanům. Těm zbyde také o hodně více v peněženkách.

No a co se týče té slevy na poplatníka, kterou teď Senát bohužel snížil, snížil to zvýšení, které jsme odsouhlasili ve Sněmovně, tak i ekonomové se mimo jiné s námi politiky výjimečně shodují, že zvýšení slevy na dani na poplatníka, tedy finanční podpora pracujících lidí s nízkými a středními příjmy, byla z celého daňového balíčku nejvíce ekonomicky a společensky racionální částí. Protože vytváří skutečnou daňovou progresi

pro lidi s nižšími příjmy a přináší jim vyšší příjem, který nezatěžuje zároveň zaměstnavatele. To je důležité. Zároveň to, že zůstane pracujícím lidem více peněz v peněženkách vlastně díky tomu zvýšení slevy na poplatníka, to nijak nezatěžuje zaměstnavatele, že by měl nějaké více náklady. A je také motivací legálně pracovat. Navíc ekonomové říkají, že toto zvýšení nejnižších příjmů má nejvyšší potenciál zvýšit spotřebu, a tak alespoň zčásti kompenzovat daňový výpadek posílením růstu ekonomiky.

Takže mě velmi mrzí, že ODS spolu s hnutím ANO nakonec ustoupily, v podstatě už den potom, co tady bylo prohlašováno, změnily názor a upravily ten původní sněmovní návrh, takže teď hlasujeme o tom méně výhodném návrhu pro pracující lidi a ten tady podle všeho asi projde. No, tak jako tak když aspoň o něco více peněz v peněženkách necháme pracujícím lidem, tak je to dobře. Proto jsem říkal, že SPD bude hlasovat i pro tu senátní verzi, ať projde aspoň nějaká.

Jakkoli za SPD navrhujeme úspory nepotřebných výdajů ve státním rozpočtu, o kterých jsem už tady hovořil, dal jsem tady konkrétní příklady, kde na to vzít, i na ten výpadek příjmů v rozpočtu, který samozřejmě způsobí to zrušení superhrubé mzdy, takže jsou na to peníze, je potřeba ale přeskupit peníze ve státním rozpočtu, což zase vláda nechce zároveň udělat. Tak je nám jasné, že jen úspory gigantickou rozpočtovou sekeru nemusí vyřešit. Je třeba, aby stát hledal skutečně příjmy i jinde. Měli bychom začít zdaněním zisků nadnárodních korporací, ten zákon tady leží z pera SPD už několik měsíců, připravil ho náš poslanec Jan Hrnčíř. A dále je samozřejmě třeba, aby stát investoval také do ziskových projektů. To samozřejmě stát nedělá. A největším problémem deficitního rozpočtu je fakt, že vláda zcela evidentně spoléhá na to, že chybějící peníze v rozpočtu vymačká z pracujících lidí a firem.

Co se týče těch investic do ziskových projektů, víme, že vlády na západ od nás, západní vlády, mají přímo podíly v ziskových firmách, v ziskových komerčních firmách, například ve světových automobilkách, a snaží se takto investovat, aby právě vydělávaly peníze i mimo výběr daní. Takže to já tady říkám dlouhodobě, že i česká vláda by měla tímto moderním západním způsobem uvažovat, ale je to jako když hrách na zeď hází a v podstatě vlády, všechny dosavadní vlády jediné, co dělají, tak v podstatě co nejvíce dřít pracujícího člověka a přerozdělit peníze. Ale to je prostě málo, to na ten rozpočet nestačí, na udržitelný rozpočet. Takže to je sice bohužel nejjednodušší, sedět toho pracujícího člověka, co tady předvádějí vlády, ale také nejhloupější cesta. Protože růst zdanění práce a drobných a středních firem je cesta do pekla. Růst zdanění těch drobných a středních firem a práce zaměstnanců dusí ve finále ekonomiku a nakonec snižuje příjmy pro státní rozpočet. Protože samozřejmě neplatí to, že čím vyšší jsou daně, tím více vybere. To si myslím, že víme všichni, protože v okamžiku ta křivka jednou narazí na vrchol a pak už ten daňový výběr se logicky snižuje, protože lidé už potom nemají ty peníze.

Takže jsem řekl stanovisko SPD. Je to v souladu s tím našim heslem "slušný člověk na prvním místě". A v tomto smyslu my budeme hlasovat ohledně daňového balíčku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji panu místopředsedovi Tomio Okamurovi. Nyní s přednostním právem se stanoviskem klubu Mikuláš Ferjenčík, tak jak mám tady od kolegy Černožského dopis, omlouvám se za své přerušnutí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se pokusím stručně shrnout postoj poslaneckého klubu Pirátů k tomuto návrhu.

My jako klub nepodpoříme ani jeden z těch dvou návrhů, a to v zásadě z tohoto poměrně jednoduchého důvodu. My jsme přesvědčeni, že toto snížení daní na dluh nakonec zaplatíme i s úroky. Ve chvíli, kdy máme schválený schodek státního rozpočtu 320 miliard korun, tak dále snížit příjmy toho rozpočtu o 100 miliard a přitom neudělat žádná úsporná opatření povede jenom k tomu, že ve finále to budeme nakonec muset zaplatit, a zaplatíme to i s úroky.

Co nám na tom návrhu vadí dál. Je tam evidentní rozpor mezi cíli toho opatření a jeho provedení. Vláda tvrdí, že účelem návrhu je podpořit spotřebu. Ovšem dělá to způsobem, který i ekonomové uvádějí jako neefektivní. Zatímco zvýšení slevy na poplatníka by skutečně podpořilo spotřebu, tak vláda jde primárně cestou snížení sazeb, což především u těch vysokopříjmových povede k tomu, že se zvýší jejich úspory, případně investují do nemovitostí, ale nepovede to rozhodně v takové míře k posílení spotřeby.

Vnímáme nějaká pozitiva senátní verze návrhu, podařilo se zachovat aspoň nějaké zvýšení té slevy na poplatníka, podařilo se alespoň zčásti vyřešit výpadek z příjmů samospráv, ale zůstává tam ten hlavní problém a to je 100 miliard díra do státního rozpočtu, kterou si podle nás v tuhle chvíli stát nemůže dovolit.

Dále bych se chtěl vyjádřit k hoaxům, které ohledně tohoto daňového balíčku vypouští pan premiér. Vyšel velký článek v Mladé frontě DNES o tom, že daňový balíček pomáhá všem stejně. Tak já se pokusím přeložit, co znamená podle pana premiéra všem stejně. Znamená to, že lidé s minimální mzdou, pokud nemají děti a mohou slevu vůbec čerpat, získají zhruba tisícovku měsíčně a lidé s poslaneckým platem získají zhruba sedm tisíc korun měsíčně. To je všem stejně podle pana premiéra Babiše. To znamená, člověk s minimální mzdou dostane tisícovku, člověk s poslaneckým platem sedm tisíc. Podle mě to teda není všem stejně.

Dále tvrdí, jak je to strašně výhodné pro živnostníky. Ale živnostníkům se ta sazba vůbec nesnižuje. Takže ta sleva na poplatníka byl jediný nástroj, který i živnostníkům aspoň o něco snižuje daně. A to je ta věc, proti které pan Babiš nejvíce bojoval, prostě bojoval ze všech sil proti snížení daní živnostníkům. Ten zákon jako takový se týká jinak, s výjimkou té slevy, jenom zaměstnanců. To taky není všem stejně.

Potom je potřeba zmínit poměrně důležitý aspekt. V důsledku tohoto zákona se zpomalí růst důchodů. Ten mechanismus je jednoduchý. A my to vidíme už dnes u toho, jak postupuje vláda. V důsledku snížení daní pomaleji porostou mzdy. Vidíme to dneska ve státním sektoru, kde vláda s výjimkou pedagogů nepřidává nic, s odkazem na to, že budou nižší daně, takže lidi stejně dostanou přidáno. Takže se nezvýší mzdy, ale důchody jsou navázané na růst mezd, takže důchodci přijdou o peníze. O těch pět tisíc korun, které dostali teď v prosinci, v důsledku tohoto zákona přijdou.

Dále jsem se chtěl vyjádřit k tomu zdanění příjmů z prodeje cenných papírů nad 20 milionů korun, které jsme navrhli a prosadili v té poslanecké verzi. Za prvé etherem putuje informace, že jsme navrhli sazbu 23 %. To není pravda. Piráti navrhli sazbu 15 %, resp. navrhli jsme zrušení daňové výjimky, která tento typ příjmů od daní osvobozovala. Znamenalo by to tedy sazbu 15 %. Nicméně v důsledku pozměňovacího návrhu pana premiéra Babiše, který podpořilo ANO, ODS a SPD, ta sazba stoupla na 23 %, protože tento typ příjmů ten pozměňovací návrh pana Babiše zahrnul mezi ty příjmy, na které se

vztahuje progresivní daňové pásmo. Piráti navrhli 15, hnutí ANO nejprve podpořilo tento pozměňovací návrh, následně zvedlo sazbu na 23 – a následně nám pan premiér nadává do neomarxistů. Tak to by měl asi nadávat primárně sobě, když my jsme navrhovali 15, a on prosadil 23.

Jinak ještě co se týče ideologie toho návrhu. Já si dovolím připomenout, že když Ronald Reagan, což rozhodně nebyl žádný levičák, to byl konzervativní americký prezident, když dělal svoji daňovou reformu, zvedl tento typ zdanění na 28 %. Ta ikona konzervatismu, ten člověk, ke kterému všichni oděesáci vzhlížejí, s oblibou citují, jak je to ten jeden z nejlepších politiků minulého století, tak tenhle člověk tuhle daň zvedl na 28 %. A nás tady za to, že jsme navrhli, ať se aspoň zruší ta daňová výjimka a dá se tam 15, nálepkuje kdekdo jako nějakou ultralevici. Vždyť je to nesmysl. Chceme jenom daňovou spravedlnost. Nevidíme důvod, aby se z práce platilo 40 %, a z jiných příjmů se platila nula. Sazba 15 % nám přijde zcela adekvátní.

A poslední poznámka, ještě jeden argument, proč nemůžeme ten balíček podpořit. Vláda opakovaně říká, jak na nějaké typy programů nejsou peníze. Ministryně financí říká: už si teď nemůžeme dovolit plošné odpuštění odvodů OSVČ, na to nejsou peníze. Kompenzační bonus se vztahuje na zlomek lidí, co na jaře, protože na to nejsou peníze. Celá řada našich návrhů naráží na to, že na to nejsou peníze. Paní ministryně teatrálně sčítá, kolik by stály ty naše návrhy, kdyby se všechny schválily. Ale potom se plošně nevybere 100 miliard korun. To je prostě obrovský balík peněz, které bylo možné použít na podporu těch nejzasazenějších. Když někdo teď je na pokraji bankrotu, tak je mu jedno, že bude platit menší daň, když nemá příjmy. On potřebuje státní podporu, aby nezkrachoval. Když mu vláda zakázala podnikat, tak je potřeba to kompenzovat. A peníze na ty kompenzace v důsledku tohoto zákona nebudou. Proto Piráti tento daňový balíček ani v jedné z těch verzí nepodpoří.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi. Nyní s přednostním právem Miroslav Kalousek, připraví se Marian Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane senátore, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, není to tak dávno, bylo to v dubnu tohoto roku, kdy vláda předložila novelu zákona o rozpočtové odpovědnosti. Novelu, která velmi silně rozvolňovala rozpočtovou odpovědnost a předpokládala konsolidaci veřejných rozpočtů na předlouhých sedm let. Zděšení experti Národní rozpočtové rady hlasitě protestovali a opozice v této Sněmovně od středu doprava se snažila ze všech sil zabránit přijetí této novely, což se nepodařilo, ta novela byla přijata a vstoupila v účinnost.

Neuplynulo ani půl roku a v rámci daňového balíčku pan poslanec Babiš předložil návrh na další rozvolnění tohoto zákona rozpočtové odpovědnosti, a to tak, že konsolidace se předpokládá předlouhých dvanáct až čtrnáct let a na příští dva roky se ten zákon v podstatě vypíná. Opět experti zcela zásadně protestovali a opět Sněmovna na experty nedala, stejně tak jako Senát. Je to téměř stejné jako v opatření proti covidu. Experti si mohou říkat, co chtějí, populisté si nakonec stejně prosadí svou.

To znamená, v obou verzích, které máme před sebou, jak v poslanecké, tak ve sněmovní, je už druhá podle mě naprosto nepřijatelná novela zákona o rozpočtové odpovědnosti. Z tohoto pohledu, ve věci účtů k Senátu, Senát selhal úplně stejně jako Poslanecká sněmovna a jeho návrh nelze nazvat kompromisem. Přijmeme-li senátní návrh, sníží se mandatorní příjmy státu o 100 miliard korun, což je ohromující částka. Nikdo by to neuvítal víc než já. Já bych to skutečně velmi uvítal, kdyby na druhé straně bilance byl promyšlený návrh, jak snížit mandatorní výdaje státu o 100 miliard korun, ale nic takového není pravda. Vláda naopak mandatorní výdaje neustále zvyšuje. Poslední takové rozhodnutí udělala včera, pokud jste si všimli, rozšíření okruhu osob s nárokem na přídatky na děti je další výrazné zvýšení mandatorních výdajů, aniž by to bylo bilancováno na příjmové straně. Co hůř, já ať už volby, které jsou za necelý rok, dopadnou jakkoliv...

Pane kolego, nezlobte se, prosím pěkně, mohl byste ztlumit svůj hlas?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vám zjednám jakýsi klid ve Sněmovně. (Poslanec Kalousek: Děkuji.) Znovu požádám kolegy a kolegyně, pokud diskutují jiné téma, než je návrh vrácený Senátem v oblasti daní, tak ať diskutují v předsáli. Tady mluví jenom ten, komu bylo uděleno slovo. Ještě chvilku, ještě chvilku, pane poslanče... Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Co hůř, ať už volby, které jsou za necelý rok, dopadnou jakkoliv, tak já nevěřím, že tady bude většina, která bude mít odvalu, ochotu i sílu snížit mandatorní výdaje o 100 miliard korun. To se prostě nestane, taková většina se tu nenalezne. To znamená, že těch 100 miliard, které zařiznete dneska, se nám bude objevovat v nárocích na zadlužování státu mnoho a mnoho dalších let. To je něco, co si nemůžeme dovolit. Proto TOP 09 nebude hlasovat ani pro senátní, ani pro sněmovní verzi.

Dovolte mi ještě můj osobní pohled na názory některých komentátorů, že tento návrh, protože výrazně snižuje daně, je návrhem pravicovým. Vzhledem k tomu, že není vybalancován na straně výdajové, tak já na něm vůbec nic pravicového nevidím, pokud k pravicové politice patří rozpočtová odpovědnost. Tak jako neexistuje podle mého názoru pravicový a levicový extremismus, existuje jenom jeden nebezpečný extremismus, tak podle mého názoru neexistuje ani levicový či pravicový populismus. Existuje jenom jeden nebezpečný populismus. Tento návrh, ať už ve sněmovní, nebo v senátní verzi, je pouze a ryze populistický. Je především zoufale nekompetentní, je neodpovědný, a proto nesmírně nebezpečný.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní vystoupí pan předseda Marian Jurečka, připraví se Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, paní ministryně financí, jediný pane ministře, kolegyně, kolegové.

Musím říct, že o daňovém balíčku tady bylo za poslední měsíc řečeno na půdě Sněmovny hodně. Já jsem tady ten večer a tu noc vystupoval opakovaně s tím, že kromě zásadního výpadku do státního rozpočtu mi také vadí to, že není tím hlavním smyslem zvýšení slevy na poplatníka, případně zvýšení slevy na děti, protože to by bylo to opatření, které by nejvíce podporovalo ty, kteří tu pomoc opravdu potřebují nejvíc – rodiče, rodiny, pracující rodiče, demografii České republiky. České republiky, která vymírá. A pak jsem tady hovořil také o tom, že není možné takovýmto brutálním zásahem škrtnout velkou část příjmů měst, obcí a krajů, které už dneska se potýkají s dopady krize a s tím, že musí škrtnat nejenom na straně investic, ale dost často i na straně některých důležitých provozních výdajů, které se třeba týkají i péče o lidi, kteří mají nějaké zdravotní hendikepy, jsou vyloučeni, prostě v oblasti sociální, zdravotní, případně podpory volnočasových aktivit, jako je práce s mládeží atd.

Proto když tento balíček odešel do Senátu, tak za KDU-ČSL jsme měli dvě možnosti. Buďto od toho dát úplně ruce pryč, nepřispět k žádné dohodě na půdě Senátu, která by bez senátního klubu KDU-ČSL nebyla možná, a tím pádem spět k tomu, že tady bude pouze a jenom sněmovní verze, která byla v těchto ohledech opravdu velmi, ale velmi špatná a nedomyšlená. Proto jsme se rozhodli být konstruktivní a jednat a hledat možný kompromis, který jsme hledali jak s partnery, s kolegy z ODS, kteří mají nejsilnější senátní klub, my ho máme třetí nejsilnější, ale také s premiérem a ministryni financí. Musím říct, že ta jednání nebyla jednoduchá, vedla se přes dva týdny. A chápal jsem své kolegy... Nebo chápal, viděl jsem u nich, že problém je pro ně především zvýšení slevy na poplatníka. A nám se nakonec podařilo v té debatě i v hlasování Senátu slevu na poplatníka v tom návrhu obhájit, i když ne v té původní sněmovní verzi, což je škoda, ale mohlo to dopadnout také tak, že tam nebude vůbec nic. Takže je tam zvýšení slevy na poplatníka ve dvou krocích, o 3 000 korun pro rok 2021 na částku 27 840 a o dalších 3 000 korun v roce 2022 na částku 30 840.

Je tam také důležitá věc, která se podařila tady ve Sněmovně, a za to moc děkuji, a to bylo odstopování bonusů, které mohly uplatňovat vícečetné rodiny, ale který byl pouze do částky 60 040 korun, a tím pádem výrazně hendikepovala rodiny pracujících rodičů, kteří měli tři a více dětí. A protože nejlepší je mluvit řečí konkrétních příkladů, tak si dovolím tady říct pár příkladů, co to pro ty rodiny a ty rodiče v praxi znamená. Takže dovolím si tady říct příklad. Otec má 30 000 hrubého, maminka pracuje na zkrácený úvazek, společně vychovávají pět dětí a podle toho původního návrhu pana premiéra Babiše by tato rodina nedostala vůbec nic navíc. Ale díky zvýšené slevě na poplatníka, díky odstopovanému daňovému bonusu, to znamená, že tato rodina, kde ti rodiče pracují, starají se o své děti, jdou příkladem, ročně získá navíc od příštího roku 46 920 korun. Když se potom podíváme například na manžele, kteří mají zhruba příjem kolem 35 000 korun a pracují, tak u nich to dělá, to zvýšení, na 55 330 korun. Nebo když se podíváme i na příklad ženy, maminky, která je vdova samozivitelka, má doma čtyři děti, je ve velmi těžké situaci, pracuje na zkrácený úvazek kolem 10 000 korun hrubého, tak by také nedostala vůbec nic navíc, ale díky senátnímu návrhu ročně zůstane této ženě 22 716 korun. Takže jsou tady příklady konkrétních lidí, rodin, vícečetných rodin, které díky této úpravě budou na tom ekonomicky od února příštího roku lépe.

Přes to všechno, co tady zaznělo z hlediska nutnosti hledat do budoucna i rozpočtovou zodpovědnost, hledat úspory na straně výdajů a v budoucím volebním období tak hledat i dodatečné příjmy, tak díky tomu, že se podařilo postupně zvýšit tu slevu na poplatníka, která se dvanáct let nezvyšovala, díky tomu odstopování toho

nesmyslného stropu pro vícečetné rodiny a díky té kompenzaci, která obcím, městům, krajům vrací alespoň část příjmů, které budou nutně potřebovat, si troufnu říct, že to je kompromis, který já třeba osobně jsem ochoten podpořit, ale s vědomím toho, že v příštím roce a v letech dalších bude velmi těžké dokázat vybalancovat to, jakým způsobem sestavit státní rozpočet. Budou se muset hledat výrazné úspory na straně jednotlivých resortních kapitol, budou se muset hledat i dodatečné příjmy. Myslím si, že to, co máme doteď, to vysoké zdanění ceny práce a malé zdanění kapitálu, tak budeme muset tyto věci vybalancovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Nyní pan poslanec Radim Fiala, připraví se pan místopředseda Petr Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, poslankyně, poslanci, dovoluji mi ještě krátké stanovisko za klub hnutí SPD. My jsme samozřejmě o této věci, o snížení daně a zvýšení slevy na poplatníka, dlouho jednali. Ale musím říct, že je to ojedinelá věc. Za dobu mého působení v Poslanecké sněmovně si nepamatuji, že by se snižovaly lidem daně. A já jsem rád, že historicky u tohoto okamžiku můžu být, protože si dokážu představit, že dalších 20 let se nic podobného nestane. Jako by některé politické strany zapomněly, že jsou servisní organizací pro lidi, pro občany této země. A pro ně pracujeme.

Já jsem byl u toho, když některé politické strany v minulosti rozdělovaly sociální dávky tamtomu, tamtomu, neadresně, plošně, jenom proto, aby si zajistily volební výsledek. Toto je ale naprosto jiná situace. To je adresná věc. My přece snižujeme daně. To znamená, že každý pracující člověk, který pracuje, tak mu zbude víc peněz v peněžence. To znamená, že podporujeme lidi, kteří pracují, slušné lidi, kteří si to odpracovali. A já si myslím, že to je nejlepší varianta, jak k těmto lidem dostat finanční prostředky, aby se měli lépe. Aby se měly lépe i jejich děti. To je daleko lepší než plošně rozdávat jakékoli sociální dávky nebo to dělat jakkoliv jinak. Takže už z tohoto důvodu hnutí SPD podporuje jak sněmovní návrh, tak senátní návrh. Ale bohužel, bude se hlasovat nejprve o senátním návrhu, který pravděpodobně projde, a my chceme být součástí snižování daní naprosto konkrétně, to znamená, že bychom podpořili oba návrhy, ale tím, že se začne u senátního návrhu, který pravděpodobně projde, tak podpoříme i senátní návrh. A znovu opakují, jsme rádi, že u toho můžeme být.

Co se týče rozpočtové nevyváženosti, jak to bylo nazváno, jsem přesvědčen, že Ministerstvo financí může najít za rok, dva spoustu dalších možností. Naše heslo hnutí SPD je, že zdaníme nadnárodní korporace pro to, abychom mohli snížit daně pracujícím lidem. Myslím si, že to je naprosto správné. Známe řetězce, které zde pracují, fungují, mají obrat v desetimiliardách korun, a neplatí žádné daně. Známe různé servery, které mají obrat v miliardách korun, a neplatí žádné daně! Tak ať zaplatí daně, ten výběr daní bude také v miliardách korun a my bez problému můžeme snížit daně lidem. Podle mě je to správný přístup.

Takže za hnutí SPD budeme hlasovat pro snížení daní a myslím si, že je to pro nás správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju panu poslanci Radimu Fialovi. Nyní s faktickou poznámkou Miroslav Kalousek a s přednostním právem Petr Fiala. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, jenom velmi stručně, nechci zdržovat. Ale pan předseda Fiala, pan předseda Fiala z SPD, řekl, že si nepamatuje, že by nějaká vláda snížila daně. Dovolím si osvěžit pozornost: zavedení superhrubé mzdy v roce 2008 znamenalo výrazné snížení daně z příjmu fyzických osob, protože předtím byly čtyři progresivní sazby a představovalo to zhruba 75 miliard v tehdejších cenách. To se skutečně stalo, ale bylo to v době, která byla pro to vhodná. A bylo to vybilancované na druhé straně snížením mandatorních výdajů. To znamená, snížení daní bylo téměř tak veliké jako to dnešní, ale nebylo osamocené a bylo doprovázeno příslušnými kroky na výdajové straně bilance.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Mariana Jurečky. Požádám ještě o strpení pana místopředsedu Petra Fialu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Jenom v rychlosti doplním ještě, minulá koaliční vláda, kde jsme byli jako KDU-ČSL součástí, snižovala daně. Pro pana předsedu z SPD Fialu doplním, bylo to formou zvyšování slev na děti, kde došlo i k progresi v tom, že na druhé, třetí a další dítě se sleva zvýšila výrazně více a ročně to těm rodinám přineslo přes 5 miliard korun. Také jsme vrátili slevu na manžela, manželku u živnostníků a také jsme snížili DPH v tom minulém období. Takže bylo tady několik kroků, které znamenaly objektivně snížení daní především s cílem podporovat rodiče, kteří pracují a mají děti. A jenom doplním – sleva na poplatníka a odstopování toho bonusu pro vícečetné rodiny, tak v roce 2022 to přinese rodinám a pracujícím lidem a rodičům přes 23,5 miliardy korun.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem vystoupí místopředseda Poslanecké sněmovny, předseda ODS Petr Fiala. Máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, vážení členové vlády, já budu velmi stručný. Jednak mám od 10 hodin řídit jednání – děkuji panu místopředsedovi, že tam vydržel o chvíli déle – jednak je předvánoční čas a jednak si myslím, že za ty poslední týdny už bylo řečeno skoro všechno ke snižování daní. A máme za sebou taky desítky hodin jednání tady v Poslanecké sněmovně, v Senátu, takže myslím, že se nemůžeme ničím překvapit ani říct něco nového.

Myslím, že výsledkem těch dlouhých jednání je návrh, který máme dnes tady předložen ke schválení. Návrh, který přišel ze Senátu. Já jsem ho už před nějakou dobou nazval velkou dohodou a myslím si, že to je velká dohoda. Velká dohoda mezi Poslaneckou sněmovnou, Senátem, krajem, obcemi a taky lidmi. Velkou dohodou o tom,

že budou sníženy daně. A jsem rád, že na tom Občanská demokratická strana měla výrazný podíl.

Velká dohoda je to i proto, že dochází k poměrně výrazným kompenzacím. V senátním návrhu jsou obsaženy výrazné kompenzace pro kraje a obce, kompenzace za výpadek daní, daňových příjmů, tedy něco, co v tom při projednávání tady v Poslanecké sněmovně schváleno nebylo, i když Občanská demokratická strana pro tento návrh samozřejmě hlasovala. Je to dohoda, kompromis taky proto, že jsme našli nějakou rovnováhu mezi snížením sazby daně a slevou na poplatníka, které původně odešly z Poslanecké sněmovny v jiné verzi. My jsme přesvědčeni, že návrh, který teď přichází ze Senátu, je vyvážený a velmi rozumný. A myslím si, že nikdo, kdo přemýšlí nad tím, že lidé mají mít více peněz, svých peněz, že lidé mají mít nižší daně, nikdo z těchto poslankyň a poslanců nemůže mít pocit, že je politicky poražený. Senátní verze je vyvážená a dobrá.

A když mluvím o snížení daní, týká se to 4,5 milionu zaměstnanců. A pro ty 4,5 milionu zaměstnanců to není žádná kosmetická úprava, není to nějakých pár bezvýznamných stovek, jak jsem slyšel to bagatelizovat kritiky tohoto daňového snížení. Je to docela dost peněz a myslím si, že třeba pro někoho, kdo má měsíčně plat 20 tisíc, ta tisícovka navíc není bezvýznamná. Nebude to také nějakých pár bezvýznamných stovek pro učitele, hasiče, policisty, protože měsíčně – měsíčně – jim přibude do peněženky někde mezi 1 500 a 2 000 korun a to už každý pozná. Takže nebude to pár bezvýznamných stovek pro žádného pracujícího člověka, pro žádného vydávajícího zaměstnance.

Proto také říkám, že klíčovým slovem dnešního jednání, dnešního rozhodování je příležitost. My máme příležitost udělat něco, co se tu už dlouho nestalo. Výrazným způsobem lidem snížit daně a pomoci 4,5 milionu zaměstnanců. A to je obrovská příležitost. Já jsem tady, jak jsem na začátku poslouchal, slyšel paní ministryni, která tady přišla s pěkným citátem, mám pocit, že to byl Goethe, tak já také přijdu s jedním citátem a ten zní zase takto: Jsem pro snižování daní za jakýchkoliv okolností, s jakoukoliv záminkou, z jakéhokoliv důvodu a kdykoliv je to možné. A to je citát samozřejmě, někteří to poznávají, to jsou slova slavného liberálního ekonomy Miltona Friedmana, nositele Nobelovy ceny za ekonomii, a já ta slova plně podepisuji. Ano, tak to je. Jsem pro snižování daní za jakýchkoliv okolností, s jakoukoliv záminkou, z jakéhokoliv důvodu, když je to možné, a proto mám také radost z toho, co jsme připravili a co sem přišlo ze Senátu.

Kromě té dobré zprávy pro lidi a pro všechny, kteří jsou zaměstnanci, pracují, pro 4,5 milionu pracujících lidí, máme také ještě jednu příležitost – příležitost vytvořit tlak na vládu, aby stát nehledal jenom způsoby, jak každý rok od lidí co nejvíc vybrat, ale aby se stát také učil šetřit na sobě. A je to tlak, který není jenom na tuto vládu, určitě ne, ale hlavně na ty vlády, které přijdou. Je to tlak samozřejmě nepřijemný, protože to pro vládu není nic pohodlného, ale myslím si, že to je tlak, který je v této zemi potřeba. A já plně uznávám, někteří to formují jako výčitku, že při snížení daní stát vybere od lidí o něco méně peněz. Ano, tak to je, ale já to nechápu jako výčitku. Já to chápu jako příležitost. Peníze patří lidem, oni je vydělávají, až v druhém sledu něco z těch svých peněz poskytují státu. A z tohoto hlediska považuji snížení daní a také určité snížení příjmů státu za pozitivní, užitečný impuls, jak začít přemýšlet a také hlavně něco dělat se spotřebou státu.

Takže dámy a pánové, využijme příležitost, využijme tu příležitost, kterou máme, projevme odvahu snížit daně, projevme důvěru lidem, že sami vědí, jak nejlépe, jak správně naložit se svými penězi, a potom za rok prokažme schopnosti, že vláda může hospodařit lépe, že může hospodařit zodpovědněji, že dobrá vláda dokáže šetřit na provozu státu, a ne šetřit na lidech.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, senátní verzi považujeme za dobrou a vyváženou, a proto pro ni bude Občanská demokratická strana hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Petru Fialovi a pokračujeme ještě s přednostním právem vystoupením ministra kultury Lubomíra Zaorálka a poté se připravím k vystoupení já. Předám řízení schůze. Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dovolte mi, abych zareagoval na vystoupení pana předsedy Fialy, protože já si myslím, že pan předseda Fiala řekl plno hladkých, kulatých, uklidňujících slov, kterými říká, nic se neděje, všechno je v pohodě, ale mně připadá, že daleko přesněji podstatu postoje ODS vyjádřil ten váš známý sprostáček pan Novotný, který na statutu nedávno napsal úplně natvrdo a jasně: Jak se dostaneme k moci, tak zvýšíme DPH a budeme škrtat ve výdajích. Takže je to daleko jednodušší a srozumitelnější než to, co tvrdil pan předseda Fiala, a je to úplně přesně to – Modrá šance je zpět. Celá logika a filozofie Občanské demokratické strany se nám prostě vrací. A dokonce nemá pravdu ani pan Kalousek, který tady řekl, že to žádná pravicová politika není. Údajně řekl: toto né, protože ta přece nedělá sekery. Pan Kalousek se také mýlí, protože toto je typická pravicová politika.

Totíž víte, co bude tématem příštího roku? Daně v celém světě, protože se bude řešit, kdo to zaplatí. Chápete, kdo to zaplatí? To, že to bude něco stát, ta krize. A to, že to zaplatí ti slabší, že to zaplatí ty nízkopříjmové skupiny, to je to, oč kráčí. A je typická pravicová politika, že právě krizi zaplatí ty nižší společenské skupiny, které jsou v těch skupinách nízkopříjmových, nebo nízko- a středněpříjmových. Takže pan Kalousek nás mate, když říká, že tohle není pravice. Tohle je čistá pravice, a dokonce já tvrdím, že to je Modrá šance ODS, tak jak ji známe. Vlastně se vůbec neproměnila. A opakují, místo těch hezkých slov pana Fialy si poslechněme raději pana Novotného. Ještěže tady máme někoho, kdo to říká tak jasně. Zvýšíme DPH a budeme škrtat ve výdajích. Takže se lidé budou mít na co těšit.

A já jsem z toho samozřejmě spíš smutný, protože nám se v této vládě i v té minulé vlastně poměrně systematicky dařilo dělat politiku, ve které jsme se snažili, aby Česká republika konvergovala. Konvergovala vůči vyspělým zemím, abychom nebyli zemí levné práce. A já jsem prostě smutný proto, že my vlastně tímto krokem, rozsáhlým daňovým krokem, tuhle politiku mažeme. Víte, udělat tak zásadní daňovou změnu, to znamená, jako byste vytyčili trajektorii, tím se jakoby staví koleje, které ukazují, kam to půjde. V tom je to významná věc. To je opravdu zásadní věc, tahle daňová změna. V tom souhlasím s paní ministryní, že to je vlastně historické. Ale je to právě v tom významné, že tím se vytyčuje, kam se budeme dále posunovat, protože každý, kdo přijde dále, tak bude muset řešit to, že nebude mít příjmy. A já si myslím, že ve chvíli krize je tohle chyba. My totiž na jedné straně jsme ve vládě říkali správně, že chceme investovat, že se chceme z té krize proinvestovat, což byla věc, se kterou vřele souhlasím, a je to podle mě

naprosto správná politika, dokonce poučení z toho, co bylo minule. No jo, ale když chceme investovat, tak potřebujeme příjmy. To je právě to, že když nemáte zdroje, tak vlastně nemůžete realizovat tu politiku investic. Proto vlastně nesouhlasíme s toutle úpravou, protože ona je ve sporu s tím základním záměrem, který jsme ve vládě měli.

A také si nemyslím, že platí to, že tohle posílí kupní sílu. Samozřejmě do určité míry, ale málo, protože nezlobte se, už to tady bylo řečeno mnohokrát, ale ve chvíli, kdy se výrazně více přidává těm bohatým, tak oni prostě ty příjmy neposílí, protože oni to do spotřeby vracet nebudou, maximálně si pořídí hypotéky anebo si koupí ty nové iPhony, ale to prostě nebude zásadní posílení spotřeby. V tom si myslím, že tohle také nebude fungovat, tak jak se tady slibuje.

Ale opakuji, to, co mně vadí, je ten dopad do financí a druhá věc, ten dopad do politiky konvergence. To byla pro mě jedna ze zásadních věcí. Co tato země potřebuje? Potřebuje dohnat vyspělé země i v oblasti mzdové. A my jsme tohle dělali a já jsem byl tomu rád. Dialog, který jsme vedli na tripartitě, to organické zvyšování mezd, to bylo to, co je strašně důležité pro to, aby se naše země blížila tomu Německu, Rakousku apod. A bohužel, to se obávám, že těmito kolejem, které takto nastavujeme, tak tahle tendence se prostě ruší. Já si pamatuji, že pan premiér Babiš to někde řekl, že vlastně jde o to, aby podnikatelé nezvyšovali mzdy, že nebudou muset zvyšovat mzdy po tomto opatření. No jo, ale to je právě to špatně, protože ve skutečnosti právě ta politika organického zvyšování mezd, která byla tou konvergencí státu směrem k vyspělým zemím, tak se tím jakoby narušuje, tu jakoby končíme. A pro mě tohle bylo něco zásadního, co se nám dařilo v těch posledních letech dělat, a udělali jsme v tom řadu dobrých věcí. Proto vlastně nemohu souhlasit a nemůže ani sociální demokracie souhlasit s toutle úpravou. Ona vlastně zrazuje směr, kterým jsme šli, směr jít pryč od politiky, která má levnou pracovní sílu, a to je jediné, co nabízí. Jít pryč od politiky budovat zemi, která je zemi závislou na těch silnějších. A navíc si myslím, že to je ve sporu i s tou...

Podívejte se, díval jsem se třeba do Španělska. Ve Španělsku se otevřeně vyhlašuje, že bohatí se musí složit teď na ty chudší, na ty slabší. A stejně tak jsem viděl doporučení OECD, ve kterém se říká, že korporace neplatí daně, že je třeba na tyhle teď uhodit v té krizi. To znamená, tady se prosazuje strategie taková v těchto zemích nebo i v těch doporučeních OECD, aby prostě ti, kteří mají peníze, mají prostředky, bohaté korporace, ti bohatší, aby se dneska složili na ty sociálně slabší, aby to prostě nebylo tak, že ta krize, nakonec ty důsledky té krize ponесou ty slabší skupiny. V tom si myslím, že je velké riziko do budoucna. Prostě tyhle koleje vidím jako velice rizikové a vidím to jako riziko i politické. Protože já si myslím, že jestliže krize zvyšuje nerovnost a ty nůžky se rozevírají, tak to vede k politické nestabilitě.

Dovolte mi, abych vám řekl, že když se podíváte dneska na svět, když vidíte nestabilitu ve Spojených státech amerických nebo ve Velké Británii, tak ne náhodou tohle jsou země, které jsou podle koeficientu země s největší nerovností. To znamená nerovnost, sociální nerovnost, vede k nestabilitě politické. A v této zemi je strašně důležité a bylo vždy důležité budovat sociální smír. Nám se to dařilo. A já se prostě bojím, že těmito kroky my prostě ty koleje posíláme jinam. A posíláme je do časů, kdy naopak se ukáže, že za těch pár stovek, které dneska lidé dostanou, si vyberou od nich... zítra si vybereme tisíce právě na té DPH, tisíce na tom, že budou omezovány veřejné služby, tisíce, o které zítra přijdou. Opakuji, za těch dnešní pár set přijdou zítra o tisíce. V tom je to podle mě špatně. A proto, jak jsem řekl, jsem velice nerad, že Modrá šance ODS se tady dneska tímto hlasováním, pokud bude úspěšné, vrací.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Ondřej Veselý. Pardon, omlouvám se. S přednostním právem místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip je a byl nahlášen. Takže pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já budu stručný.

Dovolím si připomenout, že jsme nikdy superhrubou mzdu nepodporovali jako Komunistická strana Čech a Moravy. Byli jsme zásadně proti ní. Protože v době krize zvyšovala daňové zatížení obyvatel, notabene ještě násobené tím, nakolik tehdejší vlády ODS, KDU-ČSL a nejdříve Strany zelených, potom později 09 se pokoušely z lidí získat co nejvíce peněz a v podstatě zaškrtily ekonomiku a prodloužily krizi v ČR. Ano, z 15 procent se zvýšila daň v podstatě na 20 a lidé měli méně peněz. Protože jsme měli ve svém programu zrušení superhrubé mzdy, s napětím jsme očekávali, kdy vláda naplní své vládní prohlášení a pokusí se najít nějaký model, ve kterém budeme schopni nejenom zrušit superhrubou mzdu, ale budeme také schopni těm lidem nabídnout řešení, které nebude na úkor samotného naplňování státního rozpočtu, na úkor rozpočtů veřejných, to znamená rozpočtů obcí a krajů, tak aby ty všechny tři rozpočty dýchaly společně. Včetně rozpočtů fondů, protože i těch se daňová politika týká.

Samozřejmě můžeme slavnostně vyhlásit, že snížíme daně lidem, že lidem zůstane více v peněžence, a nebudeme se jim dívat do očí, když přijdeme s tím, že se zvýší daň z přidané hodnoty, že se zvýší daň spotřební, a není to jenom u tabáku nebo u alkoholu. Zvýší se daň spotřební z uhlíkových paliv a maziv a budou mít lidé mnohem dražší dopravu apod. To všechno se musí při každém daňovém kroku zvažovat. Zatím jsme v situaci, kdy prošel Sněmovnou, prošlo Senátem opatření, které, ano, části nízkopříjmových obyvatel zajišťuje vyšší příjem, a to nikoliv pouze snížením té daně z 20 na 15 procent, protože už není ze superhrubé mzdy, ale z normální hrubé mzdy, ale odpočtem na poplatníka.

Klub KSČM podpořil ty jednotlivé varianty snížení na poplatníka, protože to samotné řešení není diferenciací daní, tak jak je ve vyspělých ekonomikách. Rovná daň se uplatňuje jenom tam, kam běžně ve státě nedohlédne daňová správa. Je sice jednoduchá, ale je devastující pro ekonomiku. Mohl bych se podívat na Japonsko, na ty jednotlivé sazby jejich daně z přidané hodnoty. Mohl bych se podívat na severské země na daňové sazby a na to, jaká pásma jsou tam, aby bylo to zatížení daní rovnoměrné, aby ti, kteří vytvářejí hodnoty, nebyli v podstatě těmi, kteří také jenom živí stát. To je podle mého soudu nejzásadnější.

A také jsme očekávali při tom, když podpoříme kroky, které vedou k řešení současné pandemické krize, že vláda bude uvažovat v těchto dimenzích. Že je potřeba při tom snížení daní dát určitou daňovou diskriminaci těch nízkopříjmových oken. Ano, mohli jsme jít na čtyřpásmové daně nebo pětípásmové daně, jako je tomu v jiných státech, které jsou podle mého soudu mnohem dále v tom vyrovnání těch jednotlivých kroků. Máme před sebou určité dilema. Jestli náš programový cíl – zrušení superhrubé mzdy – podpoříme v situaci, kdy to samotné řešení ovšem je bez toho druhého následného kroku, jak zajistit stabilizaci veřejných financí, jak zabezpečit i usnesení Poslanecké sněmovny, které tady navrhla Komunistická strana Čech a Moravy, které Sněmovna odhlasovala, že požadujeme od vlády sedmiletý plán na stabilizaci veřejných financí.

To je ono dilema. Zatím nám na to vláda neodpovídá. Zatím se plní jeden dílčí cíl – zrušení superhrubé mzdy. A my chceme naplnit i ten druhý cíl. Že zrušení superhrubé mzdy nebude znamenat nikoliv pouze propad, ale destabilizaci těch veřejných financí v tom následném kroku. To je pro nás zásadní věc. Ano, jednoduše řečeno, kdybych se nezajímal o ten kontext, mohl bych říct ano, plníme si náš programový cíl zrušení superhrubé mzdy, nebo jak tady uvedli někteří předřečníci, chceme se podílet na snížení daní. Ale na druhou stranu je důležité vědět, jestli tento krok povede k tomu, že lidé budou cítit i tu odpovědnost vůči budoucnosti. A nejen ti, kteří momentálně ty daně platí, ale i ti, kteří zatím se připravují například na své povolání a podobně, aby to zaplatili v budoucnosti. To, že každý dluh musí být někdy splacen, ví každý a nemusíme se na to upozorňovat. Ale na druhou stranu je si třeba připomenout, jestli máme vždycky ten výhled mnohem delší, než je jedno volební období, abychom neodevzdávali stát v horším stavu, než ho kdy kdo přebíral.

Děkuji za pozornost a věřím, že rozhodnutí Poslanecké sněmovny, ať bude jakékoliv, bude následně doplněno nikoliv jakousi kompenzací za to, co se odehrává v nouzovém stavu, ale bude doplněno tím, jak budeme stabilizovat veřejné finance. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan předseda Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Už je konec adventu, skoro vánoční čas, tak já jenom velmi stručně, ale musím přesto zareagovat na svého předřečníka, pana předsedu Vojtěcha Filipa. Slyšet z úst předsedy KSČM o tom, že ve vládách, ve kterých byla KDU-ČSL, jsme lidem něco brali a zvyšovali daně, je absurdní, když ti, kdo tady brali lidem majetky, životy, jsou právě vaše předchůdci, kdy tady docházelo k obrovským přesunům, neoprávněným přesunům majetku, kdy tady desetitisíce lidí pracovaly neoprávněně v pracovních táborech, ve fabrikách, v nelidských podmínkách, to všechno tady bylo díky komunistům.

A když jste mluvil tak pěkně o té slevě na poplatníka nebo o slevách na děti, tak se podívejte do historie, kdy ta sleva byla zavedena, kdo v té vládě tenkrát byl a kdo to měl v programu jako svou prioritu. Byla to KDU-ČSL, pro nás to byly dlouhodobé priority – zavádění slevy na poplatníka, manžela, manželku a zvyšování slev na děti. A to je koncept, který přináší úspěchy. Podívejte se, Česká republika za posledních deset let dokázala výrazně zvýšit porodnost, protože má smysl podporovat ekonomicky situaci rodin, aby mohly investovat do výchovy svých dětí. Takže prosím pěkně, nepoužívejte tady nepravdivé argumenty, že my ve vládách, v kterých jsme byli, jsme nepamatovali na rodiny, na pracující lidi, na pracující rodiče, na středně- a nízkopříjmové skupiny obyvatel, protože to není pravda!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já musím reagovat. Buď se tady budeme bavit o tom, jak to budeme do budoucna dělat, anebo se tady budeme bavit o tom, co tady bylo. Já jsem se na ničem

takovém, o čem tady mluvil pan kolega Jurečka, nepodílel, on také ne, přestože jeho politická strana byla součástí Národní fronty. Tak toho buď nechte, anebo se bavme o tom, že budeme tady řešit minulost.

Já jsem myslel, že daně řeší tu naši budoucnost, proto jsem apeloval v závěru svého projevu právě na to, že chci vidět ten sedmiletý plán na stabilizaci veřejných financí, který odhlasovala tahle Sněmovna. Ale můžeme samozřejmě, pane předsedo Jurečko prostřednictvím předsedajícího, diskutovat i buď o velkém kompromisu, tak jak ho navrhoval bývalý předseda křesťanských demokratů v Itálii, anebo můžeme také řešit ten trvalý konflikt, který mezi sebou ideologicky máme. Ale já si myslím, že tady stojíme kvůli něčemu úplně jinému, kvůli tomu, co zajímá občany České republiky zítra, pozítří, za rok a za těch dalších pět let.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Marian Jurečka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedo, já bych sem vůbec nešel, kdybyste o té minulosti nemluvil vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní následuje vystoupení s přednostním právem, místopředseda vlády, ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, pokud jsem dobře slyšel, tak pan předseda Jurečka říkal, já budu stručný, protože je před Vánoce. Tak nějak to bylo. A já si myslím, že to je symptomatičké, že v České republice probíráme takto zásadní daňovou reformu tak, že všichni musíme být struční, protože je před Vánoce. Místo toho, abychom debatovali v detailu, co to v naší zemi udělá a jaké to bude mít dopady nejen na nás, ale možná i na tu minimálně další generaci, která přijde po nás, tak musíme být struční, protože je před Vánoce. A přitom to rozhodnutí, které tady dnes uděláme, opravdu ovlivní budoucnost České republiky. A z mého pohledu je to do jisté míry boj a souboj o charakter našeho státu a o to, jaká bude Česká republika v těch následujících ne dvou letech, protože tady přece nikdo nevěří tomu, že přijde nějaká vláda, vyhraje volby, vyhraje volby nějaká politická strana a přijde vláda a první, co udělá, že zvedne lidem daně. To asi úplně realistické není. To znamená, oproti slibu, který byl dán prezidentovi republiky, to není na dva roky, je to na dlouho, je to de facto na tak dlouho, až někdo buď sebere tu odvahu a ty daně zvedne, anebo až ten stát se dostane do takových existenčních problémů, že to prostě ta budoucí vláda některá udělat bude muset.

A já si myslím, že si ne úplně uvědomujeme závažnost tohoto rozhodnutí. Ono to vypadá hezky, tak samozřejmě kdo by nechtěl lidem snížit daně? Kdybychom udělali referendum, určitě spousta lidí by byla pro, aby se daně snížily. Ono samozřejmě s těmito otázkami je potřeba být opatrný, proto pokud vím, tak není stát na světě, který dává daňové otázky do referenda, protože by se mohlo stát, že někdo navrhne zrušit daně a ono to náhodou projde.

A bohužel ta debata je v této rovině, není v rovině odborné, respektive ta odborná debata jde úplně bokem. Já když poslouchám odborníky, ekonomy – naposledy paní

Horská z raiffky vystoupila z toho vládního výboru, nebo z toho odborného výboru, protože řekla, že už to prostě nedává smysl – tak všichni odborníci říkají, že to, co máme dneska na stole, neplní ten základní účel, kvůli kterému to bylo děláno, to znamená, aby lidem zůstalo víc peněz a lidé to utratili, a podpořili tak spotřebu. Protože kdyby tomu tak mělo být, tak by to bylo obráceně a to, co Senát vyhodil, by tam zůstalo, to znamená masivní navýšení slevy na poplatníka, nebo té základní částky, protože to je spravedlivé, to je pro všechny stejně, a ti lidé by to opravdu, zejména ti nízkopříjmoví, kteří by byli takto razantně podpořeni, tak by to opravdu dali do spotřeby. To, co je tam navrženo, to znamená ty posuny s daněmi, no tak proto, abyste mohli dát někomu, kdo má nízký plat, tisícovku, tak všichni my tady dostaneme 10 tisíc.

Já chápu, že se nám to může líbit, ale doufám, že to není důvod, proč někdo pro tento návrh zákona hlasuje. Je to prostě nespravedlivé. Je to nespravedlivé, ti bohatší dostanou desetkrát tolik a samozřejmě, že to neutratí. Možná si koupí jeden z deseti nový mercedes, ale ti ostatní to buď uloží do banky, takže banky budou spokojené, anebo to nějakým způsobem také odloží, každopádně nepůjdou to hned utratit. Takže ten celý koncept toho nesplňuje zadání.

Ta cena je strašlivá. Původní cena byla v tom návrhu pana premiéra asi 90 miliard, potom se to tedy vyšplhalo tím nočním hlasováním asi na 140 a Senát to tak nějak zkorigoval, že vzal těch 90 původních a přidal k tomu kompenzace, protože nechtěl obrát kraje a obce, tak to přehodil na stát s tím, že ten stát si půjčí. Abychom mohli dát tedy těm méně příjmovým tisícovku a nám všem tady v sále 10 tisíc měsíčně, tak si ten stát půjčí. To je z mého pohledu úplně šílený přístup, ale dobře, evidentně je pro to tady v Poslanecké sněmovně většina.

Ale to není všechno, proč říkám, že to je souboj o charakter toho státu. Tak samozřejmě pravice bude říkat, že je potřeba minimální stát, co nejmenší, co nejslabší, co nejvíce peněz občanům, levice bude říkat, my chceme silný stát, aby byl robustní a mohl ty peníze přerozdělovat a vyrovnávat rozdíly, je to legitimní pravolevý střet. Ale ten se tady dlouho nevedl, protože samozřejmě v Poslanecké sněmovně je celá řada nových hnutí, která se ještě hledají, a najednou vlastně de facto během dvou měsíců tady totálně změníme a překopeme charakter České republiky. Ona Česká republika nikdy nebyla silným státem. Já si pamatuji, v devadesátých letech vycházela různá doporučení, já si pamatuji jednu knížku od Friedrich-Ebert-Stiftung, která říkala, že ta střední Evropa je region, kde jsou hard budgets and soft states, to znamená tvrdé rozpočty a slabé státy. A to v těch devadesátých letech bylo populární, pak to samozřejmě vedlo k různým problémům a změnám. Já jsem myslel, že už jsme se poučili, že už nechceme hard budgets and soft states. A tohleto je cesta k soft state.

A ve chvíli, kdy tady řešíme pandemii koronaviru, kdy tady každý den vystupuje někdo s žádostí o kompenzace, si kladu otázku, jak takovouto situaci zvládne silný stát a jak takovouto situaci zvládne slabý stát. Tak pokud se podíváme, a všichni nám předhazují Německo, tak Německo je samozřejmě silný stát, ale taky se podívejte na to, jakým způsobem funguje zdanění v Německu, jak díky odpovědné politice posledních vlád si byli schopni vytvořit rezervy, protože je mají z čeho vytvářet, protože mají podstatně vyšší zdanění, no a pak Německo bylo schopné naházet nebo nasypat do ekonomiky obrovské množství peněz a svoje občany a svoje podnikatele podpořit. No ale když není kde brát a ten stát je slabý a nemá žádné peníze, tak asi moc pomáhat nemůže. A to už se vůbec nebavím o tom – a toto je jenom ve vztahu ke koronaviru – už se vůbec nebavím o tom, co to bude znamenat do budoucna, co to bude znamenat pro naše

zdravotnictví, co to bude znamenat pro naše sociální služby, bezpečnost, školství, výzkum, vědu, vývoj.

Ten stát v každém tomto segmentu hraje přece klíčovou roli. A pokud to pole vyklidí, respektive na to nebude mít peníze, no tak z logiky věci se bude hledat jiný zdroj peněz. A budeme zase zpátky v té debatě – my na to nemáme, je to potřeba privatizovat. Tak prodáme nemocnice, už tady taky jednou bylo, začneme privatizovat sociální služby masivněji, než je to teď. Doprava na železnici, tam už je to rozebráno, tam máme dneska systém jako ve Velké Británii. Za chvíli to přijde na poštu, za chvíli to přijde dál. A ten stát prostě ztratí z mého pohledu tu svoji sílu a tu svoji schopnost. Říkal jsem to několikrát, zopakují to znova: buď budeme mít německé služby za německé daně, nebo rumunské služby za rumunské daně. Německé služby za rumunské daně nejsou, to se koupit prostě nedá.

Svým obsáhlým vystoupením tady se snažím ilustrovat, jak zásadní je to spor, jak zásadní je to debata a co to všechno pro tu republiku může znamenat. Bohužel ta debata se fakt redukuje na to, že mám-li být stručný, protože jsou Vánoce, a že máme být ticho, protože je to dobře, protože každý dostane víc peněz na tu svoji výplatní pásku a na ten bankovní účet. Ti lidé s těmi nižšími příjmy, kteří si možná teď počítají ty kalkulačky a tleskají, jak je to super, že budou mít o těch sedm stovek více, tak samozřejmě nevědí, že tenhle ten rozpočet je poslední, který je sestavitelný. Rozpočet 2022 podle toho, co se ta Sněmovna chystá odhlasovat, už bude obrovský problém. A prostě škrtat se bude, takže ty peníze, těch sedm stovek, co na účtě zůstane, z něj bude vytaženo jiným způsobem. Ty peníze jsou jenom jedny v tom koloběhu a někdo to zaplatí. A jak je dobrým zvykem v České republice, všechno tady platí ti chudší a ti pracující. Takže toto je budoucnost.

Já vím, že už nic nezměním, protože hlasování je víceméně dáno. Trošku mě, a tím pomalu končím, zklamal Senát, protože – to nevyčítám tady přítomnému panu senátorovi, protože jeho ideologické zázemí by mu to neumožnilo – ale měl jsem trošku naději, že Senát opravdu se pokusí ten materiál přepracovat materiál tím směrem, kterým volali všichni odborníci a ekonomové, aby opravdu byl zachován ten cíl maximální podpory spotřeby a aby ten návrh byl levnější a spravedlivější. To se bohužel nepodařilo a Senát se spokojil s tím, že víceméně vyrovnal, a ne ještě úplně stoprocentně, ty propady obecních a krajských rozpočtů, které i tak po té kompenzaci dostanou obrovskou ránu. To se zeptejte každého starosty nebo hejtmana. Čekal jsem prostě od Senátu trošku něco víc, ale to je asi život.

Takže z mého pohledu je naprosto logické, že sociální demokracie nemůže podpořit ani jeden návrh. Popravdě řečeno, nejlépe pro Českou republiku by bylo, kdyby neprošel ani jeden, kdybychom tuhle tu epizodu škrtli z historie a tvářili se, že se to nestalo, a připravovali zrušení superhrubé mzdy. Protože superhrubá mzda je špatně, s tím já souhlasím. Ale připravovali bychom zrušení superhrubé mzdy zodpovědněji, elegantněji, a ne jako dostihy v populismu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka místopředsedy Poslanecké sněmovny Tomia Okamury. Máte slovo, prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já tady musím reagovat na ministra vnitra a předsedu ČSSD Jana Hamáčka, protože tady neřekl pravdu a přesně ukázal tu neznalost odpůrců referenda. Pan ministr Hamáček tady řekl, že žádná

země na světě, podle toho, co si myslí, nehlasuje v referendu o daních. To je lež. Vy nemáte pravdu. To je přesně ten hoax, který tady šíří ti, co jsou proti programu SPD. Budu konkrétní. O daních se hlasuje v referendu ve Švýcarsku. Dám konkrétní příklad. V roce 2009 v září proběhlo ve Švýcarsku referendum, zdali mají zvýšit ve Švýcarsku daň z přidané hodnoty. DPH, daň z přidané hodnoty. Je to daň. No a nejenom že si ji nesnížili, oni ji v tom referendu zvýšili. Sice jenom o něco, ale zvýšili ji.

Takže pane ministře Hamáčku a předsedo ČSSD, neříkejte tady v přímém přenosu v České televizi nepravdy lidem. V referendech se hlasuje o zvyšování daní nebo o snižování, je to konkrétně Švýcarsko, a to referendum dokonce tam už také proběhlo, a lidé si dokonce nesnížili tu daň. Tuším, že si ji dokonce zvýšili ze 7,6 % na 8 %. To znamená, to jenom pro vaši informaci. A prosím, neříkejte tady ty argumenty, protože už vím, co hnedka ti odpůrci referenda, ty elity, které si myslí, že jsou chytrější než občané, budou říkat, že občané... že nejsme jako ve Švýcarsku.

No já si myslím, že český národ je kvalitní, je inteligentní, nejsme o nic horší než Švýcaři. Já myslím, že už bychom tento argument měli zanechat odpůrci referenda, odpůrci demokracie, ty samozvané elity, protože jestli nejsme jako ve Švýcarsku, tak je nevyšší čas začít, abychom se přiblížili těm skutečným demokraciím, a začít tu skutečnou demokracii, abychom se přiblížili těm nejlepším světovým zemím, a pořád to pod nějakými výmluvami neodkládat. My si myslíme, že tato země patří občanům a že nepatří elitám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Kateřina Valachová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Sociální demokracie je takový odpůrce referenda, že v minulé vládě předložila vládní návrh a v rámci tohoto funkčního období vlády předložila poslanecký návrh. A pan předseda Okamura jistě ví, že to byla sociální demokracie, která mimochodem i s spolu s SPD tvoří aktuální ústavní většinu a je připravena na hlasování o celostátním referendu. Takže to jenom poznámka, jak jsme strašně proti referendu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Reagovat bude pan místopředseda Tomio Okamura faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tak to je na delší rozbor. ČSSD tady navrhla zákon o referendu, který v podstatě je skoro bezzubý. Vy zakazujete hlasovat v tom vašem návrhu o členství České republiky v Evropské unii, samozřejmě zakazujete hlasovat i třeba o tom DPH kvůli Švýcarsku. No dobrá. Zakazujete hlasovat například o tom, zdali máme zrušit Senát, či ne. To znamená, vy jste vykastovali ten zákon o referendu tak, že v podstatě o ničem zajímavém, o čem by lidé chtěli rozhodovat, se hlasovat nemůže. Takže to je váš návrh, jenom aby se vlk nažral a koza zůstala celá. To přece není demokratický zákon o referendu. A to ani nemluvím o tom, že jste tam navrhovali 850 tisíc podpisů pro vyvolání referenda, tak aby žádné referendum nešlo realizovat, a navrhovali jste tam tak vysoké kvorum, že v podstatě by žádné referendum přece nebylo platné.

Takže prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyně Valachová, já myslím, že to nemusím rozebírat. Já znám z paměti, a víte to, protože jsme spolu v komisi pro Ústavu, já znám z paměti váš návrh zákona. Známe náš návrh, který naopak umožňuje, návrh, hlasovat o vystoupení z EU, umožňuje zrušit Senát, umožňuje dělat i další zásadní změny, například aby bylo možné odvolávat poslance a senátory, kdyby si to občané rozhodli, umožňuje tyto i zásadní změny, které by prospěly českému státu, protože my si myslíme, že občané by měli mít možnost rozhodnout v referendu, samozřejmě při podmínce, že si sesbírají určité kvorum podpisů, aby se nehlasovalo pořád o všem dokola, to chápu. Má to být pojistka demokracie. A my právě to referendum vidíme jako ten třetí pilíř demokracie při zrušení Senátu. Takže naopak, to je ten náš návrh.

Takže bych paní poslankyni Valachové skutečně chtěl říct, abychom zůstali u daňového balíčku. Protože jestli chcete rozebírat referendum, tak já jsem plně připraven a znám to, úplně z hlavy znám všechny ty návrhy. Takže pojďme možná radši spíš k tomu daňovému balíčku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat faktickými poznámkami. Jako první je na řadě poslankyně Tereze Hyťhová, pak pan předseda Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla velmi požádat stranu ČSSD a SPD, abychom se vrátili k projednávání daňového balíčku, protože na to naši občané čekají. Neprojednáváme zde žádné referendum ani zákon o obecném referendu. Takže prosím, vraťme se k tématu, které tady je, a to je vratka ze Senátu, a pojďme se bavit už konečně o tom snížení daní, aby naši občané dostali to, co chtějí. Prosím, vraťme se k tomu. A opravdu, referendum se tady dneska neprojednává. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Marian Jurečka, připraví se poslankyně Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Tak ta výzva, myslím si, že směřovala hlavně k panu předsedovi Okamurovi, protože ten tady ve svém projevu začal mluvit o referendu a začal vzpomínat, kdo kdy ho tady navrhoval a podobně.

Chtěl bych jenom poprosit pana předsedu, když on tak často vystupuje a různě tak jako dává tu za kladný příklad některé země, tu zase ty stejné země potom třeba i za negativní příklad, tak kdyby mohl vyjmenovat, které jsou pro něj ty ideální země z hlediska těch vyspělých demokracií, u kterých on se inspiruje, protože zase potom někdy o nich mluví, jako že to jsou ti vítáči, ty země s tím multikulturalismem a podobně. Tak kdybyste to, pane předsedo, mohl nějak shrnout. Ať je to ucelené, ať to celé dává smysl, protože na jedné straně používáte tyto argumenty, když se vám hodí, na druhé straně je používáte, když se vám nehodí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Alena Gajdůšková. Připraví se pan předseda Jan Hamáček. Máte slovo, prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, vážená vládo, opravdu nechci prodlužovat tu debatu a budu ráda, když se vrátíme k daňovému balíčku. Ale pan Tomio Okamura zde několikrát a opakovaně hovoří o referendu a dává příklad Švýcarsko. Tak jenom faktickou poznámku k tomu. Ve Švýcarsku v referendu hlasují jenom rodilí mluvčí a nikdo další.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan předseda ČSSD Jan Hamáček, připraví se paní poslankyně Valachová, po ní s faktickou poznámkou pan místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já to nechci prodlužovat. Zase je to možná symptomatické k fungování českého parlamentu, že já jsem tady měl celý ten obsáhlý projev, který se týkal merita věci, to znamená daňového balíčku, abych byl udeřen po hlavě za to, že jsem řekl něco špatně, a ve Švýcarsku se hlasuje v referendu. Dobře, já se nechci hádat o Švýcarsko. Asi se shodneme na tom, že Švýcarsko je velmi specifická země.

Pokud kolega Okamura vyzývá, abychom se stali novým Švýcarskem, tak jenom přemýšlím, kde vezmeme ty tuny zlata, které tam mají v bankách odnepaměti. Možná kdybychom prodali všechno to lithium, co máme v Krušných horách, kterého tam je spousta, a málem ho sociální demokracie ukradla a už ho měla půlku v pytlích v Lidovém domě, jak jsme se dozvěděli v kampani před minulými volbami, tak možná to by byla šance, jak začít naše nové Švýcarsko. To je samozřejmě nadsázka.

Ale k tomu, co říká pan kolega Okamura. Já se nebráním debatě o referendu. Určitě. A pojďme debatovat o přímé demokracii. Ale já bych uvítal, kdyby ti, kteří jsou tady hlavními propagátory přímé demokracie a referenda, šli také příkladem. A já jsem si teď otevřel stanovy SPD a všem doporučuji si je přečíst. To je všechno, jenom ne přímá demokracie.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Kateřina Valachová, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Předchozí faktickou poznámku jsem reagovala velmi stručně zkrátka na to, co tady zaznělo. A myslím si, že muselo zaznít, že sociální demokracie je příznivcem referenda. Potud jsem spokojená. Samozřejmě přijímám tu výzvu pana předsedy Okamury. Debatujme o referendu následně, až budeme ve finálním hlasování o celostátním referendu, tak jak jsme ho vydiskutovali na stálé komisi pro Ústavu, které předsedám, hlasovat, já věřím, v průběhu ledna a února.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Předseda SPD Tomio Okamura, faktická poznámka v tuto chvíli poslední. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych zareagoval na ty nesmysly. Pan předseda KDU-ČSL Jurečka si asi seděl na uších, protože jako první o referendu, a slyšeli

to myslím i diváci, mluvil pan předseda Hamáček, nikoliv já. Já jsem reagoval na jeho zmínku o referendu. Takže předseda KDU-ČSL si prostě sedí a uších, nebo lže. Jedno, nebo druhé. Takže by bylo dobré, kdybyste se vyjadřoval přesně, anebo nechodil na mikrofon za každou cenu, když vůbec nevíte.

Druhou věcí je, ptal jste se mě, abych uvedl zemi. Tak vždyť jsem mluvil o Švýcarsku. Jenže to je problém, že jste neposlouchal a šel jste mě tady osočit, aniž jste poslouchal, o čem jsme mluvili. Vždyť jsem mluvil o Švýcarsku, že mám dát příklad země, ke které bychom mohli směřovat.

Další věc je pan ministr Hamáček, předseda ČSSD. Smíchal jabka s hruškama. Já jsem nemluvil ani o lithiu, ani o zlatu, já jsem mluvil o modelu demokracie. To nemá nic společného přece s lithiem nebo se zlatem. Já jsem mluvil o modelu demokracie. Tak nevím, jestli jsme se taky neslyšeli.

A jako poslední, pan ministr Hamáček se tady navázal, to jsem tedy už vůbec nerozuměl, navázal se tady do SPD. No tak já bych spíš jako chtěl poznamenat: Prosím vás, kdy že bude propuštěn váš ministr ČSSD a bývalý hejtmán David Rath z toho vězení? Prosím vás za tu korupci. Já už jsem to trochu zapomněl, jestli byste mi nemohl připomenout, kdy toho vašeho vrcholného představitele ČSSD propustí z vězení. Dále, jestli mi můžete upřesnit, protože v kauze ROP Severozápad, to jsou ty obrovské dotace v Ústeckém a Karlovarském kraji, tak jsem teď asi před dvěma měsíci četl, že politikům ČSSD hrozí až šestnáct let vězení za korupci. Rozkrádali jste tam stamiliony na dotacích. Takže můžete mi jenom upřesnit, jestli je to pořád těch šestnáct let, jestli hrozí politikům ČSSD, nebo už je to méně? Jako jo a teď začal ten soud s těmi vašimi politiky, prý tam rozkrádali. A mám tady dokonce celý fascikl korupčních kauz ČSSD, všech, kteří museli odstoupit nebo jsou zavřeni.

No, mám na tu faktickou poznámku už jenom tři sekundy, tak to teď nebudu číst, ale když půjdete na mikrofon, přečtu rád.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Blažka, připraví se pan předseda Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. V roce 1967 před Vánocemi probíhalo důležité zasedání, plenární zasedání ÚV KSČ, kde na programu měli důležitý bod – odstranění Antonína Novotného. V průběhu zasedání vystoupila jedna soudružka, na jejíž jméno si teď nevzpomenu, a prohlásila zhruba následující: Prosím vás, ukončíme to, chceme péct cukroví.

Já bych byl teď, prosím vás, strašně rád – já nepeču cukroví. Kdybych to pekl, sám bych to nejedl. Ale prosím, poprosím kolegy z ČSSD, aby už nereagovali na to, co zde zaznělo, prostoru do voleb je ještě hodně, a vraťme se k těm projednávaným bodům. Protože, soudruzi, je potřeba péct cukroví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ale ještě vystoupí s faktickou poznámkou předseda klubu ČSSD Jan Chvojka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já budu reagovat na pana místopředsedu Okamuru, prostřednictvím vás, pane místopředsedo. Já nevím, kdo a kdy bude puštěn z vězení. V každé straně se objevil v nějaké fázi jejího fungování nějaký člověk, který se dopustil něčeho nekalého. Ale vím, že byl z vězení propuštěn, je to nějakých 14 dní, na podmínku pan Balda, což byl příznivec váš, možná dokonce nějaký tajemník, a tam si pamatuji, že chtěl, a tam si pamatuji, že tento člověk chtěl vykoletit vlak a zabít několik desítek lidí. To znamená, tam si toto zapište, že i u vás jsou problémy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou předseda SPD Tomio Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobrý den, vážené dámy a pánové. Tak hnutí SPD volilo přes půl milionu lidí. Takže já nevím, kdo nás všechno volil, zdaleka to nejsou všechno členové, takže těžko můžu mít odpovědnost za někoho, koho, vůbec nevím, kdo je z našich voličů. Ale to, co vím, je, že prokazatelní ministři a vysocí představitelé ČSSD byli zavřeni.

Takže ministr financí Ivo Svoboda z ČSSD, protože v první fázi už jsem některé jmenoval, vytuneloval firmu na výboru kočárek Liberta. Pražský soud ho společně s jeho poradkyní Barborou Snopkovou odsoudil za vytunelování této společnosti k pěti letům odnětí svobody. To bylo třeba ČSSD. Jo?

Anebo, vzpomínáte na toho vašeho ministra zemědělství Petra Zgarbu z ČSSD? V dubnu 2005 se stal místo Jaroslava Palase ministrem zemědělství ve vládě Jiřího Paroubka, současně se stal předsedou prezidia Pozemkového fondu. Byl kritizován za zneužití pravomoci a provádění výběrového řízení pro Český Telecom bez výběrového řízení. – (Směje se.) Prováděl výběrové řízení bez výběrového řízení. – V listopadu 2005 rezignoval po skandálu s nestandardním prodejem státních pozemků. Zjistilo se totiž, že Pozemkový fond v létě 2005 přidělil spekulantům hodnotné pozemky v okolí Prahy za minimální ceny.

Anebo pamatují lidé tu kauzu pět českých na stole? Bývalý tajemník českých premiérů Stanislava Grosse a pana Paroubka z ČSSD Zdeněk Doležel polskému lobbistovi Jacku Spyrovi nabízel, že mu za pět milionů korun dodá informace o privatizaci Unipetrolu. To bylo pět českých na stole.

Samozřejmě nemluvím ani o privatizaci OKD. No nevím, jak dlouho mám pokračovat. Znovu říkám, že bychom se měli vrátit k tomu daňovému balíčku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Na vaše vystoupení bude reagovat pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Ono je to těžké se vrátit k balíčku, když tady pan místopředseda Okamura vytáhne složku, kterou na nás vede, a začne nás tady bušit po hlavě a myslí si, že to necháme být. (Reakce mpř. Okamury mimo mikrofon.) Já si nezačal, to je dobré. Já jsem tady postupoval věcně. První, kdo zaútočil

kvůli Švýcarsku, jste byl vy, pane místopředsedo. Ale to je jedno. Já už toho asi nechám, protože to nemá cenu.

Výhoda samozřejmě nových politických hnutí nebo recyklovaných politických hnutí je ta, že nemají žádnou historii. Předpokládám, že kolega Okamura už se nebude hlásit k tomu, co tady předváděl, ještě když tady fungoval Úsvit. Teď je tady SPD a začíná jako s novým stolem. Samozřejmě sociální demokracii je možné vyčítat spoustu věcí, protože jsme nejstarší politická strana, můžeme se dostat do debaty, co jsme dělali za první republiky, a bylo by to asi nadlouho.

Ale zase, víte, aspoň jako sociální demokracie máme tu předvídatelnost. Od nás se dá čekat, co budeme prosazovat. Kolega Okamura mi tady svého času vyčítal, že jsem tady od roku 2006. Ano, jsem. Ale od roku 2006 hájím stále pořád stejné sociálně demokratické názory. Na rozdíl od kolegy Okamury, který ještě v roce 2008 byl ambasadorem Evropského roku multikulturalismu, což byl projekt, v rámci kterého např. probíhala divadelní představení Náš islám zaměřená na vzdělání diváků v oblasti islámské kultury a náboženství. To je ten samý Tomio Okamura, který dnes je hlavním bojovníkem proti islámu a hlavním vyháněčem migrantů.

Takže my jsme aspoň konzistentní. Vy jste jak korouhvička.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Václav Klaus bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, já jako pedagog bych to chtěl trochu vychýlit. Tak jsem chtěl všem popřát hezké Vánoce. Já se na ně upřímně těším. To že SPD a ČSSD jsou tvořeny bandami kriminálních, jak se tady dozvídám, je smutné, ale nenechme si tím kazit Vánoce. A nenechme si tím zkazit to, že lidem snížíme daně. Děkuji všem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Zpátky k daním, já s tím naprosto souhlasím.

Chci reagovat na některá vystoupení zejména sociálních demokratů. Na rozdíl od pana předsedy Hamáčka já jsem rád, že máme pravolevý střed. Respektuji názory kolegů z levé strany politického spektra a budu obhajovat samozřejmě naše názory a občané si vyberou, co jim je bližší. A když se podíváte do těch třiceti let České republiky, tak někdy vyhrává pravice, někdy vyhrává levice. A ty názory jsou prostě legitimní a střetávají se v řádné politické soutěži.

Nejprve pár slov k tomu hlasování, které nás čeká. Náš klub, jak už říkal pan předseda Fiala, podpoří senátní verzi. Nejen proto, že náš společný klub s TOP 09 a senátní klub KDU-ČSL byly, řekl bych, architekty té dohody, která vznikla na půdě Senátu, a moc jim za to děkuji, ale také proto, že ta senátní verze lépe odpovídá našemu hlasování našeho poslaneckého klubu v průběhu hlasování o pozměňovacích návrzích v Poslanecké sněmovně, když jsme o tom hlasovali poprvé.

Tak za prvé. My jsme nehlasovali pro návrh Mikuláše Ferjenčíka zdaňovat prodeje firem, protože jsme si vědomi toho, že sice se mluvilo o nějakých miliardách, ale reálně by to dopadlo na rodinné firmy a startupy. My jsme pro něj nehlasovali. Senát to správně vyndal, to znamená, potvrzuje naše hlasování v Poslanecké sněmovně. My jsme hlasovali pro kompenzace městům a obcím v Poslanecké sněmovně. Bohužel v té době tady většina neexistovala. Sociální demokraté, pane místopředsedo vlády, to podpořili pouze třemi hlasy z přítomných, ostatní nepodpořili kompenzace pro města a obce, abyste vteřinu po hlasování začali vykřikovat: to je hrozné, ty města a obce přijdou o peníze!

Taky té veřejné debatě uniklo – a omlouvám se, myslím, že to taky podal pan poslanec Ferjenčík – to, co naštěstí neprošlo, ale je třeba to do té veřejné debaty vrátit, návrh Pirátů na zvýšení daně z nemovitostí pro podnikatele, docela razantní v průběhu dvou a tří let. To naštěstí neprošlo. A to jenom ukazuje jiné politické názory, které respektují, i když s nimi nesouhlasím, na to, jak máme pracovat s daněmi.

Tady pan předseda Hamáček řekl, to se nevyplatí pro nějakých sedm stovek někomu, abychom snížili daně. Tak sedm stovek úspora nebude pro nikoho. Když si vezmu minimální mzdu 15 200 a přepočtu na senátní verzi, tak je to 1 021 korun přesně měsíčně, je to 12 000 ročně a pro lidi s minimální mzdou je to opravdu výrazné zlepšení. Ne že by měli hodně peněz, ale musíme, když chceme debatovat věcně, být přesní. A pan ministr Zaorálek tady o tom mluvil, že my chceme zvyšovat platy. No a co děláme, pane ministře? Zvyšujeme platy.

Tak já jsem si vzal – pan ministr vnitra tu zrovna není – ale vzal jsem si údaje z kapitoly Ministerstva vnitra, pan ministr Zaorálek mu to určitě bude tlumočit. Mám tady šest skupin profesních, které spadají do kapitoly Ministerstva vnitra, a to je Vězeňská služba, Policie České republiky, Hasičský záchranný sbor, celníci – i když celníci možná patří na finance, úplně přesně nevím, vojáci a GIBS. Vyšel jsem ze schváleného rozpočtu na příští rok, vydělal jsem to počtem příslušníků té či oné služby a spočítal jsem, kolik, pokud tento návrh v senátní verzi schválíme, kolik tito příslušníci, členové integrovaného záchranného systému, mnohým z nich opakovaně i ministr vnitra a další ministři děkovali za jejich záslužnou činnost v minulých týdnech a měsících. Tak ať to řekneme celé a přesně. U Vězeňské služby, pokud projde senátní verze, v průměru – jsem si vědom, že je to průměr – je to 29 000 ročně, pane ministře vnitra. Je to špatně? 29 000 ročně pro členy Vězeňské služby? U policie je to 32 256 korun přesně ročně. Je to špatně, pane ministře vnitra? Je to ve vašem resortu. U hasičů je to 33 000 ročně. Je to špatně, pane ministře vnitra? Nebo pane ministře kultury? To není konvergence, když se zvyšují platy o desetitisíce těmto lidem ročně? V čistém? Ne 3 % v tarifech v hrubém, ale 33 000 čistého ročně. U celníků je to 32 800 ročně, u armády je to 34 500 ročně a u GIBS, kteří jsou nejlépe placení, protože ti hlídají hlídače, je to 44 800 ročně!

Tak pane ministře vnitra, pojd'te sem na ten mikrofon a řekněte, že tito lidé si ty peníze nezaslouží! Že jste proti! A to nemluvím o zdravotnících, lékařích, zdravotních sestřích... A takhle bych mohl pokračovat.

Pan ministr vnitra tady opakovaně – protože to už použil v jednom televizním programu – lže. Říká, že pravice chce malý a slabý stát. Tak minimálně je to hluboké nedorozumění, pokud to není čistá lež. Já bych nebyl tak příkrý dva dny před Štědrým večerem. Pravice chce malý, ale silný stát! A ne stát, který leze úplně všude, a pak je samozřejmě slabý, protože chce řešit všechno a stát to řešit prostě neumí.

Vzpomeňme si, jak pan ministr vnitra říkal: ježíš, kafe v pytlíku, to už je moc, to už je moc. – To říkal ministr vnitra, který je zastánce velkého státu. Kde prokázal stát sílu v tomto detailu? To jenom abych vyvrátil tu jeho opakovanou lež, že pravice chce malý – to je pravda, a slabý stát – a to je lež. My chceme malý, silný a fungující stát. Méně razítek, méně potvrzení, méně byrokracie. To je něco, co si naši kolegové z levé části spektra neumí představit, protože oni jsou přesvědčeni, že oni vědí lépe než občané, co s těmi penězi udělat. Oni to všechno neutratí. No tak neutratí. Budou investovat do vzdělání svých dětí, do bydlení, dají něco svým rodičům, něco jim koupí. Co je na tom špatně? Co je na tom špatně, když si někdo vytvoří případně úspory na těžší týdny a měsíce, které bezesporu mohou přijít, i když si to nikdo z nás nepřeje? Takže je to takový střet těch, kteří jsou tak pyšní, tak pyšní, že vědí lépe než ti lidé, co s jejich penězi udělat.

My tak pyšní nejsme. My říkáme, že žádná vláda – poslouchejte mě dobře – žádná vláda, nejenom tato, žádná vláda neví lépe než občané, co s jejich penězi. A to je náš dlouhodobý postoj. Tak se samozřejmě nemůžete divit, že budeme hlasovat pro. Protože není tam zdanění těch rodinných firem a startupů, když se ten zakladatel pokusí, či to dokonce prodá. Je tam významná kompenzace pro samosprávy, nebudou mít žádný problém příští rok, nedojde k žádnému utlumení investičních aktivit na straně měst a obcí. A je tam zvýšení základní slevy.

Milí sociální demokraté, občanští demokraté, a nejenom občanští demokraté, v minulých měsících a letech několikrát předložili návrh na zvýšení základní slevy na poplatníka. Jak jste hlasovali? Podívejte se do těch sjetin. Neomylně proti! Pak z ničeho nic, pro mě docela překvapivě, jste hlasovali pro to největší zvýšení základní slevy. Podle mě jste byli vedeni chybou úvahou: čím hůře, tím lépe, ono to nakonec nedopadne, ti, kteří chtějí nižší daně, se toho leknu a budou hlasovat pro zachování stávajících daní.

Stejně tak někteří kolegové zvolili v Senátu podle mě špatnou taktiku, kdy prosazovali zamítnutí poslanecké verze ve Sněmovně. Tak si řekněme, co znamená zamítnutí. Znamená to, že projde sněmovní verze. Vždyť přece víme, jak jsme hlasovali pro sněmovní verzi. Jinými slovy ti, kteří nejvíc mluví o tom, jak je třeba chránit obce, samosprávy a kraje, tak najednou doporučují svým senátorům, aby hlasovali reálně pro nulové kompenzace. A Senát je nevyslyšel, já jsem rád, dokonce se přidali někteří senátoři z těch klubů, kde jejich vedení jim doporučovalo tento zákon zamítnout, a jsem rád a přičítám to i vyjednávacím schopnostem našich vyjednávačů v Senátu. Takže když to shrneme, v zásadě dobrá zpráva pro daňové poplatníky.

Vlastně všichni dneska tady mluvili o tom, že je třeba podporovat ty, kteří pracují. Ale to je konkrétní věc, jak je podpoříme. Já jsem v roce 2017 rozdával takové daňové pravítko, kde vlastně bylo na různé hodnotě hrubé mzdy ukázáno zhruba těch sedm procent, o kolik se navýší čistá mzda. Díky zvýšení základní slevy je ten výsledek ještě příznivější. To pravítko bylo ještě pesimistické, protože je tam ještě ta částka navýšena, a dokonce ve dvou letech, to znamená, první navýšení bude v roce 2021 a druhé, které odpovídá tomu, co jsme dlouhodobě navrhovali, my jsme navrhovali 30 tisíc, vlastně zohledňovala tu inflaci od roku 2008, bude to asi 30 840, pokud mě paměť neklame, takže i v tomto se pomůže zejména nízkopříjmovým a středněpříjmovým skupinám, ve dvou letech, ale do kupy je to 6 tisíc. Už za třináct měsíců bude ta sleva o 6 tisíc vyšší než dneska a o to budou nižší daně. Současně se Poslanecké sněmovně povedlo na návrh pana poslance Výborného, myslím, že to byl návrh celého klubu KDU zrušit zastropování daňového bonusu. To znamená, i to je podpora těm rodinám, které mají čtyři a více dětí, aby i tyto rodiny mohly těžit z výhody snížení daní a byl to správný krok. Takže když to

sečteme, tak je to vlastně dobrá zpráva a já nerozumím těm, kteří tak zoufale s tak, řekl bych, slabými argumenty jsou proti. Najednou a kdybychom se jich zeptali, jak jste hlasovali o těch úsporách minulý týden v pátek, například sociální demokraté? Nabídlí jsme 80 miliard úspor. Neomylně všechny možné úspory jste odmítli, tak se nám pak nedivte, že vaše slova o rozpočtové odpovědnosti nás spíš přivádějí k smíchu než k zamyšlení. A abych skončil pozitivně, já pevně věřím, že to dneska zvládneme, že najdeme většinu pro senátní verzi a že už v únoru ty miliony našich občanů, kteří poctivě pracují, budou mít vyšší výplaty a určitě si s těmi penězi rozumně poradí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi za vystoupení. Faktická poznámka místopředsedy Okamury a poté se dostaneme k další rozpravě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já musím ještě zareagovat na předsedu ČSSD Jana Hamáčka, protože opravdu z hlavního odpůrce islamizace udělat podpůrce islamizace, já jsem se v životě nezúčastnil žádné proislámské akce, já už to vlastně neumím ani víc komentovat, protože to už jsou zoufalé argumenty.

Naopak bych připomněl dvě věci. Už tady dva roky leží ve Sněmovně návrh zákona z pera SPD, abychom uzákonili zákaz propagace nenávisných ideologií, máme na mysli islám, naopak je nám tady blokováno, a druhá věc je, že tady máme už rok a půl, nebo přes rok zákon na zákaz islámského zahalování na veřejnosti. A také, přestože všechny strany v televizi deklarovaly, že ten návrh SPD podporují, je to návrh, který jsme v podstatě přepsali z Rakouska a z Dánska, kde začal platit a úspěšně tam platí, tak my bychom to rádi prosadili v České republice, a naopak je nám to blokováno. To znamená, my na rozdíl od předsedy ČSSD říkáme ne slova, ale činy.

A jenom bych připomněl výrok předsedy ČSSD a ministra vnitra Jana Hamáčka na tureckém velvyslanectví, bylo to na recepci k 92. výročí vzniku Turecké republiky...

Tady vyzvání telefon, Miroslav Kalousek. Tak to si tady asi někdo zapomněl, možná je to pana Kalouska telefon, tak já ho tady odložím. A řekl bych citát. (Pobavení v sále. K řečnickému pultíku přichází posl. Stanjura.) Jo, no tak vám, pane Stanjuro, volá pan Kalousek. (Výbuch smíchu.) No tak to je, tak vidíte, jak probíhá interní spolupráce mezi ODS a topkou. (Poslanec Blažek z pléna: My jsme všichni Kalousek.) Vy jste všichni Kalousek. To snad ne.

Chtěl jsem říct... Tak já bych se rád dostal k tomu citátu pana předsedy ČSSD Jana Hamáčka, kde řekl na turecké ambasádě – cituji: "Islám už v minulosti prokázal a prokazuje nadále, že má nezastupitelnou a nevyčíslitelnou roli ve vývoji lidské společnosti." Tak, je to názor předsedy ČSSD, já s ním nesouhlasím. My si myslíme, že to tak není, a uděláme všechno pro to, aby nedošlo k islamizaci České republiky a aby tady nebyly žádní nelegální migranti a vyznavači islámu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Nyní mám dvě faktické poznámky – u kolegy Ferjenčíka a kolegyně Valachové, jestli je tomu tak? Potom přednostní právo Lubomíra Zaorálka, ano? Faktické poznámky mají přednost, vy to víte, pane ministře, takže nyní faktická poznámka pana kolegy Ferjenčíka. Máte dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na vystoupení kolegy Stanjury především v té otázce zrušení daňové výjimky pro příjem z prodeje cenných papírů nad 20 milionů korun ročně. Tak rodinný firem se to zjevně netýká, protože rodinné firmy jsou eseróčka a těch se ten návrh vůbec netýkal, to za prvé.

Za druhé, je pravda, že ODS nepodpořila zrušení této daňové výjimky, to podpořilo hnutí ANO, nicméně podpořila návrh na zvýšení té sazby z 15 na 23 %, což bylo součástí pozměňovacího návrhu Andreje Babiše. Tak já považuji za velmi bizarní, že pan premiér a ODS kritizují návrh, u kterých hlasovali pro zvýšení sazby z 15 na 23 %.

Dále jsem se chtěl vyjádřit k tomu, že my jsme navrhli skutečně nějaké zvýšení postupné sazeb údajně z komerčních nemovitostí. A to je jednoduché. Ve chvíli, kdy se takhle masivně snižují daně z práce, tak podle nás je potřeba hledat buď úspory, nebo nějaké jiné příjmy, jinak se ty veřejné rozpočty zhroutí. Bohužel vy jdete jenom cestou toho zhroutení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy na faktickou poznámku – on se ve skutečnosti hlásil první pan ministr, ale vzniklo nedorozumění, ale jste oba z ČSSD, tak se domluvte, kdo půjde první, protože pan ministr se ve skutečnosti tedy hlásil dříve, takže já vám dám prostor, dvě minuty na faktickou. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Také vlastně chci reagovat na pana poslance Stanjuru, který mě upřímně udivil, protože on říkal: rozdáváme, všem dáváme, co je na tom špatného? Jako to mě opravdu ohromilo. On to říká pan poslanec tak, jako kdybychom měli peněz nazbyt. Jako pane poslanče, my si půjčujeme peníze. My totiž, abychom pokryli ten deficit, my na to nemáme ani dnes už příjmy, my si to musíme půjčit. To je jako ten feldkurát Katz. To se nám to dává všem, když nám půjčují. Ale jak dlouho? Takže tu lehkomyšlnost, se kterou pan poslanec říká, že to je přece taková krásná věc, tu vůbec nechápu.

A jenom, když on říká, že pořád nechápe, co se nám nelíbí. Podívejte se, když si rozdělíme obyvatelstvo České republiky do příjmů podle té pětiny nejslabších k té pětince nejsilnějších, tak ta pětina s těmi nejslabšími příjmy dostane takhle a ta pětina s těmi největšími dostane tady. (Ukazuje graf.) Chápete? To je to, co se nám nelíbí. Tady tenhle nepoměr, že totiž když se podíváte na analýzu, tak ta dneska říká, že desetina domácností byla dnes zasažena těžce tou krizí. To jsou ti dole, ti, co dostanou tak málo. Čtvrtina byla zasažena, řekněme, středně těžce, třetina populace se dotkla tato krize. To znamená, takhle dopadá ta krize a bude dopadat v tom příštím roce.

A dokonce ještě jedna věc je zajímavá. Analýza ukazuje, že tato daňová úprava pomůže nejvíce Praze a bohatým regionům. Těm slabším, kterým bychom my měli pomáhat zase, ty necháme, ať upadnou ještě víc.

Takže chápete? Tady vidíte to, co se mi nelíbí. Že my rozdáváme, ve chvíli na to nemáme, musíme si to půjčit. A když už si půjčíme, tak bychom to měli použít efektivně tak, že to multiplikuje ekonomický růst a že se to dává těm, kteří to opravdu potřebují. Je to opravdu tak složité, co říkám?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku paní poslankyně Kateřina Valachová. Ano, prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Zbyněk Stanjura vaším prostřednictvím, pane předsedající, mě jako vždy pobavil, už se to stává tradicí. A měla bych prostřednictvím pana předsedajícího na něj dvě otázky. Jistě si všiml, že co se týká růstu mezd a platů, tak tyto rostou od roku 2015 doposud, a jedním ze zásadních důvodů, proč se tomu tak děje, je to, že sociální demokracie od roku 2015 rok co rok prosazuje, často s velkým odporem, nebo bych řekla s pravidelným odporem, růst zaručených mezd. To znamená všech mezd. To znamená nikoli pouze státních zaměstnanců, ale také lidí v provozech, ve fabrikách, účetních, skladníků, řidičů, zkrátka všech povolání, která si představíte.

Jsem ráda, že si Zbyněk Stanjura vaším prostřednictvím, pane předsedající, vzal za příklad toho, co všechno Občanská demokratická strana prý vrátí lidem na jejich a mzdách, hasiče nebo policisty. Ano, lze jim to vrátit. Ale jenom proto, že jim to sociální demokracie po pravicových vládách a jejich tupých škrtech od roku 2015 do roku 2020 přidala. Takže to je opravdu pro ně velká výhra, pane kolego!

Já mám potom samozřejmě na Zbyňka Stanjuru vaším prostřednictvím dvě otázky. Jak zaručíte, že tento růst mezd a platů v následujících letech, měsících, bude pokračovat a že zaměstnavatelé nezareagují tak, že řeknou: To už máte zpátky od Občanské demokratické strany na daních! Už vám nedáme ani korunu! Já vás upozorňuji, že tyto informace ze strany podnikatelů, fabrik, ale také bohužel i obcí a krajů mám už dnes.

A druhá věc, vaším prostřednictvím, pane předsedající, pane Stanjuro, bude těch 30 tisíc tomu hasiči a policistovi stačit na školné pro jeho děti, zdravotní péči zpoplatněnou a sociální péči?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas! Nyní vystoupí na faktickou poznámku předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. A následně se na faktickou hlásí poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když mě sociální demokraté takhle vyvolávají, já rád odpovím.

Pro ministra kultury, mám takový malý graf. Pane ministře kultury, nechte si zpracovat stejný graf, který se týká plateb zdravotního a sociálního pojištění. O tom vy mlčíte! My přece máme rovnou daň! Dvě rovné daně v České republice. Jmenují se zdravotní a sociální pojištění. A ti, kteří přispívají do těch systémů a mají vyšší platy, tak samozřejmě přispívají mnohem více! Já mluvím o střední třídě. To je zákon pro střední třídu! To je třeba říct zcela otevřeně. Toto snížení daní se dotkne především střední třídy. Ale to jsou ti, na kterých stojí naše veřejné finance! To jsou ti, na kterých stojí náš penzijní systém, na kterých stojí náš zdravotní systém, na kterých stojí zdravotní péče! A my teď navrhujeme, že jim vezmeme o něco méně. Vy jste z toho celí jako zdivočelí, jak si to můžeme dovolit? Těm, kteří platí nejvíc, něco málo nechat. Pořád budou platit nejvíc! Pořád budou platit nejvíc! Nebo máte pocit, že to tak není? Tak se podívejte, jak se platí sociální a zdravotní pojištění! Čtyři a půl procenta platí zaměstnanec, devět procent platí zaměstnavatel. Je to prostě rozdíl, když se to platí ze 20 tisíc, nebo ze 40 tisíc, ne? Je to dvakrát víc. O tom vy vůbec nemluvíte, to berete jako samozřejmé. Ať platí jako mourovatí, ať nám dají svoje peníze a my už to moudře rozdělíme!

Teď na ty otázky. Ta druhá: Nevím, proč by se mělo nějaké školné platit. Někdo navrhuje? Vy to navrhuje, sociální demokraté? Jako že tady bude víc peněz, ať platí

školy? My to nenavrhuje. Tak jednoduchá odpověď: Nic takového nehrozí. Pokud si nevyberou dobrovolně soukromou školu. Ale to je věc rodičů, kam investují svoje peníze. Jestli zvolí veřejnou školu, nebo soukromou. Do toho nám vůbec nic není! To je rozhodnutí té rodiny.

A ta druhá otázka, to jsem zapomněl už přesně... (Napovídá ministryně financí od stolu zpravodajů.) No to bude snazší. A ten argument, ano, máte pravdu. Myslím, že mnozí zaměstnavatelé nebudou zvyšovat hrubé mzdy, protože – (Upozornění na čas.) Tak já se přihlásím ještě jednou, abych nezůstal dlužen odpovědi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já si vás napíšu ještě za pana premiéra. Takže Stanjura.

Nyní vystoupí v pořadí, jenom to přečtu: pan poslanec Jan Skopecek na faktickou, pan poslanec Jaroslav Foldyna a pan premiér Andrej Babiš a znovu Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopecek: Děkuji za slovo. Zareaguji na pana ministra Zaořálka. On říká, že my snižujeme daně a rozdáváme. Všimněte si té rétoriky. Pane ministře, my nic nerozdáváme, my jenom část peněz necháváme u lidí samotných. To jsou peníze lidí, kteří je vydělali. To už je zvrácené socialistické myšlení. Vy už ty peníze lidí považujete automaticky za svoje! Vy byste nejradši chtěl, aby vám sto procent věnovali z té mzdy, aby všechno, co vydělali, vám dali, a teprve vy uznáte, kolik komu rozdáte! To nejsou vaše peníze, pane ministře! Stát má vybírat co nejmenší daně. Takové, aby zajistil základní veřejné statky a služby. Ne maximum pro to, abyste nabírali tisíce a tisíce nových státních úředníků. To nejsou vaše peníze! Ty peníze lidé nejdřív museli vydělat, tak jim aspoň část z toho nechte! Od roku 2013 tato vláda vybrala o 400 miliard korun víc. Kolik byste ještě chtěli vytahat peněz z kapes daňových poplatníků, aby vám to stačilo? Kolik? Tak to řekněte! O kolik mají být vyšší daně?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jaroslav Foldyna a připraví se pan premiér Andrej Babiš. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Já jenom poznámku k tomu grafu, který tady ukazoval pan ministr zahraničí – zahraničí ne, kultury teď – pan ministr kultury. On tu ukazuje dvě daňové skupiny. Ty nízkopříjmové a vysokopříjmové. Pane ministře, můj kolego Luboš Zaořálku, a co ti uprostřed? Ta střední třída, ti učitelé, ti zaměstnanci ve Škodovce? Ti nás dneska nezajímají?

Včera jsem šel po obchodním domě v Děčíně. Ptal jsem se v několika otevřených řetězcích, jaká je jejich situace atd. A oni mi říkali všichni: No jo, my máme vedení v Berlíně, my někde. Víte, tady vůbec neprobíhá diskuse o tom, co zajímá českého daňového poplatníka a tu střední třídu. Tu jsme úplně vynechali. (Hovoří hlasitě, emocionálně.) My si tady ukazujeme nízkopříjmové a vysokopříjmové. A co ti uprostřed? Kdy se tady začneme bavit o tom, co uděláme pro českého podnikatele?

Já málokdy souhlasím s panem Stanjurou, ale on má úplnou pravdu, on vám to tady říká: ta skupina lidí, kteří nejvíc platí daně a financují tenhle stát, ta vám vypadla

z repertoáru. Ta bohužel vypadla z repertoáru sociální demokracii. Já jsem v ní byl 30 let! Sociální demokracie měla 28, 30 %, když mluvila o lidech práce! A o čem mluví dneska? Já vůbec nevím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku premiér Andrej Babiš. A připraví se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Tak pane premiére, vaše dvě minuty. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já jsem chtěl poprosit, jestli by mohla ctěná Sněmovna už konečně hlasovat. Od rána čekám na to, že tady vystoupím s nouzovým stavem. Měl jsem být už v nemocnici, v ÚVN, protože připravujeme to očkování. A ve 12:30 máme virtuální oběd, končí německé předsednictví, tak jsou tam všichni velvyslanci. Takže jsem vás chtěl poprosit, jestli byste si to nenechali na příští rok, ty ideové střety, a že byste mohli hlasovat, abych mohl jít do práce! Nejdůležitější, ale potřebuju, zítra je poslední pracovní den a máme plno práce. Takže se omlouvám, ale zkuste prosím hlasovat. Děkuji vám moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, pane předsedo, máte slovo dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív krátká reakce pro pana poslance Andreje Babiše – ne pro pana premiéra. Pro pana poslance Andreje Babiše prostřednictvím pana místopředsedy, když oslovuji poslance.

Jste v práci, pane poslanče. Když zasedá Poslanecká sněmovna, tak je to hlavní práce poslance. Tak tady jste fakt v práci. Takže nevím, čemu se divíte. A myslím, že je dobře, že padají argumenty pro a proti, a já přináším argumenty pro.

A abych odpověděl paní poslankyni Valachové prostřednictvím pana místopředsedy, ano, já myslím, že mnozí podnikatelé a zaměstnavatelé to přivítají, protože sníží tlak na zvyšování mezd, protože člověka zajímá čistý příjem. Ne hrubý nebo superhrubý, to si řekněme otevřeně. Zajímá je čistý. A tohle je šance, že se výrazně zvýší čisté příjmy a sníží to tlak, to je třeba říct, na zvyšování hrubých mezd. Což v těchto týdnech a měsících je velmi dobře. Protože máme přímé dopady pandemie na ty, kteří nemohou podnikat, kteří mají omezené podnikání, a také nepřímé tím, že je nižší poptávka. A jestli chceme udržet pracovní místa, tak není dobré zvyšovat náklady, které se zvyšovat nemusí, zaměstnavatelům a podnikatelům. To je poctivá odpověď. Ano, to je cesta, aby lidé měli víc peněz v peněženkách na úkor státu, ne na úkor svého zaměstnavatele. A myslím si, že v této těžké ekonomické době je to správné řešení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Valachová a pak, jako poslední, prosím, aby se připravil pan poslanec Mikuláš Ferjenčík zatím ve faktických. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já jsem ráda, že pan kolega potvrdil to, čeho se řada zaměstnanců obává. A myslím si, že opravdu z toho jsou velice šťastní ti zaměstnanci a střední třída, ty 4,5 milionu lidí, že pod vánočním stromečkem se dozvědí, že jejich mzdy neporostou, ale dostanou od státu něco víc. A od zaměstnavatele, kterému odvádějí svou práci, nedostanou nic. A že to je součást plánu. Takže to je skutečně radostná zpráva. Uvidíme, co na to řeknou.

A druhá věc. No, školné, to opravdu my jako sociální demokracie nenavrhujeme. To jste navrhovali vy, Občanská demokratická strana. Stejně jako zdravotnické poplatky. A byl to celkový váš přístup, tak jak jste navrhovali rovnou daň. Spolu s rovnou daní jste navrhovali toto! Proto na to upozorňuji a ptám se: Ta druhá část plánu bude kdy?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a naskočila mi ještě jedna – předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl stručně reagovat na pana premiéra. Pane premiére, vy jste předložil v rozporu s koaliční smlouvou, která avizovala, že daňové změny se budou dít dostatečně dopředu, aby se na to mohli všichni připravit, zákon, který tady máme 22. prosince, dokonce prezident už avizoval, že ho nepodepíše, takže ani k 1. lednu ještě nebude ve Sbírce zákonů, jste tady předložil tento zákon na poslední chvíli jako poslanecký pozměňovací návrh, kde jste si nejspíš ani neuvědomili řadu těch dopadů, co to má, nebyla k tomu odborná oponentura, a teď nám tady vyčítáte, že o tom zákonu diskutujeme? To fakt úplně jste asi spadl z višně! To prostě není normální, abyste ve chvíli, kdy se tady dělá největší daňová reforma za posledních dvanáct let, tady vystupoval, že se o tom nemáme bavit, že vy potřebujete někam do nemocnice. Vy jste se asi minul povoláním!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní zatím poslední přihláška na faktickou – předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Tím pádem se připraví pan poslanec Ondřej Veselý, který je jistě dlouho připraven. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já už jsem to skoro vzdal, ale naposled pro paní poslankyni Valachovou. My si fakt vůbec nerozumíme. Stát nic nedává, stát méně vezme. To je fakt rozdíl. Já vím, že tomu nerozumíte, ale zkuste se nad tou větou zamyslet. Vy dáváte přes dotace. Ano, to stát dává, když vymyslíte nějaký skvělý nový dotační titul s 80 přílohami, které musí žadatel vyplnit, a pak blahosklonně zasedne nějaká komise a buď řekne ano, nebo ne. A když máme odpuštění sociálního – nějaký chudák to pošle o den později, tak už na něj nastoupí ta skvělá státní správa a už vymáhá ty peníze zpátky a ani se neptá, jestli náhodou účetní nebyla nemocná, nebo v čem byl problém.

A není pravda, že neporostou mzdy. Nelžete, paní poslankyně prostřednictvím pana místopředsedy. Vy tedy lžete sama, ale ten vzkaz vám posílám prostřednictvím pana místopředsedy. Neříkejte, že neporostou mzdy! Vždyť tady v každé tabulce vidíte, že ty mzdy porostou! A když říkám, že poroste někomu o 40 tisíc čistého, a vy říkáte, že si to zaslouží, tak váš ministr vnitra navrhuje zvýšení toho platu o 80 tisíc hrubého, což by

odpovídalo? Opravdu to navrhli? Opravdu jste to vy jako sociální demokraté navrhli, aby to bylo adekvátní zvýšení? Tak nepleťte lidi! Samozřejmě se všem zaměstnancům zvýší příjmy. Těm, kteří mají minimální mzdu, o 1 021 korun měsíčně a všem ostatním adekvátně víc. A to je celé. A vám to prostě vadí, protože – a už to tady myslím říkal někdo z předřečníků – vy ty peníze považujete za své, nebo za státní. Ale to jsou peníze těch lidí. Tak jim je neberte! To je všechno. Stát jim nic nedává, jenom jim méně vezme. Pořád budou daně, pořád budou platit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy ještě jedna faktická poznámka, paní poslankyně Kateřina Valachová, zatím poslední přihláška. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Ano, stát jim méně vezme, aby jim potom méně za jejich práci dali zaměstnavatelé. To jste řekl vy, nikoliv já. A každý, kdo to poslouchal, tak to slyšel.

A co se týká těch vašich neustálých lží – protože lžete vy, pokud tady někdo vůbec lže prostřednictvím pana předsedajícího. Musíte říkat celou pravdu. Není dědictvím sociální demokracie, ale vašim, Občanské demokratické strany, že zásadní příjmy pro stát, pro kvalitní zdravotní péči, sociální péči a vzdělávání visí, tuším, z 75 %, možná i z větší částky na příjmech z daní fyzických osob. Byla to sociální demokracie, která tady opakovaně navrhovala vyšší zdanění firem, cizího kapitálu, bank, digitální daň. To jste vy, kdo to blokuje, ne sociální demokracie. Takže nelžete tady, protože za něco se tyto výdobytky zdravotní péče, sociální péče a vzdělávání zaplatit musí. A když jste byli u moci, tak jste kromě rovné daně zaváděli zdravotnické poplatky, zpoplatňovali sociální péči a také jste navrhovali školné, proti kterému se bouřili studenti vysokých škol. Tak to bylo a to není žádná lež, to je holá pravda a vědí to všichni!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Opět to tedy spustilo reakci pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura, takže pane poslanče, máte slovo a připraví se na faktickou ještě pan poslanec Václav Klaus. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám netradiční prosbu na paní ministryni financí. Paní ministryně, já mám prosbu. Zabalte například listopadová data o plnění státního rozpočtu, dejte to do doporučené pošty a pošlete to paní poslankyni Valachové, aby zjistila, co je nejvyšší příjem, z kterých daní či pojištění, na stát. Na prvním místě je sociální pojištění, na druhém místě DPH a daleko za tím jsou daně z příjmů fyzických osob. Když to nevíte, tak to pak je velmi těžká debata. Každý měsíc to najdete na stránkách Ministerstva financí. Já už to sleduji asi 18 let, protože to má dopad i na obecní rozpočty. Tak se aspoň jednou podívejte, které daně plní státní rozpočet nejvíc. A nejvíc je to sociální pojištění, to, co platí střední třída ze svých mezd – jak sami, tak jejich zaměstnavatelé. Zdaleka nejvíc! Pak DPH a o hodně níž je daň z příjmů fyzických osob. A čtyři miliardy za sektorovou daň to skutečně nezlepšit!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám dvě faktické poznámky, takže jako první vystoupí pan poslanec Václav Klaus a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Takže vaše dvě minuty, pane poslanče. Máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Tak můj vánoční apel, abychom šli hlasovat, se evidentně minul účinkem, ale bylo to nadějně. Tady čtu na internetu, paní Míša mi píše, daně jsou jen dluhy těch, kteří si nakradli. Já si myslím, že taková ti headhunteři sociální demokracie by měli zbystrit, protože tahle paní by mohla být předsedkyní poslaneckého klubu v příštím volebním období. Náš názor je přesně opačný, proto pro tento zákon budeme hlasovat, ale formulace daně jsou jen dluhy těch, kteří si nakradli, je taková lidová verze toho, co tady říká pan ministr Zaorálek, pan ministr Hamáček a tady ti řečníci... (Odchází od mikrofonu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Závěr už na mikrofon jsme neslyšeli. V pohodě. Takže nyní vystoupí paní poslankyně Kateřina Valachová. Vaše dvě minuty. Prosim.

Poslankyně Kateřina Valachová: Za mě poslední poznámka. Slyším pana předsedu hnutí ANO, že potřebuje do práce. Já myslím, prostřednictvím pana předsedajícího, dobrá zpráva, pan předseda hnutí ANO v práci je a já si... (Premiér – poznámka z vládní lavice.) Dobře. Pane předsedající, omlouvám se, že se usmívám. (Předsedající: To nevadí. – Pobavení.) Ale pan předseda hnutí ANO (směje se)... pan předseda hnutí ANO říkal, že je vypárován. Dobře. Tak děkuji za toto odlehčení, pane předsedo hnutí ANO.

Nicméně musím zareagovat na Zbyňka Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího. Pane předsedo klubu Občanské demokratické strany, nesnažte se mě tady cvičit. Já jsem mluvila o poměru mezi zdaněním fyzických osob a právnických osob. Vy jste to velice dobře pochopil a já si myslím, že jste dostatečně bystrý. To je moje poslední poznámka. Myslím si, že nás v rámci obecných rozprav řádně přihlášených řečníků bezpochyby napadne spousta glos, takže to je za mě v tuto chvíli poslední poznámka.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se vrátíme tedy k běžným přihláškám do obecné rozpravy, takže vystoupí pan poslanec Ondřej Veselý. Tak jste se dočkal po delší době. A potom se připraví pan poslanec Pavel Blažek. Prosim, máte volný prostor.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Potvrzuji vaše slova. Vypadalo to, že se dostanu na řadu v deset hodin, tak jsem si chvilku počkal.

Já samozřejmě to neulehčím, ten spor ještě rozdmýchám. Já si pamatuji, a byl jsem tady jeden z těch poslanců, kteří tady seděli, když jsme schvalovali daňový balíček někdy mezi jednou a druhou hodinou ranní, a viděl jsem to zděšení z toho, co jsme tady schválili. Zděšení byli takřka všichni. Ne úplně všichni, ale takřka všichni byli zděšení. A všichni jsme upírali zraky k Senátu, co ta moudrá komora s tím udělá a jak to napraví. Tak to jsme tedy pěkně koukali, a nestalo se takřka nic. Jediné, co je na tom návrhu ze Senátu pozitivní, je to, že trochu, ne úplně, ale trochu odlehčuje krajům a obcím, to znamená, že ten dluh víc převaluje na stát. To je jediné pozitivum. Ale ještě daleko

větším hákem, než to udělala Poslanecká sněmovna, bere lidi. Já беру lidi samozřejmě všechny, a máme tady zhruba půl milionu vysokopříjmových a zbytek, kteří mají nižší střední a nižší příjmy. To je realita.

Já odpovím i na Jardu Foldynu. Ale než se o tom začneme bavit, tak prosím pár čísel. Řekněme si, mezi které státy chceme patřit. Já řeknu jednu skupinu. Nejbohatší stát EU je Lucembursko v přepočtu na hlavu. Víte, kolik mají Lucemburčané daňových sazeb? Deset! Deset daňových sazeb z příjmů fyzických osob. Nejnižší začíná na nule, to znamená, že když chtějí pomáhat opravdu těm, kteří mají nízké příjmy, tak ti mají nulovou sazbu daně. Nejvyšší je 38 %.

Další stát, který jsme chtěli, aby nám sloužil jako vzor, Rakousko – čtyři sazby daně. Nejnižší opět 0 % pro ty nízké příjmy, nejvyšší 50 %. A Německo, další náš vzor – pět sazeb daně. Tam je to složitější, ale obecně, nejnižší 0 % a nejvyšší 45 %. To jsou státy, které by nám mohly sloužit jako vzor. Abych nevynechal dalšího souseda, tak Polsko má nejnižší sazbu daně 19 %, to znamená to, co jsme navrhovali my, nejvyšší 40 %. To jsou sazby daně našich sousedních zemí. Slovensko má rovnou daň ve výši 19 %. Kdo má ještě rovnou daň v Evropě, je to konkrétně v EU, jsou to konkrétně čtyři státy. Nejnižší rovnou daň má Rumunsko, 16 %.

A my jdeme na patnáct. My jdeme na patnáct, takže budeme vypadat ještě hůř než Rumunsko. To je reálný návrh obou daňových zákonů. A je úplně jedno, jestli jdou ze Senátu, nebo jdou ze Sněmovny. Oba dva jsou naprosto špatně a poškozují tuhle zemi.

Já si dovolím citovat paní ekonomku Horskou, kterou nijak osobně neznám, a pochybuji, že to je levicová, levicově (nesroz.) osoba, která řekla o daňovém balíčku, když odcházela, toto: "V krizové situaci, v jaké jsme, je každá koruna v rozpočtu dobrá, a my tady z rozpočtu vyhodíme spoustu peněz. Kdyby ty peníze alespoň došly k těm nízkopříjmovým, kterým pomohou, ale dvě třetiny z nich stát dává lidem s vyššími příjmy. Ty peníze se do ekonomiky nepropíší a utopí se v zahraničí nebo v nemovitostech."

Já bych řekl, že přesněji to říct nelze. My místo toho, abychom přidávali těm, na které krize dopadne nejvíce, tak těm dáváme pár šušňů. Tady někdo říkal, že si ti lidé mohou ušetřit. Prosím vás, kdo z vás naposledy žil z dvaceti hrubého? Když vám dá někdo tisícovku, myslíte, že ji ušetříte? No neušetříte. Nebudete žít v úplně bídě a trochu si přilepšíte, ale strašně málo. Vzhledem k tomu, jak stoupají ceny, a vzhledem k tomu, co to bude říkat, to znamená v budoucnu, a už to tady říkala Kateřina Valachová, je jenom otázka, kdy se zase vrátí poplatky ve zdravotnictví, kdy se zvýší ceny sociálních služeb, kdy zase začne nějaká debata o nějakém školství, nebo lidé si budou muset kupovat více pomůcek do škol pro své děti, tak vlastně nedostanou vůbec nic.

Ale je jedna skupina lidí, a velká, kterou tím daňovým balíčkem prohazujete úplně, a to jsou lidé na penzích. Ti totiž ze změny daní nedostanou ale vůbec nic. Těm se nezvýší vůbec nic a ti na tom budou ještě hůř, protože zaplatí všechno, co všichni ostatní. Příští rok by se jim měly zvyšovat, myslím v roce 2022, pardon, přes rok se jim bude zvyšovat důchod podle růstu mezd, to znamená, že by se jim neměl zvyšovat vůbec, pokud se tady ve Sněmovně nedohodneme na tom, že jim zásadně zvýšíme důchod nad rámec valorizace, ale nedáme jim z daňového balíčku ale vůbec nic.

Stejně, nebo velmi podobně jsou na tom lidé s nízkými příjmy. Samozřejmě dostanou třeba tisícovku navíc, ale obratem několik tisícovek navíc zaplatí, protože stát přestane poskytovat služby. Ne příští rok. Ne příští rok, příští rok děláme řeckou cestu. Nazdar,

všechny prachy si půjčíme. Poskytneme všechno, co bylo teď, půjčíme si. Jak dlouho chceme vydržet řeckou cestu? V roce 2022, 2023? Anebo od těch lidí to začneme vybírat? Samozřejmě to začneme vybírat jinak. Protože ti lidé tu tisícovku několikanásobně vrátí.

Jak říkal Jarda Foldyna o střední třídě – prostřednictvím pana předsedajícího, s Jardou se známe dlouho. Ano, střední třída dostane víc. Dostane víc než ti nízkopříjmoví. Ale ta bude zhruba na nule. Ta bude zhruba na nule. Na tom, co zaplatí zpátky, bude zhruba na nule. Takže střední třídě tímto daňovým balíčkem v konečném důsledku nepřidáme vlastně vůbec nic.

A jediní, jediní, kdo si přivydělá, budou bohatí. Ten, kdo dostane o osm tisíc navíc a vydá víc, čili tak bude v plusu pět. Tak ti jsou na tom báječně. A znovu se obracím k paní Horské. Dvě třetiny z toho schodku, který tady vytváříme, dvě třetiny dáváme bohatým, kteří to pošlou buď do zahraničí a rozhodně to neproinvestují tak, aby se posílila spotřeba.

Ten daňový balíček v krizi nemá vůbec žádný smysl. Obecně nemá smysl, ale v krizi nemá vůbec žádný smysl. Je špatný, budeme samozřejmě hlasovat proti němu.

Na závěr mi dovoluňte říct, že pravolevý střet samozřejmě je v pořádku, že probíhá. Ale lidé si musí vybrat, koho chtějí mít ve vládě. Něco jim nabízí ODS, my jim nabízíme stát, který se o ně postará, když to budou potřebovat, nenechá je nikdy na holičkách a nebude jim říkat: my jsme vám přidali něco na daních a vy si naspořte. Člověk, který bere 20 tisíc, nenaspoří vůbec nic. Je vidět, že ti, co to tady říkají, opravdu nikdy s tím člověkem nebyli. Takže ti, co budou hlasovat ať pro balíček ze Senátu, nebo pro balíček ze Sněmovny, kdyby neprošel, byť si myslím, že senátní projde, vytvářejí dluhovou spirálu, která není omezená na jeden rok. Je na řadu let. Posílala peníze do zahraničí, umožňuje odliv peněz z České republiky, které by měly zůstat tady, protože ti bohatí, kteří je dostanou, je tady neproinvestují, oni už tady bohatství mají. Koupí si nové bohatství v zahraničí, něco u moře, někdo na horách. Ale těm, kteří potřebují nejvíc pomoci, daňovým balíčkem nedáváme prakticky nic, a naopak jim lžeme, že jim přidáme tisícovku, ale vzápětí jim několik tisíců vezmeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám jednu faktickou ještě. Takže na faktickou pan poslanec Jan Skopeček a připraví se v obecně pan poslanec Pavel Blažek. Tak prosím, dvě minuty máte.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Pan kolega Veselý tady citoval a komentoval ekonomku paní Horskou. To je trošku zajímavé, že ji neposlouchal o pár dní dříve. Tato ekonomka, myslím, že včera rezignovala z výboru pro rozpočtovou prognózu z titulu toho, že rozpočet byl sestaven na vodě. Že strana příjmů byla nastavena na úplně jiný růst, než který je České republice na příští rok očekáván.

Tak pane kolego, já nevím, jak vy jste hlasoval o rozpočtu, ale myslím si, že jste hlasoval pro. Tak když už tuto ekonomku citujete, tak byste ji měl poslouchat více a nevybírat si jenom to, co se vám hodí. Kdybyste ji poslouchal, tak jak jste to tady zdůrazňoval, tak jste nemohl podpořit státní rozpočet, který vaše vláda přinesla do Poslanecké sněmovny.

A s jedním s vámi souhlasím. Lidé si opravdu vyberou. Pro vás jsou země, které mají jednoduché a nízké daně, zlo. Pro nás jsou zase zlo země, které mají vysoké a složité daně. Vy chcete, abychom v České republice se inspirovali tím, že budeme mít ještě složitější daňový systém, než máme, a ještě vyšší daně, protože si zkrátka nemyslíte, že umíte ty peníze přerozdělit za lidi lépe, než to umějí oni samotní. My si to nemyslíme. My si myslíme, že obyčejní lidé mají více rozumu než ministři naší vlády, a proto si myslíme, že peníze v jejich kapse budou utraceny jimi samotnými určitě lépe, než když byste to dělal za ně třeba vy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní ještě požádám pana poslance Pavla Blažka, aby počkal, protože s přednostním právem se mi tady přihlásila paní ministryně Alena Schillerová. (Ministryně dává posl. Blažkovi přednost.) Tak paní ministryně vám dává galantně prostor, takže prosím, pane poslanče, máte... (Posl Blažek: Brněnská klika.) Brněnská klika, no vidíte, to se dovídám věci. Tak prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. No já začnu – nebojte se, nebude to dlouhé. Začnu připomenutím takového nenápadného výročí, které je dnes. A dnes je to padesát let od toho, co bylo přijato Poučení z krizového vývoje. A teď se prosím vás nebojte – nebo ne dnes, ale v prosinci 1970. Teď se nebojte, nebudu z něj ani číst, ani nebudu útočit na komunistickou stranu, protože ti s tím dokumentem nemají nic společného. Nicméně protože prožíváme, alespoň pokud čtu noviny a vidím televize, také jakousi krizi, tak vás chci seznámit jenom s nějakými poučeními, která si z toho, co se teď děje, беру já, a třeba se mnou budete v něčem souhlasit.

Tak to první poučení je velmi jednoduché. Už nikdy bychom neměli ani my, ani naši nástupci hlasovat po vyčerpávajícím celém dni někdy v noci o nějakých složitých zákonech. Dopadlo to, jak to dopadlo. A já si myslím, že to je poučení číslo jedna, které je velmi jednoduché.

To druhé už je složitější a to je situace našich médií. To, co předvedla česká média po tom našem nočním hlasování, mě – a to už jsem dlouhodobě cynický – přivedlo k názoru, že nejlepší je nečíst téměř skoro vůbec nic a na nic se nedívat, protože schvalování toho tzv. daňového balíčku se stalo pouze záminkou té skutečnosti, že najednou hlasovalo ODS, ANO a SPD dohromady. O nic jiného nešlo. A o nic jiného nejde i některým politickým stranám, které tady hovoří, jako dnes například pan kolega Ferjenčík, při vši účtě, mluví jako o daních, ale tohle je podstatou toho celého projevu a toho, co se odehrává.

Když tady mám za sebou pana Babiše. Je to člověk svérázný. (Hovoří k němu, pobavení v sále, smích.) Je to člověk zkušený. Je bohatý. (Premiér: Jéžíš marjá.) Určitě není hloupý. (Premiér: No, to nevím.) A proto je ostražitost namístě. Velmi namístě. To ale neznamená, že v takové záležitosti, jako jsou daně, není možné hlasovat s ním. My jsme tady nehlasovali o změně charakteru státu, o tom, že vznikla nějaká monarchie, nastupuje Andrej První a předsedou vlády bude třeba tady Jaroslav Prostějovský. (Ukazuje na posl. Faltýnka. Pobavení v sále.)

My jsme hlasovali o normálním daňovém balíčku, o věci, o které říkáme dlouho, že je správná, a naším cílem – tady se bavíme o daních, ale daně jsou jenom jednou z ukávek politiky – naším cílem je zabrzdit nastupující socialismus. A ten spočívá v tom, že zkrátka a dobře lidé si u nás díky covidové krizi, ale i dění předtím začínají příliš mnoho

zvykat na to, že vše vyřeší stát. Stát vše zaplatí, stát vše zařídí. A to nejhorší – může zakázat, co ho právě napadne. A jediná cesta, kterou máme v opozici v možnostech, je ta, že tomu státu nedáme tolik peněz na to, aby v takovéto politice mohl pokračovat.

Média se bohužel dostala – mně to připomíná smutně nějaká dvacátá léta, kdy se očekává zrození nějakého nového světa, všichni ti Švehlové, Stříbrní, Gajdové a nevíme kdo strašně zapáchají, a teď přijde něco strašně nového a to staré, což už jste pro novináře, pane Babiši ne věkem, ale i vy, zavedené hnutí funguje osm let, musí za každou cenu pryč i s nějakými ODS, SPD, taky jsou tu dlouho, a teď musí nastoupit něco nového.

A já bych rád vzkázal všem, co tohle píšou, aby si dobře uvědomili, že si možná ještě jednou vzpomenou na to, jaké, ať byly jakékoli, byly časy posledních třicet let a že ta jejich touha po změně koho postihne jako první, budou oni. A jsou bohužel nepoučitelní a mě to mrzí. Proto poučení z krizového vývoje. Já jsem se poučil. A spousta těch věcí se prostě číst nedá a fascinuje mě, do jaké míry jsou neuvěřitelnosti komentátorů naprosto zaslepené tím Antibabišem.

Prosím vás Babiši tady je, on tady ještě bude, má velkou podporu. Naším cílem je, abychom tu podporu měli také. Ale nebezpečí demokracie není to, že já hlasuju s panem poslancem Hájkem, Faltýnkem a třeba s panem Žáčkem o nějaké dani. Nebezpečí demokracie vždycky bylo a bude to, čemu se říká tribalismus neboli kmenové myšlení. To vlastně znamená, buď to se porvou nějaké národy mezi sebou, anebo se to stranické myšlení tak strašně s prominutím vyhajcuje, až ta společnost se do sebe pustí. Přesně tohle dělají česká média, stupňují to a je potřeba, aby si uvědomila tuto svou odpovědnost, kterou zásadně neplní. Já prostě s panem Babišem se budu hádat, budu se s ním přít, ale to ještě neznamená, že nastává konec světa, že on je předseda vlády. No nenastává. Všechno jde dělat líp, a já doufám, že předsedou vlády nebude v příštím období. Ale nebudu podporovat ty nálady, aby se lidé, kteří ho volí, rvali v hospodách, kde je k tomu hajčují komentátoři. Je to obrovské selhání médií a mě to strašně mrzí a mám obavu, že v tom hodlají pokračovat. (Potlesk se středu sálu).

A poučení číslo tři. My jsme v tu noc upřeli státu nějaký příjem peněz. Koneckonců je to odpovědnost a právo a pravomoc Sněmovny, tak jsme to učinili. Co mně vadilo už tehdy, tak to bylo to, že jsme úplně stejným způsobem upřeli ze dne na den peníze jiným subjektům, a teď mám na mysli zejména samosprávu, ať již krajskou, nebo obecní. To byl krok, který nebyl úplně šťastný. My máme právo ty peníze samozřejmě určovat, ale udělat to ze dne na den, to znamená, kdy různí představitelé obcí zpracovávají dlouhodobě nějaké územní plány, stavební řízení a podobně, a teď se dozvědí ze dne na den, že to prostě nemohou dělat, protože se tak rozhodlo ve Sněmovně, byla věc, která mně vadila už tehdy, a proto jsem rád, že Senát přijal takovou variantu, jakou přijal, protože si myslím, že takovéto řešení je správné, samozřejmě není ideální, ale ideální nemusí být vůbec nic.

Závěrem snad jednu věc, jak je čeština krásný jazyk. Já jsem dnes viděl pana místopředsedu Hamáčka ráno v televizi, a teď to snad řeknu dobře, on řekl: Pokud se to dnes schválí, bude to stát stát tolik a tolik. – Tady krásně vidíte, jak ten stát i v té češtině, byť je to náhoda a vůbec to spolu jazykově nesouvisí, prostě hodlá pořád něco stát. A nám jde o to, a co je na tom proboha špatného, aby stál co nejméně, a fascinuje mě ta levicovost i takzvaných pravicových komentátorů, jak pláčou nad tím, že bude mít stát míň peněz. Čím víc peněz bude mít stát, tím bude mít větší moc samozřejmě a tím více si

lidé zvyknou na to, že bez státu se nepohnou ani o krok. A my jsme tady budovali společnost třicet let k tomu, aby si každý zvykl, že se musí, pokud k tomu má schopnosti, zdraví atd., pokud možno postarat sám, a na to ostatní je stát. A tento svět končí a já bych byl rád, kdyby neskončil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a nyní vystoupí s přednostním právem paní ministryně Schillerová a připraví se pan poslanec Václav Klaus. Tak prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já k těm citátům paní ekonomky Horské přidám ještě jeden. Ne že by to bylo až tak důležité, ale vy jste tady citovali jedni, druzí, tak já přidám ještě jeden. Ona podpořila i ten návrh tzv. důchodové reformy, to znamená obrovskou díru do výdajové strany státního rozpočtu, nezajištění příjmů, v podstatě jenom systém parametrických změn. Takže pak si vyberte, co kdo, co se komu hodí. A tím už končím, já si myslím, že to nestojí za debatu. Vývoj rozpočtové prognózy je věcí Národní rozpočtové rady, má mít minimálně sedm členů, měla jich deset, bude mít devět, já si myslím, že její činnost nebude nijak ohrožena.

Nebudu mluvit dlouze, nebudu opakovat všechny ty argumenty, mám tady celou řadu grafů, čísel, měla jsem je tu během celého legislativního procesu, kdykoliv kterýkoliv z nich mohu vzít, spočítány mzdy, jinak samozřejmě máme kalkulačku na stránkách Ministerstva financí, už jsme tam započítali i tu slevu, takže každý si může zadat svůj čistý příjem a vypadne mu, kolik uspoří. Já si myslím, že ta debata je ten střet. A já ho nebudu nazývat ideologickým, protože já budu souznít – nebudu říkat, že souzním s pravíci, a nesouzním s levíci, já řeknu, že souzním se zdravým selským rozumem, který tady zazněl. A tam, kde zazněl ten zdravý selský rozum, tam já s tím souzním. A ten střet je o filozofii mezi příjmovou a výdajovou stranou. To je to, o čem tady se vede debata.

Takže já když jsem poslouchala pana poslance Ferjenčíka nebo některé zástupce i sociální demokracie, tak pane poslanče Ferjenčíku, vy sníte o světě, kde mají všichni rovný příjem? Kde mají všichni rovný důchod? No já ne. Já o takovém světě tedy nesním a nechci v takovém světě žít. Protože jinak si neumím vysvětlit vaše slova, když říkáte, že to bude pro ty vysokopříjmové. Kdo je ten vysokopříjmový? Kdo? Pan předseda Stanjura tady měl příklady ozbrojených složek – ano, jsou to čísla, která má ze státního rozpočtu, a jsou pravdivá z těch jednotlivých kapitol. Ale já vám řeknu další příklady. Učitelé, všichni tady plédujete za učitele, to není středněpříjmová skupina? Zdravotníci, kterým tady všichni tleskáte a tleskáme, protože kdo je v dnešní době této zdravotní krize důležitější než zdravotníci? To není středněpříjmová skupina? Není? Když průměrný plat lékaře v nemocnicích je přes 80 tisíc. Není to středněpříjmová skupina? A proč vy říkáte, že ti na tom nejvíce vydělají? Přece taky řekněte, že ti lidé platí vyšší daně. O odvodech tady byla už řeč, že platí vyšší. Ale platí také vyšší daně. Takže logicky prostě z toho vyššího příjmu budou mít větší úsporu. Ale i ti tzv. nízkopříjmoví s tou minimální mzdou získají prostě v tom celoročním snížení a to, co jim zůstane, včetně i slevy, která tam teď bude započtena, získají tisíce. Prostě je to adekvátní tomu příjmu a tomu, kolik přispívají do systému daňového. A já si myslím, že tak je to v pořádku. A takový svět je naprosto v pořádku.

Takže teď ten střet je o tom, že prostě ten stát si méně nechá v době takovéto těžké krize. Dá ty peníze – nebudeme se o tom, o kolik přijde státní rozpočet, ale že těch 70 miliard na tom snížení daní zůstane lidem v peněženkách. A bylo tady už řečeno, a to je pro mě ten zdravý selský rozum, že oni nejlépe vědí, jak se těmi penězi naložit. A jestli je neutratí, jestli si je nechají a uspoří na důchod část těch peněz nebo si něco pořídí, copak to je špatně? A co to tady prosím vytahuje? Jaké apartmány v zahraničí? Prostě že ti lidé – já vidím, jakým způsobem nám stouplо pořizování nemovitostí mezinárodně, a to jsme v těžké krizi, o 6 %. Podpořili jsme to určitě i tím, že jsme zrušili, a já za to děkuji všem, kteří v této Sněmovně zvedli pro to ruku, že jsme zrušili daň z nabytí nemovitostí. A to jsou ty stimuly, které doporučují renomovaná světová evropská pracoviště. To jsou ty stimuly do ekonomiky. A o to tady dnes běží.

Já si myslím, že by se měla otočit rétorika. Že by se měla otočit v tom směru, že nejde o to, co komu stát dá, ale co mu nevezme. A tím tu ekonomiku podpoříme.

Chtěla bych vám říct, že toto je asi nejsledovanější zákon občany ČR. Určitě vám piší tak jako mně. Oni sledují, jak to dopadne.

Budou velmi pozorně sledovat, jak kdo hlasoval. Budou sledovat vaše názory. Budou sledovat názory Pirátské strany, která tady říká, že protože tam není jejich obrovská sleva, notabene počítaná každý rok jinak podle průměrné mzdy, ale taky je potřeba říct, že jste to měli ve vazbě s daní devatenáct a dvacet tři. Což znamená zvýšení daně OSVČ.

Budou sledovat, jak česká strana sociální, sociální demokracie, omlouvám se, sociální demokracie, která se prezentuje roky jako strana práce, jak bude hlasovat pro 4,5 milionu zaměstnanců.

Budou sledovat, jak bude hlasovat hnutí STAN. Protože v tom návrhu jsou kompenzace pro kraje, měst a obcí. Tepete mě tady tři čtvrtě roku kvůli kompenzacím. Máte je v RUD. Přinese to ten příští rok 22,7 miliardy, v dalších letech ještě o něco víc. To znamená, kompenzace se pohybuje plus minus kolem 80 %. To všechno budou sledovat.

Budou sledovat KDU-ČSL, jak bude hlasovat. Protože jsou tam slevy, jsou tam kompenzace, je tam bonus, o kterém mluvil pan předseda Jurečka.

To všechno budou občané sledovat. A je to tak dobře. Je to tak dobře, protože podle mě budou přesně vědět, jak kdo přemýšlí, co je pro něj prioritou a jakým způsobem se bude chovat třeba v příštím volebním období.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Dobré poledne všem. Nyní faktické poznámky. Jako první pan poslanec Dolejš, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Hezké poledne, no, rovné poledne. Neodpustím si drobnou glosu, která vás příliš nezdrží. Když jsem slyšel tu apoteózu tady selského rozumu a toho, že dobrý sedlák chápe, že méně peněz pro stát více štěstí pro lid, já si to úplně nemyslím, protože bohužel ale po roce 2021, který bude mimořádný, to si přiznejme, možná přifoukneme ten dluh o dalších půl bilionu, ale přijdou roky další. A ten průvan ve státní kase, ten penězotok, který dneska budujeme, ten bohužel je systémový, hned tak se

nezruší a skutečně to není, méně státu není štěstí pro lid, pokud nebudou peníze na to, zaplatit důstojné důchody, udržet veřejně dostupné kvalitní zdravotnictví etc., etc. Je třeba dodržet i politický slib růstu platů ve školství. Tohle všechno může být ohroženo.

Já chápu, že máme za chvíli Ježíška, že se lidé těší na těch pár stovek k čisté mzdě. To samozřejmě chápu. Ale třeba časem lidem začne docházet, že dluhy se musí platit. A že to je to hlavní nebezpečí, které tady dneska řešíme. Kdyby tady byl systémový krok, neřeknu ani B. Protože svým způsobem to skutečně řeší tu situaci, ve které se momentálně nacházíme. Ale bohužel jak zákon o rozpočtovém určení daní, tak i zrušení superhrubé mzdy systémový krok je. A řekněme si rovnou, že politickou shodu v tomto parlamentu na reformu daní, která by přešla tomu daňovému klystýru, těžko vytvoříme. A že je otázka, jak to bude v období příštím. Proto je třeba na to upozorňovat, proto je třeba to lidem vysvětlovat, že skutečně méně státu není, opravdu není více štěstí pro lid.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Martínek k faktickým poznámkám. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl stručně zareagovat na paní ministryni, protože uvedla některé věci, které se úplně nezakládají na realitě.

Za prvé, co se týče toho rovného příjmu, to my samozřejmě neprosazujeme. Ale tady se udělá dluh 100 miliard korun navíc, který se rovnoměrně rozloží mezi občany. A to je ten problém. Takže ta rodičovská dovolená, co se z toho platí, veřejné školství, co se z toho platí, to jsou všechno služby, které dostávají občané stejným dílem, a na ně ty peníze budou v menší míře v důsledku tohoto opatření. Z toho důvodu my si myslíme, a také vláda říká, že se má posílit spotřeba, že je lepší nástroj zvýšení slevy na poplatníka. To za prvé.

Za druhé, ta sleva na poplatníka navázaná na průměrnou mzdu byl návrh, který byl podán zcela samostatně. Takže není pravda, co jste tvrdila o 19 procentech. Tento návrh byl podán zcela samostatně, pomáhá stejně zaměstnancům i živnostníkům. Vy jste ho o něco osekali v Senátu. Je to jediné snížení daní živnostníkům, které prošlo. Tak tady netvrdíte, že jsme chtěli zvednout daně živnostníkům. To, o čem mluvíte, jsme dávali jako protinávrh k návrhu pana Babiše, ale to je úplně jiný pozměňovací návrh, než který byl přijat. Tady žádná vazba na 19 procent nebyla.

Poslední věc. Ještě jednou zopakují důležitou věc, podle které by se podle mě také měli lidé rozhodovat. V důsledku tohoto zákona a v důsledku nižšího růstu hrubých mezd v Čechách porostou důchody pomaleji. Z podstatné části tuto vaši daňovou reformu zaplatí důchodci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Bude pokračovat pan poslanec Martínek, poté pan poslanec Veselý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy a vážení pánové, vystupovat jsem nechtěl, ale po populismu paní ministryně musím trochu reagovat. Protože tady se

předkládá návrh, který má lidem pracujícím za minimální mzdu přidat pár set korun ročně, zatímco průměrný poslanec ušetří 70 tisíc. To vážně teď poslanci doopravdy nutně potřebují? Proboha proč?

My tady předkládáme něco, co doporučuje většina ekonomů, je to zvýšení slevy na poplatníka, které právě pomůže rozehýbat českou ekonomiku v době krize, zvýšit spotřebu, protože ti lidé to doopravdy utratí. A vy to kritizujete. Vy říkáte, že se musí snižovat sazba, která prostě nemá smysl. Tady když jsme si teď dělali analýzu, jaké jiné země, jak přistupují k této podpoře v rámci krize a jestli hýbou nějak se sazbami, tak de facto jedinou zemí v EU, která to činí, je nyní Švédsko, a ta jde právě pirátskou cestou zvýšení slevy na poplatníka, protože ví, že právě tohle pomáhá nízko- a středněpříjmovým a vůbec celé ekonomice to rozehýbat. Nepomáhá to k tomu, aby tady si lidé uspořili na to, že si koupí další barák a zvýšili kvůli tomu potom ceny nemovitostí všem těm středně- a nízkopříjmovým. To prostě je věc, na kterou všichni doplatí. Sto miliard navíc, v dalším roce 130 mld. navíc k již tak obrovským schodkům 300miliardovým, to je neslučitelné tempo zadlužování.

Uvědomme si, že dluhového stropu můžeme dosáhnout za nějakých pět let. A pak kolik bude úrok, za který si budeme půjčovat? Šest, sedm procent? To budeme platit ročně desítky, stovky miliard jenom za správu dluhů. To už nebudeme mít vůbec na nic. Vždyť tady budeme pak muset, budou muset přijít obří škrtky nebo extrémní zvyšování daní. Na to doplatí všichni občané. Chovejme se trochu rozumně, trošku odpovědně a nepřinášejme tady předvolební populismus prostě jenom na pár, na rok snížit daň, na to, aby na tom potom všichni za pět let extrémně byli bití. Buďme trošku rozumní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jsou zde další přihlášky, pan poslanec Foldyna se hlásí s faktickou poznámkou. Teď nemá, teď není... Já se jenom ujišťuji, že je to faktická poznámka. Ano, dobře, děkuji. Nejdřív tedy k faktické poznámce, ke které se přihlásil dříve, pan poslanec Veselý, pan poslanec Skopeczek, poté pan poslanec Foldyna. Prosim.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si také dovoluji zareagovat na paní ministryni. I mně píšou lidé. A píšou: To přece nemůžete dopustit. Vždyť jste kdysi zabránil rovné dani ODS, která by nás všechny poškodila, a teď ji ODS váš koaliční partner nese na zlatém podnose. S tím musíte něco udělat. Vždyť z čeho ten stát bude všechno platit? – To mi píšou lidé. To mi píšou lidé.

To znamená, že není pravda, že se všichni těší. Ti, co o tom uvažují a znají a dívali se do historie, tak vědí, co to pro ně znamená. Že nebude skoro na nic a že si budou muset všechno zaplatit. V této pokřivené pravicové logice by znamenalo, že ideální by bylo, kdyby lidé neplatili daň vůbec. Super. Necháme jim všechno, co si vydělají. Ale všechno si také zaplatí. To znamená, že ti, co mají nízké příjmy, tak jim dáme dva tisíce, v nemocnici zaplatí deset, v lékárně pět a na vysokých školách dvacet. Kde na to vezmou? Zůstane to jenom pro bohaté.

Takže tahle věc jsou daně pro bohaté. A vy dáváte peníze, z těch 100 miliard, které chcete zaseknout, tak dáváte přes 60 miliard bohatým, kteří to neprotočí v ekonomice... (Poznámka poslankyně Černochové.) Pardon, nebudu rvát, děkuji, paní Černochová prostřednictvím pana předsedajícího... Vy ty peníze dáváte bohatým, kteří si je nechají a

nijak tu ekonomiku neposílí. A ty chudé, a to říkal správně kolega Ferjenčík, hlavně ty, co jsou na penzích, necháváte úplně na holičkách. Těm nedáte vůbec nic.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Skopeček a poté pan poslanec Foldyna. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Jenom v krátkosti. Já zareaguji na předešlé pirátské příspěvky. Já furt nerozumím té rétorice. Jestli v České republice nízkopříjmoví lidé díky nejrůznějším slevám platí velmi nízké daně nebo téměř žádné daně, tak je přece logické, že když daně snižujeme, že těm lidem, kteří už skoro žádné neplatí, už moc ty daně víc nesnížíme. To přece míří ke středněpříjmové skupině obyvatel, které to pomůže nejvíc. Jestliže máme daňový systém nastaven vůči nízkopříjmovým tak štedře, a já jsem rád, že neplatí téměř žádné daně, no tak při jejich snižování se jich to prostě dotkne méně než těch středněpříjmových. Já nevím, co je na tom za prapodivnou logiku.

Co se týče té spotřeby. Ano, já rozumím tomu, že někdo argumentoval, i vláda argumentovala tím, že se tím zvýší spotřeba. Ale mně je jedno, co lidé udělají s penězi, které jim zbudou navíc. Někteří je prostě spotřebují, někdo je třeba ušetří, jestli mají lidé peněz dost a nespotřebují je a ušetří je raději na důchod, tak je to určitě dobrá zpráva, protože kvůli této vládě prostě nemohou počítat s udržitelnými důchody za pár desítek let. Tak jestli to nespotřebují, ale uspoří třeba na penze nebo na stavební spoření, mně je jedno na co, tak je to přece správně a není to nic, proč bychom měli tu snižení daní kritizovat. Prostě nechte ty lidi, ať si s penězi, které vydělávají a kterých jim necháme dneska z té částky více, udělají, co je podle nich nejlepší. Někdo to uspoří, někdo spotřebuje. Proč jim máme diktovat a říkat, co s tím mají udělat?

A jinak ke kolegovi Veselému. Fakt nehlubte ty příkopky mezi bohatými a nízkopříjmovými tak hluboce. Česká republika je podle řady mezinárodních studií velmi rovnostářská země. Velmi rovnostářská země. To, co tady předvádíte, ten boj bohatý versus chudý, je to trapné, nepatří to sem (předsedající upozorňuje na čas), chápu, že se chcete nějakým způsobem zachránit, ale to fakt není cesta.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní, pokud pan poslanec Ferjenčík svou přihlášku stáhne, pan poslanec Foldyna v každém případě. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já si dovolím jenom poznámku ke kolegovi z Pirátské strany, který tady argumentoval poslanci. Já si myslím, že to je vrchol populismu. Poslouchejte, přátelé, tady argumentovat dvěma sty lidmi a říkat o lidech s nejnižšími příjmy, resp. se základní mzdou, no to jsou ti, co tvoří zhruba 1,6 %. Ale přestalo se tady mluvit o těch nejdůležitějších, o těch pěti milionech lidí středněpříjmových, o těch zaměstnancích, učitelích, policajtech, zámečnících, záchranářích, dobrejch zedníků. (Hovoří důrazně.) Na ty vy kašlete, ale ukazujete tady na poslance a na nějaké lidi, kteří mají takzvaně základní příjem. To má 1,6–1,8 % lidí. Pět milionů lidí z této daňové reformy můžou mít doma více peněz.

Víte, a možná bych pro ten stát byl, aby měl víc peněz. Jenže by tady nesměla sedět kolegyně Maláčová, která ty peníze rozhazuje hrstěma. Nesměl by tady sedět kolega Petříček, který ty peníze posílá do Běloruska, do Afriky, ale já bych byl rád, kdyby je

posílal do Rumburka na nemocnici nebo do Děčína! Tam máme velké problémy. Jenže tady se prostě s těmi penězi hospodaří jinak. Takže já jsem rád, že ty peníze zůstanou těm, kteří si na ně vydělají. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ještě se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Černohorský, poté s přednostním právem pan ministr Zaorálek.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom podotknout, že v případě, že si řezeme příjmy, tak bychom naopak měli řezat samozřejmě i na té výdajové stránce. Takže já mám dotaz na paní ministryni, kde jsme tedy těch 100 miliard, které nám budou teď chybět, ušetřili a kde do této chvíle vláda šetřila. Můžu se zeptat klidně i koaličních partnerů za ČSSD – ODS je v opozici, takže může zůstat zatím v klidu. Protože ty peníze nám následně opravdu budou chybět. Protože pokud my nemáme upravenou i tu výdajovou stránku, tak v tom případě si finanční prostředky musíme půjčovat a zadlužujeme tu mladou generaci, která to následně bude muset splácet.

Já možná odpovím ještě prostřednictvím pana předsedajícího panu Foldynovi – ale ten mi někam zmizel – že ve chvíli, kdy my jakoby odřezeme ty peníze, tak ale v tu chvíli to opravdu nemůžeme poslat do toho Děčína na tu nemocnici a další, protože ty finanční prostředky prostě nebudeme mít. A mě by v tuto chvíli zajímalo, kde paní ministryně těch 100 miliard zhruba ušetří, abychom se nemuseli kvůli tomu zadlužovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a poprosím o klid v sále. Pan premiér se nám omlouvá z pracovních důvodů, z důvodu pracovního oběda s velvyslanci.

Nyní tedy přednostní práva. Jako první pan ministr Zaorálek, poté paní poslankyně Kovářová se stanoviskem klubu. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já se omlouvám, že musím ještě jednou vystoupit, já věřím, že naposled. Ale je tu jedna věc, na kterou, když to poslouchám, se potřebuji zeptat. Opravdu to je pro mě docela zásadní věc, na kterou bych rád slyšel odpověď. Týká se toho, co tady zaznělo také z úst poslanců ODS, kteří řekli, že oni vlastně nechtějí oslabovat stát, oni chtějí silný stát. Proč? Protože zřejmě všichni tušíme, že dneska potřebujeme funkční zdravotnictví, vždyť to na něm všechno visí. My potřebujeme dokonce i administrovat věci.

Já vám řeknu jednu věc. Mluvil jsem s paní hlavní hygieničkou, pamatují si, že – na nějaké té jsem se zlobil, že nenajali více lidí včas. A ona mi řekla ano, my jsme je najímali, ale za ty prachy nám nikdo nechtěl přijít. To znamená, my dneska chceme, aby fungovaly hygienické stanice, a když se podíváte, kolik se tam platí, tak zjistíte, že my na ta místa neseženeme lidi. To znamená, my přece dneska potřebujeme stát funkční v celé řadě oblastí, v sociální, v hygieně, ve zdravotnictví. Dovedete si představit, že dneska začneme tenhle stát zpochybňovat? Vždyť v té krizi se přece ukazuje, jak ten stát je zásadní. Celá vakcinace. Dokonce i to, že jsme v EU, kdybychom v ní nebyli, tak máme vakcíny až někdy příští rok v prosinci! Takže tohle funguje přece, ten systém, a ten stát tu sžívá zásadní roli. I proto zřejmě ODS říká, že ona chce silný stát. A teď přichází moje otázka, na kterou bych rád slyšel odpověď. Jestliže tedy ODS říká, že chce ten silný stát,

tak já se ptám – a jak to budete tedy platit, ten stát? Zadělává se na strukturální deficit v rozsahu až 150 miliard. Takže máte tady strukturální deficit 150 miliard a mě by zajímalo, jak to budete řešit. Jestliže chcete držet silný stát v takové situaci, kde na to vezmete peníze? Já se vás přesně ptám, kde ty peníze vezmete, kde tedy budete škrtat?

Já jsem někde četl v názorech, nevím, který z vás to řekl, že například budete likvidovat rekvalifikace a investice, aktivní politiku práce. To je výborný nápad v této chvíli, kdy budeme potřebovat oživit ekonomiku, likvidovat aktivní politiku práce a rekvalifikace. To je skvělé. Tak to bych rád slyšel dál více takových vašich skvělých nápadů, kde hodláte ty peníze šetřit, kde je hodláte získat, kde to chcete naškrtat. Je tu strukturální deficit 150 miliard, kde chcete tedy vytvořit ten silný stát, o kterém mluvíte? A jak ho vytvoříte? Já ho tedy nevidím. Ani jste na to neodpověděli! Když chcete takto likvidovat ty příjmy, tak mi řekněte, jak udržíte základní funkce státu, které v této krizi jsou tak důležité. A já se ptám, proč nechcete a bráníte se tomu, aby zaměstnavatelé přidávali peníze zaměstnancům? Proč tomu bráníte? Jako proč vám to vadí? Proč chcete skončit konvergenční politiku této země, kterou já pokládám za zásadní? To, aby tato země konvergovala k vyspělým zemím, byla pro mě zásadní věc. A vy ji chcete zastavit. Proč? Já vám řeknu proč. Protože vám vyhovuje politika levné práce. Vám prostě vyhovuje stát, ve kterém jsou nízké mzdy. A vy vlastně v důsledku likvidujete tu střední třídu, o které tady tak mluvíte. Vaše politika vede právě ke střední třídě, která bude dělat za pár šušňů! Tak tady, prosím vás, nebázněte o střední třídě! Protože vaše politika povede k tomu, že budou mít holé zadky!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní paní poslankyně Kovářová se stanoviskem poslaneckého klubu STAN, poté pan poslanec Klaus, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych i já se připojila ke kolegům a sdělila vám postoj klubu Starostové a nezávislí. Předně musím podotknout, že na začátku volebního období by si každý myslel, že zrušení superhrubé mzdy je krokem dobrým. Ostatně většina politických stran měla zrušení superhrubé mzdy ve svém programu. Ve svém programovém prohlášení ho měla i vláda, ale celá ta léta váhala a odhodlala se až v okamžiku, kdy není docela vhodný pro takovéto řešení. A nevhodnost tohoto kroku dokázal, jak o sobě říká, nejlepší ministr financí všech dob Andrej Babiš. Dokázal udělat názorový veletoch navzdory svým prohlášením, že zrušení superhrubé mzdy by zničilo Česko, zničilo by rating Česka, a podá pozměňovací návrh, který znamená největší daňovou změnu, před koncem roku ve druhém čtení bez řádného připomínkového řízení zcela izolovaně bez vazby na úpravu výdajů a svým krokem zatne sekyru ve výši 100 miliard korun. Tedy státní rozpočet s deficitem nebude 320 miliard, ale více než 420 miliard. A to není rozhodně málo. A ještě k tomu rozvolní pravidla rozpočtové odpovědnosti, a to navzdory mnoha varováním řady odborníků. Zásadně si vláda takto podlomí příjmy a ohrozí stabilitu veřejných financí i přesto, že pravidla rozpočtové odpovědnosti jasně říkají: stát, obce a kraje mají hospodařit tak, aby nebyla ohrožena stabilita veřejných financí. A jaká je aktuální situace? Obce a kraje to dodržují a stát? Tak ten rozhodně nikoliv.

Svým pozměňovacím návrhem také provedl pan premiér útok, největší v dějinách České republiky, na finance obcí a krajů, které by tak přišly o více než 40 miliard korun.

To našťestí relativně zmírnil Senát, ale i tak přijdou obce a kraje ročně o téměř 9 miliard korun. Ta kompenzace není 80 %, paní ministryně. Ta kompenzace je pro obce 67 % a pro kraje 71 %. A jen pro ty, kteří se označují za strůjce tohoto úspěchu v Senátu, musím konstatovat a ptát se, proč jste tedy nepodpořili návrh senátorského klubu Starostů a nezávislých na kompenzaci pro obce a kraje ve výši 90 %, když vám leží na srdci příjmy obcí a krajů? A ještě k tomu, co říkala paní ministryně. Ano, kompenzace budou ve výši 22 miliard, ale nebude to ve výši 100 %. Vy jim ty peníze nejdříve vezmete, a pak jim je budete kompenzovat. A v tom je ten rozpor.

Paní ministryně také zde zmiňovala, že vláda nechce jet na púl plynu, a že tedy vláda pojedje na plný plyn. Chci jen upozornit, že při rychlé jízdě je také někdy potřeba sešlápnout brzdu, a zvlášť když na dluhovém semaforu svítí oranžová a brzy blikne červená. A že říkáte, že to bude více peněz v peněženkách a že je to dobrá zpráva pro daňové poplatníky? A hovoříte o zdravém selském rozumu? Tak mně můj zdravý selský rozum říká, že je to sice více peněz v peněženkách, ale je to také více peněz na dluh a ten dluh budou platit všichni daňoví poplatníci. Ano, do jedné kapsy dáte více peněz, ale z druhé kapsy je vytáhnete.

Z výše uvedených důvodů klub Starostů a nezávislých nepodpoří ani senátní, ani sněmovní verzi.

A ještě bych chtěla reagovat na paní ministryni, která ví, o čem sním pan poslanec Ferjenčík. A já vám řeknu, o čem sním ještě já pro doplnění. Já sním o vládě, která nebude devastovat veřejné rozpočty, bude rozpočtově odpovědná a která bude myslet na budoucnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Klaus řádně přihlášený do rozpravy, poté paní poslankyně Gajdůšková. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Vážené dámy a pánové, došla na mě řada. Nemaje přednostního práva, tak vám jenom stručně řeknu stanovisko Trikolóry k dnešnímu hlasování a k daním.

Lidé potřebují nějakou radost a naději v těchto těžkých časech a my jsme přesvědčeni, že snížení daní takovou nadějí a příležitostí je. Je to příležitost pro lidi bohaté, kteří odvádějí obrovské daně v České republice, je to samozřejmě příležitost pro lidi, střední třídu, která stát živí, kterých je nejvíc, ale je to i příležitost pro lidi, jejichž příjmy jsou relativně malé. Tady se někdo vysmíval, že je to jenom 700 korun měsíčně apod. Já si ještě pamatuji, když jsem byl učitel a měl jsem 10 500 korun mzdu, co to bylo, když fakt jsem měl o tři tisícky navíc, jaký to byl strašný rozdíl, který už potom lidé s vyššími příjmy si ani nepamatují.

Trikolóra patří a bude patřit k těm, kteří pro snižování daní vždy hlasují. Jsme rádi, když mají peníze občané a ne vláda, zejména tato vláda. Je to pro nás důležité, proto podpoříme senátní verzi – ze dvou důvodů. Za prvé, pro sněmovní verzi tady není v současnosti většina a my daně snížit chceme. Nechceme se tady přetahovat a popotahovat politické triko. Jsme také připraveni hájit toto snížení daní i pro případné veto prezidenta republiky nebo jiné obstrukce. Pan prezident, musím říci, podepisuje jeden levičácký regulační a nesmyslný zákon za druhým, který vychází z této Sněmovny, bez mrknutí oka, ale když jednou jedinkrát chceme peníze nechat lidem, tak vyráží

společně s ČSSD, Piráty, komunisty, TOP 09 a podobnými uskupeními do politického boje. Tady vystoupení pana Dolejše a pana Ferjenčika se liší jenom generačně, když se bavíme o těch daních. My patříme k té druhé části politického spektra a s velkou radostí dnes občanům a pracujícím lidem daně snížíme. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A ještě tady mám předanou přihlášku s přednostním právem pana senátora Nytry. V tuhle chvíli ne, dobře, tak v tom případě paní poslankyně Gajdušková. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdušková: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, paní poslankyně, páni poslanci, kdyby v daňovém balíčku, který je nám v této chvíli předkládán, a máme ho ve dvou variantách, šlo skutečně jenom o to nechat lidem více peněz, budu hlasovat oběma rukama pro to. Kdyby to bylo na ty dva roky, jak o tom byla také řeč, tak i v té chvíli bych pro to byla. Ale takto to není. Ono jde o něco jiného. Ten problém je prostě jinde. Tento balíček lidem skutečně nepomůže. Anebo možná jenom některým. Připusťme to, a to hlavně velmi krátkodobě. Ta debata je o daních.

Pan předseda Fiala zde citoval ekonoma Friedmana o tom, že daně snížit kdykoliv. Já si dovolím také citovat ekonoma, Jana Mühlfeita. Ten na jedné z konferencí, které jsem se už kdysi dávno zúčastnila, řekl, že daně jsou téměř jedinou a neefektivnější investicí střední třídy. Ono totiž všem těm kvalifikovaným dělníkům, řemeslníkům, učitelům, zdravotníkům, úředníkům a všem těm dalším, kteří se do střední třídy počítají, těm se totiž dobře žije, pokud žijí v tom, čemu se říká evropský sociální model. Jestliže mají zajištěnou zdravotní péči, a dneska si to uvědomujeme více jak jindy, jestliže jejich děti mohou jít studovat, aniž by musely mít našetřené na vysoké školné, jestli mají zajištěno bezpečí na ulicích a sociální systém, který jim pomůže, když se dostanou do problémů, ať už ztratí práci, nebo se stane cokoliv jiného. Protože jinak, když to takto není, jim sice možná něco málo, těm nízkopříjmovým ve stovkách, těm vysokopříjmovým v tisících, možná desetitisících, zůstane takřkajíc v jedné kapse, ale z druhé budou muset ty tisíce vydat. Budou muset šetřit, aby měli na platbu u lékaře, jenom si vzpomeňte, jak to dneska už vypadá u zubařů, aby měli na studium svých dětí a tak dále. Opakovala bych to, co už jsem v podstatě řekla. A to nemluvím o tom, že by muselo dojít k omezení sociálních služeb, ale také financí na vědu a výzkum, ochranu životního prostředí a tak dále, prostě ten stát by na všechno to, co dělá lidem život slušným, ať už ty příjmy mají jakékoliv, ať už se jim daří lépe, či méně.

Návrh sociální demokracie, v tomto případě poslanecký návrh Jana Hamáčka, byl spravedlivý vůči lidem, nepodporoval zvýšení nerovností, jak se děje při té sazbě 15 a 23. A hlavně byl odpovědný vůči veřejným rozpočtům. Ty senátní návrh řeší také jenom zčásti, o tom mluvila už paní předřečnice. Byli jsme tady nařčeni z toho, že peníze, veřejné peníze považujeme za své. Ne, my je skutečně považujeme za veřejné peníze, ať jsou to peníze ve státním rozpočtu, anebo na krajích a obcích, a jsme přesvědčeni o tom jako sociální demokraté, že tyto peníze mají zajistit služby lidem, ty služby, které skutečně lidé potřebují, aby se cítili bezpečně, a to nejenom na ulicích, ale samozřejmě i z toho pohledu, co se stane, když náhodou budou mít jakýkoliv problém obecně v životě, protože budou mít přístup k veřejným službám a vědí, že člověka společnost nenechá padnout na dno, protože stát má funkční a fungující sociální systém. Hovořili jsme

o rodičovské, ošetřovném, dětských přídavcích, podpoře osob se zdravotním postižením, ale také o důchodech.

Pravice říká, nestrašte privatizací a zpoplatněním zdravotnictví a vzdělávání. Já bych ráda věřila, že tyto všechny systémy udrží tak dostupné pro každého, jak jsou dneska. Ale i kdyby tomu tak bylo, tak víme, že ty doby nebudou jednoduché, alespoň ty následující dva roky. A co udělala pravice při poslední krizi? No, ty daně v podstatě zvýšila, ale zvýšila ty daně, které musely zaplatit opět ti s těmi nízkými příjmy a střední třída, tedy DPH a spotřební daně. O navýšení příjmů, abych už se chýlila k závěru, o navýšení příjmů lidem sociální demokracie vždycky usilovala a usiluje a bude usilovat, to platí pořád, ale tímto způsobem, jak to dělá tento balíček, to prostě nejde a nefunguje. Je mi to opravdu, ale opravdu velmi líto.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a s přednostním právem, předpokládám, se mi hlásil z místa pan předseda Kalousek, jestli je přítomen, já tam bohužel nevidím... A pokud není a nemíří k mikrofonu... Už ho vidím. Tak prosím, pane předsedo. Omlouvám se, paní poslankyni Valachové. Přednostní právo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný. Dámy a pánové, já vím, že je rozhodnuto, že tady je velká většina, která prohlašuje senátní verzi. A znovu opakují, že z mého pohledu Senát selhal z hlediska rozpočtové odpovědnosti. Jenom se vás chci opravdu zeptat, protože to, co teď uděláte, znamená, teď si všichni přidáme na úrok, který budeme muset zaplatit. Znovu opakují. Kdyby ležel na stole návrh, jak se sníží mandatorní příjmy státu o 100 miliard, a na druhé straně bilance ležel návrh, jak se sníží mandatorní výdaje státu o 100 miliard, nebylo by nadšenějšího podporovatele takového návrhu než já, ale to prostě není. Vy teď rozhodnete... (Důrazně klepl dlaněmi do pultíku.) Vy teď rozhodnete, že se sníží mandatorní, tedy každoroční, ze zákona, příjmy státu o 100 miliard, a na druhé straně nejsou absolutně žádné úspory.

A ve vši úctě k návrhům ODS, no, já jsem některé z nich podpořil, papír snese všechno, ale kolegové, když škrtnete několik miliard z nemocenského pojištění a současně nenavrhnete změnu zákona o nemocenském pojištění, tak je to k smíchu! Tam žádné úspory nejsou. Ledaže by vám ti občané vyhověli a nechtěli stonat. Ale pokud nezměníme ten zákon, a na to v tuhle chvíli nemáme většinu, tak to nemůžete deklarovat jako úsporu. To je jenom populismus! Pro mě osobně velmi lidské zklamání, že strana na pravé části politického spektra se dopouští takhle odpudivého populismu.

Takže ještě jednou. O 100 miliard snížit daně, o 100 miliard dát lidem víc peněz je správná cesta za předpokladu, že máme odvahu a sílu o 100 miliard snížit mandatorní výdaje na výdajové straně státního rozpočtu. To nemáte nikdo z vás! A nikdo z vás to nebude mít ani po volbách! Takže ti z vás, kteří pro tohle zvednou ruku, jste jenom populisté, kterých si mohou vážit lidsky, mohou je mít lidsky rád, ale nemohu si jich vážit v rozpočtové politice. Protože to, co teď chcete schválit, je tak zoufale nekompetentní, že nikdo, jedinec, rodina, firma, nikdo by se takhle nezachoval! Takhle jste schopni se zachovat jenom vy, populisté, kteří ty peníze čerpáte z peněz, které nejsou vaše, a necítíte k nim absolutně žádnou odpovědnost. Každý z vás, kdyby se to týkalo vaší rodiny, tak nic takového neudělá! Nemůže to udělat! Protože dobře ví, že někde v dálce je ten exekutor. No ale když jsou to ty veřejné peníze, no tak proč ne? Volby jsou za rok, tak snad nás za

to ti lidé budou volit. A až přijde ten exekutor, tak za to bude moct někdo jiný, nejlépe Kalousek.

Já vám znovu říkám, že jestli pro tohle zvednete ruku, ať už v senátní, nebo v poslanecké verzi, tak se dopouštíte zločinu na našich dětech i na našich vnucích.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní paní poslankyně Valachová, rádně přihlášená do rozpravy. Poté pan poslanec Grospič.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, vážená paní ministryně financí, čelíme covidové ekonomické krizi způsobené celosvětovou pandemií, před jejímiž dopady nelze uniknout. Tím více to platí pro naši zemi, malou a uprostřed Evropy. Obáváme se více a více o zdraví a životy svých blízkých. Potřebujeme víc než kdy jindy fungující, dostupnou a bezplatnou zdravotní péči. Naše děti znovu a znovu musejí zvládat náročnou distanční výuku kvůli covidu, spolu s nimi přirozeně učitelé a učitelky, jejichž profesionální a kvalitní výkon, úsilí na dvě stě procent potřebujeme tak jak nikdy, aby COVID-19 neměl vliv na kvalitu výuky našich dětí, aby dohnaly, co musely zameškat, zvládly to a byly úspěšné ve vzdělávání na škole i v budoucí pracovní dráze v životě. Potřebujeme dostupné, kvalitní a bezplatné vzdělávání. Více než kdy jindy.

Naši senioři a seniorky v této náročné době potřebují více než kdy jindy péči, kterou jim dávají vedle jejich rodin také zaměstnankyně a zaměstnanci v domovech pro seniory, v neziskových organizacích zajišťujících péči v jejich domovech, v obcích a krajích. I zde potřebujeme dostatečnou síť takové sociální pomoci ve všech obcích, městech a krajích. Více než kdy jindy.

Dostupná kvalitní a bezplatná zdravotní péče, vzdělávání dětí a sociální péče o seniory, to není o socialismu. Je to o důstojnosti každého člověka, na kterou má právo bez ohledu na to, jak má tlustou a penězi naditou peněženku. V době krize je osvědčeno nedělat zásadní změny v daňové oblasti, zvláště v kombinaci se snížením přímých daní. Stejně tak předchozí ekonomické krize ukázaly, že největší hrozbou je, že se chudí stanou chudšími a bohatí bohatšími. Ekonomové před tím varují jedním hlasem.

Čtyři a půl milionu zaměstnanců, ano, o ty nyní běží. Ale co se jim ve skutečnosti nabízí? Dostanete peníze, více od státu, méně vám stát vezme. Už se ale mlčí o tom, že stejné množství peněz vám váš zaměstnavatel nepřidá, a to i tam, kde dříve zvýšení mzdy avizoval. Takové informace jdou z terénu. Budete mít tedy skutečně více, anebo pořád stejně? Naopak se zcela zjevně sníží příjmy naší země. Bezplatná zdravotní péče, vzdělávání dětí, sociální péče pro seniory, ty nyní zajišťuje stát s kraji a s obcemi. I po tzv. kompenzaci budou mít obce a kraje o 20 % na to méně. Jak to vyřešíme? Žádný plán jsem neslyšela.

Naopak slyším z krajů, že již škrtly investice do škol pro nedostatek peněz ve spoluúčasti, že nebudou zvyšovat mzdy a odkážou zaměstnance na to, že se jim zvýšil příjem již snížením daně. Naposledy mě dorazil ministr školství včera na tiskové konferenci vlády, kde učitelům a učitelkám sdělil, že růst čtyř procent jejich ohodnocení oproti deseti procentům pro zdravotní sestřičky, lékaře a sociální pracovníky jim stačí, protože dostanou od ledna více peněz na nižších daních. Zřejmě zdravotní sestřičky a lékaři nedostanou na daních v této logice navíc nic.

Shrnuto, s takzvaně nižšími daněmi se už teď začíná chytračit. Zaměstnanci navíc nedostanou vůbec nic. Buď jim dá o to méně na platu zaměstnavatel, anebo o to víc v následujících měsících a letech zaplatí na hypotéce, protože ty zdraží, na potravinách, tam zapracuje inflace, a na poplatcích za zdravotní péči, vzdělávání a sociální pomoc, protože to k rovné dani patří. Je to druhá strana této falešné mince, o které se nahlas nemluví. Podotýkám, že toto nejsou mé osobní pocity. To jsou informace a odborné hodnocení, které měsíce marně sdělují odborníci na makroekonomii. Uvidíme, kolegové a kolegyně, zda se k těmto dopadům budou ti, co rovnou daň 15 % prosadili, hlásit. A to veřejně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a pokračovat bude pan poslanec Grospič, v tuto chvíli poslední přihlášený v rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, já jsem se nechtěl původně zapojovat do téhle obsáhlé diskuse o daňovém balíčku, protože on není jenom primárně o otázce mzdové, o superhrubé mzdě, o daňových nákladech, které dopadnou na zaměstnance, on je o celé škále dalších daní a daňových opatření, ale nicméně mě prostě vede k tomu jedna úvaha. Tady se hovořilo a bylo to i v programovém prohlášení vlády, že bude zrušena superhrubá mzda. Daňový balíček, který tady byl představen a do nějž byly načítány pozměňovací návrhy a zachraňoval je pan premiér svým návrhem, při vši účtě, to není zrušení superhrubé mzdy, která byla kdysi zrušena v oněch letech 2008 a následujících a poté měla skončit jejich platnost a byla prodloužena v tichosti a běží dodnes. To je vlastně jenom taková obezlička na většinu zaměstnanců, většinu 4,5 (milionu) lidí, kteří jsou v zaměstnaneckém poměru, a hovoří se tady často a pravice i jiné politické uskupení, středolevé třeba, se zaklínají modlou střední třídy, střední vrstvy. To je také taková velká obezlička, která podle mě není namístě. (V sále je velmi rušno.)

Já bych tady měl ohlásit takový střet zájmů, protože vedu jeden z menších odborových svazů. Ale chtěl bych upozornit na to, že průměrná mzda např. v roce 2015 činila 26 467 korun. V prvním pololetí letošního roku dosáhla 34 271 korun. Ovšem – a teď nastává to ovšem – co je skutečná průměrná mzda a kolik těch zaměstnanců, kterých je přes čtyři miliony, na ni ve skutečnosti dosáhne? A kdo vlastně tedy tvoří tu střední vrstvu? Jestli zaměstnanci, zejména třeba v dělnických profesích, prodavačky v obchodech, zaměstnanci v běžných službách. Ti, co zabezpečují běžný chod společnosti, uklízíjí třeba i na ulicích, vykonávají práci, která je společensky nutná a nezbytná a neměla by být dehonestována. Ti, kteří, a snažíme se tady, a hovoří se o tom jako mantra odleva doprava, také o podpoře řemesel a tradičních zaměstnání v řemeslných oborech, v učňovských oborech, které za 30 let byly naprosto dehonestovány – tak zdaleka tam dosáhnou na průměrnou mzdu? A zda i osoba samostatně výdělečně činná ve svých příjmech dosáhne vlastně zisk, který by se mohl rovnat této průměrné mzdě ve společnosti a pokryje jeho náklady.

Já si myslím, že ta čísla hovoří, statistickým úřadem měřeno i Úřadem práce i Eurostatem, o něčem úplně, úplně jiném. Ukazuje se, že ten rozptyl, který se pohybuje od 65 do 70 % lidí v zaměstnaneckém poměru, ale i osob samostatně výdělečně činných, a těch je přes 800 tisíc, které mají toto povolání jako hlavní, zdaleka na ten průměrný příjem nedosáhnou. A hovořit tady o zrušení superhrubé mzdy a jejím nahrazení,

promiňte, v jednom návrhu 19 procenty pana místopředsedy Hamáčka, v jednom případě 15 procenty pana předsedy vlády, mně to připadá trochu jako výsměch těmto lidem.

Ano, oni dostanou přidáno několik desítek korun, možná stovek korun, ale těm, kteří mají ten skutečně vysoký příjem, to znamená průměrný příjem 34 tisíc, kterých je relativně velice úzká skupina, těch se to téměř nedotkne, protože těm se ty příjmy skutečně zvýší podstatně více. A té skupině nízkopříjmové, té skupině, která se pohybuje i kolem mediánu, což je také velice zajímavý ukazatel výpočtu mzdy, a který hovoří o tom, že medián dnes se u nás pohybuje na nějakých 29 333 korunách, tak těch se to téměř nedotkne, už ani toho mediánu se to téměř nedotkne. A většina zaměstnanců má ten příjem daleko, daleko nižší. Pohybuje se někde kolem 23, 24 tisíc a níže. Takže z mého pohledu to, co je tady představováno za zrušení superhrubé mzdy, je pouze divadlo, které, pokud bychom měli jako levice či jako odboráři hájit z pohledu zaměstnanců, tak je pro nás naprosto nepřijatelné, neobhajitelné. A to, co bychom měli hájit možná z průměru a z pohledu středopravých stran, možná i středolevých, tak to jsou lidé, kteří se pohybují ale v úplně jiných sektorech ekonomiky, v bankovníctví, ve výpočetní technice, nikoliv v těch řemeslných a dělnických profesích, nikoliv mezi těmi prodáváči, prodavačkami, nikoliv mezi těmi řidiči autobusů, tramvají. To jsou lidé, kteří prostě si o takovýchto příjmech ve skutečnosti mohou nechat jenom zdát.

Ano, oni když oba dva pracují manželé, tak poskládají nějaký příjem, který jim stačí na to, aby pokryli nejnnutnější náklady a něco málo ušetřili a umožnili studium a vybavení svým dětem. Ale pokud si chtějí pořídit nějakou věc nebo přijdou před nějaký mimořádný výdaj vyšší jak 6 tisíc korun, tak s tím mají už hluboký problém a musí silně zvažovat. A tento daňový balíček jim to nijak neusnadní. Pro mě ten návrh senátní, i když zní líbivěji v té odpočitatelné položce, která je o něco vyšší, přináší trochu větší smysl. Ten jediný smysl ještě, který tam vidím, pak je v té kompenzaci samosprávám. Ano, to ano. Ale jako celek ten daňový balíček, ať už v té vládní podobě, který prošel Poslaneckou sněmovnou, tak už v té podobě, která se vrací ze Senátu, nemá své opodstatnění. A už i vzhledem k tomu, že dnes tady máme schválený státní rozpočet a do toho budeme vstupovat daňovým balíčkem a budeme vlastně přelévát této vládě další finanční prostředky.

Můj osobní postoj a názor je ten, že je nepřijatelné, nebo nevhodné ho v současné době a v této době podpořit, a už vůbec nehovořit o tom, že by rušil, fakticky rušil superhrubou mzdu. On ji ruší pouze slovně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní ještě s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zkusím to naposledy. Dobře vím, že marně. Ale chci mít čisté svědomí. To znamená, budu mít dvě poznámky.

Poznámka číslo jedna, že sněmovní... vy tomu říkáte kompromis, to není žádný kompromis, protože jak sněmovní návrh, tak poslanecký návrh ignoruje zákon o rozpočtové odpovědnosti. Takže: sněmovní návrh je výsledkem dohody stran ODS, TOP 09 a KDU-ČSL. Není. Není. Protože kdyby to bylo výsledkem této dohody, tak byste nikdy neměli na stole návrh na zrušení zákona o rozpočtové odpovědnosti. S tím bychom nikdy nesouhlasili. Ten návrh, tak jak leží na stole, a já to pokládám za legitimní, je návrhem ODS a ANO. Ti se na tom dohodli. Je to návrh ODS a ANO, všichni ostatní

o tom nějakým způsobem asistují, s větším či menším odporem, ale ta klíčová dohoda je ODS a ANO. A já myslím, že tohle je fér, aby lidé věděli.

Druhá věc, je, co opravdu dnes, teď, v tuhle chvíli, chcete schválit. Znovu opakují: Schvalujete stamiliardový propad mandatorních příjmů každoročně! Aniž byste si uměli představit, že v jakékoli koalici po těchto volbách – já už kandidovat nebudu, ale ať už ty volby dopadnou jakkoliv, tak vám znovu opakují a klidně se o to vsadím, že nikdo z vás nebude mít tu odvahu snížit mandatorní výdaje o 100 miliard oproti tomu snížení mandatorních příjmů o 100 miliard. (Hovoří velmi důrazně, naléhavě.) A v tom je vaše absolutní neodpovědnost! Vám je to úplně jedno! Já velmi prosím všechny, kteří jsou schopni vidět za volby do Poslanecké sněmovny v příštím roce, aby tohle neschválili. Nejenom že tím do značné míry zkomplikují život našim dětem a vnukům, ale zkomplikují i možnost vládnutí.

Tohle je prostě tak zoufale nekompetentní, že nikdo z vás, kdyby se to týkalo vaší rodiny, vaší firmy, by nikdo z vás tohle nemohl udělat! Tohle jste schopni udělat jenom proto, že příští rok budou volby a nejsou to vaše peníze. Ale kdo pro to zvedne ruku, toho já si prostě nemůžu vážít!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A já zde mám ještě faktickou poznámku pana poslance Hájka, jestli to platí v rozpravě. (Nesouhlasná odezva z pléna.) Ano. Prosím. A prosím o klid v sále.

Poslanec Josef Hájek: Kolegové, kolegyně, já budu velmi stručný. Pane kolego Kalousku, já jsem si vás prostřednictvím pana předsedajícího pečlivě poslechl. A jenom mi vysvětlete, jak je to možné, že vaše strana chce jít do toho spolku Spolu, který se už teď nově nazývá dočasně spolu. To znamená, jestli si nevážíte ODS, tak jak je možné, že vaše strana chce jít společně dočasně spolu s ODS, tomu nerozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Kalousek bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Sice se to netýká tématu, ale odpověď si to zaslouží, tak vám znovu odpovím. Jestliže teď uděláte tu věc, že snížíte každoroční mandatorní příjmy o 100 miliard, tak musíte vědět, že na druhé straně je ochota, síla a odvaha snížit i mandatorní výdaje o 100 miliard. Tu ochotu, sílu, odvahu a i kompetenci má jenom ta koalice ODS, KDU a TOP 09. Bohužel jsem přesvědčen, že nebude mít většinu, takže k tomu nedojde. Proti tomu varuji. Ale oni alespoň drží svoji politickou linii. Vy, pane poslanče Hájku prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste jenom ten populist, který není schopen dohlédnout za horizont voleb v příštím roce.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak děkuji, tím bychom snad vyčerpali rozpravu, do které, pokud se nikdo další nehlásí, tak já rozpravu... Pan poslanec Černohorský. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Já jsem ještě stále totiž nedostal tu odpověď od paní ministryně, která mě teď neposlouchá. Jak hodláte seškrtnat tedy těch 100 miliard korun, které my teď vlastně jakoby nevybereme od lidí? Kde hodláte těch 100 miliard ušetřit? Tak kdyby to obsahovala ideálně závěrečná řeč, abych nemusel reagovat s přednostním právem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, dobře. Takže pokud se v tuto chvíli již nikdo další do rozpravy nehlásí, já rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany pana senátora. Je zájem o závěrečné slovo. Prosím. Jinak seznámím sněmovnu s tím, že mi byla doručena dohoda, že tento bod dojedeme a poté bude pauza na oběd. Prosím.

Senátor Zdeněk Nytra: Děkuji, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Trochu mám problém to udržet nějak strukturovaně po té proběhlé diskuzi, ale pokusím se. Jenom pár poznámek, co tady zaznělo.

Ten poslanecký návrh ČSSD nebyl spravedlivý, na 19 %, protože vůbec neřešil de facto navýšení daní pro OSVČ, dohodáře, atd. V Poslanecké sněmovně. V Senátu už byl vyřešen problém, možná problém, co se týká OSVČ. Já nevím, jestli je zdanění prodeje akcií 15 % lepší než 23. Já si nemyslím, že je to dobře vůbec, když navíc v České republice je ochranná lhůta tři roky, a ne šest měsíců jako ve velké části Evropy. Taky neumím posoudit, jestli je 80 miliard dopadu na příjmovou stránku rozpočtu dobře, tedy pardon, špatně, ale 40 miliard nevdají.

Přijmu-li tezi pana poslance Veselého, že tady po schválení daňového balíčku zavládlo zděšení, tak si řekněme, v jaké situaci byl Senát, když tvrdíte, že neudělal skoro nic a případně že zklamal. Mohl daňový balíček zamítnout, což byla legitimní cesta, a docela významná část senátorů to podporovala. Ale při nezajištěné podpoře ve Sněmovně by to znamenalo opět sněmovní verzi, to znamená tu, ze které tady zavládlo takové zděšení. Mohli jsme si hrát v Senátu s daňovou sazbou, a přitom při nezajištěné podpoře ve Sněmovně bychom byli opět u varianty číslo 1, to znamená sněmovní verze, anebo by na to doplatili OSVČ, dohodáři, ale také například soukromí pronajímatelé bytů. To nejsou developéři, to jsou ti, kteří zdělili například činžovní domy, anebo taky jsme je přesvědčili, že si tímto způsobem, pronájemem jednoho bytu, šetří na stáří. Jistě, mohli jsme si s těmi daňovými sazbami hrát a zkusit je do toho zákona dostat, možná že by to šlo, ale ne v rámci 30 dnů, které má maximálně Senát k dispozici.

A říct o v průměru 80 %, že je to trocha kompenzací pro kraje a rozpočty, se mně opravdu nezdá spravedlivé. Jistě, ta kompenzace se bude pohybovat, a taky tady létají vzduchem různá čísla, protože je otázka, jestli to беру pouze z dopadu těch dvou opatření, to znamená snížení superhrubé mzdy, respektive daňové kvóty, a základní odpočitatelné položky, ale jestli tam počítám nebo nepočítám ta krátkodobá opatření, jako jsou zrychlené odpisy a podobně. Takže úplně jiný dopad bude v roce 2021, 2022, ale pak se to velice rychle začne vracet. A to vůbec neřeším otázku příjmů.

Takže vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si vás na závěr požádat o schválení senátní verze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Znovu se přihlásil s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane senátore, promiňte, ale jak mohu chápat vaši řeč? Vy jste nám to tady vysvětloval tak, že jste měli jenom dvě možnosti. Buď se snažit opravit neopravitelné, nebo to zamítnout a nechat tu naprosto šílenou a nekompetentní Poslaneckou sněmovnu, aby schválila ten poslanecký balíček. Já bych vás rád upozornil, že v těch hlasech Poslanecké sněmovny, jak jste nám schválili ten poslanecký balíček, je naprosto rozhodující počet hlasů vaší politické strany. Vy jste zapomněl na jednu naprosto zásadní možnost – vysvětlit členům své politické strany, že to, co se tady teď snažíte spáchat, zkomplikuje jakékoliv politické reprezentaci – znovu opakují, jakékoliv – vládnutí do té míry, že to prostě nebude moci být vládnutí odpovědné. Není pravda, že jste měli na vybranou mezi menším a horším zlem. Bylo ve vašich silách tu pitomost odmítnout. To jste neudělali, proto vaše selhání je úplně stejné jako selhání Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost a promiňte, že jsem vám to řekl takhle upřímně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já se zeptám, jestli paní ministryně má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan poslanec Černožorský s přednostním právem.

Poslanec Lukáš Černožorský: Já jsem právě tady se ptal, kde tedy ušetříme těch 100 miliard korun, a čekal jsem tedy, že paní ministryně zareaguje v tom závěrečném slovu, což tedy si evidentně máme vyložit tak, že těch 100 miliard nejste schopni ušetřit. Takže my v tuto chvíli si do budoucna budeme půjčovat 100 miliard každý rok, dokud nepřijde nová vláda, která bude muset v tu chvíli buď tedy zvyšovat daně, nebo měnit nějakým způsobem daňový mix, anebo naopak začít ve velkém škrtnat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní ministryně, já to budu brát jako závěrečné slovo. (Ministryně přikyvuje.) Děkuji.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za shovívavost, pane místopředsedo. Jednu větu, aby to neskončilo tím, že neumím odpovědět.

Ale pane poslanče, vy přece víte, jak to je. Říkala jsem to tu x-krát, prostě my díky velice zodpovědné rozpočtové politice, znovu vám můžu ukázat ty grafy, nízkému zadlužení, si půjčujeme s minimálním úrokem a půjčíme si teď. Nikdo si nepůjčí, ani občan, ani žádná municipalita, ani žádná firma tak levně jako my. Dáme ty peníze do ekonomiky, pomůžeme ekonomice. Nebo chcete, abychom na jedné straně jí dali transfúzi a na druhé straně pustili žilou? Zrovna vy, kteří máte neustále nové a nové nápady, jak zatížit výdajovou stranu? Já si myslím, že ne. Toto je náš recept, toto je naše cesta. My teď máme exekutivní zodpovědnost a historie nám dá odpověď, jestli to bylo, či nebylo dobře nebo špatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, to byla závěrečná slova. Já jsem svolal kolegy do sálu, protože budeme hlasovat. Poprosím předsedy klubů, aby si zkontrolovali počet přítomných, jestli odpovídá dohodě a dohodám, a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Teď nevím, jestli tady byla žádost... Ano, slyším žádost o odhlášení, nevím odkud, ale odhlásil jsem vás. Prosím přihlaste se znovu svými kartami.

Ještě řeknu, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Až se nám počet přihlášených ustálí, tak přednesu návrh usnesení.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, podle sněmovního tisku 910/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 910/5." Hlasujeme tedy o senátní verzi.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 6 je přihlášeno 104 poslanců a poslankyň, pro 70, proti 22. Konstatuji, že návrh byl přijat.

A pokud nebudou žádné žádosti o přepočty, tak konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme přijali, a tím projednávání tohoto bodu končí. Děkuji panu senátorovi, děkuji paní ministryni a podle dohody, která mi byla doručena, budeme pokračovat v dnešním jednání dalším bodem ve 14.20 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 13.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.20 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budeme pokračovat v programu. Dalším bodem je

2.

Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

K tomuto bodu vám byl doručen sněmovní dokument 7144. Prosím, aby předložený návrh uvedl předseda vlády Andrej Babiš, který je omluven, a bude ho zastupovat v úvodním slově pan ministr zdravotnictví Jan Blatný. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, milé paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji dnes před vás v zastoupení pana premiéra a vlády České republiky, abych vás požádal o další prodloužení nouzového stavu o třicet dní. Nečiním tak rád, ale činím tak s omluvou a pokorou vůči vám poslancům i vůči všem lidem této země. Předstupuji před vás ale také s čistým svědomím a s vědomím toho, že nic jiného učinit opravdu nemohu.

Celý tento rok, a v jeho druhé polovině zvláště, naše země i celá Evropa bojuje s pandemií koronaviru. Jedná se o biologický proces, který se všichni společně, napříč všemi zeměmi, snažíme ovlivnit, a daří se nám to zatím jen částečně. Jsme všichni na

jedné lodi a rozdíl mezi jednotlivými zeměmi jsou nevelké. Česká republika si v tomto boji nevede špatně, ale vyhrát ho může až s vakcínou, která k nám dorazí naštěstí již v následujících dnech.

Mnoho se nám již podařilo. Jako první v okolních zemích jsme zavedli opakované populační testování, díky němuž se podařilo stabilizovat situaci v domovech seniorů. Smrtnost klesla o 20 %, a nejsme již na nejvyšších příčkách v tomto žebříčku. Jako první jsme zavedli populační testování pro veřejnost a od jeho počátku, tedy od poloviny prosince, jsme z populace identifikovali již cca 10 tisíc bezpříznakových jedinců, kteří by jinak nakazili své bližní. Ochránili jsme tedy desetitisíce lidí, kteří by se jinak nakazili. Daří se nám držet v křehké stabilitě nemocnice, zejména díky extrémnímu nasazení zdravotníků. Armáda, hasiči i policisté pomáhají zdravotníkům dnem i nocí v této těžké úloze. Máme jedny z nejpřesnějších dat v EU i na světě, pokud se týká informací o epidemii. Paradoxně nás to občas staví do složité situace, protože země, které tato data nemají, vypadají naoko lépe než my, kteří přesně reportujeme pravdu. Podařilo se toho tedy opravdu hodně, ale zatím to nestačí.

Na druhou stranu vím, že jsou mezi námi stovky tisíc těch, kterým vzala pandemie práci a kteří i přes snahu vlády mají významně omezený výdělek. Jsou to miliony těch, kteří nemohou normálně žít, kteří nemohou jít na pivo, kteří nemohou do divadla nebo na sport. Ale i v tom jsme na jedné lodi. A podobně je tomu ve všech okolních zemích. Víím to, je mi z toho smutno a plně si to uvědomuji. Na druhou stranu si také plně uvědomuji, že musíme i nadále konat a že musíme zatím stále dělat opatření, která bolí. Abychom je mohli dělat, potřebujeme k nim nouzový stav, jiná možnost bohužel není. Nacházíme se totiž v těch nejvyšších stupních rizika a potřebujeme opatření, která bez nouzového stavu možná nejsou. Proto vás nyní opakovaně žádám o prodloužení nouzového stavu o třicet dní, a věřím, že k dnešnímu rozhodnutí přistoupíte stejně zodpovědně jako vždy předtím.

Dovolu mi nyní v detailech jen krátce zmínit údaje, které k tomuto požadavku vládu vedou. Detailní informace jste pak dostali ode mne i od Úřadu vlády v rámci přípravy na toto jednání.

Proč je nouzový stav nezbytný pro další zvládnutí epidemie koronaviru? Bez nouzového stavu nelze v daném legislativním nastavení efektivně a rychle přijímat účinná protiepidemická opatření, zejména opatření, která vedou k omezení mobility obyvatel. Proč je nutné celostátně omezovat mobilitu obyvatel? Rovnice je velmi jednoduchá. Omezení mobility obyvatel plus omezení četnosti kontaktů se rovná zpomalení šíření nákazy. Epidemická situace neustále vykazuje velmi rizikové trendy a nelze vyloučit potřebu velmi rychlého zásahu i během Vánoc. Podpora nemocnic, sociálních zařízení apod.

Vývoj epidemie nabral růstovou dynamiku odpovídající v současné době reprodukčnímu číslu 1,2 až 1,3. A je nutno zdůraznit, že počty nově diagnostikovaných případů narůstají. Narůstají sice také v důsledku úspěšně silícího antigenního testování, což je žádoucí, ale je jednoznačně nutné si uvědomit, že počty nově nakažených rozhodně neklesají. Zásadní je přitom dopad na nemocniční péči. Rizikový vývoj probíhá s různou intenzitou a s různými fázemi ve všech státech Evropy a tyto státy přijímají různá opatření ve snaze zabránit právě zahlcení zdravotnického systému. Protože různé státy mají různou legislativu, na první pohled se mohou zdát tato opatření různorodá. Ale uvědomme si, že většina těchto států využívá nějaké období nouzového stavu, například zákonem nastavený centrální lockdown a podobně.

Srovnáme-li opatření platná v okolních zemích, dovolte mi konstatovat, že například země skupiny V4 jsou na tom velmi podobně. Slovensko má nouzový stav. Maďarsko má nouzový stav. Polsko jej nemá, ale má celou řadu dalších omezení. Německo svému nouzovému stavu říká tvrdý lockdown a je plánován až do 10. ledna. Rakousko má poměrně shodná opatření jako my, byť lockdown skončil 6. 12. Španělsko má lockdown do května 2020/2021 a nouzový stav. Francie má nouzový stav, kterému říká sanitární nouzový stav, do poloviny února. Belgie zavedla plošná opatření s rizikem možného zprůšnění. Nežádám tedy po vás nic, co by nebylo zvyklé a co by neprobíhalo v okolních zemích, protože i tam se šíří virus stejně jako u nás.

Srovnám-li procentuální přírůstek nově diagnostikovaných osob za poslední týden, zjistíme, a je to obsaženo i v materiálu, který máte, že je bezmála třicetiprocentní. Index rizika, který je kalkulovaný v rámci protiepidemického "psa". Před několika dny dosáhl hodnoty 76 a indikuje rovněž zhoršující se epidemickou situaci, jakkoli vím, že toto skóre není jediným parametrem pro rozhodování.

Rizikovým faktorem je trvale nákaza zranitelných osob, zranitelných skupin obyvatelstva. V České republice stále registrujeme vysoký podíl i počet nálezů mezi seniory a obecně vysoký zásah zranitelných skupin. V současnosti jde nicméně zejména o důsledek komunitního šíření, protože počet infekcí v sociálních zařízeních výrazně poklesl díky tomu, že bylo aplikováno plošné opakované testování. A v něm bude potřeba pokračovat. Počty nově diagnostikovaných seniorů stoupají, za minulý týden o 15 %. Zde si prosím povšimněme, že se jedná pouze o polovinu vzestupu v celkové populaci, což odráží právě tu efektivní strategii testování v domovech seniorů, ve které budeme nadále pokračovat. Zvýšené počty případů v těchto zranitelných skupinách nicméně představují potenciální riziko pro nemocniční systém, protože v této rizikové kategorii je pravděpodobnost hospitalizace až 30 %.

Celkové počty hospitalizovaných pacientů nyní kolísají kolem hodnoty 4 500 a na intenzivních lůžkách leží kvůli této diagnóze kolem 700 osob. Další vývoj potřeby nemocniční péče je tedy rizikový a v některých regionech, jako například v Moravskoslezském kraji, se riziko již projevuje. Počty osob nově přijatých do nemocnic se nyní navyšují na hodnoty kolem 350 denně. Vývoj počtu nálezů v těch rizikových a zranitelných skupinách potom ukazuje na pravděpodobný další nárůst počtu hospitalizovaných až na hodnoty kolem 400. A naplní-li se rizikový scénář, potom by koncem měsíce v našich nemocnicích leželo až 7 tisíc hospitalizovaných, z toho tisíc osob na jednotkách intenzivní péče.

Jaký lze očekávat vývoj do konce roku, pakliže nedojde k jeho zvratu? Používaný model, který se bohužel velmi trefuje do dat, která následně vidíme, protože naše predikce je opravdu velmi přesná, hovoří o tom, že v případě, že nebudeme jednoznačně konat, potom ke konci roku bude denně více než 11 tisíc nových případů koronaviru. Je tedy třeba opět důrazněji zasáhnout.

Závěrem mi dovolte shrnout, že současný vývoj epidemie je rizikový a sleduje růstový potenciál, který je srovnatelný s většinou států Evropy. Proto žádáme i opatření, která jsou srovnatelná s většinou států Evropy. Dynamika šíření nemoci narůstá, zatím se však nepromítá stejnou měrou do zátěže nemocnic a to je třeba udržet. Počty hospitalizovaných jsou zatím víceméně stabilní, byť existují rozdíly mezi regiony.

Kromě denního sledování všech významných rizikových ukazatelů existují dva hlavní nástroje, jak omezit šíření nákazy: Opakované antigenní testování a důsledná příprava na

přicházející vakcinaci. Abychom byli schopni toto všechno zvládnout, je potřeba pokračovat v nastavených protiepidemických opatřeních. Opakované testování antigenními testy již prokázalo svoji účinnost. Víme, poté co v současné době dostupibilní vakcína prošla klinickým testováním s více než 40 tisíci osobami, že její účinnost je zhruba 95%. Je tedy patrné, jakým směrem se ubírá, je tedy patrné více než malé světlo na konci tunelu. Do té doby je potřeba dodržovat a mít možnost zajišťovat omezení a k tomu současné úrovně rizika. Potřebujeme nouzový stav.

Proto si vás dovolím, jak jsem řekl na začátku svého sdělení, požádat o prodloužení nouzového stavu o 30 dní, a to s vědomím všeho, co to s sebou nese. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Také vám děkuji, pane ministře, za úvodní slovo k tomuto materiálu. Než otevřu rozpravu, tak přečtu omluvu pana ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka, který se omlouvá dnes od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Připomínám, že podle § 109 odst. 2 a 3 zákona o jednáním řádu při zkráceném jednání o návrhu na vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu se projednání ve výborech nekoná, nelze v rozpravě uplatňovat faktické poznámky, poslanec může vystoupit v rozpravě nejvýše dvakrát a Sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut s tím, že omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Nyní otevírám rozpravu, kde mám přihlášeno s přednostními právy: první pan ministr zdravotnictví Blatný, ale předpokládám, že to už bylo vyčerpáno v úvodním slově, další v pořadí je pan předseda Rakušan, pan místopředseda Okamura, pan předseda Jurečka, poslanec Výborný a poslanec Ondráček se stanoviskem klubu KSČM. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A zeptám se vás, a požádám vás, jestli byste mohl převzít roli zpravodaje tohoto bodu. Jste první v rozpravě. Děkuji.

Poslanec Vít Rakušan: Já to tušil, že to špatně dopadne. Vážený pane místopředsedo, děkuji vám za hezký vánoční dárek, který jste mi dal, ale už potom, kdy jsem se minule opovážil zneužít ochoty pana kolegy, tak dnes tuto příjemnou a sympatickou roli na sebe vezmu.

Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Pane ministře, pozorně jsem poslouchal vaše úvodní slova a vlastně v tom popisu a té deskripci situace se shodneme. To, že se situace nevyvíjí dobře, to, že čísla stoupají, to, že máme zahlcený zdravotní systém, to, že chudáci zdravotníci po tom všem, co v tomto roce zažili, nezažijí asi hezké svátky vánoční a nezažijí asi ani hezkou oslavu silvestra, to je určitě pravda. V čem se ale úplně neshodneme, je to, jestli vláda kromě toho, že nás stále žádá o prodloužení nouzového stavu znovu a znovu, pro tu faktickou nápravu věcí dělá dostatečně.

Trochu jsem si představoval, že tady přijde pan premiér anebo vy, pane ministře, a dáte nám všem takový vánoční dárek, a to že nám řeknete, že se opravdu silně posílí testování antigen testy, které v mnohých krajích prostě nebyly dostatečně dostupné. Že nám řeknete, že systém PES začne zase fungovat, protože to, co vy jste s tím systémem převedli, to je nevídané. On se vám rozpadl pod rukama, ten systém jako by neexistoval, a to, s čím jste přicházeli, s tou ambicí, že tady budeme mít nějakou predikovatelnost

toho, co se stane v těch dalších dnech a týdnech, to tu vůbec nefunguje. Je to výsměch všem odborníkům, kteří vám pomáhali tento systém dávat dohromady.

Budete zítra rozhodovat jako vláda o přechodu do pátého stupně. No a v té chvíli my vůbec nevidíme, zda to odpovídá reálně nějakým číslům. Vy nedodržíte vlastní termíny, které jste si stanovili, to rozhodnou dobu pro to, abyste analyzovali data a udělali to správně a nejlepší rozhodnutí pro lidi. Prostě predikce možná není, my zase jenom čekáme, co se stane po rozhodnutí vlády.

Kde je motivace lidí, aby zůstávali v karanténách? A ta motivace prostě musí být, protože pokud lidé v České republice nebudou zůstávat v karanténě a budou se jí všemožně vyhýbat, budou se vyhýbat tomu, že půjdou na testování, protože to pro ně znamená ekonomickou nejistotu, tak se z toho problému přece nedostaneme. Proč vláda stále odmítá plně kompenzovat náklady lidí, kteří žijí v karanténě, kteří žijí v izolaci? Prostě bez toho není cesty dále. Můžeme je motivovat třeba i skrze zdravotní pojišťovny, úlevy na pojištěních a podobně, ta debata se ale musí vést odborně.

Řekněte lidem před Vánoci, před vánočním svátkem, že zase začne fungovat trasování, že zase začne fungovat chytrá karanténa, že máte skutečně ambice, aby lidé v České republice dostávali informace o tom, že jsou pozitivní, do 24 hodin i o víkendu, protože v tom mezidobí oni mohou být potenciálním rizikem pro své okolí.

Kde je připravena novela krizového zákona, ke které jsme vás tady před měsícem vyzývali? Měli jsme k tomu několik debat. Proč tady není? Proč jdete cestou nejjednodušší, cestou vyhlášení a prodlužování nouzového stavu, který má to právo dotýkat se těch nezákladnějších ústavních práv lidí v České republice? Zakazovat jim i to, co prostě nutné zakazovat v této chvíli není. Měli jste dost času na to, abychom společně projednali nový krizový zákon. Opět – není tady.

Očkovací strategie, o které hovoří pan ministr Blatný, to je alfa a omega. Ale kde ta očkovací strategie prosím pěkně je? Kde jsou ta očkovací centra v krajích? Kde jsou pokyny pro hejtmany a pro krajské radní pro zdravotnictví, jak v jednotlivých krajích menežovat očkování? Neexistuje to. Čeká nás nejnáročnější logistická akce za posledních třicet let. A jak k tomu přistupujeme?

Premiér Babiš se sám stává koordinátorem očkování v ČR. Nepřijde vám to legrační? Panoptikální? On zvládne všechno, je tady sám, odborníkům nevěří, ministerstvo selhalo, o čemž také říkal – jsem tady já, spasitel, mesiáš, Andrej Babiš, který zařídí, aby vakcíny byly rozvezeny včas, aby byly včas vyskladněny a po rozmrazení použity. Propána, jak to vedeme tenhle stát? Jakým zvláštním mikromenežmentem vedeme tento stát v době krize? Premiér Babiš má najít toho nejlepšího odborníka na logistiku, zaplatit tým lidí okolo něj a představit nám, co je skutečná očkovací strategie a co musí obsahovat. Koho proočkujeme a kdy? Kdo bude očkovat a kde? Jestli to budou praktičtí lékaři, jestli budou očkovací centra, jestli to bude v krajských nemocnicích. A pokud to bude v krajských nemocnicích, tak kdo v těch krajských nemocnicích bude očkovat?

Znovu tady opakují, Bavorsko už teď má 2 500 lékařů, kteří jsou vyčleněni pouze na očkování. Máme takovou strategii někde v ČR? Pokud ano, tak proč s ní nepřijdete do Poslanecké sněmovny a nezahájíte tu nejdůležitější diskusi o tom, jestli se ČR i v létě a příští podzim bude potýkat s tím, v čem žijeme teď? Neustálé zavírání, rozvolňování, zavírání a rozvolňování. Lidé ztrácejí motivaci dodržovat tato opatření, pokud pouze přicházejí s tím, že chcete prodloužit nouzový stav, ale nepřicházejí s řešením.

A nepřicházíte ani s řešením v oblasti kompenzací pro podnikatele v ČR. Vždyť ty kompenzace stále nejsou plnohodnotné. A my se tady díky vašim zásahům probudíme ve světě, kdy ty restaurace, kadeřnictví, služby nebudou reálně existovat. Kdy samozivitelky nemohou koupit dárky k Vánocům, protože jste se jejich problematikou, byť jsme to navrhovali, odmítli tady ve Sněmovně systémově zabývat.

Kde je to řešení? Vy popisujete situaci, pane ministře, hezky a správně. Vy žádáte o prodloužení nouzového stavu, ale co nám přinášíte? Kde je ten plán vlády, který vy máte pro ty následující měsíce? Je ten plán přijít za měsíc zase s žádostí o prodloužení nouzového stavu? To není žádný plán. Nerespektujete vlastní systém PES, který jste vytvořili. Rozhodujete se úplně mimo něj. Nemáte očkovací strategii, nekompenzujete a všechno v této zemi bude řídit Andrej Babiš. Já se toho bojím. Já bych opravdu chtěl, aby v této zemi odborné procesy řídili odborníci.

A vláda je před třetím selháním. Jarní selhání s nedostatkem materiálu, letní potažmo podzimní selhání v tom, že Andrej Babiš nevěřil odborníkům a dělal PR rozhodnutí před krajskými a senátními volbami. A je tady třetí selhání, prostě nepřipravená očkovací strategie. Přesvědčte nás, pane ministře Blatný, o opaku. Řekněte nám, a já mám lékaře v rodině a budu se s vámi dlouho hádat, že prostě lékaři nevědí, kdo a jak a kdy bude očkovat. Ukažte mi seznam očkovačích center v jednotlivých regionech v ČR. Ukažte nám je teď, kdy žádáte o prodloužení nouzového stavu. Pokud žádáte o to, abychom omezovali ústavní práva lidí v této zemi, přijďte prosím s nějakým řešením. Prostě vaše vláda selhala. Vy jste nedali lidem pocit bezpečí. Vy jste nedali lidem pocit, že se o ně v krizi vlastní stát je schopen postarat. Vy jste nedali lidem vizi toho, že vláda umí určovat priority a zabývat se v krizi jenom tím, co je opravdu důležité. Vy jste lidem v naší zemi vzali naději. A tu naději jim určitě nedáte tím, že jim o měsíc prodloužíte nouzový stav.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji, pane zpravodaji. A další v pořadí s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Okamura. Připraví se pan předseda KDU-ČSL Jurečka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dnes vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM letos celkově pošesté žádá Sněmovnu o souhlas s prodloužením nouzového stavu o dalších třicet dnů z důvodu přijímaných opatření proti pandemii koronaviru. Hnutí SPD nepodpoří prodloužení nouzového stavu a vysvětlím podrobně proč.

Vláda měla 79 dnů nouzového stavu. Testy v neděli odhalily v Česku 3 364 pozitivních případů koronaviru, skoro o 1 400 více než minulou neděli. Je to nejvyšší nedělní číslo za posledních šest týdnů. Rizikové skóre PES zůstává čtvrtý den na 76 bodech, tedy v nejhorším, pátém stupni. Člověk by řekl hrůza. Čím více vládních restrikcí, tím více nemocných a větší epidemie. Tedy přesně naopak, než by to mělo být.

Rozhodně nechci a nebudu situaci bagatelizovat a ani jsem to nikdy nedělal. Ale naštěstí už všichni víme, že čísla, která vláda a média uvádějí, o samotné vážnosti situace, až tak nic neříkají. Šíření viru je naprosto přirozené. A jak uvádějí analýzy odborníků epidemiologů, není pro většinu populace nebezpečné. 83 % populace není rizikových a

17 % populace patří mezi ohrožené. Vláda by měla více investovat do ohrožených skupin, což jsou například staří nebo starší lidé, jsou to například chronicky nemocní a tak dále, a měla by jim zajistit ochranu, to znamená respirátory, dezinfekci, vitamíny a tak dále. A ostatní nechme žít a pracovat při základních opatřeních.

Nebezpečné je, pokud se jednak vir masivně šíří mezi ohroženými skupinami. A co je zásadní, velmi zlé, je, pokud nám roste počet lidí, které bychom mohli řadit mezi ohrožené. Tento počet ohrožených vláda zvyšuje tím, že lidem omezuje činnost, která by jim zvyšovala obranyschopnost, a naopak šířením děsivých, negativních zpráv a omezení zvyšuje stres, který je přímo odpovědný za pokles přirozené lidské imunity.

Navzdory vládě se naštěstí děje opak. Počty skutečně nemocných klesají a doufám, že se už všichni shodneme, že pozitivně testovaný není nemocný a nemocný je jen ten, kdo skutečně onemocní, tedy má teploty a skutečně vážné obtíže.

Podle čísel z pondělka byla neděle šestý den v řadě, kdy klesal podíl hospitalizovaných. V neděli byl zároveň nejnižší od 25. října. V nemocnicích bylo necelých 4 400 pacientů s COVID-19, z toho asi 590 ve vážném stavu. A ani nemusíme odečítat pacienty, kteří jsou nemocní jinou vážnou nemocí a jsou jen covid pozitivní. A vidíme, že na 10 milionů obyvatel ČR tu máme necelých 600 lidí ve vážném stavu. Pokud jsou mezi námi lékaři, jistě nám řeknou, kolik lidí je v této zemi skutečně vážně nemocných a umírá na skutečně velmi závažné a kruté nemoci jako rakovina či kardiovaskulární problémy. V tuto chvíli to jsou desetitisíce lidí.

V médiích jsem zaznamenal celkem příznačné komentáře ústavních právníků, že vláda vyhlášení nouzového stavu již vyčerpala v říjnu, kdy jej kabinet vyhlásil na třicet dní, jak mu to umožňuje zákon. Podle odborníka na ústavní právo Jana Wintra se nynější situace nezměnila tak radikálně, že by to vládu opravňovalo vyhlásit nový nouzový stav.

O trochu radikálnější názor má profesor ústavního práva Jan Kysela, který komentoval možnost, že by vláda vyhlásila nově nouzový stav bez souhlasu poslanců. Podle něj by to bylo jasným zneužitím ústavního práva o bezpečnosti, i kdyby byl prostoj mezi dvěma nouzovými stavy několik dní. To klíčové je, že uznává, že nouzový stav – cituji – lze znovu vyhlásit ze stejného důvodu jen v případě, ostatně letos se tak kvůli pandemii již dvakrát stalo, že to musí být skutečně opodstatněné. Muselo by tedy být vidět na vývoji pandemie například to, že dojde k prudkému zhoršení. Když je stav víceméně konstantní, tak by šlo jen o snahu vlády vymknout se Sněmovně.

Já bych dodal ještě další zcela vážný důvod, proč nesmíme už prodloužit nouzový stav, proč nesmíme vládě dovolit zcela zbytečně omezovat svobody občanů a firem. Nejde jen o to, že opatření diskriminují některé obory činnosti a že kabinet nepřijímá dostatečné kompenzace, finanční kompenzace. Jde také o to, že restrikce zvyšují napětí mezi lidmi, kteří chtějí svobodu či pracovat a zabezpečit své rodiny a svoje živobytí, a těmi, kteří chtějí pod záminkou covidu naopak svobodu tvrdě potlačovat.

Benjamin Franklin, filozof, ústavodárce a jeden z otců zakladatelů USA napsal – cituji: "Ten, kdo se ve jménu bezpečnosti vzdává svobody, nezaslouží si ani svobodu, ani bezpečnost." Konec citátu Benjaminu Franklina. Bylo by velmi lehké tento citát použít proti současným restrikcím a snahám části médií a politiků omezovat svobody občanů. Já osobně ale naprosto chápu smysl tohoto apelu, který nám všem ukládá odpovědnost za naši svobodu. Na straně druhé naprosto odmítám být jen myšlenku, že člověk si musí svobodu zasloužit. Ať se mi to, že někdo ochotně vpluje do otroctví, líbí, či nelíbí, vím,

že povinnost každého odpovědného a slušného člověka je bojovat za svobody každého jednotlivce bez kádrování, zda je svobody hoden, či ne.

Dodnes přijímá část politiků přesvědčení, že demokracie musí být omezená, protože někteří lidé nejsou na to, aby sami sobě vládli, dost vyzáří. Nejde přitom ani tak o politický názor, protože ho tito politici zastávají. Jak jsme viděli v této Sněmovně, i strany, jako jsou Piráti, kteří do Sněmovny šli s programem přímé demokracie, ale jak usedli do parlamentních lavic, nabyli přesvědčení, že oni jsou ti vyvolení a že občané si nezaslouží o některých věcech rozhodovat, přestože jim to kdysi slibovali. Samozřejmě tu je daleko větší část Sněmovny, která sdílí přesvědčení, že občané jsou nesvéprávní, přesněji že mohou pouze jednou za čtyři roky hlasovat o tom, které elity za ně budou vládnout.

Svoboda a demokracie jsou, nebo nejsou. Buď je svoboda a demokracie, nebo není. Současná situace je skutečně vážná. A to nejen proto, že zákazy prokazatelně zabíjejí zbytečně lidi, kteří mohli žít, ale také proto, že zabíjejí svobodu a zabíjejí v lidech touhu po svobodě. Mluvím např. o těch pacientech, kterým kvůli odkládání péče u vážných nemocí se ta péče prostě nedostává a za jiných okolností by tu péči dostali a mohli by žít dál. Týká se to právě těch závažných nemocí, jako rakovina, kardiovaskulární choroby atd. A mnozí vyděšení lidé skutečně raději přijmou klec, o které si myslí, že je ochrání před zabíjácím virem. Ale to je lež. Ta klec je nejen neochrání, ale ničí i ty, kdo o ni nestojí. Odborníci epidemiologové zcela jasně říkají, že rizikových není 83 % našich občanů, ale ohrožených je 17 % v souvislosti s koronavirem a ty je potřeba chránit. S tím souhlasím. A těch 83 % nechme žít a pracovat při základních opatřeních.

Dámy a pánové, nejen že to není důvod, proč prodlužovat nouzový stav, protože chránit ohrožené je třeba určitě jinak než zavíráním tělocvičny nebo hospody, ale je tu mnoho důvodů, proč co nejdříve pro běžnou neohroženou populaci navrátit normální stav. Hnutí SPD tedy nepodpoří prodloužení nouzového stavu, protože to ohrožuje svobodu, demokracii, ekonomiku a zdraví mnoha občanů naší země.

Dnes vláda letos poštěstě žádá Sněmovnu o souhlas s prodloužením nouzového stavu o dalších třicet dnů z důvodu přijímaných opatření proti pandemii koronaviru. Nouzový stav není možné stále prodlužovat, protože se jedná o stav, kdy jsou omezeny základní mechanismy parlamentní demokracie a veřejné kontroly účelného hospodaření vlády. Stát se fakticky dostává do situace, kdy se mění pod záminkou boje s pandemií v korporaci řízenou skupinou osob s právem omezovat práva lidí a s možností bez výběrových řízení utrácet veřejné prostředky. Vláda měla dostatek času přijít s novelizací zdravotní a krizové legislativy, která by tyto závažné problémy řešila. Dost času bylo na přijetí cílených opatření, která by řešila ochranu ohrožených skupin a zbytečně neomezovala ekonomický a sociální systém země. Nestalo se tak. Jsme konfrontováni s faktem, že hrozí nebezpečí dlouhodobého pokračování nouzového stavu. Zmatečná opatření a špatná komunikace vážně narušily důvěru občanů. Dnes je zřejmé, že kromě reálného zdravotního rizika je ohrožena i svoboda a demokracie. Řada lidí nemá peníze, řada lidí se ocitá v dlužích, řada lidí není schopna zabezpečit své rodiny a stát jim nepodává pomocnou ruku.

Snaha učinit z oprávněné kritiky postupu vlády odpovědnost za ztrátu životů je politicky mylná a další propad v obchodní a ekonomické stabilitě může vážně ohrozit ekonomiku včetně zdrojů na zdravotní péči a sociální služby. Ano, když se bude vypínat ekonomika, tak brzy nebudou peníze ani na zdravotnictví a sociální služby, ani na

ochranu těch ohrožených. To jsou důvody, to jsou další důvody, proč prodloužení nouzového stavu při hlasování ve Sněmovně hnutí SPD nepodpoří.

Hnutí SPD odmítá tzv. vypnutí ekonomiky. Vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM svými restrikcemi pokračuje v politice faktické likvidace národního hospodářství. Vláda na svém středečním, tedy zítřejším zasedání s největší pravděpodobností zpřísní systém protiepidemických opatření, tzv. PES, na stupeň pět. Tímto se republika v podstatě vypne až na výjimky úplně.

Vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM těmito kroky pokračuje v politice faktické likvidace národního hospodářství a vykládá si systém PES po svém. Příkladem budiž názorný příklad z minulého týdne, kdy byla republika v systému PES na třetím stupni a připravovala se na přechod na čtvrtý stupeň, přičemž většina krajů byla v pátek 18. prosince na stupni pět s celkovým skóre 76 bodů.

Usnesení vlády ve smyslu jednotlivých opatření jsou chaotická a rozporuplná. Tady bych jmenoval to, co SPD dlouhodobě kritizovalo, a konečně se ta situace trochu narovnalala, ale po mnohatýdenní kritice, kdy nadnárodní hypermarkety, které daní mimo Českou republiku, mohly prodávat např. textil, boty a další zboží, zatímco čeští živnostníci a čeští malí a střední podnikatelé, kteří prodávají stejný sortiment, museli mít zavřeno. To je fatální poškození české ekonomiky a českých občanů. Já vůbec nechápu, proč to vláda mohla udělat, jak mohla vůbec tohle připustit. Přitom logicky v těch malých obchodech je mnohem více pod kontrolou počet osob nad prodejní plochu než v narvaných hypermarketech, kde se prokazatelně občané tlačili u zboží. Ta vládní opatření, to nebylo jenom chaotické, jak si protřečila, ta přímo poškodila, poškodila obrovské množství českých občanů, živnostníků, malých firem a jejich zaměstnanců. To je opravdu flagrantní příklad toho špatného, co se tady děje, a nemá to ani logiku. To není ani už pochybení, to je záměr. To muselo secvaknout každému, že je to špatně. Přesto to vláda držela dál ještě týdny. Dalším důkazem je např. usnesení vlády z počátku minulého týdne, které vláda po kritice veřejnosti opět upravila a ve kterém omezila volný pohyb osob přes den, a tím pádem by lidé teoreticky mohli nakupovat jen základní potřeby. Jinými slovy všechny prodejny mohly být otevřené, ale nesmělo se do nich chodit.

Odmítáme plošná opatření, protože je evidentní, že stejně nejsou dostatečně účinná k zastavení viru. Řešením je novela zákona o ochraně veřejného zdraví, kterou navrhuje SPD, kterou ale vláda ANO, ČSSD s podporou KSČM dlouhodobě odmítá.

Vláda chystá zítra znovu zpřísnění opatření a zavírání různých podniků a služeb. Legendární bojovník s covidem, pan exministr Prymula, ale prohlásil – cituji: "Zpřísnění nepomůže. Lidé nebudou opatření respektovat." Konec citátu. Myslet si, že během svátků se lidé nebudou scházet, nebudou společně jíst a pít, je skutečně nesmysl. Přelom roku je přitom vždy špičkou, kdy většinou vrcholí počty respiračních chorob covid necovid. To, na co bychom měli teď myslet, je skutečně systém péče o nemocné, takový, aby nezahltl nemocnice. Tedy ten, kdo není skutečně rizikový, by měl ležet doma, ale mít dosažitelnou pomoc pro případ náhlé změny k horšímu, tak jako tomu bylo vždy, když nás zachránila např. chřipková epidemie. Lidé zvláště z těch ohrožených skupin by skutečně měli být opatrnější a nevystavovat se riziku, že dostanou chřipku nebo covid. To je opět něco, co platí odjakživa. Jen nám to teď covid více zvýrazňuje. V minulosti jsme úmrtí na chřipku nijak neřešili a stejně jako ignorace dalších nemocí to nebylo správné. Správné ale není zvyšovat paniku a zavírat zdravé lidi, neškoly nebo restaurace pro ty zdravé. Navíc

systém by měl být nastaven na sledování skutečně nemocných lidí a sledovat zatíženost zdravotnických kapacit.

Epidemie je moment, kdy významná část populace onemocní, v minulosti to bylo vždy v řádu milionu a výše, tady taky vidíme ten rozdíl. A vždy to museli být lidé skutečně nemocní. A opatření by měla mít vždy nějaký logický základ. Zákaz návštěv v nemocnici nebo v domově seniorů v závažných případech logiku má. Zákaz sednout na lyžařský vlek je jak z nějaké zdrogované dílny. Nutit lidi, aby seděli doma místo toho, aby sportovali a posilovali tak svoji imunitu, opravdu jen krizi prohlubuje a zvyšuje už prokazatelně škody jak ekonomické, tak zdravotní a sociální.

Rád bych také připomněl, že vláda měla z minulosti tzv. akční plán, jak čelit podobným chorobám, a také tzv. pandemický plán. A ani jedním z plánů se neřídí, ale od jara vymýšlí stále nové a nové a často nesmyslné věci. Ukazuje se, že vir jako jiné viry se sezónně šíří a kulminuje bez ohledu, zda byly školy jako u nás zavřené, nebo jako ve většině světa otevřené. A ukazuje se, že průběh vln je podobný, ať už tu byly totální uzávěry ekonomiky. Ukázalo se, že statisticky nejlepší Finsko nikdy nedělalo plošná opatření, ale vždy jen lokální. Slyšel jsem nějakou argumentaci, že je tam jiné počasí. No, to nebudu teď komentovat. Mimochodem, tedy to Finsko dělalo to, co Česká republika dělala při všech epidemiích v posledních padesáti letech.

Napadá mě – neexistuje žádný lék. No a v tom je problém. Všichni vymýšlejí, co zavřít, ale nikdo nehledá ty léky. Přejde vám to taky podivně?

A teď bych se vyjádřil o očkování. Testování a očkování podle názoru hnutí SPD nesmí být pro naše občany povinné. Testování, očkování na covid. Na covid. Nesmí být pro naše občany povinné, ale na bázi dobrovolnosti. Občanská práva nesmí být podmiňována testováním a tímto očkováním. Zatímco v USA, Velké Británii, Rusku a Číně se již dávno očkuje, v podmínkách České republiky stále čekáme na schválení vakcín orgány EU, respektive Evropské agentury pro léčivé přípravky. Vláda ANO, ČSSD s podporou KSČM v této věci zaspala a chybí očkovací plán, strategie a očkovací centra. Občanům také chybí základní informace o tom, jak dlouho vydrží imunita získaná po takové vakcíně a jaké jsou vedlejší účinky jednotlivých vakcín. Pro SPD je zároveň nepřijatelné, aby si občané, kteří se pro vakcinaci svobodně rozhodnou, nemohli vybrat, jakou očkovací látkou se případně nechají očkovat.

Testování a očkování nesmí být pro naše občany povinné, ale na bázi dobrovolnosti. Pokud se někdo rozhodne, že se nenechá očkovat či testovat, nesmí být kvůli tomu omezena jeho ústavní práva. Odmitáme zároveň společný očkovací průkaz EU, neboť tím vzniknou dvě kategorie lidí – očkováných a neočkováných. A jsme přesvědčeni také o tom, že se jedná o obrovský byznys pro výrobce vakcín a dalšího potřebného materiálu, což o té netransparentnosti nákupu těch vakcín ostatně i veřejně hovoří bývalý ministr zdravotnictví a europoslanec SPD Ivan David, který má informace přímo z Evropské unie.

A já bych chtěl rozhodně zdůraznit, co se týče očkování, abyste nám tady nepodsouvali, SPD, nějaké nepravdy, proto to řeknu a doufám, že to zazní jasně. Nemám nic proti očkování jako takovému a jistě se shodneme, že u různých nemocí lidstvu různá očkování zásadně pomohla. To přece nikdo nezpochybnuje. Ale pro SPD je důležitá ta dobrovolnost, aby občané měli možnost té volby. A je úkolem státu a Ministerstva zdravotnictví, aby občanům srozumitelně vysvětlili, proč by se očkovat tedy měli nechat a proč ne. A bohužel tady to vážne, jak víme. To vysvětlování ze strany ministerstva

v podstatě nefunguje. A do toho se občané dozvídají, že by snad – pan ministr Havlíček to naznačoval minulý týden v rozhovoru – mělo podmiňovat, ten, kdo se nenechá očkovat, tak že by měl nějak znevýhodněn, že by mu měla být omezena základní práva a svobody oproti těm, co se očkovat nechají, a tak dále. To je přece nepřijatelné. To je úkol státu, je to úkol ministra zdravotnictví a vlády vysvětlit i řadovému občanovi laikovi, proč takový nebo makový krok je dobrý a proč není dobrý, aby se každý o tom mohl rozhodnout. Úzká skupina nemůže přece rozhodnout o životech deseti milionů lidí. Je to jednoznačně úkol státu a tady to prostě ze strany vlády nefunguje.

Tak jako tak, říkám, že pro SPD je důležitá ta dobrovolnost. Občané musí mít dobrovolnou volbu, jestli to nechtějí, nebo ne, a to SPD rozhodně bude prosazovat i do budoucna a nikoho nemůžeme k takovým závažným krokům, které se týkají jeho zdraví, nutit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. S přednostním právem vystoupí pan předseda Jurečka a připraví se pan poslanec Výborný, pak s přednostním právem vystoupí premiér Andrej Babiš a poslední s přednostním právem, kterého mám přihlášeného, je pan poslanec Ondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, pane ministře, kolegyně, kolegové, je tady důležitý bod v závěru tohoto roku těsně před Vánoce. A musím říct, že prodloužování stavu nouze je bod, který nemalá část občanů České republiky sleduje s obrovskou pozorností. Ano, jsou tady lidé, kteří to sledují s pozorností proto, protože spadají mezi ohrožené rizikové skupiny. Lidí, kteří mají sníženou imunitu a cítí se být ohroženi a je pro ně důležité, jaká opatření vláda zavádí, aplikuje pro ochranu jejich životů. Já musím říct za KDU-ČSL, vždycky na prvním místě byla, je a bude ochrana životů lidí. Bereme to velmi vážně, a proto jsme dopředu říkali, že se nebudeme stavět do role opozice, která to odmítá, aniž by chtěla znát nějakou hlubší debatu o těch parametrech.

Na druhou stranu ale, na jedné straně, pokud mluvíme o životech lidí, tak musíme mluvit také o živobytí těch lidí, protože ty věci spolu také velmi úzce souvisí. Nejenom mně, ale předpokládám, že většině tady z poslankyň a poslanců včetně členů vlády popisují lidé své příběhy, se kterými se setkávají. Lidé, kteří třicet let svého života, někdy tedy i méně, ale mnoho z nich od revoluce prakticky věnovali budování nějakého svého snu, budování svého podnikání, své živnosti, své činnosti, do které dali všechno. Dali do toho úspory, úsilí, energii a obrovským způsobem je to naplňuje a naplňovalo. A v letošním roce se dostávají do extrémně složité situace, kdy už podruhé z důvodu opatření vlády mají zavřeno. K té první vlně nějakým způsobem mnoho z nich říkalo, my to chápeme, máme tady nějaké úspory, překonáme to, lidi nepropouštíme, držíme své zaměstnance. A teď v té druhé vlně ti lidé už přicházejí a opravdu jsou zoufalí a říkají, my už žádné úspory nemáme. My máme problém vůbec zaplatit odstupné těm zaměstnancům, které budeme muset propustit. A mnoho z nich říká, my víme, že na konci roku zavřeme a třeba své podnikání po pětadvaceti, třiceti letech ukončíme a budeme hledat jinou formu toho, jakým způsobem uživit sebe, své manželky, své děti, své partnery, partnerky.

A tady já mám velký apel na pana ministra, který, pochopil jsem z jeho řeči, i tento rozměr těch opatření vnímá, a velký apel na pana premiéra, který teď před chvílí přišel. A

my jako KDU-ČSL po tom opravdu voláme a dávali jsme tady i několik konkrétních návrhů a chceme to dělat dál. Prosim pěkně, změňte míru té podpory těm lidem, kterým je buď úplně zavřeno z nařízení vlády, anebo zásadním způsobem je to jejich podnikání omezeno a ztratili velkou část svých příjmů. Inspirujte se třeba těmi modely v Německu nebo v Rakousku. Minulý týden tady padala z úst pana vicepremiéra Havlíčka slova o stoprocentních kompenzacích pro ty, kteří budou teď zavřeni. Ale opravdu těm lidem nemůže stačit kompenzační bonus ve výši 15 tisíc, ze kterého musí odvést sociální a zdravotní, což prakticky čistého je zhruba 10 tisíc korun.

Já vás oba dva členové vlády, kteří tady jste, pane premiére i pane ministře, teď vyzývám, zkuste třeba leden prožít za 10 tisíc korun čistého, přinést to domů svým manželkám, rodinám a říct, toto je teď jediný příjem. Zaplatíme z toho ještě elektřinu, zálohu, zaplatíme z toho zálohu na plyn a teplo a zůstane nám třeba sedm, šest tisíc a teď tady budeme z toho v Průhonících žít. Teď to nemyslím ironicky, teď to myslím pro ilustraci toho, jakým způsobem je potřeba pochopit, v jakých situacích se desetitisíce těch lidí ocitly.

Ti lidé nikdy nestáli s nataženou rukou, že by něco chtěli po státu, ale teď opravdu se dostávají do extrémně složité situace, kdy opatření vlády, která se snaží i ti lidé s nějakou dobrou vůlí vnímat a chápat jejich potřebnost, ale dostávají je do neřešitelného rébusu potenciálních dluhových pastí, ztrát střechy nad hlavou, ztrát svých domovů, svých bytů apod. Takže prosím pěkně, zvyšte kompenzaci alespoň na 20 tisíc korun. Oceňuji to, co se stalo minulý týden, že se aspoň umožnilo to základní, po čem jsme tady dva měsíce volali, a to je souběh těch různých typů podpor pro živnostníky. Napřed to nešlo, pak už to byl odmítáno z důvodu spíše politického a nakonec se to podařilo. Díky za to. Ale minulý týden tady seděla paní ministryně financí a říkala mně, když jsem tady apeloval na tu nelogičnost, že část živnostníků, kteří v minulosti měli nějaký nezdar v podnikání, ale prochází řádně procesem oddlužení, tak dneska nemají nárok na kompenzační bonus.

Pane premiére, prosím pěkně, věnujte se této záležitosti, protože mnoho lidí jste tím dostali do úplně fatální situace. Paní ministryně tady minulý týden tvrdila, že to bylo z důvodu, kdy tuto podmínku si položila Evropská komise při notifikaci kompenzačního bonusu. Já jsem paní ministryni před týdnem požádal, ať mi ten dokument s tím argumentem Evropské komise zašle. Nedostal jsem do dnešního dne nic. Já tomu nevěřím, že takový argument si Evropská komise dala. A pokud ano, jsem připraven v rámci Evropské lidové strany apelovat i na předsedkyni Evropské komise, aby takovou podmínku zrušila. Ale prosím pěkně, udělejte i vy z pozice premiéra pro tyto lidi krok, že se tato nesmyslná podmínka odblokuje. Aby lidé v oddlužení, kteří z rozhodnutí vlády přišli o možnost platit to oddlužení a přinést nějaké peníze domů, aby vůbec mohli existovat a fungovat.

A pak mám velkou prosbu na rychlejší administrativu. Standardně když podnikatel nezaplatí vůči státu, vůči finančnímu úřadu, vůči Veřejné zdravotní pojišťovně či správě sociálního zabezpečení nebo Celní správě předem stanovené odvody, tak se s ním nikdo z těchto institucí nemaže. A tady nám píší lidé, kteří měsíc, měsíc a půl nedostali vyplacen kompenzační bonus. (Odmilka. Premiér hovoří v lavici s ministrem zdravotnictví.) Já se omlouvám, pane premiére, protože to jsou věci, které i lidé tlumočí vůči vám prostřednictvím nás tady ve Sněmovně, tak já bych byl rád, kdybyste to mohli vnímat aspoň tu chvíli, kdy já tady mluvím. A víte, že já nemluvívám dlouho.

Takže chtěl bych vás o toto poprosit, abyste tyto věci změnil, a požádat o to.

A potom ještě jednu konkrétní věc na pana ministra zdravotnictví mám. Pokud zpřísníte podmínky od 25. prosince na zítřejším jednání vlády, dostanete tím do velmi složité situace i mnoho farností v České republice a mnoho věřících. Protože farnosti najely teď na systém elektronických rezervací na mše svaté a mají na celý tenhle týden až do neděle rozběhnutý systém rezervací. Já vás tady z tohoto místa prosím, vládu České republiky, kdybyste to zpřísnění, které by potom případně se týkalo i bohoslužeb, udělali s výjimkou, že to bude platit až od pondělí příštího týdne. Protože si neumím představit, jak ten administrátor farností, jak ten kněz bude říkat: Tak vy, co jste se přihlásili teď od čtvrtka až do neděle, tak koho vás tady vyškrtnu, kdo na tu mši svatou nepůjdet. Přišli jsme o Velikonoce. Chápeme to jako věřící lidé, ale nechceme přijít takovým způsobem i o vánoční svátky.

A doplním jednu paralelu. Podívejme se na podmínky, které jsou v řetězcích při nakupování. A podívejme se na podmínky, které platí v kostelích. Je to naprosto neadekvátní z hlediska těch parametrů. Já bych prosil, kdyby ty podmínky mohly platit stejně pro všechny.

Řeknu ještě konkrétní příklad. Já jsem z pěti dětí. My se na třetí nebo na druhý svátek vánoční potkáme u mých rodičů, bude nás přes 30 lidí u nich na obědě. Když přijdeme k nám do kostela a budou platit podmínky zpřísněného stavu, tak kdo z naší rodiny tam nepůjde, byť se na tom obědě potkáme všichni? Tak se snažím prakticky ukázat, jaké to má dopady, a prosím z tohoto místa, abyste toto vzali jako vláda v potaz.

My za KDU-ČSL budeme navrhopvat, pokud tady někdo ze členů vlády řekne, že vláda je připravena zvýšit kompenzační podmínky pro podnikatele, tak prodloužení stavu nouze maximálně do 8. ledna. A to jsme připraveni podpořit, pokud tady ze strany vlády jasně zazní, že vláda bere vážně situaci podnikatelů a je připravena zvýšit kompenzaci alespoň na 20 tisíc korun. A to si myslím, že je zásadní.

Pane premiére, není jediným cílem chránit pouze životy, ale vláda musí chránit životy i živobytí lidí v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Jurečkovi. Nyní pan Výborný v zastoupení předsedy klubu. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil navázat na pana předsedu Jurečku.

A jsem rád, že pan ministr Blatný zde nejenom přednesl a zdůvodnil, nebo pokusil se zdůvodnit požadavek na prodloužení nouzového stavu. Já oceňuji i to, že on se pravidelně účastní interpelací a je ochoten jako jeden z mála členů vlády zde s námi diskutovat. Ale prodlužování nouzového stavu není lečjaká obyčejná věc. Je to věc zásadní. Je to situace, kdy omezujeme základní lidská práva a svobody, kdy dáváme do rukou vlády velmi výrazné kompetence, velmi výrazné kompetence, kterými vláda skutečně může zasahovat do života jednoho každého občana České republiky. A dámy a pánové, já se ptám, kde je předseda Ústředního krizového štábu? Pane premiére, kde máte vicepremiéra, svého koaličního partnera? Přece on, mimochodem on, který nese také část zodpovědnosti za to, že tady dodnes nemáme předloženu novelizaci krizové legislativy, kde je v tuto chvíli,

kdy vy jako premiér a ministr zdravotnictví žádáte Sněmovnu o prodloužení nouzového stavu? To jsou věci, kterým já, omlouvám se, opravdu nerozumím.

Zároveň chci říci, že my jsme za těch devět nebo deset měsíců opakovaně, a teď hovořím nejenom za KDU-ČSL, ale i za další opoziční strany, včetně ODS a TOP 09, opakovaně projevíli velmi vstřícný a konstruktivní přístup. Kdybyste se podíval na historii 30 let demokratické České republiky, Československa ty dva roky, tak byste těžko hledal situace, kdy by opozice, ať už byla jakákoli, tímto způsobem vycházela vstříc vládě, ať už v rychlosti projednávání ve stavu legislativní nouze, nebo nakonec i předkládáním jasných konstruktivních návrhů, které, a v zásadě se za to asi nemůžeme zlobit, které vláda často opakovaně přejímala, protože to byly návrhy, které pomáhaly občanům České republiky, které vycházely vstříc v rámci kompenzací našim živnostníkům, obchodníkům. Některá ta opatření by stálo za to prodlužovat, a to i v tuto chvíli, kdy Česká republika bojuje s druhou vlnou pandemie COVID-19.

KDU-ČSL spolu s ODS a TOP 09 už zhruba před dvěma měsíci vytvořila odborný AntiCovid tým, který pravidelně každý týden jedná. Jeho součástí jsou na prvním místě odborníci, lékaři nejenom z řad poslanců, ale i z řad dalších přizvaných odborníků. A my pravidelně každý týden nejenom na tiskové konferenci, ale také osobními dopisy panu ministrovi Blatnému předkládáme naše návrhy. Snažíme se zformulovat to, co považujeme za důležité a klíčové a kde jsme přesvědčeni o tom, že vláda třeba nedělá dostatečně razantně, dostatečně rychle, tak abychom dokázali některým krokům předejít, tak abychom se dokázali co nejrychleji s pandemií jako takovou vypořádat.

My jsme v této situaci, kdy vláda opakovaně přichází s žádostí o prodloužení nouzového stavu jako takového, a přiznejme si, je to svým způsobem, je to svým způsobem berlička, která má umožnit právě provádět některá opatření. A já tady nechci teď zpochybňovat potřebnost nouzového stavu. Pokud se skutečně reálně nacházíme v pátém stupni systému PES, tak vláda asi skutečně objektivně musí s touto žádostí přijít. Ale co je důležité, aby ta žádost byla jasně zdůvodněna, aby vláda dokázala odpovědět na některé otázky a provést některá opatření směrem k našim podnikatelům, živnostníkům anebo i směrem k občanům České republiky. Protože v tuto chvíli je naprosto zjevné, a v tom asi jsme naprosto ve shodě, pane ministře, že to, co může pomoci v tuto chvíli očkování, je to otázka přístupu k očkování, k očkovací strategii, já se obávám, že bohužel naprosto nesmyslné, z mého pohledu opravdu nesmyslné a trapné debaty o tom, kdo bude zmocněncem a kdo bude vrchním očkovačem. Jestli to budete, pane premiére, nezlobte se, vy osobně a jestli budete nakupovat injekční stříkačky apod. Já se omlouvám, trochu to zlehčuji. Ale situace je opravdu vážná. Myslím si, že pokud tady máme skutečně kompetentního ministra zdravotnictví, tak on má tyto věci mít plně v gesci.

Jenom doufám, že dnešní vydání toho plátku Mladá fronta DNES, který patří do celého koncernu Agrofert a hnutí ANO, že nemělo jenom naznačit pod čarou nějaké změny na pozici ministra zdravotnictví. Protože to by skutečně nebylo ku prospěchu boje s COVID-19. Ale já se chci vrátit k meritu věci, protože to by byla úplně jiná debata, a já jsem si říkal, kam až jsme schopni klesnout v podobě tady těch budovatelských plátků a titulních stran, které na nás občas vypadnou z poštovní schránky.

Ale k věci samotné. My jsme jako anticovidový tým složený, jak jsem říkal, ze zástupců ODS, KDU-ČSL a TOP 09 připravili vánoční výzvu. Ta vánoční výzva má sedm bodů. My je zároveň zde, kolegyně a kolegové, chceme předložit jako doprovodné usnesení k hlasování o nouzovém stavu a žádáme o vaši podporu, protože jsou to výzvy

směrem k vládě, s kterými, jsme přesvědčeni, že se musí ztotožnit každý z poslanců. Dovolte mi, abych vám tedy představil tuto vánoční výzvu, která je motivována tím, že jsme si vědomi toho, že situace se opravdu zhoršuje a že některé věci jsou teď věci prioritního – a já řeknu národního – zájmu. A to je právě první věc a ta se týká očkování, kde jsme přesvědčeni o tom, že je potřeba připravit skutečně strategický jasný plán.

Já si dovolím tedy, tak abych potom už nemusel znovu to usnesení představovat, vás seznámit s tím prvním bodem: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby bezodkladně představila propracovaný strategický plán očkování, včetně informační kampaně, a to nejen pro jednotlivé prioritní skupiny. Tento plán musí nezbytně obsahovat přesnou organizační podobu očkování, nezbytné také IT zajištění, včetně zapojení komunální sféry s nezbytnou administrativní podporou. Očkování vnímáme jako věc prioritního národního zájmu. Úspěšné zvládnutí očkování ale podmiňuje zapojení širokých struktur společnosti." To je tedy první bod, který apeluje na očkování jako tu cestu, jak se s pandemií COVID-19 vyrovnat.

Druhý bod, ten už se týká dopadů pandemie na živnostníky a podnikatele. Nakonec i vy jako vláda jste minulý týden avizovali ústy pana vicepremiéra, že jste připraveni poskytnout stoprocentní kompenzace, stoprocentní náhrady majitelům penzionů, hotelů, restaurací tak, aby škody, které jim jsou objektivně způsobeny tím, že mají své provozny uzavřeny nebo je budou mít uzavřeny, tak aby jim byly nahrazeny. Proto tedy přicházíme s tímto bodem: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby s ohledem na fatální dopady pandemie COVID-19 na živnostníky a podnikatele bezodkladně představila formu čerpání avizovaných stoprocentních kompenzací pro uzavřené provozovny v rámci obchodu a služeb."

Třetí bod se týká toho, o čem tady hovořil už pan předseda Jurečka, a to je navýšení kompenzačního bonusu v situaci prodlužujícího se nouzového stavu. Jsem přesvědčen o tom, že není jiné cesty. "Poslanecká sněmovna tedy vyzývá vládu, aby nejpozději k 4. lednu 2021 připravila navýšení kompenzačního bonusu z 15 na 20 tisíc korun s účinností od 1. ledna 2021, a to také s možností čerpat i podnikatelem, který se nachází v procesu insolvence a nemá nárok na žádnou přímou pomoc státu. Současně vyzýváme vládu, aby co nejdříve připravila zákonnou podobu odpuštění odvodů OSVČ a obnovila program Antivirus C, a to minimálně pro první čtvrtletí roku 2021." To totiž je jedna z těch nejúčinnějších pomoci našim podnikatelům.

Čtvrtá věc, a ta je velmi důležitá, je rychlost pomoci. Tady skutečně platí, kdo rychle dává, dvakrát dává, a když se podíváme na tu administrativní náročnost a přebujelou byrokracii v jednotlivých programech, tak to skutečně nepůsobí jako něco, co by dodalo důvěru v to, že vláda skutečně chce pomoci a že skutečně se chce vypořádat s dopady pandemie COVID-19. Proto navrhujeme toto usnesení: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby stávající systém podpor pro podnikatele upravila tak, aby jejich faktické čerpání a vyplacení bylo možné ve lhůtě maximálně 15 dní od doručení žádosti příslušnému úřadu. Současně vyzýváme vládu, aby snížila administrativní zátěž čerpání jednotlivých podpor na úroveň využití čestného prohlášení a datové schránky pro identifikaci žadatele. Pro ověření oprávněnosti žádosti pak následně státní správa využila data, která podnikatelé pravidelně poskytují příslušným státním institucím, zejména finančním úřadům nebo České správě sociálního zabezpečení, a nezatěžovala tak nadbytečnou administrativou samotné žadatele."

Další bod naší vánoční výzvy se týká primárně ministra vnitra, protože kdyby ministr vnitra slíbil to, co tady pronesl v červenci, to znamená, že nejpozději v září předloží do Sněmovny vláda novelizaci krizové legislativy, to znamená ústavní zákon o bezpečnosti státu a navazující krizový zákon, tak bychom možná byli ušetřeni tohoto opakovaného zasedání v rámci prodlužování nouzového stavu. Ten návrh zákona je prodiskutován v rámci poslaneckých klubů, je zde ve Sněmovně a já nerozumím tomu, proč vaše vláda ten zákon nedoprojedná a nepředloží ty novely tak, abychom skutečně je mohli využít už v této době pandemie COVID-19. Na co čekáme? Až se se vším vypořádáme? To opravdu ta krizová legislativa pro tuto situaci už bude k ničemu. – Proto jasně vyzýváme vládu a ministra vnitra, aby bezodkladně předložili Sněmovně již v září slibovanou novelizaci krizové legislativy, která by jasně upravovala pravidla nouzového stavu a krizového řízení.

Šestý bod, a ten je také zásadně důležitý a týká se pana ministra Blatného a týká se toho, jakým způsobem je určováno skóre systému PES, protože v tom, příznemě si, trochu panuje chaos. Ta vyjádření jsou různá, ať už od pana ministra, nebo od jeho náměstků a podřízených, a bylo by dobré, aby tady v tomto smyslu bylo jasně řečeno, z jakých dat a jakým systémem se to skóre vypočítává. – Proto si dovolíme navrhnout toto usnesení, kdy Poslanecká sněmovna žádá ministra zdravotnictví, aby upřesnil a zveřejnil aktuální parametry a kritéria, dle kterých je stanovováno skóre PES, zvláště s ohledem na různé podoby testování a další zvolená hlediska.

A poslední věc, já už jsem to tady naznačil. Máme-li budovat důvěru veřejnosti v kroky vlády, máme-li posilovat důvěru v to, že je očkování skutečně tou cestou, jak pomoci vypořádat se s pandemií COVID-19, tak kroky vlády musí být jasné, věrohodné, srozumitelné a nemohou se pohybovat na úrovni skutečně někdy až panoptika. V tomto smyslu, pane premiére, skutečně opusťte tu představu Ferdý Mravence – práce všeho druhu a nechme ty věci, tak jak vy často říkáte, na ty odborníky. Nestačí to jenom říkat, je potřeba potom tyto kroky také činit, a proto si dovolujeme navrhnout v rámci vánoční výzvy poslední, sedmý bod: "Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády, aby respektoval stanoviska ministra zdravotnictví a věnoval se řízení vlády jako celku. Strategii očkování ponechte na odbornících. Jedině tak přispějete ke zvýšení již tak vámi otřesené důvěry občanů v tento klíčový faktor zvládnutí celé pandemie."

To je tedy sedm bodů vánoční výzvy poslaneckých klubů KDU-ČSL, ODS a TOP 09, které předkládáme jako doprovodné usnesení k tomuto bodu. Děkujeme za vaši podporu, protože ty body jsou jasným vzkazem tomu, že vláda si je vědoma situace, v jaké se Česká republika nachází, chce pomoci, chce pomoci rychle, účinně a chce posílit důvěru v kroky vlády a politiků. To přece musíme dělat. Pokud se chceme skutečně vypořádat s tou nelehkou situací, v které se nacházíme, tak tohle je to, co, pane premiére, často zdůrazňujete – že máme táhnout za jeden provaz.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Výbornému. Nyní se slova ujme předseda vlády ČR pan Andrej Babiš. Připraví se Zdeněk Ondráček se stanoviskem klubu KSČM. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den ještě jednou. Děkuji za možnost tady vystoupit. Ráno jsem tady čekal tři a půl hodiny. Byl jsem vypárováný, takže moje práce

měla být mimo Sněmovnu, no a vidím, že se nic nezměnilo vlastně od toho čtvrtku. Nejhorší zážitek v mé politické kariéře. Doufám, že, pane Jurečko, a váš kolega koukáte na Čau lidi v neděli. Tam jsem vám definoval, co to je pokrytectví. Vy ale jste tak vycvičení. To je ten... Dneska mi tady kolega Ferjenčík říkal, že jsem se spletl v povolání, protože má pocit, že jsem politik. No nejsem politik. Dělam politiku, ale neumím tu politiku. Neumím. Neumím být pokrytec.

A co vy tady vyzýváte? Koho vyzýváte? Vždyť jste hlasoval proti 10 miliardám pro živnostníky, restaurace a hotely! Proč to říkáte, když děláte pravý opak, pane kolego? Deset miliard jsme rozhodli. A hlasovali jste proti rozpočtu. Proti rozpočtu! Takže to je to pokrytectví říkat: Dáme živnostníkům, dáme podnikatelům. To říkáte, a děláte pravý opak! Měli jste podpořit ten rozpočet. Takže vy děláte všechno proti nim. A ty vaše řečičky tady, však to nikdo nebere vážně. Vy to ani nemyslíte vážně. Vy mě tady chcete školit o čem, pane kolego? (K poslancům KDU-ČSL.) Kdo je to odborník na co? Co je to operace očkování? Víte, co to je operace očkování? Nevíte! Protože jste v životě nic neřídil! (Pobavení v sále. Reakce posl. Jurečky.) Co jste řídil? Jako to, že jste byl ministr? To ministerstvo jede i bez vás. Já jsem něco odřídil v životě. A od momentu, než jsem vstoupil do očkování, teď před chvílí máme nové navýšení vakcín od Pfizeru – 50 tisíc nových na leden. A 26. 12. dopoledne přijede 27 aut do všech členských států EU. Každé to auto bude mít dvě krabice. Je 9 750 vakcín. A ty krabice odvezeme do Prahy, potom do Brna. A dvě krabice dojedou i do Německa, pane kolego. A my ještě dostaneme další množství... (nesroz.) Tak vy mě prosím vás neučte, že co je odborník a neodborník. Skutečně nevím.

Očkování je logistická operace, pokud to nevíte. Logistická operace. Velice sofistikovaná operace. A vy nás stále tady vyzýváte, ale my to děláme. Já chápu, že teď tam je ten mikrofon a tady kamery a lidi mají pocit, že vlastně ta vláda nedělá nic, protože vy to umíte nejlíp. Takže vy tady vystupujete, ti živnostníci, a to je všechno dojemné, ale v reálu děláte všechno proti. Všechno proti! Proč jste nehlasovali pro ty živnostníky, pro ten rozpočet? Proč jste nehlasovali? A platí to, co říkám. Všechno děláte proti lidem, protože děláte proti vládě. A neschválili jste rozpočet! (Smích poslanců KDU-ČSL.) Však se smějte. Já jsem v pohodě. Takže mě vlastně baví, když tady mluvíte o 30 letech demokracie.

Takže ty vaše výzvy, ano. Představte si, že ten Linec jsem vyřizoval já. Já jsem volal Frolíkovi. My jsme zjistili, že ve státních hmotných rezervách máme postele z roku 1960. Taková náhoda, ne? I ty oxygenátory z Nového Zélandu jsem řešil. To je normální obchodní případ. Mě to baví, já jsem studoval a já na rozdíl od vás jsem řídil 35 tisíc lidí a stovky firem. Takže já jsem odborník na řízení. A to, že novináři, když jsem řekl s nadsázkou, že jsem nějaký – nejsem žádný zmocněnec. Jsem premiér, který to řídí. Jo? A řídím to a budu to řídit, protože když to nebude fungovat, tak zase za to může Babiš, přece! Vždyť to je ono. To tady říkáte stále – Babiš, Babiš, Babiš. Neustále nás kritizujete. Nejdřív jste kritizovali, nemáme kapacitu laboratoří, PCR testy. Máme 52 tisíc. Potom jste říkali, že neumíme antigeny. Teď říkáte zase, že nemáme Německo.

Takže když jsem tady ráno seděl, tak jsem se nestačil divit, co všechno tady odeznělo. A mě to strašně bavilo. A víte proč? Tady se dohadovaly ty největší tradiční demokratické strany, které měly nějaké programy a které měly jednu opoziční smlouvu. Měly programy, které nerealizovaly. A víte, díky komu je realizovaly? No díky hnutí ANO! Díky hnutí ANO realizují se programy, ve vládě nebo ve Sněmovně. Takže my

jsme vždycky říkali, že jsme catch-all-party, že jsme není ani levice, ani pravice, že jsme tady pro všechny, pro všechny lidi.

Takže já už ani nechci komentovat ráno, co jsem tady všechno... Tady byl pravolevý střet. Pravolevý střet. Tak my jsme pro všechny a ono se to dneska potvrdilo a já jsem strašně rád, že jste schválili ten můj návrh. Můj návrh navýšit platy všem zaměstnancům. Všem. O sedm procent. A nenavyšovat daně živnostníkům a vyhovět zaměstnavatelům, že zkrátka to uděláme za ně, a tady vystupovalo tolik odborníků na zadlužení, na deficit, akorát zapomněli, že společně tady nasekali dluhy za 1 090 miliard. A pokud někdo tady mluvil Německo, tak my máme o 100 % nižší dluh než Německo. Já jsem to opakoval stokrát, ale chápu, že vlastně vy to tak máte zkrátka. Vy to tak máte a budete stokrát opakovat různé lži a je to tak. Tady ráno byla vzpomínána nějaká ekonomka. No tak já jsem na ni zvědav, kdy bude kandidovat za nějakou stranu. Určitě to tak dopadne. Většinou tihle odborníci, kteří garantované vystupují proti vládě, tak končí.

Takže já bych chtěl říct k té situaci. Situace není dobrá, začínají se plnit nemocnice. Včera jsme měli nárůst o 350 hospitalizovaných a zkrátka zítra vláda rozhodne hlavně v zájmu ochrany životů našich spoluobčanů. To je náš prioritní cíl. A samozřejmě vnímáme ty problémy, které mají podnikatelé. A my pro ně něco děláme. Vy o tom mluvíte. A když máte možnost to podpořit, tak to nepodpoříte. Takže to je potom jako neřešitelné. Takže mně je to líto. My samozřejmě děláme maximum pro to, abychom realizovali očkování. Objednali jsme 11 901 700 vakcín – to pro Českou televizi, ráno hlásili dva miliony. Pro 6 953 849 českých občanů České republiky jsme objednali. Takže stále se hlásí nějaká čísla. Toto jsou správná čísla. Objednali jsme pět vakcín. Každá má jinou charakteristiku, jinou logistiku. Takže všechno děláme. A my samozřejmě ta doporučení, která nám dáváte, my je realizujeme. Pokud tam něco najdeme zajímavého, tak samozřejmě to realizujeme, ale většinou musíme tady sedět a ministr místo toho, aby – teď odchází, aby byl v práci, tak tady musí sedět.

A někdo pochybuje o tom, že potřebujeme prodloužit nouzový stav? Já myslím, že o tom nikdo nepochybuje.

Takže já už nevím, jak to máme vysvětlit, že je tady riziko znovu, že stoupají počty hospitalizovaných, že je to problém, ale asi se to těžko vysvětluje, protože pro vás je to příležitost zase vlastně tady prezentovat, že vláda dělá něco špatně. Když jsme zavírali, bylo špatně. Když jsme nerozvolňovali, bylo špatně. A stále je špatně. Stále všechno děláme blbě.

Ale znovu opakují, pokud tedy tak dojemně tady vystupujete a tolik přejete těm podnikatelům, proč hlasujete proti nim? Proč jste hlasovali proti tomu rozpočtu? Tady jste to měli říct na mikrofon. Říct: My sice něco říkáme, ale děláme vždycky všechno naopak, proti. To je to pokrytectví, jo? Takže je to stále dokola. A já ani nevím, jestli pan Výborný tomu věří, co tady vykládal, ty různé další věci. Spíš tomu nevěří. A vy říkáte, nabížete ruku. Vy nenabízíte. Vždycky když jsme měli s vámi rozhovory, když jsme vám něco prezentovali, vždycky jste to zneužili proti nám. Takže tak to je.

A samozřejmě já myslím, že pan ministr určitě tady přednášel, proč potřebujeme prodloužení nouzového stavu, že potřebujeme, aby naše armáda pomáhala v nemocnicích, aby pomáhala v domovech sociálních služeb, že ta operace očkování bude strašně náročná. A pokud to nechcete pochopit, tak mně je to líto. Takže já jenom můžu zopakovat to, že byste aspoň poprvé, když už tolikrát jste neprodloužili ten nouzový stav, vždycky jste byli proti, a nevím proč, nevím z jakého důvodu, tak abyste to tentokrát

udělali. A my vás o to žádáme. A znovu opakuji, že je to důležité. Je to důležité, pokud nechcete, aby tady byl chaos a aby byly ohroženy životy našich občanů. Takže já samozřejmě vám za to děkuji, protože, aspoň doufám, že tentokrát to budete akceptovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády Andrejovi Babišovi za jeho vystoupení. A nyní s přednostním právem se stanoviskem klubu KSČM vystoupí pan poslanec Zdeněk Ondráček, připraví se s přednostním právem Marian Jurečka. Ano, bude to druhé vystoupení. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážený kolegyně, vážení kolegové, vystupovat po panu premiérovi je velmi těžké, protože vždy se zájmem si vyslechnu, co řekne. Někdy, když se zasním, tak si v podstatě připomínám, že pan premiér sem vtrhl s výbuškou zásahovou, rozházel je tady, udělal tady poměrně rychlý zákrok, a pak je to na nás, abychom to nějakým způsobem dodělali. Ta vyjádření jsou vždycky emotivní, v mnohém jsou sice pravdivá, ale asi se odráží to, co pan premiér říká často, že to vnímá jako člověk, nikoli jako politik. A ono někdy člověk musí být hodně uvážlivý, co řekne. Ale musím říct, že mě vaše proslovy baví, vždycky se u toho pod tu roušku směji. Takže i dnes, děkuji, že jste to tak krásně rozčísl.

Já v podstatě si dovoluji jenom kratičce reagovat na některé své předřečníky a pak vystoupím s tím naším stanoviskem.

Já zde od kolegů, kromě tedy zástupců KDU-ČSL, kteří řekli, že za určitých podmínek souhlasí s prodloužením nouzového stavu, a stanovili nějaké datum a popřípadě podmínky, tak to je jediná v podstatě taková konstruktivní, kde se říká ano, mohlo by, pokud by. Byly zmíněny ty ekonomické dopady. A já kolegům z KDU-ČSL můžu říct, že s některými těmito návrhy souhlasím. Umím si představit i ty kompenzace, které by měly být, a jsou to věci, které řešíme v posledních týdnech jak s ministrem zdravotnictví, tak i popř. v Ústředním krizovém štábu. Uměl bych si představit kompenzace ve výši třeba 80 % prokazatelných tržeb v roce 2019, které už vycházely z nějakého EET, popř. jiných doložitelných věcí, co se týká třeba daňového přiznání. Ale to jsou věci, které jsou ekonomické a já je nechám na těch odbornících.

Já bych prvně úplně v začátku chtěl poděkovat ministru zdravotnictví, který teď zrovna není přítomen, ale určitě se mu to na ucho dostane, že v současné době dostáváme veškeré požadované informace z Ministerstva zdravotnictví, ale i z Ústředního krizového štábu a jako strana KSČM máme veškeré potřebné informace a data, která mají k dispozici jak úředníci, tak vládní politici. A myslím, že je mají i kolegové, kteří jsou v Ústředním krizovém štábu, to znamená minimálně zástupce KDU-ČSL a hnutí SPD.

To, jak bude probíhat očkování v této republice a jestli už je stanovena strategie, o to se hovoří v rámci Ústředního krizového štábu, ale já se nedomnívám, že to je věc, kterou budeme odsouhlasovat zde v Poslanecké sněmovně, protože ta strategie je přece v pravomoci moci výkonné, což je vláda České republiky a jednotlivá ministerstva. To znamená, my tu informaci můžeme vzít na vědomí, ale nepřisvojujeme si oprávnění, která nám jako poslancům a moci zákonodárné nepřísluší.

Mrzí mě, že kolegové z SPD prostřednictvím svého pana předsedy zmínili, nebo uvedli, že nemíní prodlužovat nouzový stav. Já bych se pana místopředsedy Okamury,

kteřý tedy bohužel není přítomen, ale možná, že mi odpoví někdo z SPD, chtěl zeptat, jakým způsobem by to tedy SPD řešilo? Jakým způsobem by dokázalo vyřešit problémy, které jsou – já budu o některých konkrétně mluvit a možná, že u vás... jak by to SPD vyřešilo? To, že prostě nepodpoříte, to je samozřejmě vaše rétorické vyjádření zde, ale já bych také chtěl slyšet, jak byste to udělali. Protože to bych chtěl slyšet u každého, kdo tady o tom hovoří.

Jsem rád, že společnost ví, že díky hnutí SPD máme otevřené i maloobchody a že hnutí SPD v podstatě zajistilo všechno. Já si to úplně nesdílím a nemyslím, protože to nebylo pouze SPD, a já jsem o tom zde hovořil několikrát u tohoto řečnického pultu, když jsme projednávali prodloužení nouzového stavu. Ale budiž, my už jsme si zvykli, že to, co se povede, v podstatě třikrát zopakuje SPD a je to jejich v podstatě věc, kterou oni prosadili.

Poměrně velká věc tady byla věnována očkování. Já buď jsem neseděl v této Sněmovně, anebo nechápu, ale přece jsme přijali zákon, kde je jasně sděleno, že očkování je na základě dobrovolnosti. Proč stále dokola tady před těmi mikrofony a možná do médií říkáme, že odmítáme trvale očkování, nebo povinné očkování? Já myslím, že stačí se znova vrátit k tomu sněmovnímu tisku, někteří, kteří to máte na starosti a můžete zopakovat, jak je to napsáno. Ale ten důraz tam byl, že očkování je dobrovolné. Tak proč stále dokola tady mluvíme o povinnosti očkování a o tom, že kdo nebude očkován, že se stává občanem druhé kategorie? Já to nechápu. Tak buď neumím číst zákony, které tady schvalujeme, anebo je neumíte číst vy. Ale je to záměr, zřejmě asi to tak má být.

Víte, já když jsem se měl rozhodnout, jaké stanovisko dám svým kolegům z klubu KSČM, tak jsem si pro sebe stanovil, že důvody pro posouzení té žádosti o prodloužení nouzového stavu lze v podstatě rozdělit do pěti kritérií. Kritéria zdravotní, kritéria právní, ekonomická, sociální a pak samozřejmě politická.

Ty zdravotní důvody pro to posouzení žádosti nechci víceméně asi rozebírat, protože velmi dobře je rozebral pan ministr zdravotnictví, který k tomu má rozhodně víc kvalifikovaných lidí, než jsem já. A ta data, která nám posílají a která dostáváme my členové Ústředního krizového štábu, a můžeme je dávat svým politickým stranám, které nás tam nominovaly, nám umožňují, abychom s těmi čísly pracovali. I podle dostupných čísel však vidím, že jedna z nejvíce ohrožených skupin jsou právě osoby starší 65 let, kde tam je nějakých 15, 16 %. A samozřejmě osoby chronicky nemocné. Ale znovu říkám, nechci se pouštět do roviny zdravotní.

Dále jsem zmínil tu rovinu ekonomickou. Ekonomické dopady, a zde se shodnu s kolegy z většiny politických stran, že dopady na ekonomiku jsou drastické. Ale zase si řekněme, vždy může být ještě hůře. Souhlasím, že vláda po těch připomínkách při přechodu do čtvrtého stupně protiepidemického systému PES nezavřela maloobchody a nechala v provozu většinu služeb. To jsme zde řekli napříč politickým spektrem a znovu opakují, nebylo to pouze díky vystoupení hnutí SPD, ale tak jsme zde hovořili zástupci většiny politických stran. A vůbec mi nevadí, že v tomto případě došlo k schválení výjimky ve čtvrtém stupni a ve čtvrtém stupni tyto obchody zůstaly uzavřeny. Protože naopak, bylo to velmi dobře, protože pokud se velké řetězce dokázaly rychle přizpůsobit a nabízet celou škálu materiálu, tak občané z menších měst, kde nemají supermarkety, popř. z vesnic, museli jet do toho velkého města a k té koncentraci osob docházelo daleko častěji.

Teď bylo v podstatě nejdůležitější řešení zimní sezóny. Zimní sezóny a jak bude probíhat. Pan ministr zase zmínil, jaká opatření jsou v sousedních zemích, Rakousko, Německo, to znamená Alpy, Švýcarsko. U nás se zimní střediska otevřela v pátek teď osmnáctého. Přes víkend se lyžovalo. Takové lyžování nelyžování, ale lyžovalo, protože přírodní sníh je minimálně. S tím, že, řekněme, i podle informací, které mám přímo z terénu, bydlím čtyři kilometry od nejbližšího vleku, tak na místě ta opatření, doporučená opatření, nejsou vůbec dodržována. Ta situace, která tam je, byla dohodnutá s Asociací horských středisek a zatím tedy probíhá bez problému.

Otázkou je, jak to bude po případném přechodu do pátého stupně "psa". Zde bych chtěl požádat, jestli taková situace nastane, aby vláda a Ministerstvo zdravotnictví zvážily, jestli v případě v tom přechodu po zahájení nového roku, jestli by do školy měly chodit pouze první a druhé ročníky, popřípadě bych se přimlouval, aby to byl první stupeň, to znamená do páté třídy, aby to byly děti, které v případě, že zůstanou doma, musí jejich rodiče čerpat na ně ošetrovné. Tímto důvodem bychom částečně ušetřili lidi, kteří by nezůstali doma, nemuseli bychom vyplácet ošetrovné na tyto rodiče. Ti rodiče by nám nechyběli jak v podnikání nebo v průmyslu, ale ani ve zdravotnictví a v sociálních službách, kde je nutně potřebujeme. Ale jsou to věci, o kterých jsme připraveni v případě, že vláda bude mít zájem, kdykoliv jednat. Tímto bychom i snížili dopady na ekonomiku. Souhlasím i s tím, že nastavení kompenzací by mělo být pružnější.

Vedle těch dvou zmíněných důvodů je zde ten důvod sociální. To jsou asi ty důvody a ty dopady, které jsou spoluobčany nejvíce vnímány. Návštěvy příbuzných, v nemocnicích, sociálních zařízeních, nemožnost obvyklého sdružování se, svatby, pohřby, ale i zmiňované bohoslužby. Jsme národ hospod, kde se toho probere asi nejvíce, kde se s jistotou hraničící v podstatě se skutečností dozvíte zaručenou pravdu na veškeré dění u nás i ve světě. Zde selhává vláda a její mediální poradci doslova prohrávají. O roli médií v této oblasti raději pomlčím, protože ta je spíše, řekněme, negativní. Ta sociální oblast je velmi důležitá a bude mít i velký význam právě teď, v období vánočních svátků a přechodu z roku 2020 na rok 2021.

Politické důvody, které jsou, ty si musí zhodnotit každý politický subjekt sám, to, zda je dobré se tvářit populisticky a říct, za každou cenu rozvolníme, rozvolníme, nejsou důvody pro nouzový stav, a oslovovat tímto své voliče, anebo zda se bude chovat racionálně, řekněme pragmaticky, a bude posuzovat i veškeré jiné dopady, které jsou. A těmi jinými dopady, a u těch bych se zastavil více, jsou dopady právní.

Právní důvody, proč mít či nemít nouzový stav. Takže rozhodnutí pro nebo proti. Proti můžeme říct, že mnohá z těch nařízení lze nařídít nebo zakázat podle zákona o veřejné ochraně zdraví. Tyto oblasti, které lze podle tohoto zákona omezit, najdeme v § 69 odst. 1 zákona. Tato opatření se realizují, ale řekněme, mnohá z nich jsou sporná a na samé hraně výkladu zákona. Samozřejmě hodně záleží na kvalifikovaném odůvodnění, což řekl i Městský soud v Praze letos na jaře. V případě jejich napadení by o nich musel znovu s konečnou platností rozhodnout soud. Namátkově z těch sporných opatření uvedu třeba zákaz společného zpěvu, myslím, že je to pro deset a více osob, nebo hodně diskutované je omezení provozu služeb, jako kadeřnictví, pedikúry, kosmetiky, kterého jsme byli svědky ve čtvrtém stupni, teď tedy zatím ne. Právní diskuse by mohla být i o rozestupech a metrech čtverečních na jednoho nakupujícího.

Vedle toho však existují opatření, která bez vyhlášeného nouzového stavu realizovat nelze. Takovými opatřeními, to znamená pro nouzový stav, takovými opatřeními je

omezení volného pohybu osob nebo možnost nařizovat pracovní povinnost pro studenty. U studentů se prosím zastavme, protože o tom zde nehovořil nikdo. Informace v číslech. V měsíci říjnu pracovalo ve zdravotnictví – vážené kolegyně z SPD, popřípadě z jiných stran, které jste pro okamžité zrušení nouzového stavu, poslouchajte bedlivě – v měsíci říjnu pracovalo ve zdravotnictví skoro 1 400 studentů, mediků, záchranářů, zdravotních sester. V měsíci listopadu bylo to číslo obdobné. V sociálních službách pak pracovalo dalších 600 studentů. Cirka 2 tisíce studentů pracovalo ve zdravotnictví a sociálních službách. Myslíte, že tam byli navíc? Že jsou zbyteční? Nebo jakým způsobem byste dokázali tato místa vykryt tak, když tam ti pracovníci, kteří pracují trvale na těchto pozicích, prostě být nemohli, protože sami byli v karanténě, byli nemocní, popřípadě museli se starat o své děti v rámci ošetřování? Opravdu rád bych to slyšel, jakým způsobem dokážete nahradit 2 tisíce lidí ve zdravotnictví a sociálních službách. Pokud mi na to odpovíte, smeknu před vámi ten klobouk, pokud to dokážete, pokud to dokážete odůvodnit.

Mohl bych doložit i místa a počty nasazených vojáků. Bylo to zde zmíněno, ale řeknu jenom celkový počet, protože asi to není důležité. Celkový počet nasazených příslušníků armády České republiky bylo k 15. 12. 2020 – a znovu mě poslouchajte – 2 085. Umíte nahradit ta místa, kde pracovalo 2 085 příslušníků armády České republiky, někým jiným? Umíte to jiným způsobem než podle krizového zákona? Pokud to umíte, tak nám to řekněte a my budeme velmi vděční. Já si to od vás velmi rád vyslechnu a chtěl bych to vědět. Jinou právní možnost jsem nenašel. Pokud ji umíte vy, tak nám ji prosím vás sdělte a neříkejte, že to je nesmysl a že nouzový stav nepotřebujeme. Potřebujeme zejména k tomuto důvodu. Zeptám se, proč tam ti lidé pracovali. Proč těch 2 tisíce studentů, 2 tisíce vojáků pracovalo? Znovu zopakuji – protože chyběl personál. A tam, kde chyběl personál ve zdravotnictví a sociálních službách, jsou to místa, která si můžeme dovolit zavřít? Jsou to úřady, nebo jsou tam lidé, kteří tu péči potřebují? Jsou tam pacienti? Jsou tam klienti sociálních služeb, kteří nejsou často schopni se o sebe postarat? To je necháte na holičkách? To vám to je úplně jedno, jak ti lidé dopadnou? Mně tedy ne. Pro mě život a zdraví lidí je na prvním místě. Politikaření si nechám až tu rovnu druhou. Takže bez nich by to prostě jednotlivá zařízení nezvládla a víme, že uzavřít tato zařízení nelze. To snad chápe i ten největší kritik nouzového stavu. Pokud ne, můžu pouze pokrčit rameny.

V současné době je situace trochu jiná. Počet hospitalizovaných klesl cca na polovinu, i když pomalu zase roste. Děti, no, chcete-li, spíš studenti, studenti medicíny, zdravotničtí záchranáři a medici. V podstatě to nařizování práce bylo ukončeno naposledy, myslím, k minulému týdnu, protože současný stav je takový, že zdravotnictví i sociální služby to už zvládají svými silami. Zatím při tomto počtu lidí. Vydrží to však i další týdny a měsíce? Vojáci jsou nasazováni stále a nedivil bych se ani, kdyby došlo k poměrně rychlému povolávání vojáků k plnění úkolů Policie České republiky. Policie České republiky podle požadavků Ministerstva zdravotnictví z pondělního Ústředního krizového štábu nasadí, nebo už ode dneška možná nasadila, dalších 150 příslušníků na další takzvané trasování, 150 příslušníků denně. Policie České republiky v současné době, nechci říct hlídá, ale monitoruje příjezd do České republiky cizinců, kteří sem přijíždějí třeba zatím lyžováním k nám do Krkonoš, jestli mají potvrzení o bezinfekčnosti. Policie České republiky plní řadu úkolů, které jsou na ni kladeny, a plní je s vypětím všech sil, které jsou, protože i policie trpí podstavem 3 500 lidí plus samozřejmě nakažovostí, popřípadě karanténami ve svém policejním sboru.

Důležité, ovšem méně známé, respektive médií zcela opomíjené, je určování pravidel pro subjekty klíčové infrastruktury státu, které jsou nezbytné, a jejich nebytné dodavatele. To je jeden z důvodů, proč musí být nouzový stav. Toto porušení by mohlo vést až k ohrožení bezpečnosti státu v oblasti energetické, potravinové nebo zásobování paliv. Umíte si představit, kdo jste z Královéhradeckého nebo Pardubického kraje, že by došlo k uzavření z důvodu nákazovosti pracovníků, kteří pracují v Opatovické elektrárně, která zásobuje teplem a teplou vodou stotisícový Hradec Králové, Pardubice, možná i Chrudim? Umíte si to představit, kdyby 200, 300 tisíc lidí bylo bez teplé vody a bez tepla? To jsou pracovníci klíčové infrastruktury státu, o kterých vy nevíte, kteří pracují na jedničku, zatím jim nikdy nikdo nepoděkoval. Pracují tak, jak jim říká jejich management, a díky tomu máme teplo, teplou vodu, světlo i tu vodu normální. To jsou lidi z takzvané klíčové infrastruktury státu. A ti pro svoji činnost ten nouzový stav v některých případech také potřebují.

Já jsem během víkendu hovořil s představiteli ČEZ, popřípadě ČEPRO. Bylo mi sděleno, že to sice teď zvládají, ale je to pouze o dobrovolnosti a ochotě jejich pracovníků. Dobrovolnosti a ochotě. Všimáte si toho krásného zaobalení? Zákoník práce trochu trpí, to my víme. Ale ti lidé vědí, jakou práci pro společnost dělají, přestože vědí, že jim za ni nikdy nepoděkujeme, ale dělají to na základě dobrovolnosti a ochoty. V případě však dalšího zhoršení stavu a nasazení těchto pracovníků klíčové infrastruktury by to bez nouzového stavu znovu nešlo. Upozorňuji, že počty nakažených již několik dní znovu rostou a zahraničí avizuje nové a ještě agresivnější formy covidu. A o samostatnou pozornost bych si dovolil požádat v státních hmotných rezervách. Správa státních hmotných rezerv. Tam bez nouzového stavu nemožno nakupovat ochranné pracovní pomůcky a další materiál. Aktuální, a bylo zde zmiňováno očkování, aktuální vládou zadáný nákup jsou injekční stříkačky a jehly k té dobrovolné – dobrovolné, kolegové z SPD – vakcinaci, která by měla být zahájena kolem 20. ledna.

Je mi teď známo po včerejším jednání Ústředního krizového štábu, že ty nákupy běží. V podstatě během pár dnů budou podepsány smlouvy a dodávka 4 milionů injekčních stříkaček a 4 milionů jehel by měla začít být realizována. Víte o tom, jak by to fungovalo bez nouzového stavu? Znáte zákon číslo 137 o zadávání veřejných zakázek a víte, jak dlouho taková jedna zakázka trvá?

Víte, že jsme to byli my zde, skupina poslanců, kteří jsme v létě předkládali novelu zákona o zadávání veřejných zakázek a žádali jsme nejenom vládu, ale i vás tady o zařazení tohoto bodu, abychom umožnili Správě státních hmotných rezerv v době krize i v době po krizi šest měsíců mít možnost nakupovat bez zákona o zadávání veřejných zakázek? Kde ten zákon skončil? Kde ten zákon skončil? V tom propadlišti tří set neprojednaných tisků, které tady je. Chcete se dostat do stadia, kdy nebudeme mít co nakoupit, protože to neumožní legislativa? Víte o tom, že by v případě ukončení nouzového stavu musel být do Správy státních hmotných rezerv vrácen veškerý zapůjčený majetek? Třeba plicní ventilátory, ale i ta nemocniční lůžka v polních nemocnicích? Ano, jsou to zatím věci nevyužívané. Ale víte o tom?

To jsou právní důvody, kolegyně a kolegové. Právní důvody, které mě vedly k tomu, abych požádal své kolegy z KSČM o to, abychom tentokrát vyhověli vládě a prodloužili nouzový stav o 30 dní. Kolegové hlasováním per rollam tomuto mému návrhu vyhověli a jako klub KSČM budeme většinou, předpokládám že většinou, hlasovat pro prodloužení stavu o 30 dní.

Úplně v závěru mi dovoluje ještě jednu krátkou repliku. My s vládou jednáme. Znovu opakují, děkují panu ministrovi, že s námi komunikuje, i dnes jsme spolu komunikovali. A řešíme i ty věci, které možná pak, až se nějak dořeší, tak si někdo řekne, my jsme to zajistili. Teď řešíme třeba, a zatím jsme shodu s panem ministrem nenašli, ale řešíme, jak vyřešit ukončení starého roku, roku 2020 a přechod na rok 2021. Pokud bude vyhlášen pátý stupeň, bude zákaz vycházení od 21 hodin do 5 hodin do rána, a já se domnívám, jsem o tom hluboce přesvědčen, že mnoho občanů toto opatření respektovat nebude. Protože se jedná v podstatě o výjimečný den. A já jsem žádal pana ministra, ať se svým týmem zváží, jestli by bylo možné nějakým způsobem udělat, byť to nemám rád, nemáte to rádi vy, ale udělat nějakou výjimku, kterou bychom prostě pro tento den udělali. Protože vedle zdravotních krizí, které ve své argumentaci zmiňuje pan ministr, a já je respektuji s plnou odpovědností toho, co on říká, které jsou pevně navázané na ty důvody ekonomické, však existují právě ty důvody právní, sociální a politické.

A to jsou věci, pane ministře, kdy i ty zdravotní důvody by měly být velmi dobře přehodnocovány, protože ty sociální, politické a možná i ty právní důvody by mohly být občany vnímány velmi špatně. Policie by nebyla schopná a možná, nechci říct ochotná, to by bylo velmi špatné, nebyla schopná v případě porušování tohoto stavu dosáhnout nápravy a vedlo by to i k ohrožení důvěry právního státu v této zemi. Takže pane ministře, určitě bych byl rád, kdybychom ještě o této věci mohli znovu jednat, byť můžeme dojít k nějaké shodě a kolegové z jiných politických stran pak řeknou, že prosadili zcela něco jiného.

Děkuji vám za pozornost a znovu opakují, klub KSČM podpoří prodloužení nouzového stavu o 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat vystoupení s přednostním právem. Nejprve pan předseda Marian Jurečka, potom za klub TOP 09 pan poslanec Dominik Feri a poté pan ministr Jan Blatný. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane ministře, mě hodně mrzí, že pan premiér tady řekl emotivní projev, ve kterém tady zazněla spousta nepravd, a teď se zvedl a odešel. Takže já poprosím pana ministra zdravotnictví, kdyby některé věci mu byl ochoten tlumočit.

Hodně tady zaznělo, nevím, jestli mluvil pan premiér na mne, nebo na kolegu Výborného, nebo na kolegu Kaňkovského, co jsme řídili nebo neřídili. Já si myslím, že v životě není rozhodující, kolik lidí řídíte, ale jaké to má výsledky a jaké vy jako řídící člověk máte za sebou konkrétní hmatatelné výsledky. O mně jste hovořil, já se pamatuji, když jste byl tenkrát na ministerstvu, že já jsem odcházel, tak jste mě tam chválil. Říkal jste, že jsem to dělal dobře. Tak buď jste lhal tehdy, nebo lžete dnes, to já nevím. Ale můžete se zeptat zemědělců a ostatních lidí, kteří hodnotí moji práci čtyři roky na rezortu. Marek Výborný, myslím si, ředitel, respektovaný ředitel dobrého gymnázia. Vít Kaňkovský, bývalý ředitel nemocnice, respektovaný primář. Myslím si, že není dále potřeba něco dodávat.

Mně ale vadí vůbec, že se takováhle diskuse takovou formou vede. Mně vadí, když premiér tady dehonestuje lidi podle toho, jestli jsou mladí, staří, jestli řídili deset, dvacet, třicet tisíc lidí a podobně. Přece to nesvědčí o kvalitě toho, co tady máme projednávat, a

toho, s čím tady přicházíme do té Sněmovny. To mě mrzí. Dva dny před Vánoce si myslím, že to sem do Sněmovny nepatří.

Pak mně také mrzelo, pane premiére, vy už tady nejste, když jste říkal, že neděláme nic pro ty podnikatele, pro lidi v ČR. Teď kolega místopředseda Tomáš Zdechovský slouží už několikátý týden, zrovna dnes, když tady jednáme, opět ve zdravotnickém zařízení jako dobrovolník. Vít Kaňkovský slouží jako lékař. Dělali jsme tady spoustu legislativní práce, kterou i nakonec vy jste podpořili. Buď to přímo, nebo jste si ji osvojili. Já jenom připomenu, klub KDU-ČSL byl první, který tady přinesl na konci března zvýšení ošetřovného, podporu pro lidi na dohodách, podporu pro malá eseróčka, to všechno je v legislativním systému k dohledání. Tak prosím neříkejte to, že jsme nic nedělali, že jsme byli proti podnikatelům, proti lidem, když to není pravda. Když potom následně tyto návrhy si převzali vaši ministři a s odstupem dvou tří týdnů tady byly prohlasovány. Vždyť i vy jste hlasovali například pro náš návrh na zvýšení ošetřovného. Nebo pro návrhy kolegy Marka Výborného v oblasti insolvence a oddlužení. I vaši poslanci pro to hlasovali.

Neříkejte lidem, kteří se na to dnešní jednání dívají, věci, které fakt nejsou pravda. Dvakrát jsme v letošním roce podpořili návrh státního rozpočtu. Když se zvyšoval tehdy v té době první vlny schodek na 200 miliard, i na 300, v obou dvou případech přišly hlasy KDU-ČSL, podpořily to. Protože v té situaci nebylo možné udělat nic jiného. To, že jsme měli výhrady k tomuto velkému rozpočtu na příští rok, jsme jasně zdůvodnili, řekli jsme je a jsme v tom čitelní.

Vy jste řekl, že my jsme nekonstruktivní. Vy jste mně, pane premiére, před dvěma týdny psal esemesku, že chcete jednat. A já jsem vám vyšel vstříc. Sedli jsme ke stolu, seriózně jsme se bavili, čtrnáct dnů jste se choval velmi slušně, seriózně, protože jste přišel a něco jste vy potřeboval. Když se schvalovaly zahraniční mise, tak vám trn z paty vytrhla opozice, nikoliv váš koaliční partner – komunisté. Tak zase, neříkejte lidem věci, které nejsou pravda.

Vy jste tady vytáhl jako obrovský trumf, že vy jste zjistil to, že ve státních hmotných rezervách nejsou postele, že tam jsou postele z šedesátých let. Ale pane premiére, vy máte už třetím rokem ministra zdravotnictví. Je to kompetence vašeho resortu pod vašim řízením a vy sám víte, jak to funguje, že ministr přichází na Bezpečnostní radu státu a na vládu s návrhem, co chce dokoupit. Takže trošku si jakoby kálíte do vlastního hnízda, když takovéto argumenty používáte, protože to neukazuje na neschopnost opozice, ale na to, že se ty věci zanedbaly. Ano, dlouhodobě se zanedbaly. Ale i za vašich ministrů se zanedbaly.

A poslední. Vy jste říkal, že očkování je operace. Já nezpochybňuji to, že to je logisticky náročná věc, složitá, musí se to vyjednat i s hejtmany, spolupracovat s kraji. Ale my jsme tady – a kolega Výborný neřikal nějakou apriorně lacinou kritiku. Řekl normálně lidsky, tyto a tyto věci si myslíme, že nejsou úplně optimálně naladěny, udělal pohledy do Německa a dával jenom podnět na vládu i ve formě usnesení. A byla to seriózní, slušná debata. Přejde mi zbytečné, aby tady premiér vystoupil a takovým tónem tady mluvil k jiným poslancům.

A úplně v závěru už jenom řeknu, vy jste říkal, že jste odborník. Já to dělám nerad, ale musím to říct. Vy jste v březnu tohoto roku vystupoval a říkal jste, že všichni mají respirátory, všichni, kdo je potřebují, je mají, kdo je nemá, že mu je ten den dovezete. A víte, že to nebyla pravda, že jste se strašně tenkrát uřal, že to bylo úplně mimo tu realitu

tenkrát. To stejné jste říkal, že berete osobní zodpovědnost za chytrou karanténu, trasování a testování. Do dnešních dnů lidé včetně učitelů čekají na testování tři čtyři pět dnů. Do dnešních dnů jsou příběhy, kdy v rámci chytré karantény se ozývají pracovníci sedmý osmý den a říkají těm lidem – prosím vás, nic nám neříkejte, nic nevytýkejte, my prostě voláme, protože musíme, ale nestíháme, protože nemáme kapacitu.

Já nechci dělat lacinou kritiku. Víím, že to je velmi složité a těžké. Žádná vláda nebyla v tak složité situaci, žádný ministr nepřišel do svého úřadu v tak složité situaci jako tento ministr. Ale vždycky jsme se jako KDU-ČSL chovali konstruktivně, pokud jsme některé věci kritizovali, tak aby se ty věci změnily, zlepšily. A to děláme celou dobu. V polovině října jsem posílal ministru vnitra nominaci našeho zástupce do centrálního krizového štábu. Byla odmítnuta z vašeho pokynu, pane premiére. Vy jste dal pokyn ministru vnitra, aby nikoho z opozice do Ústředního krizového štábu nebral. Tak proč říkáte takové věci, že my nespolutracujeme a nemáme chuť přiložit ruku k dílu, když to není pravda? A uvedl jsem tady desítky příkladů, kdy tomu za posledních jedenáct měsíců tak nebylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí se stanoviskem klubu TOP 09 pan poslanec Dominik Feri, připraví se pan ministr zdravotnictví Blatný, poté s přednostním právem za klub KSČM pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Pane ministře, kde je pan ministr průmyslu a obchodu? Proč tady není? Vy nás tady žádáte o prodloužení nouzového stavu. Vy chcete dál přijímat krizová opatření, která ovlivňují živobytí a způsob získávání živobytí mnoha tisíců lidí, a neobtěžujete se sem ani přijít s panem ministrem průmyslu a obchodu, který má řešit kompenzace. To není žádné překvapení. Každé dva týdny, co se tady setkáváme, tak opozice vždycky má na očích ty kompenzace a ta opatření. Ministr průmyslu a obchodu tady není. Není tady premiér. Děkuji, že je tady pan ministr kultury, toho si velmi vážím. Ale ta opatření dopadají na všechny sféry ekonomiky. Pan ministr průmyslu a obchodu tady není. Neuvěřitelný.

Já mám dojem, že vláda si vždycky vybere určitý segment ekonomiky, na ten si zasedne, hází mu klacky pod nohy furt dokola a chce ho asi zlikvidovat. Ten příklad z minulého týdne jsou fitness centra. Řeknete si, vždyť je to přece volnočasová aktivita. Ale to je zase nepochopení reality, protože co je pro někoho volnočasová aktivita, zábava, relax, tak je pro druhého docela zásadní způsob, jakým žije sebe, žije svoji rodinu a získává peníze pro své zaměstnance. Těch fitness center je podle veřejně dostupných zdrojů nějakých 1 250 v celé České republice. Chodí do nich desítky tisíc lidí. Vláda nejdřív přišla s tím, že se při evičení musely nosit roušky, pak začala říkat, že obchody a služby budou otevřeny. A najednou vidíme na tiskové konferenci, že vlastně se budou zavírat i fitness centra. Už několikátý den tady běží mnohé iniciativy, které se snaží toto rozhodnutí zvrátit. A my jim dáváme za pravdu. Vyzvali jsme vládu, aby předložila relevantní data, na základě kterých se rozhodla pro uzavření fitness center. Posílal jsem vám to, pane ministře (k ministru zdravotnictví), datovkou, nedostal jsem zatím žádnou odpověď. Rozumíte, ty kompenzace do tady toho sektoru jsou prostě směšné. A proč tady o tom mluvím? No protože ti lidé nám to píšou. Ti lidé mi píšou: proč si nemůžu jít zacvičit? Píše mně jich opravdu velké množství. Nebo proč nemohu mít otevřeno, když ty obchodáky jsou prostě plný, a to moje fitko, kde bych dodržoval ta opatření, musí být

zavřený? Vláda si vždycky někoho vybere a do toho pak prostě mlátí klackem, dokud ho úplně nezdevastuje. Fitness centra jsou příklad tady toho týdne. Co bude další týden?

Nebo jaký je další příklad? No samozřejmě restaurace a hospody. To je moje oblíbený téma. Vzpomínám si na to, že když se zvažovalo o přechodu do PĚS 4, tak všichni ministři měli na očích 100 %. Dáme vám 100 %. Bude to 100 %. Zavřeme vás, ale dáme vám 100 %. No jo, jenže zase v tom je nějaký háček, zase to vláda obešla, protože vláda samozřejmě nechce platit, že jo, vláda chce jenom zakazovat a zavírat. No tak dobře, uvedu konkrétní příklad. 100 % nájumného, 100 % mezd a ještě nějakých 400 korun na zaměstnance. A ještě jsem dneska volal na MPO. Je v tom háček, ten program, ta výzva ještě není vypsána. Bude vypsána až v lednu. Víte, co je další háček? Že abyste jako restaurace dostal peníze na ty zaměstnance, tak to musí být zaměstnanci na hlavní pracovní poměr. Žije vláda vůbec v realitě? Ví, že mnoho restaurátérů zaměstnává brigádníky, že zaměstnává studenty? Co pak budete mít za podporu pro ten studentský klub, kde si studenti prostě udělali podnik, udělali tam nějaké kulturní akce, museli zavřít, všichni pracují na DPP nebo DPČ? Co pro ně máte kromě prostředníčku? Nic! Vykašlali jste se na ně. Protože jste připravili dotační program – nebo připravili, vy jste řekli, to je opravdu Potěmkinova vláda, vy jste řekli, že bude nějaká dotace. Ale není, bude v lednu. To je neuvěřitelný! Kdyby tady byl ministr průmyslu a obchodu, kdyby mu za to ti poslanci a lidé stáli, tak sem přijde a řekne: my to přepracujeme. Nebo to postaví nějak najisto. Není tady. Neobtěžoval se přijít z nějakého důvodu. Snad jediná omluva by byla, že sedí na ministerstvu a ten dotační program píše nebo ho přepisuje. Už to měl mít dávno hotový.

Jestli si má vláda zachovat aspoň trochu důvěry, tak má přicházet s opatřeními, která nejsou zcela proti zdravému rozumu. To, že velká část těch opatření je naprosto nelogická, je jasné, už jsou od jara. Ale představa, že zakážeme noční vycházení na silvestra, tak to je opravdu podle mě mimo. To nebude dodržovat vůbec nikdo. Rozumím tomu, že lidé s mnoha opatřeními nesouhlasí, ale zakázat na silvestra noční vycházení, říct si zcela jasně – a nezaznamenal jsem žádné odlišné vyjádření, prostě pan ministr zdravotnictví řekl ne, bez výjimek, neuvažujeme o žádné výjimce. Pak nechápu, jak můžeme říct, že budou výjimky na půlnoční mše, jak se to dá logicky vysvětlit. Jak se to dá vysvětlit? Nedá se to nijak logicky vysvětlit. Ale na Silvestra lidem řekneme, když ještě se zítra přejde pravděpodobně do pětky – ne, budete muset v devět být doma. Je to absurdní, je to nepochopitelné. Jestli vám to přijde správné, tak ať se na vás ti lidé obracejí, vysvětlíte jim to. Nezvzládnete to. Nezvzládnete to. Protože ten návrh je prostě paskvil.

Nejste schopni dát jednu výjimku na silvestra, která by skutečně aspoň vyrovnala ten nesmysl toho nočního vycházení, ten zákaz nočního vycházení. To je naprosto bláznivé opatření. Dejte tam tu výjimku na ten silvestr. Vždyť ta vláda bude fakt jenom pro smích. Jako mně to je z opozice jedno, ale ta vláda bude prostě pro smích. Ti lidé to nebudou dodržovat. A to je to, co pan ministr neustále pojmenovává a pořád říká no, ta situace se zhoršuje, protože lidi ta opatření nedodržují. No tak nemůžete jít na silvestra ven prostě. Nemůžete.

Náš poslanecký klub nepodpoří nouzový stav. A byla to tedy zajímavá obžaloba od pana kolegy Ondráčka prostřednictvím pana předsedajícího o tom, že tedy je ta odpovědnost na nás všech a opozice to nechce, a byla to obžaloba i od pana premiéra. Jenže my se točíme v kruhu. Vláda sem vždycky přijde, řekne: my chceme, abyste prodloužili nouzový stav, abyste pro to zvedli ruku, tady máte tu odpovědnost, ale jinak

držte pusu. Protože když s něčím přijdeme, tak vy to vyignorujete nebo v lepším případě si to přisvojíte, ale v poslední době to jenom vyignorujete. Každý týden posíláme naše návrhy panu ministru zdravotnictví, nejsou vůbec reflektovány, není jim dopřáno sluchu, prostě. Ale pan předseda vlády neustále chce, abychom mu dávali ten nouzový stav. No tak to přece naprosto logické, že to nepodpoříme, protože když můžeme jenom jako něst ten díl odpovědnosti, ale nemůžeme vůbec zasáhnout do té exekutivy, do toho, jak ta opatření vypadají, jak jsou realizovány kompenzace, tak takový nouzový stav prostě nemůžeme podpořit. A můžete to hrát na to, že (nesroz.) ty emoce jako, vám nejde o životy a zdraví lidí. Nám o ně jde! Ale my bychom to nikdy nenechali dojít do takovéto situace, že lidi nemají prostředky na živobytí, nedokážou zabezpečit prostě svoji rodinu, své blízké. To jste udělali svými krizovými opatřeními vy, a přesto máte tu drzost sem přijít a říct, prodlužte nám to ještě. Točíme se v neuvěřitelném kruhu, kdy my se snažíme konstruktivně něco předkládat, vy to ignorujete. Tak ignorujte nás, ale vy ignorujete ty lidi, kterým devastujete živobytí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan ministr Jan Blatný. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, milé dámy, vážení pánové, já se pokusím vnést do této možná zbytečně zjištěné atmosféry trochu klidu a snad i konkrétních údajů, abychom si nalili čistého vína, respektive abychom si řekli, proč vás žádá vláda České republiky o nouzový stav.

Já jsem to už řekl, ale zopakuji to znovu. Bez nouzového stavu není možné omezení volného pohybu osob. Bez nouzového stavu není možná pracovní povinnost pro studenty. Bez nouzového stavu nelze používat subjekty kritické infrastruktury a její nezbytné dodavatele, včetně integrovaného záchranného systému. Bez nouzového stavu nelze disponovat státními rezervami. V nouzovém stavu lze velice omezeně nakládat s provozem různých provozoven, nákupních center apod. V podstatě nelze dělat téměř nic. Proto vás prosíme o nouzový stav.

Často se argumentuje tím, že jsme úplně blázni a že Německo a jiné země jsou na tom daleko lépe. Tak vás jenom chci informovat zcela neemotivně, že – omlouvám se, že jsem musel na čtvrt hodinu odejít, důvodem byl telefonický hovor s ministrem Spahnem kvůli vakcíně – tak vás jenom informuji, že Německá spolková republika od tohoto března do příštího března má něco, čemu říká epidemický stav a co je velmi podobné našemu nouzovému stavu a co jim umožňuje provádět všechna tato opatření. Chce snad někdo z poslanců říct, že v Německu je všechno špatně, že v Německu všechno nefunguje? Určitě ne, aspoň zatím jsem neměl takový signál. Naopak často slyšíme, jak je v Německu všechno skvělé a jak my děláme všechno špatně.

Já bych vás jenom upozornil, že je to jakási naše národní vlastnost – vždycky se strašně shodit, říct, že jsme úplně neschopní a že v jiných zemích to všichni dělají daleko lépe. Já si myslím, že to tak není. V těch zemích to dělají dobře, my to děláme taky dobře a každý to děláme trochu jinak. A není to, prosím vás, vůbec nic špatného, svět je takový. Buďme na sebe, prosím, napříč všemi politickými spektry občas třeba také trochu hrdí nebo trochu pyšní, a je úplně jedno v jaké politické straně se nacházíme anebo za koho tady mluvíme. Mluvme, prosím, každý za sebe. Tento pulťák jako kdyby lidi změnil, jako

kdyby přestali být lidmi a stali se jenom poslanci nebo jenom členy nějaké strany. Já mám tu výhodu, že nejsem členem žádné strany, a snažím se, aby mě ten pulitik nezměnil.

Když se budu vracet k těm konkrétním věcem, které tady zazněly, tak není pravda, že by nebyly kapacity na testování, ano, je veliký zájem o testování, kapacity se navyšují, například v Jihočeském kraji i díky spolupráci – a tady já právě opravdu nevidím vůbec žádný rozdíl mezi tím, kdo je z jaké politické strany, konkrétně třeba pan hejtman Kuba velmi pomohl tím, že navýšil na dvojnásobek kapacity. Pražské fakulní nemocnice výrazně zvýšily své kapacity během několika dní a patří jim za to dík.

Pokud se týká "psa", který je tak často kritizovaný, tak jak jsem říkal od začátku, tak se prostě hodnotí a ke konci roku bude toto hodnocení ukončeno, představíme, jaký je výstup z tohoto hodnocení, zejména se do něj budeme snažit zakomponovat tu velmi potřebnou, velmi potřebnou zátěž nemocnic. Je to jeden z důležitých, ale rozhodně ne ten jediný zdroj informací.

Já nejsem ten, kdo by měl být asi adresován, pokud se týká kompenzací, jenom si myslím, že je snaha zlepšit i kompenzace. O tom se tady hovořilo nedávno, došlo k určitým úpravám a myslím si, že se všichni snaží, aby se to dále zlepšilo. Ale znovu říkám, toto nejsem já, kdo by měl být tím za to zodpovědný, čímž se nezříkám svého dílu odpovědnosti.

Pokud se týká trasování, tak si, prosím, uvědomme, že třeba Rakousko a Německo v době, kdy měli počty pacientů srovnatelné s námi, tak nebyli schopni vytrasovat více než 77 % svých pacientů. My jsme schopni trasovat mezi 70 a 90 % během čtyřiařiceti hodin. A samozřejmě s tím, jak narůstají počty, a to já říkám zcela otevřeně, prostě každý systém má svůj limit a ve chvíli, kdy se dostaneme kolem 10 tisíc pacientů za den, tak nebudeme schopni trasovat všechny tak, jak bychom si přáli. To je realita, ale to je tak dáno, ten systém, každý systém má své meze.

Pokud se týká očkování, tak prosím, očkování je připraveno, očkovací centra existují, my reagujeme na dodávky, které jsou v rámci Evropské unie dostupné. Mohu vám říct a slíbit, že jsou v současné době k dispozici jmenné seznamy těch lidí, kteří se budou v těchto vakcinačních centrech očkovat, první závoz je dvacátého sedmého, další, kde jsme sehnali o 20 tisíc dávek navíc, je dvacátého devátého, dneska potvrdil Pfizer další navýšení dodávek. Jsou přesné harmonogramy na leden, ví se, kdo je prioritou, jedná se pro vakcínu Pfizer pro období ledna jenom o osoby, které jsou uvnitř zdravotnických zařízení, to znamená, jedná se o lékaře kritické infrastruktury, zdravotnických zařízení, tam hospitalizované seniory a seniory v domovech. To znamená, toto všechno je a ta strategie, tak jak se rozpracovává a průběžně doplňuje, protože ji nelze mít hotovou zcela a okamžitě, protože se vyvíjí i to, jakým způsobem a kdy budou dodávány dávky těch vakcín. Uvědomme si prosím, že zatím je schválena jenom první, první vakcína, a i u ní došlo v průběhu posledních měsíce několikrát ke změně dodávek. Takže nechtějme být prosím papežštější než papež, ono to opravdu nejde. A já vás jenom mohu a chci ujistit, že není pravda, že Česká republika není připravena na vakcinaci, a není pravda, že se pro to nic nedělá. Není to samozřejmě jenom díky lidem, kteří jsou v současné době ve vládě, je to díky všem lidem, kteří se na tom podílejí, a se všemi spolupracujeme.

Pokud se týká vakcíny, tak ještě uvedu to, že vakcína Pfizer není pro praktické lékaře, to znamená, v současné době nebudou zatím očkovat praktičtí lékaři a plánuje se, aby veřejnost mimo ty instituce, o kterých jsem mluvil, když všechno půjde, ty dodávky, tak jak mají, mohla začít se objednávat na očkování od února, s tím, že v tu dobu bude

zprovozněn rezervační systém, který nemá cenu zprovozňovat dříve, protože dříve ta vakcína pro veřejnost k dispozici nebude. Tento vakcinační systém potom bude umožňovat, aby se lidé z těch prioritních skupin, kam patří senioři z komunity, aby se tam připravovali.

Dovolím si konstatovat, že se nedomnívám, že se jedná o nějaká chaotická rozhodnutí. Opravdu se opíráme o velmi podobné informace jako například Německo a i při rozhodování o tom, do jakého rizikového scénáře se přesuneme, používáme stejné parametry, jako má Německo, jenom je máme navíc oskórované. Ale prosím vás neděláme... ono totiž nic jiného dělat nelze. Všichni se chovají velmi podobně a některé kritizujeme více, některé kritizujeme méně.

Pokud se týká toho, co tady byl apel na to, kdy přejdeme do rizika číslo 5, protože v podstatě asi není příliš pochyb o tom, že do něj přejdeme, protože i ta čísla z nemocnic nejsou taková, že bychom je mohli dále zatěžovat beze změny, tak jedna z věcí, o které uvažujeme, je právě to, že to nebude od 25., ale až od 27., čímž se umožní, aby lidé, kteří se zejména nechali otestovat, měli možnost se setkat v průběhu vánočních svátků. Ale to definitivní, a já to jenom opakuji, to definitivní rozhodnutí opravdu padne až zítra, protože chceme mít co nejvíce dat ze všedního dne tohoto týdne zejména z nemocnic. Protože v současné době jsou to právě nemocnice, které musíme udržet v chodu a které jsou to, co musíme za každou cenu zachovat. Protože ve chvíli, kdy by se tak nestalo, tak by to byl problém pro nás všechny.

Pokud se týká silvestra, tak tam si zase naopak myslím, že bychom byli všem k smíchu, kdybychom dělali další a další výjimky. Naopak je potřeba se rozhodnout a toto rozhodnutí držet. A myslím si, že i všichni občané by to brali velmi zvláště, kdyby se provedlo rozhodnutí a následně z něj začaly zase dělat desítky dalších výjimek. Takže si opravdu nemyslím, že by se jednalo o nějaký chaos nebo o spoustu ostatních slov, která si ani nepamatuji a která tady byla řečena.

O kompenzacích už jsem se bavil. Rozumím, že je to naprosto zásadní téma, a rozumím, že je potřeba o nich dále diskutovat. Já nejsem ekonomický ministr, ale požadavky v tomto směru jednoznačně podporuji a úplně jim rozumím. To se asi nemusíme o tom přít.

A ještě abych si dovolil vyvrátit kritiku, o které jsme se zde bavili. Tak není to jenom restriktivní opatření. V současné době my opravdu nemáme moc jiných možností, stejně jako ostatní země, než přejít do toho, čemu my říkáme stupeň 5, a každá jiná země tomu říká jinak. Ale jsou to podobné věci. Ale například se sportovci nebo s kulturou připravujeme pilotní programy založené na opakovaném testování těch, kteří chtějí tyto aktivity vykonávat, právě proto, abychom je umožnili. A toto ve spolupráci s očkováním povede k tomu, že se situace zvládne. A jenom znovu připomínám, že opravdu řada zemí, ke kterým jinak vzhlížíme, dopředu řekla, že to nebude dřív než v březnu. Některé dokonce, že to nebude dřív než v červnu. Takže nechtějme si prosím myslet, že celou situaci vyřešíme do ledna nebo do někdy jindy a že ji vyřešíme v souvislosti s tím, co nám umožňuje náš současný legislativní rámec.

Myslím si, že se snažím naopak, ať mluvím za sebe, tu situaci posuzovat velmi objektivně. Já sám dělám opravdu všechno pro to, abych s vámi komunikoval, snažím se sem chodit, jak je to jenom možné. Snažím se neemotivně a na základě údajů odpovídat na vaše dotazy. Já jim všem rozumím. Vy zastupujete občany této země, já se snažím vám v tom nějakým způsobem vyjít vstříc. Nemáme určité a nemusíme mít úplně na

všechno stejný názor, tím se názory tříbí, to je úplně v pořádku. A já vůbec nechci, aby měli ostatní stejný názor jako já. Já jenom chci, abychom se uměli navzájem vyslechnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Leo Luzar, poté paní poslankyně Jana Černochová s přednostními právy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, vážený pane ministře. (Ministr Blatný je zabrán do hovoru.) Já si dovoluji požádat pana ministra o chvilku pozornosti, protože bych tady chtěl možná zcela výjimečně přečíst pár otázek, které jsem obdržel od člověka, který se chce nechat očkovat, a to co nejdříve. Jedná se o člověka, který má, pokud jsem si správně přečetl, 69 let, má oboustrannou plicní embolii, kterou vcelku prošel, a má opravdu strach. Je to člověk, který má strach, a ptá se mě: Zkuste se, prosím vás, zeptat pana ministra, mám obvolávat všechny ostravské nemocnice a zkusit se někde přihlásit? Nebo nás bude obvolávat obvodní lékař? Asi by to nezvládl. Nebo to bude někdo zajišťovat dle informací pojišťoven? Nebo to bude probíhat jako teď, kdy ředitel jedné z pražských nemocnic řekne: Já budu očkovat ty a ty a bude to systémem kdo dřív přijde, ten dřív mele?

Prostě pane ministře, chtělo by to asi zveřejnit nějaký očkovací plán. Poslední byl zveřejněn asi před čtyřmi měsíci. Ono by to chtělo asi aktualizovat i tyto věci, protože ti lidé, kteří už chtějí využít a jsou v té menšinové skupině občanů České republiky, kteří opravdu vážně čekají na tu vakcínu, aby ty informace měli a aby to nebylo jen, že Praha, Brno, ale i taky ostatní velká města, ale hlavně ty ostatní regiony. Protože jak ten důchodce správně píše, máme asi 300 tisíc seniorů, kteří jsou v domovech seniorů. Tam si to dokáže představit, že přijede někdo s mobilním vozem, bude tam mobilní lednička minus 71 stupňů, vyskočí lékař, natáhne to a začne postupně ty seniory očkovat. Nebo budete seniory svážet do nějakého očkovacího centra do nemocnice? I to je teoreticky logisticky zvládnuté. A tyto otázky tito lidé kladou. Jak to bude probíhat? A samozřejmě máme 2,5 milionu starobních důchodců, kteří jsou doma. A oni také patří pod tu rizikovou skupinu a asi by bylo třeba ten plán co nejdříve upravit a zveřejnit, jak bude postupováno, zvláště v tom praktickém provedení, ať ta nejistota těchto lidí je uklidněna.

Tolik krátký výstup z otázek občana, který jsem slíbil, že přednesu.

Druhá věc, kterou bych tady chtěl říci, a z mých slov to tady nezaznívá poprvé, je, a teď promiňte za ta slova, absolutní ignorace Ministerstva zdravotnictví vůči dezinformacím. Vy jste úplně ignorovali výzvy, které jsem tady z tohoto pultu dvakrát v prodlužování nouzového stavu hovořil, že prostě ignorujete velkou skupinu lidí, kteří mají strach z očkování, strach z té nemoci, anebo naopak ji zlehčují. Když jsem se podíval dneska, teď, na stránky vašeho ministerstva, tak reakce na nepřesnosti je poslední nepřesnost ministerstva z 11. 11. Od té doby asi žádnou nepřesnost ministerstvo nevydalo, aby mohlo opravit nějaké chyby. Ale přece víme, jak fungoval PES a další a jaké byly výjimky. Minimálně se to tam mělo objevit.

Dívám se na vaše stránky, na oblast dezinformací o covidu. Už tam první informace mě zaujala: "Teprve u registrovaných vakcín bude stanovena indikace a kontraindikace. Každý by se měl také řídit doporučením svého lékaře, který zná jeho celkový zdravotní stav." Z jedné strany vy říkáte, že ta vakcína je bezpečná, že se můžou lidé očkovat, z druhé strany jim říkáte, až po doporučení obvodního lékaře. Čili zase v té strategii

očkovaní tady chybí informace. A to není výtku, že to je tady mezi dezinformacemi uvedeno. Ale já se ptám: Proč? Tady není konkrétní odpověď. Ti lidé tu odpověď najdou. Tady se mi kolega lékař usmívá do obličeje a říká, že asi hovořím špatně. Ale tady jsou lidé, a velká skupina lidí, kteří mají strach a hovoří o věcech, které si ani nedokážu představit, že by tak mohly být. O nějakém spiknutí. Vy se jim možná smějete, ale ti lidé mají opravdu strach, že tady se jedná jenom o byznys farmaceutických firem a že vlastně ten covid není tak špatný a že se dá přežít. Už je tady skoro 600 tisíc lidí, kteří ho měli a vcelku bez větších problémů jím prošli. Tito lidé informují své další a jak fungují.

My se tomu možná smějeme, vysmíváme, ale já bych očekával seriózní odpovědi na webu Ministerstva zdravotnictví. Třeba tady je odkaz: Antigenní testy jsou nespolehlivé. Nošení roušek je nebezpečné. Je tu odkaz na "dezinformační web", který je takhle nazýván. Ale chybí tady absolutně odpověď, proč se ten web mýlí. Minimálně řádka o tom, že v těch a těch věcech nemají pravdu, protože... A to protože tady postrádám ve všech většinových odpovědích, které tady na tom webu "dezinformace" jsou. Je to mimo jiné i ten web, kde se prohlašuje pan prof. Bárta, jestli se nepletu, Beran, pardon, a Václav Klaus za autory dezinformací. Je to tady furt. Ale proč by měli být dezinformátory, nebo kde se pletou, tady vůbec není uvedeno. To považuji za velkou chybu Ministerstva zdravotnictví.

A teď aktuálně. Dneska jsem si stáhl vyjádření Stanovisko k očkovaní proti koronaviru SARS-CoV-2, podepsáno profesorkou lékařkou Jiřinou Bartůňkovou, DrSc., MBA, přednostkou Ústavu imunologie 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, Fakultní nemocnice Motol. Je to 11 bodů. V těch 11 bodech hovoří jako zkušená imunoložka o tom, jak probíhá očkovaní a co si ona k tomu myslí. Je to ale v rozporu s tím, co slycháme z úst ministra, popř. o tom, jak to očkovaní má probíhat.

Ona hovoří o tom, že by se neměli očkovat ti, kteří to aktuálně prodělali. Vyjádření ministra – tak vakcína je dobrá, očkujme, nevádi to. Ptám se, tak tady je rozpor lékaře, kterého si vážím, tu zkušenost a odbornost má, a chtěl bych, aby se to na ministerstvu, někde na těch stránkách objevilo jako rozpor, popř. rozbor tohoto, jestli ano, nebo ne, jestli se tím občané mají řídit a důvěřovat svému lékaři, odborníkovi, imunologovi, anebo ne. A paní doktorka tady hovoří o obavách a věcech, ale přitom ona podporuje očkovaní. Ona říká, je to jediná pomoc, ale dává otázky, které nám politikům pokládají lidé. A jak my se v tom máme vyznat? A to je také jeden z důvodů, proč jsme se rozhodli, a tady to můj kolega předřečník Zdeněk Ondráček jasně řekl, podpořit 30 dnů. Prostě my už odmítáme přebírat zodpovědnost jako politici za vládu. Vláda vyhláší nuzová opatření. Je to její pravomoc. My můžeme maximálně, pokud vláda začne porušovat osobnostní, lidská a další práva občanů na základě nuzového stavu a my shledáme, že to porušení je přespříliš, ho zastavit. My ho můžeme i prodloužit, pokud je to nutné, ale vláda má právo vyhlásit a vláda by měla jasně zodpovídat za to, jaké kroky činí.

A tady to zaznělo a já věřím, že nuzový stav je potřebný, protože logisticky zvládnout očkovaní asi nepůjde bez možnosti nařizovat tyto záležitosti, které jsou s tím spojeny, ale znovu říkám, jako politik si neosobuji právo rozhodovat o tom, jestli ten nuzový stav ještě ano, nebo ještě ne. Je to jasná a čistá povinnost vlády a vláda by k tomu měla zaujmout o jasně stanovisko a hlavně konečně něco dělat s těmi informacemi, které běhají běžně po internetu, na facebookích a dalších, kdy se probírají diskuze – z jedné strany odborníci, z druhé strany amatéři, ale přou se o základní údaje, které potom vnášejí mezi lidi obrovskou nedůvěru. A prostě přestaňme zesměšňovat tyto

lidi, přestaňme se na ně dívat jako na nějaké exoty, protože mají podobný názor nebo divný názor týkající se něčeho, ale zkusme jim to lidsky začít vysvětlovat.

Vy máte dar, pane doktore, už jsem vám to jednou říkal, hovořit k lidem lidsky. Vycházíte ze své profese. Zkusíte to používat i v rámci vysvětlování těchto věcí. Možná je to hloupost, ale dokážu si představit čtvrt hodinku každý den v televizi, ve veřejnoprávním médiu, které bych vám dalo ten prostor, abyste mohl lidem vysvětlovat tyto záležitosti. Prostě tady chybí informovanost. A ukazuje se, že média zklamala, pro mě určitě, a teď nastává ten čas, aby odborníci opravdu hovořili. A vy ten dar máte, tak zkusíte ho uplatnit a zkusíte začít hovořit s těmi lidmi, kteří mají strach, bojí se, z obou stran, a vysvětlovat tyto věci. Velice bych si to přál.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Černochová, připraví se paní poslankyně Tereza Hyťhová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Bohužel není přítomen Dominik Feri, ke kterému jsem chtěla hovořit, a chtěla jsem hovořit k panu ministru. Chtěla jsem říct, že já tedy na rozdíl od pana kolegy Feriho, kterého si jinak vážím a který odvedl obrovský kus práce na sociálních sítích tím, že prostě spoustu věcí dělal za vládu, tak ohledně půlnoční bohoslužby s ním souhlasit nemohu. A přiznám se, že jsem to byla i já, která se obracela na ministry, na premiéra, aby dali výjimku, aby dali výjimku na půlnoční bohoslužbu. A odmítám tady srovnávat Vánoce jako křesťanské svátky s oslavou Nového roku, byť samozřejmě i já bych si přála, kdyby za jiné situace bylo možné si na silvestra někde připít. Na druhou stranu jako starostka centrální městské části opravdu vím na vlastní oči, co v posledních letech v centru města probíhá, a v tomto ohledu stojím absolutně za vládou, že půlnoční rozvolnila, aby se lidé, kteří jdou z půlnoční bohoslužby, mohli vrátit a neporušili přitom zákaz vycházení, ale kdyby na silvestra to povolení bylo, tak já budu první, která to bude kritizovat, protože si skutečně myslím, že na to ta situace v současné chvíli není, a nelze ani tyto dva významné dny, respektive více významných dnů v roce srovnávat. Jsem konzervativní politička, takže asi chápete můj přístup k vánočním svátkům a k Novému roku, že to je diametrální rozdíl.

Chtěla bych pana ministra Blatného poprosit o jednu věc. Když jsem diskutovala s řediteli námi zřizovaných škol, jaké prožívají teď problémy kolem návratu dětí vlastně po tom uzavření, tak jsme přišli na jeden takový problém, že vlastně někdy se hygiena ve svých názorech zásadním způsobem liší. Konkrétní případ jsem vám popsala v interpelaci. Nechci tím zdržovat kolegy, ale jde o to, že pokud třeba školu navštěvuje dítě, které má nějaké závažné respirační problémy, které skutečně má potvrzení od odborného lékaře, že nemůže mít na ústech roušku, tak bylo doporučeno a rodiče zakoupili štít. Dítě přišlo do školy se štítem. Nechali si to odsouhlasit jednou hygienou, ta s tím problémem neměla. Na základě stížnosti jiného rodiče, který viděl, že toto dítě má štít a nemá roušku, tak museli tedy to zkontrolovat s nadřízeným orgánem a ti řekli, že dítě musí mít roušku, že nemůže mít štít. Mně to přijde absurdní, pane ministře. Skutečně v naší společnosti je celá řada lidí, kteří z nějakého vážného zdravotního důvodu roušku mít nemohou, i třeba pokud předtím prodělali nějakou onkologickou léčbu, je pro ně lepší štít jako ochrana, než aby se dusili v roušce. Chtěla jsem poprosit, jestli by bylo možné, abyste tedy tyto věci nějakým způsobem si s hygienickou stanicí vyjasnil tak, aby

poskytovali ty informace stejně a pak vlastně ti ředitelé, učitelé nemuseli čelit nějakým i útokům od rodičů, že v jednom případě to povolí, v jiném případě to nepovolí.

V neposlední řadě mám na vás ještě jednu prosbu. Obrátila jsem se na pana premiéra a paní ministryni financí, se kterou jsem to diskutovala, ohledně kluzišť. Jak víme, ta doba, než se vrátí Česká republika k normálu, asi nebude úplně krátká, byť bychom si to všichni přáli. A obecně sportování pro děti je téma, které považujeme všichni za důležité. Aspoň tedy v těch zimních měsících, když už jsme nemohli konat vánoční trhy, nemohli jsme konat jiné aktivity pro děti, tak řada z nás starostů otevřela venkovní kluziště, která tím posledním nařízením vlády se dostala, bohužel tedy ne do té výjimky na sport, ale dostala se do počtu šesti. Jestli by bylo možné také zvážit, zdali by nebylo vhodné vzhledem k tomu, že ta kluziště, si myslím, že mohou v této sezóně skutečně být jedinou možností nějakého sportovního vyžití, tak jestli by bylo možné, protože zhruba tak do února je budeme mít, tak nepřehodnotit to, aby tam platila stejná pravidla třeba jako pro sjezdovky, abychom se vlastně vrátili před toho posledního "psa", samozřejmě za přísných hygienických podmínek, za dodržování odstupů, to je všechno pak na těch provozovatelích, kteří se na mě obrátili a napsali mi, že jsou všichni ochotni toto respektovat, dohlížet, dodržovat. Ale chtěla bych vás poprosit, protože skutečně mám za to, že pokud nechceme, aby jednak ty děti byly úplně odizolované od svých kamarádů, spolužáků, od sportu a rodiče si s nimi nevěděli přes ty svátky rady, protože ani nebudou moct standardně navštěvovat příbuzné, tak pusťme ty děti ven na kluziště, pokud to jenom trochu je možné, a skutečně nechme podle přísných pravidel provozovatele zabezpečit všechny možné – inizační a různé technologie jsou dneska tak vyspělé, že skutečně garantují maximální hygienické podmínky.

Takže tohle jsou dvě moje prosby na vás a jedno moje zastání se půlnočních bohoslužeb. A pokud někdo z vás bude o půlnoci – doufám, že nebudeme tady na Štědrý večer o půlnoci, ale pokud někdo z vás bude o půlnoci v Praze, tak srdečně zvu do svatě Ludmily.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě paní poslankyně Tereza Hyťhová, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážená vládo, vážení poslanci, vážená poslankyně, ráda bych se vyjádřila k opětovné žádosti o prodloužení nouzového stavu. Já nechci nekonečný nouzový stav, a to proto, protože žiju teď a tady. Zaměřím se tedy na naši situaci, současnou situaci v našem školství.

Malé shrnutí. Malé děti byly letos, tedy v roce 2020, ve škole pouze 3,5 měsíce, a to celkem z 10 měsíců. Obětovali jste tedy jednu čtvrtinu jejich života, abyste tady něco zachránili. A já se ptám, co jste tímto přesně zachránili? Rodič je povinen posílat své dítě do školy a stát má zase povinnost poskytovat vzdělání dětem. Nechci, aby se distanční výuka nebo výuka takzvané rotační, tedy týden ve škole, týden doma, stala běžnou součástí naší vzdělávací soustavy. Žák musí chodit do školy, a to nejen z důvodu výuky, kterou tedy může mít i doma přes monitor, ale také kvůli pravidelnému režimu a také kvůli důležité věci, a to je sociální kontakt, který je již od narození nedílnou součástí pro vývoj dítěte. Nebo vláda a vy všichni chcete, aby zde vznikla další generace nebo generace introvertů a sociálních xenofobů? Protože k tomu spějeme. Ty děti zkrátka

potřebují sociální kontakt a potřebují být ve škole. Jak se mají například žáci prvního stupně učit číst, psát a počítat přes monitor? Vždyť je to strašné.

Ptám se tedy vlády, dáte nám, pokud se tedy prodlouží nouzový stav, záruku, že se již nebudou zavírat školy? Že budou žáci moci chodit fyzicky do školy? Ráda bych slyšela konkrétní odpověď na tuhle svoji otázku. Moc děkuji za ni. Já se totiž opravdu velmi obávám, že se vláda aktivně podílí tímto na degradaci českého školství. Mně je 26 let, jsem tedy o něco starší než dítě na základní škole a na prvním stupni, ale také chci normálně žít, chci se vdát, mít děti, seznámit se a žít normální, běžný život. Mně jste celkem sebrali jednu dvacetinu života, a když budete držet nouzový stav rok, dva, tři a neustále říkat, že tím něco zachraňuji, zničíte mi celý život. A ten má také svoji hodnotu. A na to byste měli myslet, protože každý život našich občanů má velkou hodnotu, tu největší hodnotu. Proto říkám, já nechci váš permanentní nouzový stav.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Václav Klaus je nyní na řadě, připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové, já navážu na svoji předřečnici. O tom to přesně je. Naše děti v uplynulém roce 2020 byly ve škole, pokud chodí na druhý stupeň, 3,5 měsíce z deseti. Čili stát – je povinná školní docházka, rodiče musí poslat dítě do školy, ale platí to i naopak. Stát je povinen vzdělávání zajistit. Takto zní ten zákon. A vy jste toto škrtili s tím, že něco zachraňujeme. Podle mě nikoliv. A já teď promluvíím trošku obecně.

Kdybyste se poslouchal, pane ministře, tak vy pokaždě říkáte trošku něco jiného. Minule to bylo v akcentu, co jste snížili a co jsme překonali, teď zase se to nějak navrací, a prostě tohle neodpovídá realitě. Pravda je taková, že covid nezmizí, bude tady s námi a je třeba s tímto faktem pracovat a přijmout jej. Opatření musí být dlouhodobá a udržitelná. Vakcína pomůže jen částečně, nikoliv zcela a nikoliv trvale. Na nové kmeny nemusí reagovat, a stejně tak jako tak dojde k promoření populace a vzniku jakési kolektivní ochrany.

Světová zdravotnická organizace jasně stanovuje, že zdraví jednotlivce je souhrn fyzických, duševních a sociálních faktorů. Jinými slovy, fyzické zdraví nestačí, my musíme být rovněž psychicky zdraví a musíme mít práci a přiměřený příjem za účelem obživy. Naše vláda a drtivá většina vlád ostatních se snaží bez většího úspěchu bojovat za naše fyzické zdraví, nikoliv za zdraví duševní a sociální. Tento postup považuji za hrubou strategickou chybu. Virus se možná dal porazit zpočátku při svém nástupu v Číně, ale to nenastalo a nyní už půjde pouze těžko. Dlouhodobá uzavírání hranic, různé lockdowny a pololockdowny jsou opatřeními ode zdi ke zdi a o chaosu vládních opatření svědčí i to neustálé přejmenovávání "psa" na PES 1, PES 2 atd. atd. atd.

Navíc čísla, se kterými pracuje, jsou nepřesná a zavádějící, přičemž ovšem z povahy věci přesná čísla, která by ospravedlňovala vznik různých opatření, prostě nemáme a z povahy věci nyní mít nemůžeme. Přesto dochází k tomu, že je obrovská poptávka po určitých opatřeních. Přicházejí různí odborníci a ti se nám snaží tvrdit, jaká opatření přinesou, ale většinou jsou to opatření, která jsou pod tlakem – pod tlakem vlády: rychle dejte něco na stůl, podle čeho se máme všichni řídit. A dotýká se to života 10,5 milionu

lidí, nás Čechů. Toto pojetí je typické pro takové ředitele všehomíra, pro lidi, kteří si myslí, že stát musí všechno řídit, a ta kombinace politiky odborníků, a já opravdu nechci nikterak snižovat odbornost těch různých virologů, lékařů a dalších, jsou pod obrovským a hysterií vybičovaným tlakem, ale to spojené s levicovou vládou, zastáncem silného státu, dělá poměrně smrtící kombinaci, kterou máme. Nám se zatím nedaří zachovat naše fyzické zdraví, ale dochází k výraznému zhoršení psychického zdraví – podívejte se i na tom náměstí, jak tu lidé demonstrují – a k ohrožení sociálního zdraví milionů obyvatel. To je prostě fakt.

My si myslíme, že je třeba změnit strategii zcela, a sice k výlučné ochraně ohrožených skupin, lidí nad 70, 75 let, ať už se jedná o nákupní časy, vyhrazená místa v dopravě a tak všelijak podobně, naprostá změna toho, jak stát se chová v domovech seniorů apod. apod., a všechny obchody, restaurace a místa – školy zejména –, kde se schází populace, která ohrožena není, zachovat.

Dalším faktorem, o kterém tady také nikdo nemluvil, je, že, podle některých dat z posledních týdnů nám začíná růst počet zemřelých osob, které nezemřely na covid, a to jsou oběti toho vybičovaného strachu, že pozdě chodí do nemocnice nebo že nemocnice často odkládá řadu opatření kvůli péči o covid.

Všichni pevně doufáme, že vakcína nějakým způsobem ten stav drobně vylepší, musí být dobrovolná, ale to, co zatím tady sleduji v těch opakovaných žádostech o nouzový stav, je prostě takové řešení cestou nejmenšího odporu, je to chaos, je to zoufalství, a my se pod to podepsat nemůžeme a nebudeme pro to hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Lubomír Volný, po něm je přihlášen pan poslanec Dominik Feri. Bude záležet na něm, jestli využije tu druhou přihlášku. Ano, využije. Tedy pan poslanec Volný má slovo.

Poslanec Lubomír Volný: (Přináší velkou ceduli s nápisem "Konec plošného nouzového stavu, podporujeme cílená opatření" a opírá ji o řečnický pult.) Děkuji, pane předsedající, já si jenom – dobrý den, dámy a pánové – zkontroluji, jestli tady náhodou není kolega Kalousek, není, takže dneska mi možná ten banner neukradne. Mariane, buď jinak ve střehu, abys mu dal ramínko když tak.

Nicméně řešíme vážnou situaci a řešíme ji každý z jiného úhlu pohledu. Je pravda, že na nás, na nezařazených poslancích, neleží tíha vládní politiky, neleží na nás ani tíha stranické politiky. My nezařazení poslanci ve své podstatě jsme, řekl bych, jediní svobodní tady v této Sněmovně, kteří se nemusí řídit průzkumy veřejného mínění, které jednotlivé piárové agentury dodávají tu vládnímu hnutí ANO, nebo tu opozičním stranám, které se ve svých programech ve své podstatě snaží vyhovět výsledkům, které jim ty piárové agentury dodávají v rámci jejich voličské skupiny.

My jsme se rozhodli jít jinou cestou. Sledovali jsme mediální vystoupení odborníků. Já bych poprosil pana Okamuru, aby mě nerušil. (Mpř. Okamura hovoří s předsedajícím.) Děkuji. A oslovili jsme ty, u kterých jsme si ověřili, že nemají napojení na žádnou lobbistickou skupinu, kteří nikdy v historii neprošli žádným skandálem, a přesto s námi v řadě věcí nesouhlasí. Proto jsme pozvali dneska na tiskovou konferenci pana profesora doktora Jiřího Berana, kandidáta věd, který je imunologem a vakcinologem. Můj postoj

k vakcinaci tady už většina z vás zřejmě zná, přesto nemám problém spolupracovat s člověkem, který v tomto oboru pracuje, pokud projevuje jasný a racionální přístup.

My jsme dnes před tou tiskovou konferencí spolu diskutovali. Mám tady pár údajů z Ústavu zdravotnických informací a služeb, jehož činnost pan Beran velmi chválil. A vychází z toho, že na rozdíl od března, kdy ta epidemie začala, my už naprosto jednoznačně víme, kdo je náš nepřítel a na kterou skupinu našich spoluobčanů má největší vliv. Takže 92 % všech úmrtí v České republice jsou lidé, kterým bylo 65 let plus a buďto ještě měli nadváhu, BMI vyšší než 40, dekompenzovanou cukrovku nebo dekompenzovanou ischemickou chorobu srdeční. Pokud by to bylo v kategorii nad 55 let, bylo by to dokonce 98 % všech úmrtí. 85 % těch zemřelých bylo předtím hospitalizováno. To vychází na 2 % zbývajících pod 55 let, kteří bohužel také na tento zákeřný virus doplatili cenou nejvyšší. Co z to vyplývá. Vyplývá z toho, že plošná opatření, tak jak je zavádí tato vláda v rámci toho nouzového stavu, nejenže nefungují v Německu, nefungují v Rakousku, nefungují ve Francii, nefungovaly ve Spojených státech, ale nefungují ani u nás, protože systém utáhnout, povolit, utáhnout, povolit vede jenom k postupnému promořování a nevede k tomu, že by ten virus vymizel.

Bohužel byla tady šance, byl tady názor, že by ten virus mohl sám nějakým způsobem zmutovat do méně nebezpečné formy, a tím prakticky vymizet, to, co se nepotvrdilo a budeme se muset naopak připravit na to, že s tím virem budeme žít po delší dobu. Návrh pana profesora Berana, který si můžete také najít na internetových stránkách, stačí vám, když si zadáte "Jiří Beran: Kdo prodělal nemoc, nemusí se vakcinovat", a vyjede vám tam celý, popř. na mých facebookových stránkách je záznam té tiskové konference, je velice jednoduchý. On to přirovnal k tomu, když po dálnici jedou 130 kilometrů v hodině automobily plné rodin. Ty jsou v pořádku, nic se jim nestane, až na nějakou tu nepředvídatelnou dopravní nehodu, kterou způsobí cokoliv, technická závada nebo cokoliv jiného. Nicméně naše ohrožená skupina jsou senioři, kteří se po krajnici snaží přejít tu dálnici zprava doleva.

Nejde zastavit celou dálnici se všemi miliony lidí jenom proto, aby tito důchodci mohli přejít, nebo tato ohrožená skupina mohla přejít zprava doleva, ale je třeba pro ně postavit v současné době provizorní most. A pan doktor Beran navrhuje dva konkrétní způsoby, jak těmto lidem z těchto ohrožených skupin pomoci.

První je cílená ochrana těchto skupin s tím, že by se zkopíroval model, který prokázal svou funkčnost na Islandu, kde lidé, kteří byli testováni pozitivně na covid anebo měli příznaky, byli v každodenním telefonním kontaktu s bezpečnostním centrem, protože u covidu je typický velice rychlý přechod z klidové fáze do kritického stavu. Takže toto cílené telefonické monitorování a sledování by se odbyvalo tak, že ti lidé by hlásili svůj stav, dušnost, další symptomy, například horečku přes sedmý den, kolísající hladinu cukru, a poté by došlo v jejich případě zhoršení stavu k jejich okamžité hospitalizaci, aby nedocházelo právě k tomu, že lidé, kteří trpí covidem a jsou doma, umírají právě na ten covid doma, protože dojde k rapidnímu zhoršení jejich stavu a tito lidé už se nedostanou do nemocnice, protože zemřou sami doma. Island s tímto má bohaté zkušenosti, dokázal se dostat na velice nízké míry smrtelnosti.

Druhou věcí, o které jsme diskutovali, je tento poklad, který mám v kapse. (Ukazuje krabičku léků.) Tato věc, o které jako kdyby se téměř nesměla vést odborná debata, a už vůbec ne politická. Je to Isoprinosin. Pan doktor Beran používal Isoprinosin ve spolupráci se třemi domovy seniorů, zhruba 300 lidí, a mají statisticky významné výsledky.

Smrtnost ve věkové kohortě 75 až 84 let, tedy velice vysoké věkové kategorii, klesla z 18 % na 7,5 %.

V takzvaném odds ratio, tedy šance člověka na přežití v případě PCR positivity se zvedly třikrát. Byl zaznamenán případ, kdy v domově důchodců, kde je 160 klientů a bylo stavebně nemožné je od sebe oddělit, onemocněla polovina těchto klientů. Tato polovina aplikovala Isoprinosin třikrát denně dvě tablety a ta druhá polovina, která byla PCR negativní, brala preventivně dvakrát jednu tabletu Isoprinosinu. Nikdo z té zdravé skupiny, přestože nebylo možno tyto lidi od sebe oddělit, neonemocněl.

Další takovou smutnou záležitostí, ve které jsme zklamali my jako stát, je to, že 25 % všech úmrtí je v institucích. To znamená, že přestože už velice dlouho víme, že nejohroženější skupinou jsou naši senioři, tak jsme nedokázali zabránit tomu, aby v našich domovech důchodců neumírali.

A já říkám – zaznělo z úst pana prezidenta, že my lidé, kteří jsme proti nouzovému stavu, že jsme hyeny. Já na to říkám, že i pan prezident má právo se mýlit. Já osobně si myslím, že jestli je někdo hyena, tak je to někdo, kdo pracuje v lobby farmaceutického průmyslu a systematicky a úmyslně brání celospolečenské diskusi na téma tohoto léku, který už má za sebou klientskou praxi, je povolený, je bezpečný. V mnoha zemích se může používat lege artis i na akutní respirační onemocnění. A jedině, v čem je u nás problém, je to, že na toto akutní respirační onemocnění ještě používán být nemůže a musí se používat off-label.

Nicméně dovolím si doporučit všem, kteří nás sledují, aby se pokusili tento lék si zajistit, nastudovali si jejich kontraindikace, protože jako každý lék ty kontraindikace má, probrali jeho užívání se svým doktorem, a pokud se k němu nedostanou v rámci ČR, tak ať si ho objednájí na polské zásilkové službě, protože tam je lék se stejnou účinnou látkou volně k dispozici a může vám být zaslán. Nepochybujte o tom, že pokud toto uděláte, zvýšíte své šance na přežití. Zvýšíte je třikrát.

Proč nepodpoříme nouzový stav? Já naprosto respektuji a uznávám argumenty, které vznesl pan kolega Ondráček. Ano, ten nouzový stav je potřeba k tomu, abychom mohli zaměstnat lidi, nebo abychom mohli přikázat lidem nějakou práci. Už neuznávám argumenty pana ministra zdravotnictví, že je potřeba zakázat lidem pohyb, protože velice disciplinovaní Němci, velice disciplinovaní Rakušané, četl jsem x článků v novinách, jak občané Německa, občané Rakouska si nedovolí vyjít ani s nosem ven, jak jsou disciplinovaní, jak dodržují veškerá opatření. Jejich podnikatelé dostávají bohaté kompenzace, a přesto se nám tam ten virus šíří. Šíří se, šíří se prakticky všude po celém světě a jedinou odpovědí jsou další plošná opatření, která už prokázala svou nefunkčnost.

Za nás, za Jednotné, můžu říct, že my budeme prosazovat ochranu těch, kteří patří do ohrožených skupin, a budeme se snažit začít debatu o tom, že nebudeme platit podnikatelům a drobným živnostníkům žádné náhrady, protože jim nezakážeme pracovat, a ty ušetřené peníze nabídneme našim seniorům a lidem z ohrožených skupin za dobrovolnou sebeizolaci. Bude to daleko efektivnější, protože lidé, kteří jsou ohroženi, kteří patří do těchto ohrožených skupin, anebo lidé, kteří se prostě covidu obávají, zůstanou dobrovolně doma, dostanou za to příplatek, dostanou za to ty peníze, kterými byste jinak sanovali podnikatele, a ti, kteří chtějí covidem projít čelem, budou chodit do práce a udrží naši ekonomiku v chodu. Zaměstnanci budou platit daně, odvádět sociální a zdravotní pojištění a budou svými penězi pomáhat roztáčet kola ekonomiky i v jiných oblastech.

Co se týká covidu, myslím, že tady je poměrně jednoduchý přístup, který se dá charakterizovat podle toho, kdo na tom jak za toho covidu ekonomicky je. Jsou tady lidé, kteří na covidu enormně zbohatli. Jedná se o zakázky za miliardy už ne ani korun, ale dolarů. Někteří lidé opravdu mohli vzít covid jako dar boží. Potom jsou tady lidé, jako jsme třeba my nebo spousta státních zaměstnanců, jichž se covid prozatím nijak nedotkl. Nicméně už je strašná spousta lidí, a dneska to bylo vidět, dneska těch lidí bylo zhruba 150, nedivil bych se, kdyby za měsíc v lednu jich bylo 1 500, kterých se ta opatření proti covidu dotkla natolik, že opravdu mají problém položit chleba na stůl, což je teď o Vánocích zvlášť nepříjemné. Covidu jako takového se nebál pan Prymula, nebál se ho tady pan Faltýnek, nebál se ho pan Kalousek, ale obecně situace je taková, že po občanech se chce, aby byli vyděšeni, aby se báli.

My navrhujeme jiný, jiný přístup. Nebojme se, sledujme poslední výsledky, nebo sledujme výsledky všech výzkumů, které hovoří o tom, že lidé, kteří měli těžký průběh COVID-19, měli akutní nedostatek vitamínu D, akutní nedostatek vitamínu C. Máme tady lék, na který by šlo provést klinickou studii, který je laciný, je generický. Asi proto je s tím takový problém, protože z tohoto léku nekoukají žádné peníze. Povolili jsme tady studii amerického léku za poměrně drahé peníze, o kterém se nevědělo vůbec nic. Tu jsme povolili, udělali jsme mu takovou reklamu, že to bylo v každých novinách, na každém internetovém serveru, v každých zprávách. Ale to, že tady máme špičkového imunologa a vakcinologa, pana profesora Berana, který má konkrétní a jednoznačné výsledky tady s tímto lékem, tak to je nějakým způsobem, poměrně záhadným, mediální informační tabu.

Takže ano, společně to zvládneme. Společně zvládneme porazit covid a každou jinou podobnou chorobu. Ale zvládneme to jenom společně prací a nezvládneme to, když se zavřeme do klecí. Takže bych vás chtěl poposit, abyste pomalíčku měnili paradigma, nad kterým uvažujeme, protože ten covid tady s námi bude stále. Nezabije ho, nezlikviduje ho žádná vakcína, ten covid tady bude pořád. Možná zmutuje, možná nezmutuje. Postarejme se cílenými opatřeními o ty lidi, kteří to potřebují, a my ostatní musíme sebrat dost odvahy, abychom tím covidem prošli čelem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné pozdní odpoledne. Nyní tady mám s přednostním právem žádost o vystoupení předsedy klubu TOP 09 Miroslava Kalouska. Připraví se v obecné rozpravě poslanec Dominik Feri. Mám poznamenáno, že to už bude druhé vystoupení, a jenom upozorňuji, že poslanci jsou limitováni dvěma vystoupeními. Nicméně to se nevztahuje na přednostní práva. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji vám všem, kteří se snažíte dobrat nějakého výsledku, neděkuji vládě. Není úplně běžné, že pokud vláda žádá o takto mimořádné pravomoce, které souvisejí s nouzovým stavem, že není přítomen ani premiér, ani ministr vnitra, ani nikdo z místopředsedů vlády. Vidím zde pouze ministra kultury a pana ministra Blatníčka, pardon, pana ministra Blatného. To samo o sobě ukazuje, jak vážně vláda bere tuhle žádost.

Nouzový stav není vlastně nic jiného než právní rámec, kterým svěřujeme vládě zcela mimořádné pravomoce. Pravomoce, kterými má právo omezovat i svobody občanů. To můžeme dělat jenom tehdy, když víme, jak s těmi pravomocemi vláda bude nakládat. Problém je, že ta vláda mnohokrát ukázala, že jak s těmito pravomocemi bude nakládat,

neví vlastně ani ona sama. V úterý neví, co udělá ve středu, opatření jsou chaotická. Aby Ministerstvo zdravotnictví napsalo jedno jediné usnesení, které je správně, tak na to potřebuje tak asi tři až čtyři opravy. Ta situace je celkem je celkem zoufalá. Já naprosto chápu, že jsme v naprosto výjimečné situaci, a výjimečná situace žádá mimořádná opatření, ale není možné, abychom nesli odpovědnost za to, co vláda dělá, když se s námi o tom vláda nechce bavit.

Když si vezmu, že už na podzim jsme žádali o očkovací plán, když si vezmu, co všechno jsme vládě navrhovali, velmi konstruktivně, vláda to buď ignorovala, nebo se pan premiér posmíval, tak prostě nemohu přijmout tu hru, že opozice je tady na to, aby schválila nouzový stav a dál do toho té vládě nemluvila. Vůbec. To není možné! Chápu, že vláda zřejmě potřebuje ten právní rámec nouzového stavu, ale nechť za to nesou odpovědnost ti, kteří s vládním postupem souhlasí. My to nejsme, a proto pro nouzový stav hlasovat nebudeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení poslance Dominika Feriho a připraví se poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Třebaže jsem v sále nebyl, poslouchal jsem vystoupení jak pana ministra zdravotnictví, děkuji za to, že se snažil reagovat na ty položené dotazy, ale i kolegyně z ODS, kdy jsme se tedy věnovali té otázce silvestra. Rozumím tomu, že každý s tím má nějakou zkušenost, že ve velkých městech jsou to prostě pouliční oslavy, ale mám prostě jenom ten dojem, že bychom neměli přijímat opatření, která jsou zjevně proti reálnému životu a která ten reálný život obejde. Přijde mi, že to... Je to můj názor, osobní názor, že taková opatření prostě degradují vážnost práva. Ale rozumím tomu, že je to názor minoritní a že žádná výjimka tedy nebude, a věřím, že to opatření bude dodržováno, že jsem se mylil.

Rád bych se ještě obrátil k panu ministrovi zdravotnictví. Mrzí mě, že tady není pan ministr zahraničních věcí, ohledně jedné věci, která je také velmi citlivá s ohledem na blížící se svátky, a to je situace Čechů ve Velké Británii. Včera jsem hovořil s panem ministrem zahraničních věcí a on mi říkal, že to je samozřejmě řešeno, za což jsem velmi rád. Hovořil jsem i s panem premiérem, ale že to rozhodnutí o přerušení leteckého spojení s Velkou Británií odvisí od stanoviska ECDC, a tedy o tom, jak je vlastně ta nová mutace závažná a jak na to zareagují na evropské úrovni ty ostatní evropské státy. To stanovisko prý mělo přijít dneska. Chtěl jsem se zeptat, jestli už tedy přišlo, nebo kdy případně přijde a co se bude dělat za situace, že to stanovisko bude negativní, protože může se pravděpodobně stát, že bude negativní.

Rozumějme, že se to netýká jenom studentů, kteří jsou tam na Erasmu, ale týká se to i například i řidičů kamionové dopravy, kterých je tam velké množství. A vím, že probíhají jednání i s Beneluxem a s Francií, a v této věci si myslím, že by bylo vhodné jim poskytnout nějaké informace, protože to je to, co ti lidé chtějí – dostat se do Česka zpátky ke svým rodinám, a chtějí vědět, co s nimi bude, jestli si už mají zajišťovat let, nemají si zajišťovat let. Tyhle informace bychom jim měli poskytnout.

A když jsem to uvedl ve svém prvním vystoupení o kompenzacích, tak myslím, že je už naprosto jasné a nikdo nezastírá, že se prostě dostaneme do stupně pět v systému PES. Ale jak to bude tedy s těmi opatřeními? Pan ministr Blatný tu argumentoval tím, že

výjimky znevažují tu vládu, nebo výjimky činí to, že vláda je pak některým lidem k smíchu, a proto nemůžeme přijímat další výjimky. Ale mějme prosím na paměti, že teď nejsme ve stupni čtyři v systému PES, ale jsme ve stupni tři a půl, protože v tom systému čtyři jsou ta pravidla mnohem přísnější, než jsou teď. A chtěl bych se zeptat, zdali, když přejdeme do systému pět, aby bylo potvrzeno, že tedy dojde k uzavření obchodů a služeb a že s tím ruku v ruce půjdou ty kompenzace a že ty kompenzace budou rychlé.

Já vnímám to, že vláda prošla nějakým myšlenkovým vývojem od té situace, kdy nechtěla dávat vůbec žádné peníze jako kompenzace, kdy byla zdrženlivá. Ale není to jenom o tom, jestli je kompenzace nebo jestli není kompenzace, ale je to o tom, jestli ty peníze přijdou rychle. To, po čem ti podnikatelé volají, tak jsou zálohy. Aby prostě mohli zaplatit to, co je potřeba, aby to mohli zaplatit rychle. Ale určitě nestojí o kompenzace, jako že teď dostávají někteří podnikatelé kompenzace za jaro. No tak to je opravdu s křížkem po funuse. To už prostě ta společnost pak může být v insolvenční, když jí přijdou, nebo když by jí měly přijít nějaké peníze za to, že musela mít zavřeno.

To znamená, jestli se přejde do stupně pět, tak bych prosím rád věděl, jak to bude s kompenzacemi. Tady to je poslední příležitost, kdy se můžeme my jako opoziční poslanci zeptat, protože pak už se nebude jednat. A je to velmi důležité, velmi citlivé a ty kompenzace by měly být na stole a měly by být rychle a adresně administrovány. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Patrika Nachera a připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Vážený pane ministře, dámy a pánové, pěkný večer. Já jsem původně myslel, že nevystoupím, ale pozorně jsem poslouchal a říkal jsem si, že by tady měl zaznít trošičku i jiný pohled, jiný úhel pohledu.

Za prvé z těch vystoupení často, řekl bych že skoro ze všech, vyplývá, že ten, kdo je proti nouzovému stavu, tak to s námi myslí dobře, a ten, kdo podpoří ten nouzový stav, tak se v tom nějak vyžívá, bere to jako nějakou velkou zábavu nebo něco podobného. Není to tak. Já určitě nejsem, víte, jak často vystupuji, nekritickým zastáncem permanentního prodlužování nouzového stavu, ale prostě to беру jako nutnost. Beru to jako nutnost, když se podívám i na to, jakým způsobem to funguje v okolních zemích. Stejně tak určitě nejsem příznivcem hysterických reakcí, které nám určitě všem chodí, že máme zavřít školy, nejlépe do května a podobně. Zároveň ale nejsem ani zastáncem popíračů, kteří říkají, že se neděje vůbec nic. Stejně tak očkování, jak jsem si přečetl na Seznam Zprávy, jsem jeden ze dvou poslanců ANO, který v této chvíli neuvažuje o očkování.

Nicméně co mně tedy tady vadí a na co bych chtěl upozornit, je ta kritika za každou cenu. Ať už se děje co se děje. To mně vadí. To se na mě, kolegové, nezlobte. My jsme v mimořádné situaci, kde podle mě takové to klasické dělení na opozici a koalici by dogmaticky platit nemělo. A já jsem si dělal poznámky, v čem vidím tu kritiku za každou cenu z těch konkrétních vyjádření, která zazněla tady na mikrofon a která jsem zaznamenal v médiích v posledních dnech. A když mluvím o kritice za každou cenu, tak tím myslím to, že vlastně se reaguje na nějaké opatření nebo na nějaký výrok jiným výrokem. A když se naplní ten jiný výrok, tak se kritizuje taktéž. Jinými slovy, nemůže platit obojí. Ta podstata je, že nemůže platit obojí.

Tady bylo kritizováno, že vláda je už zde pošesté s žádostí o prodloužení nouzového stavu. Logicky pošesté. To byla reakce pana místopředsedy Okamury. Protože sem vždycky přijde s žádostí o 30 dnů, ale to prodloužení se odehraje o 14 dnů nebo o tři týdny. To znamená, pak ta doba vyexpiruje a musí sem přijít znovu. Kdyby to bylo o ten měsíc, tak by tady byla, řekněme, potřetí, počtvrté, jestli dobře počítám. Ale hlavně to je ze zákona. Není možné tady hlasovat, že bychom to měli na půl roku, nebo jak pan ministr řekl, že nějaké podobné opatření v Německu připravují na rok, byť se nejmenuje nouzové opatření. A to, že to je pošesté, tak to prostě je.

Kompenzace mají být maximální. Souhlasím. Zároveň ale pak není možné kritizovat, když se zadlužují další generace. Jako z čeho byste to, ty kompenzace, chtěli jako zaplatit? To by mě, to by mě jako docela zajímalo. To znamená, kompenzujeme, dělejme maximum, to se asi shodneme. A zároveň nezadlužujeme. Já jsem v tomhle jako člověk, co studoval tedy bankovníctví a ekonomiku, jako, nevím, jak bych se v tom měl pohybovat. Úplně ideální je samozřejmě: kompenzujte, ale určitě ne z našeho rozpočtu. Míňeno třeba když se bavíme na úrovni hlavního města Prahy a podobně. To znamená takový ten princip NIMBY, postavte to, ale ne určitě u naší zahrady. Kompenzujte, ale určitě ne z našeho rozpočtu. Nemůže platit obojí.

Lidem má zůstat více peněz. Souhlasím. Aby si oni rozhodli, za co utratí, aby případně je to uchránilo před nějakou dluhovou spirálou, když se bavíme o nízkopříjmových. Pak ale nemůžete hlasovat proti daňovému balíčku dneska dopoledne. Kritik, který říká, ať lidem zůstane víc peněz v této situaci, nemůže hlasovat proti daňovému balíčku. Nemůže platit obojí.

Vláda ta opatření podceňuje, řekne poslanec, a zároveň zase v jiném okamžiku je vláda příliš přísná. Já tomu rozumím, protože takhle reaguje vždycky ten, kdo nemá ten podpis na tom, ten, kdo nenese tu odpovědnost. Samozřejmě, že když ta čísla jsou nízká, tak je potřeba rozvolňovat rychleji, se říká. Když se to zhoršuje, tak je třeba rychle zpříšňovat. A vždycky to říká ten, kdo nenese tu zodpovědnost. Já taky bych takhle teoreticky uvažoval, taky jsem se takhle často k tomu vyjadřoval. Ale je pravda, že já potom nemám tam ten štempl, to moje jméno už tam nebude navždycky, že já jsem ten, co odpovídá za to opatření. Jestli zítra skončí, nebo skončí za týden, nebo naopak začne.

Vláda neposlouchá odborníky. Další. Zároveň ale, jak jsem pochopil, odborníci doporučují, aby se nouzový stav prodloužil. Tak má vláda poslouchat odborníky, nebo ne? A když ne, tak neprodlouží nouzový stav, ale pak zase neposlouchá ty odborníky. Stejně tak, dneska už to tady řekl třeba Dominik Feri, pokud jde o zavírání fitness a restaurací. A jistě si pamatuje, že třeba já jsem v tomto interpeloval pana ministra zdravotnictví, tak to také nedoporučují odborníci. Tak máme to tady rozhodovat my, nebo ten zdravý selský rozum? Upřímně tedy sebekriticky, já jsem nikdy nebyl toho zastáncem. Ale pak neposloucháme odborníky tedy ani my. Takže buď platí jedno, nebo platí druhé.

A to samé platí, pokud jde o ty různé výjimky. To je totéž. Já jsem tady dneska zaznamenal, napsal jsem si: výjimka pro mše – ano. A jiný poslanec o tři lavice dál řekne, že výjimka pro mše – ne. Tak budeme poslouchat odborníky, budeme dělat výjimky? Kdo za to ponese odpovědnost?

Výjimka na silvestra. Opět. No dobře se to poslouchá, chápu ty motivy, samozřejmě, z hlediska nějaké racionality nebo reality toho všedního dne. Ale když to tady schválíme, takovou výjimku, a ta čísla se zhorší, tak kdo za to ponese odpovědnost? Vláda, ministr

zdravotnictví. Tak já nevím. Tak budeme poslouchat ty odborníky, kteří říkají: ne tu výjimku? Anebo ne? Anebo to budeme dělat zdravým selským rozumem nebo intuitivně. Ale nemůže platit prostě obojí.

Já se nemůžu zbavit, a není to nic proti tomu, proti kritice, kritickému myšlení, kritickým otázkám. Já sám je tady kladu, interpeluji opakovaně ministry, byť jsem vládní poslanec. Ale mně tam prostě chybí, kolegové, ta odpovědnost. Když prostě říkám A, pak je B a nesu za to odpovědnost. Když za to odpovědnost nenesu, tak můžu vlastně říkat cokoli. Protože ať se pak stane cokoli, tak já vždycky to svoje předchozí prohlášení můžu nějakým způsobem pozměnit, protože tam nemám to razítko, které tam mám navždycky.

A protože jsem se ptal na interpelacích a ptám se furt, tak bych se chtěl pana ministra zeptat na dvě otázky, protože si myslím, že od toho je Poslanecká sněmovna, aby se ptala členů vlády.

První, na co se mě ptají často občané, a on na to částečně odpověděl, co všechno stát, vláda v nouzovém stavu může udělat, co nemůže udělat, když nouzový stav není, nebo co může udělat obtížně. Já jsem si našel tři věci zatím – omezení volného pohybu osob, pracovní povinnost pro studenty, pravidla pro subjekty kritické infrastruktury. Ale mně jde obecně i o ta další opatření, vysvětlit to po lopatě, co všechno ta vláda v tomto období může efektivně nebo efektivněji udělat, co, kdybychom dneska skončili, udělat nemůže a jaké to má důsledky. To si myslím, že si diváci, občané zaslouží vědět.

Ten druhý dotaz. Jaký je podle pana ministra výhled na další prodloužení nouzového stavu, protože my to můžeme prodloužit maximálně o třicet dnů, na to je žádost. Co bude za těch třicet dnů a jaký je odhad, jak dlouho to takhle budeme prodloužovat. Je to i odpověď částečně na to, že když to místo třicet dnů prodloužíme o čtrnáct dnů, tak se tady znovu sejdeme a znovu to budeme prodloužovat a znovu a znovu a znovu. To má nějaký takový výhled, já tomu říkám světlo na konci tunelu, já jsem říkal, že už dneska ten termín neřeknu, tak ho řeknu, jaký je tedy výhled, pokud jde o ty nouzové stavy do budoucna. Já vám děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Olga Richterová a jako poslední se připraví paní poslankyně Helena Válková. Další přihlášky zatím nemám. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem tady za Piráty dnes patrně jako jediná. My opravdu nejsme ti, co by chtěli toto jednání jakkoli natahovat. Současně ale si dovolíme pojmout to naše shrnutí k nouzovému stavu trošku i jako pohled na české zdravotnictví jako celek. Protože jsme v situaci, kdy nejde jenom o to, jak se logisticky zvládne očkování. Tam mám velmi konkrétní otázky na pana ministra, konkrétně spočítané, co to znamená, jak zařídit, abychom měli zhruba 800 očkovacích týmů, které to zvládnou. Ale stejně tak mám otázky na to, jak bude vypadat zdravotní péče v příštím roce. Pojdme na to.

Jde o to, že jsme v situaci, kdy se bohužel naše vláda namísto řešení velkých věcí soustředí na věci malé, říká se tomu mikromanagement, namísto celkového pohledu je ten pohled často upřen na detaily. A myslím si, že takovým příkladem je třeba ten návrh na superhygienu, na superúrad, který by nás mohl sledovat přes mobilní telefony, který by

přebрал vlastně pravomoci vlády, obrovskou zodpovědnost. A ta otázka pak je samozřejmě, jak nás má tohle zachránit, jak má toto pomoci při boji s covidem.

A potom chybí ta kapacita, ta pozornost pro zařizování dotažené logistiky, dotažených kapacitních příprav na očkování. Já to hnedka řeknu. Jde o to, že logistická operace pro 6 milionů lidí prostě není žádná maličkost, toho jsme si dobře vědomi. Ale chceme, abychom vedle tohoto plánu, na který se vytrvale ptáme, zároveň věděli, jakým způsobem budou celkově fungovat nemocnice a zdravotní péče v příštím roce. Proč? Protože řada operací, řada zákroků byla odložena a nás zajímá i třeba to, jak připravujete financování. Protože v českém zdravotnictví se kryje zdravotní péče tzv. úhradovou vyhláškou, jenže ta není určená k tomu, není nastavená tak, aby se za dvanáct měsíců příštího roku, roku 2021 udělala i ta odložená péče za rok 2020. Proč na to upozorňují? Protože to jsou věci, které by vláda teď měla aktivně připravovat, abychom na jednu stranu měli dotažené distribuční a očkovací týmy a na druhou stranu abychom pracovali i s tím, že jak se bude rozbíhat očkování a zlepšovat situace, tak budou nabíhat ty odložené zákroky a bude je třeba provést, aby se zdravotnická zařízení nezdráhala, protože budou mít nejasné financování.

Stejně tak je tam řada dalších věcí, kde by byly ty otazníky. Ale když to shrnu, tak jde o věci, kde se projevuje manažerské diletantství. A jedním markantním, velice jasným znakem toho manažerského selhání je to, že pan předseda vlády nesehnal odborného koordinátora očkování. To je něco, co si naprosto neumíme vysvětlit, jak je to možné. Tenhle diletantismus je pak korunovaný nepravdivými informacemi v premiérově pořadu Čau lidi. Jde o informace ke skladování vakcíny. Je to v rozporu, v naprostém rozporu s doporučeními výrobce. Opravdu, pane premiére, vakcína v termoboxu nevydrží půl roku.

A nyní k těm počtům. Abychom ukázali, jak velký logistický úkol to očkování je, tak to trochu rozvedeme do představy. Jde o to, že se dodávají ve velkých mrazicích kontejnerech ty vakcíny od Pfizeru, kterých by mělo přijít největší množství. A prosím, jenom poslouchejte dobře. Jde o to, že ten jeden kontejner tím doporučeným způsobem je pro 4 875 lidí, ale ty je potřeba naočkovat během třiceti dní. To znamená, k tomu jednomu kontejneru s vakcínou 160 lidí denně, sedm dní v týdnu, soboty i neděle, každý den osm hodin bez přestávky, to znamená 20 lidí za hodinu a to znamená na jednoho člověka jsou tři minuty včetně příchodu, vyplnění formalit, svléknutí oblečení, rozloučení a potom třicet minut čekání v čekárně. Proč to takto podrobně říkám? Aby bylo každému jasné, že to znamená potřebnost zdravotníků a administrativních pracovníků v samostatném týmu ke každému tomu kontejneru s vakcínou.

A teď jak to je na množství? Této vakcíny by k nám v roce 2021 mělo díky kontraktu podepsanému s Evropskou unií dorazit 4 miliony dávek. Čtyři miliony dávek přepočteno na ta čísla je 800 kontejnerů. To je 800 takovýchto logisticky precizních operací, které jsou potřeba. To není možné zařídít během třiceti dní, co je to možné po otevření toho kontejneru aplikovat, v ordinacích praktických lékařů. I velké nemocnice budou mít problém celý kontejner vyočkovat za třicet dní. A teď si představte, kdyby došlo k omylu, kdyby nějaká velká nemocnice dostala třeba ty kontejnery dva.

Já na tom všem chci ukázat, že to je velice precizní manažerský logistický úkol, který bez precizní přípravy s delegovanými lidmi nemůže dobře dopadnout. Neslyšela jsem jediné vysvětlení, kterým by pan premiér vysvětlil, proč je tím koordinátorem takového náročného úkolu on sám. A mohu se jen domnívat, jediné vysvětlení, které by opravdu

objasnilo, proč v situaci, kdy země potřebuje řešit celou plejádu problémů od ekonomických až po přesně tyto, že tento nesmírně složitý úkol chce vzít na svá vlastní bedra, nic jiného než manažerské selhání za tím nevidím.

A nyní k tomu, jak funguje ta spolupráce, ta zváná spolupráce s opozicí. Mně je velice líto, že se zase musím vrátit opět k něčemu, co je princip řízení. Ale na Ministerstvu zdravotnictví opět přestaly být zveřejňovány zápisy z pracovních skupin. Poslední dorazily z 5. října 2020, je to souhrn za září. Zápisy z pracovních skupin, poradních skupin pana ministra, nám mají dát aspoň nahlédnout do toho, jaké názory zastávají odborníci, co doporučují a podle čeho se pak vláda rozhoduje. Ale my k tomu nemáme přístup. A to je moje první otázka, kterou bych velice ráda, aby pan ministr zodpověděl. Pane ministře, budou tyto zápisy zveřejněny?

A druhá otázka je k tomu nouzovému stavu. Tady často zaznívá, co vše by se stalo, kdyby nebyl schválen. Ale podle našich právních analýz ho lze vyhlásit obratem znovu, ale úzeji, přesněji vymezený, například s těmi opatřeními PES, aby přímo v tom vyhlášení nouzového stavu byla předvídatelnost, aby každý z nás, občanů této země, věděl, co nás očekává při zhoršování a při zlepšování, aby to nebylo závislé na žádné libovůli. A ta druhá otázka... (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid v jednacím sále, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit.

Poslankyně Olga Richterová: A ta druhá otázka je tedy stručná, pane ministře. Plánujete takové užší, přesnější vyhlášení nouzového stavu, které by stanovilo právě ta opatření a alespoň rámcově i ty kompenzace, aby byla předvídatelnost a jistota pro občany? Byla bych velmi ráda, abyste tu otázku k zápisům i tu otázku přesnějšího vymezení nouzového stavu, právně čistšímu, zodpověděl. Děkuji za pozornost a za odpovězení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A jako poslední je přihlášena do obecné rozpravy paní poslankyně Helena Válková, zatím neregistruji další přihlášku. Paní poslankyně, prosím, máte slovo. (Hluk v sále trvá.)

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Už tradičně a v tomto roce zřejmě naposledy, milé kolegyně, milí kolegové, já chci některé z vás uklidnit, protože jsme tady slyšeli řadu obav směřujících na nedodržování základních lidských práv a svobod nebo jejich omezování, takže využiji i svého mandátu jako poslankyně, ale současně i jako zmocněnkyně pro lidská práva, abych vás upozornila, že je tady řada pracovních orgánů, poradních, například Rada vlády České republiky pro lidská práva, které připravily od jara do současné doby mnoho dokumentů, z nichž bych si dovolila uvést čtyři. A nebudu vám říkat jejich obsah, můžete si je dohledat na našich webových stránkách, a právě proto tady hovořím i z této pozice.

V těch dokumentech, na kterých se podíleli... Ale já nemůžu mluvit. (Obrací se k předsedajícím.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, takže já požádám o klid v jednacím sále, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit.

Poslankyně Helena Válková: A na těch dokumentech se podíleli autorsky nejenom ti, kteří volí ANO nebo koalici, koaliční strany, nebo ti, kteří podporují politiku, současnou politiku vlády, ale samozřejmě i ti, kteří volí opozici, odborníci, kteří se zabývají těmi konkrétními tematikami, o kterých dále budu hovořit. A stojí za to si to přečíst, alespoň v té nejstručnější podobě.

Tak je to Seniorské desatero pro časy nejenom koronaviru, protože víme, že senioři se často redukovali v první vlně jenom na objekty péče, což někteří z nich nesli velmi špatně a docházelo potom ke zhoršení jejich psychického i zdravotního stavu.

Desatero doporučení pro rodiny a děti, což je dokument, který byl směřován právě na ochranu základních práv a svobod dětí, které mají i v této době plné právo na to, aby samozřejmě jim nebylo ubližováno, nebyly zanedbávány a bohužel někdy i týrány, protože jsme zaznamenali, že právě rodiny ohrožené domácím násilím byly vystaveny v průběhu již té první vlny rizikům, která se sice logicky dala předpokládat, ale kterým se ne dostatečně předcházelo.

Pak to bylo, možná, že vás to překvapí, Technologické desatero pro časy nejen tedy koronaviru, které směřuje na to, jak moderní technologie na jedné straně pomáhají a rozvíjejí se prudce právě v dobách krizových, ať už jde o válečné katastrofy, přírodní katastrofy, anebo i pandemie, ale současně v podstatě dochází k takovému vydělování určité části občanů jenom proto, že nedovedou držet krok s těmi moderními technologiemi, takže dochází zase k double jejich znevýhodnění, k sociální izolaci.

Další, já skončím tím posledním, je to stanovisko pracovní skupiny z listopadu tohoto roku pro ochranu práv starších osob k takzvané triáži, možná, že jste to slyšeli, to je záležitost, která byla i mediálně prezentována, jak třídit v případě nedostatku například těch přístrojů v nemocnicích pomáhajících dýchat pacienty s lepší prognózou, či horší prognózou, podle toho, jaký mají matriční ročník, což je samozřejmě nepřipustné. Takže k tomu ta pracovní skupina zaujala nejenom stanovisko, ale i doporučení. Toto všechno jsme probrali 10. prosince na svém posledním jednání a rada vlády samozřejmě k tomu přijala řadu doporučení. Rada vlády pro lidská práva.

V průběhu té doby od jara do současné doby jsme rozeslali, a když mluvím jsme, tak tím myslím pracovní orgány, já jsem to sice podepisovala, ale byl to výsledek práce nejenom lidí, kteří jsou a podporují současnou vládu, byli to experti, kteří se podíleli a které mám naštěstí v těchto pracovních orgánech Rady vlády pro lidská práva nebo Rady pro rovnost žen a mužů, tak jsme rozeslali dopisy, vy některé z nich znáte, ty výsledky. Například Ministerstvo zdravotnictví. Tenkrát velmi rychle zareagoval tehdejší ministr zdravotnictví Vojtěch Adam, šlo o přítomnost otců při porodu. Pak to bylo Ministerstvo práce a sociálních věcí, kde jsme upozorňovali kromě jiného, když budu konkrétní, na to, že i v sociálně vyloučených lokalitách je třeba, aby pokračovala sociální práce u ohrožených dětí i v době pandemie. U Ministerstva spravedlnosti – návštěvy například ve věznicích. Nebudu to vypočítávat a zdržovat.

Jako takový společný jmenovatel všemi těmito dokumenty se táhne jako červená nit upozornění, že vláda musí postupovat a dívat se na všechno optikou proporcionality, čili neměla by nepřiměřeně zasahovat do základních práv a svobod. Takže ty materiály teď právě před jednáním vlády ve středu jsou shromážděny, byly včera zaslány vládě, má je

ještě jednou, takže se neobávejte, že by vláda neměla k dispozici poklady a že je nebude respektovat, ve kterých jsou shrnuty veškeré aktivity jejích poradních orgánů právě v oblasti ochrany základních práv a svobod. (Hluk v sále přetrvává.)

A last but not least bych ráda vás upozornila, že tady máme také jednu problematiku, o které se raději mlčí, je to takové tabu, tak já ho prolomím. Nejen seniorská zařízení jsou zařízeními, kde může docházet k infekcím, protože jde o ústavní zařízení. Máme tady i věznice. A musím tady pochválit Vězeňskou službu, která maximálně vyvinula úsilí k tomu, aby v rámci první vlny v podstatě nákaza ve věznicích nepřeskočila, neexistovala. Já sama jsem se tomu, když jsem to porovnávala s vývojem v jiných vyspělých evropských zemích, velmi divila. Dokázali to. Samozřejmě už nemohli dokázat (zabránit) v druhé vlně prudkému nárůstu odsouzených, obviněných, ale hlavně odsouzených, ale ani příslušníků Vězeňské služby. (Hluk v sále je velmi silný.)

Jaká jsou čísla k 14. prosinci 2020? Tak například tady máme aktuálně počet pozitivních v současné době v našich věznicích 560, vyléčených 819, zaměstnanci 324, vyléčení 1 067. A to všechno jsou čísla, která se vyvíjejí bohužel ne směrem dolů, ale směrem nahoru. A já bych vás nezatěžovala čísla, která jste tady slyšeli, ale situace i v těchto zařízeních je taková, že potřebujeme nouzový stav, který nám umožní určitá opatření, abychom zajistili pro tyto osoby odpovídající péči. My jsme je odsoudili, opodstatněně, pravomocnými rozhodnutími našich nezávislých trestních soudů k trestu odnětí svobody. Nicméně jsme je neodsoudili k trestu újmy na zdraví, neřkuli ohrožení života. A vězeňské kapacity –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás, paní poslankyně, přeruším, protože opravdu už je tady velký hluk. Takže jste žena, jste dáma, takže musím zakročit.

Poslankyně Helena Válková: Já vám děkuju, pane místopředsedo, už se chýlím ke konci, ale...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ne, že bych nepřistupoval emancipovaně, ale samozřejmě toho už bylo moc. Takže prosím o klid, ať se paní poslankyně vyjádří! Prosím o klid! Tak prosím.

Poslankyně Helena Válková: Já už směřuji ke konci. To vězeňství je jako taková poslední hořká ale tečka a varování. Samozřejmě hovořím o tom proto, že si dovedu představit reakce naší veřejnosti, kdy do napjatých kapacit civilních nemocnic by měli přecházet lidé, kteří byli odsouzeni a jsou také infikovaní. A kapacity vězeňských nemocnic, nebudu už je číst, se blíží také k tomu stavu naplnění. Čili pokud nic neuděláme, nevytvoříme si nouzový stav prostředří – já bych to tady chtěla zdůraznit a možná navázat i na pana poslance Nachera, protože tady zazněla jeho otázka na pana ministra zdravotnictví, který jistě odpoví, ale já přece jenom musím upozornit na to, že nejde jenom o to, že když máme nouzový stav, můžeme třeba omezit vycházení nebo volný pohyb osob venku, ale ve světle toho posledního rozhodnutí, jistě jste na ně nezapomněli, Městského soudu v Praze musíme být obezřetní i při celoplošných, celostátních zákazech. Třeba zavření restaurací, fitnessů a dalších podobných zařízení. Já si vůbec nejsem jistá, já jsem si vnitřně jistá spíš jako právnická, že by to neobstálo před

Ústavním soudem, ale jsou tady různé názory. Myslím si, že nouzový stav nám umožní bezpečně, ústavně konformně taková rozhodnutí, budou-li potřebná, přijímat.

Čili začíná to lidskými právy. Vláda má dostatek podkladů, aby je mohla respektovat, a je na ní, aby se rozhodla, zda opatření, která přijme, budou přiměřená. A já věřím tomu a chci tomu věřit, že to vřdycky měří velice na laboratorních vážkách. Protože nejde o nic menšího než o základní práva a svobody našich občanů. A končí to, promiňte mi, že říkám končí to, až ve věznicích. Kdo bude platit náhrady škody pozůstalým, pokud by došlo k tomu nejhoršímu a nebyly kapacity vězeňských nemocnic? A civilní nemocnice odmítaly? Nechci domyslet nejhoršího.

Takže končím. Myslím si, že nouzový stav je opravdu jenom prostředím, že to neznamená, že musíme všechno zavřít. Sama reaguji nepřímou na jednu kolegyni předčednicí. Na rozdíl od ní nejsem v tom věku, kdy ještě mám před sebou třeba 50 let plnohodnotného života, a tak by mě to mohlo o to více mrzet. Ale myslím si, že tady ten princip solidarity k těm, kteří jsou na tom třeba zdravotně hůře a byli by infikováni a již nikdy by nemohli využívat jakýkoli způsob života jenom kvůli naší sobeckosti, by měl hrát prim. Proto jsem pro nouzový stav.

Budu samozřejmě hlasovat pro těch 30 dní a věřím, že z těch 30 dnů využije vláda k těm nejdramatičtějším opatřením jenom to nezbytné minimum. A pokud budeme disciplinováni, tak možná, snad nejsem příliš naivní optimistkou, začátkem ledna 2021 budeme, byť za nouzového stavu moci navštěvovat některá zařízení, která již nyní navštěvovat nemůžeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní poslankyně Helena Válková. Chtěl bych znovu požádat sněmovnu o klid, protože skutečně hluk byl velký a budme galantní vůči ženám a dámám, aby se nemusely tolik namáhat.

Nyní ovšem nastupují muži. Z místa mám dvě přihlášky do obecné rozpravy. Jako první vystoupí poslanec Lubomír Volný a následně požádám, aby se připravil pan poslanec Martin Kupka. Jsou to zatím poslední dvě přihlášky v obecné rozpravě. Tak pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ještě jednou dobrý večer, dámy a pánové. Já bych teď chtěl jenom upřímně a z celého srdce poděkovat všem lékařům a lékařkám, zdravotnickému personálu, mužům i ženám, hasičům a hasičkám, policistům, policistkám, vojákům a vojačkám, pracovníkům oné kritické infrastruktury státu, všem, kteří se podílejí na boji s tímto problémem, který máme. Chtěl bych jim poděkovat, popřát veselé Vánoce, šťastný nový rok. Chtěl bych popřát veselé Vánoce, šťastný nový rok nejen vám kolegům tady ve Sněmovně, se kterými se velice často neshodnu, nicméně doufám, že oslavíte hezké Vánoce a nový rok, ale v podstatě všem občanům této země, protože přesně to, co potřebujeme, ty chvilky štěstí, to jsou ty veselé Vánoce, a přesně to, co potřebujeme k ukončení té epidemie, je šťastný nový rok.

Druhá věc, kterou bych chtěl říct, já jsem se tady zavázal, že budu takovým kritickým elementem v té vakcinační diskusi. Jak tady zaznělo od kolegů, doufám, že debata o té vakcinaci a případná vládní kampaň bude inkluzivní, že nebude prosazovat jenom jeden názor. Že se dostane i na takové informace, jako je to, že po prvním kole vakcinace podle CDC je po sto tisících vakcínách ve Spojených státech 3 000 lidí ve stavu, který by se

u nás nazval stavem práce neschopen. To jsou 3 procenta lidí, kteří po té vakcinaci jsou ve stavu, který by se u nás dal označit slovem práce neschopen. Můžeme se dozvědět pochopitelně, že to s tou vakcínou nesouvisí, můžeme se dozvědět, že to s vakcínou souvisí, a já bych byl rád, aby ta vládní kampaň ohledně vakcinace byla objektivní, aby byla inkluzivní, aby se v televizi neobjevovali jenom odborníci, kteří ji budou prosazovat a urážet své oponenty, protože si vás v tento vánoční čas dovolím přátelsky opravdu upozornit na to, že čím agresivnější ta kampaň bude vůči lidem, kteří se obávají očkování, tím méně bude účinná.

Prosím vás, pane ministře, abyste se postaral o to, že ta kampaň bude opravdu inkluzivní, že do debat budou zváni i lidé, kteří mají kritické názory, proto, aby i občané této země mohli učinit svobodné a informované rozhodnutí. Aby neměli pocit, že je někdo žene směrem, kterým nechtějí být hnáni.

Takže ještě jednou, vážení kolegové a tato země, veselé Vánoce a šťastný nový rok! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jelikož jsou to Vánoce, tak jsem vás nevedl v souladu s jednáním řádem k věci. Takže nyní vystoupí jako poslední přihlášený v tuto chvíli pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové, já jsem dneska byl svědkem úplně zbytečného a podle mého soudu hloupého útoku pana premiéra na opozici s tím, že nic nepřinášíme, že jenom kritizujeme. Tak jsem si dal čas a jenom jsem srovnal to, co všechno v období kritického stavu opozice přinesla jako konkrétní návrhy řešení, konkrétní návrhy zlepšení, a budu tady o nich mluvit.

Pokud se bavíme o tom, co představuje největší podrážení nohou pro samotnou vládu, tak je to přece vláda samotná. Pokud veřejnost má respektovat opatření, a teď opravdu jde o to, aby je respektovala, přijala je, samozřejmě s nutnou mírou nepohodlí a opravdu výlučnosti proti obvyklému životu za své podřídila se jim, tak to přeci musí být opatření srozumitelná, opatření, která mají hlavu a patu, a opatření, která si vzájemně neodporují. Pokud taková nejsou, tak to je přesně to, o čem mluvím, že znamená, že vláda tím sama sobě podráží nohy.

Případ "psů". Už vlastně ani nevíme, kolik jich je, kolik mají štěňat. Vypadá to, že si vláda málem otevřela vlastní množírnu psů, která je ale zakázaná. Tak k čemu tohle všechno vede? Jenom k tomu, že veřejnost ztrácí důvěru. V okamžiku, kdy ztrácí důvěru, tak je mnohem složitější respektovat jakákoli opatření. No a pak jakým způsobem může nouzový stav napomoci tomu, aby se lidé těm opatřením podřídili s větší disciplínou? Samozřejmě to s tím žádnou přímou souvislost nemá.

Vznikl AntiCovid tým. Marek Výborný tady dnes prezentoval vánoční výzvu, AntiCovid tým KDU-ČSL, ODS a TOP 09, a smysl té vánoční výzvy je znovu ukázat na konkrétní návrhy, konkrétní opatření, která doporučujeme.

Přišli jsme s odškodňovacím zákonem jako řešením pro ty, které ta epidemie opravdu poslala do kolen, tak aby se mohli zvednout a aby se ekonomika mohla nastartovat. Odpověď na odškodňovací zákon vlastně nejistá. Další konkrétní kroky k tomu, aby se zvýšil kompenzační bonus v té současné situaci. Další konkrétní kroky k tomu, aby se

urychlila celá výplata těch konkrétních pomoci, protože pořád narážíme na zjevnou byrokracii.

A konečně dostáváme se do klíčového bodu pro východisko pro to, abychom se pořád nepohybovali jenom v režimu brzda plyn, a to je vakcinace. Od léta jsme žádali o to, aby vláda přišla už s konkrétním návrhem toho, jak se podaří tuhle opravdu národní akci zvládnout, protože je to nepochybně v národním zájmu tímhle projít co nejlépe, ale také co nejrychleji. A pokud pan premiér dnes říkal, že nejsme pozadu, je zcela průkazné, že jsme ve skluzu a že oproti jiným státům je ta naše očkovací strategie mnohem méně konkrétní, mnohem méně propracovaná, a můžeme-li se podívat za hranice a pozorovat, jak tam vznikají očkovací centra, tak už by teď u těch našich nemocnic ta očkovací centra vznikat měla. Ano, začínají se s tím prát jednotlivé kraje, aby v tomto směru vládě pomohly, aby se opravdu v České republice mohla vakcinace zvládnout. Ale bude to záviset na tom, že se opravdu zapojí širší struktury společnosti, že se podaří zvládnout i administrativní zázemí toho kroku, o čemž téměř nebyla řeč. A z odpovědi nemocnic už v průběhu toho testování, už plošného velkého, je jednoznačná odezva, že v té administraci nás evidentně tlačí bota.

Tak to jsou konkrétní návrhy, které jsme vložili i do té vánoční výzvy, a žádáme o to, aby se v téhle oblasti opravdu vláda významně, ale opravdu významně zasadila o urychlení těch kroků, a jsme připraveni s tím pomoci.

Jenom velmi stručně tady v těch pěti minutách zaznělo několik zcela jasných konkrétních doporučení a návrhů, které koneckonců, a to pan premiér přiznal, vláda vyslechla zčásti a celou řadu z nich realizovala. To je dobře, ale prosím, proč tedy není ochotna více spolupracovat s tím, co přichází i z odborné oblasti a z onoho zmíněného AntiCovid týmu? Je jasné, že za těchto okolností pro nás podpořit nouzový stav, aniž by tyhle důležité základní body vláda zodpověděla, je téměř nemožné. To bychom si těžko obhájili sami před sebou, že znovu dáme takové slovo a takové hlasování pro vlastně nejistý výsledek, pro kroky, které nebyly zdůvodněny a kdy vláda opakovaně našim výzvám neodpovídala.

Děkuju moc pozornost. Věřím, že jsem vysvětlil to, o co běží i ze strany AntiCovid týmu a ze strany opozice. To jsou konkrétní návrhy pro zlepšení situace, ne pro destrukci. Té se, obávám, dopouští teď tedy někdo úplně jiný. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, takže se ještě rozhlédnu. Nikdo se nehlásí, takže obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo už v předstihu projevil pan ministr Blatný, takže máte prostor na závěrečné slovo. Jinak i pan zpravodaj dostane prostor pro závěrečné slovo. Nemáte zájem. Dobře, takže pak přistoupíme k hlasování. Nicméně ještě nevíme, na jak dlouho to bude mít pan ministr, takže nemusíme pospíchat. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nebojte se, na krátko. I já se připojuji k tomu, a opakovaně jsem zval všechny zástupce politických stran napříč politickým spektrem k diskuzi v rámci pracovní skupiny na Ministerstvu zdravotnictví, a věřím, že se tyto dnes několikrát citované aktivity nakonec spojí, protože zájemem nás všech spolupracovat. Odpovím jenom velice krátce na těch několik konkrétních detailů.

Detailní metodika k podávání vakcíny Pfizer bude k dispozici 23. prosince vládě a následně bude k dispozici i vám. Veřejnost, protože zde byl dotaz, kdy bude moci být vakcinována, tak se jenom opakují, že to bude nejdříve od února. Do té doby se vakcinují osoby, které jsou hospitalizovány, které jsou v domovech seniorů anebo které jsou zdravotníky v těch nemocnicích, které jsou dedikovány jako páteří sít' a vakcinační centra.

Konkrétní dotaz na vakcínu. Vakcína vydrží v naředěném stavu šest hodin, v ledničkové teplotě pět dní, v chladicím boxu, který je zároveň přepravním, třicet dní a v mrazáku šest měsíců.

Když se bavím o srovnání nouzového stavu oproti situaci bez nouzového stavu, tak jenom zopakují, protože to tady zaznělo jako další dotaz, že bez nouzového stavu není možno omezovat pohyb, není možno využívat záchranný integrovaný systém, není možno využívat pomoci studentů a dalších a je tam potom také řada omezení, která v podstatě znemožňují plošné aplikace těch opatření na úrovni celého státu.

Obchody služby určitě potřebují kompenzace. A je to otázka, která není na ministra zdravotnictví. Nicméně s tím s vámi souhlasím.

Pokud se týká výhledu na vývoj protiepidemického systému, potom je připravován tak, aby byl na přelomu roku, jak jsem od začátku řekl, a mimo jiné jeho součástí bude i to, abychom všichni věděli, jaký je rozdíl, když v dané kategorii je a není nouzový stav.

Konkrétní dotaz na očkování. Pokud se týká vakcín firmy Pfizer, tak ve chvíli, kdy je denně očkováno asi 280 lidí, potom jsme schopni použít vakcíny, v jednom centru myslím, tak jsme schopni využít vakcíny, které nám v příštích měsících přijdou, to znamená, že jsme schopni toto proočkovat. V daném centru pochopitelně neočekuje jenom jeden tým, je jich tam vždy několik.

Na závěr mi tedy dovoluete shrnout, že opravdu současná situace je taková, že nouzový stav potřebujeme. Prosím a žádám vás tedy o podporu a pomoc jménem všech lidí. I těch, co souhlasí, i těch, kteří nesouhlasí. A chtěl bych říct, že jakkoliv je občas debata zde vzrušená, tak jsem nesmírně rád, že žijeme v zemi, kde můžeme vše takto otevřeně diskutovat v rámci Poslanecké sněmovny a koneckonců i v rámci celospolečenské diskuze vůbec. Jsem tedy rád, že tady spolu můžeme být, jsem rád, že takto můžeme mluvit, a moc vás prosím o podporu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jenom už přednostní práva, protože jsem mimo rozpravu. Pan poslanec Marian Jurečka se přihlásil a potom v zastoupení klubu Pirátů místopředseda klubu Lukáš Černožorský. Prosím, pane poslanče, s přednostním právem.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já budu stručný. Jsou tady dva ministři vlády, především pan ministr Blatný tady byl, skoro celou dobu poslouchal a já jsem se za nás snažil říct určité podmínky pro to, abychom mohli alespoň hlasovat pro tu variantu prodloužení nouzového stavu do 8. 1. z hlediska toho, jestli vláda tedy je ochotna zvýšit kompenzace pro podnikatele. Vy jste řekl, že za vás je vám to blízké, ale jestli tedy je možné říct nějaký jasný konkrétní příslib, že to vláda udělá, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zatím poslední přihláška – místopředseda klubu Pirátů poslanec Lukáš Černoهورský. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černoهورský: Děkuji za slovo. Moje kolegyně paní Richterová tady říkala, že vlastně nejsou zápisy z pracovních skupin. Takže jeden z kroků, který by měl následovat, by bylo začít zveřejňovat zápisy z pracovních skupin tak, ať my víme v tuto chvíli, podle čeho vy jste se vlastně rozhodovali. Navíc poprosím... Nepokřikujte tady na mě z pódia nebo z publika. (Oživení v sále.) V tuto chvíli... Děkuji. S tím, že Piráti spolu se STAN poslali svého zástupce do pracovní skupiny, ale ta se ještě do této chvíle nesešla, takže možná to by bylo také dobré nastartovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy, takže já svolám poslance. Zagonguji. Přistoupíme k hlasování. Nyní tedy požádám zpravodaje pana poslance Víta Rakušana, abyste nám řekl, jaké jsou návrhy k hlasování. Víím, že potom ještě máme nějaké návrhy usnesení. Takže nám teď jenom řekněte, jaké máme ty návrhy, protože budeme – jestli jsou dva a více, tak uděláme orientační hlasování na úvod. Prosim.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se domnívám, že není nutné dělat orientační hlasování, protože v této chvíli jsou jenom dva návrhy. To znamená původní vládní návrh a potom je to protinávrh klubu KDU-ČSL, který navrhuje prodloužit nouzový stav do 8. 1. Tedy z mého pohledu se nemusí hlasovat technicky. Hlásí se ještě...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, je to tak, protože máme tím pádem pouze dva návrhy. Budeme hlasovat nejdříve o protinávru. Ano, prosím. Pan poslanec Jurečka, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Já si to dovolím zjednodušit. Protože tady nezazněl od vlády, ani od premiéra, ani od pana ministra jasný signál toho, že by tady vláda byla ochotna garantovat zvýšení kompenzací pro živnostníky, v tom případě já za KDU-ČSL ten návrh na 8. leden stahuji, protože pak to nedává logiku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, takže budeme hlasovat o jednom jediném návrhu. Tím pádem ovšem můžeme přistoupit přímo k hlasování o návrhu usnesení. Ano, vnímám žádost o odhlášení. Já vás odhlásím, přihlaste se znovu všichni svými... Tak ještě pan poslanec Jan Skopeček, náhradní karta číslo 11. Já jsem vás už všechny odhlásil, přihlaste se svými hlasovacími kartami. Takže nyní přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení. Ještě jednou raději zagonguji, protože tady jde skutečně o každý hlas.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu o 30 dnů."

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 104 poslanců, pro 55, proti 29. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní požádám pana zpravodaje, máme tady usnesení. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Dámy a pánové, já chápu, že už jsme se těšili, že jsme ve finále, ale v rozpravě ještě zazněl ze strany KDU-ČSL návrh doprovodného usnesení. Pan předseda Jurečka... Pardon, je to společný návrh KDU-ČSL, ODS, TOP 09. Pan kolega Jurečka mě požádal o to, aby dané usnesení bylo hlasováno po bodech, tedy já si dovoluji po jednotlivých bodech načíst dané usnesení, a vás, pane předsedající, poté požádám, abyste o každém jednotlivém bodu zahájil hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, souhlasím. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám. Tedy za prvé: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby bezodkladně představila propracovaný strategický plán očkování včetně informační kampaně, a to nejen pro jednotlivé prioritní skupiny. Tento plán musí nezbytně obsahovat přesnou organizační formu očkování, nezbytné IT zajištění včetně zapojení komunální sféry s nezbytnou administrativní oporou. Očkování vnímáme jako věc prioritního národního zájmu. Úspěšné zvládnutí očkování ale podmiňuje zapojení širokých struktur společnosti."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno 103 poslanců, pro 34, proti 2. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. Bod číslo 2 doprovodného usnesení. "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby s ohledem na fatální dopady pandemie COVID-19 na živnostníky a podnikatele bezodkladně představila formu čerpání avizovaných stoprocentních kompenzací pro uzavřené provozovny v rámci obchodu i služeb."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno 103 poslanců, pro 45, proti 1. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. Bod číslo 3. "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby nejpozději ke 4. 1. 2021 připravila navýšení kompenzačního bonusu z 15 na 20 tisíc korun s účinností od 1. ledna 2021 s možností čerpat i podnikatelem, který se nachází v procesu insolvence a nemá nárok na žádnou přímou pomoc státu. Současně vyzývá vládu, aby co nejdříve připravila zákonnou podobu odpuštění odvodů OSVČ a obnovila program Antivirus C, a to minimálně pro první čtvrtletí roku 2021."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno 102 poslanců, pro 45, proti žádný. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Vít Rakušan: Bod číslo 4. "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby stávající systém podpor pro podnikatele upravila tak, aby jejich faktické čerpání/vyplacení bylo možné ve lhůtě maximálně patnácti dní od doručení žádosti příslušnému úřadu. Současně vyzýváme vládu, aby snížila administrativní zátěž čerpání jednotlivých podpor na úroveň využití čestného prohlášení a datové schránky pro identifikaci žadatele, pro ověření oprávněnosti žádosti pak následně státní správa využila data, která podnikatelé pravidelně poskytují příslušným státním institucím, zejména finančním úřadům nebo České správě sociálního zabezpečení, a neobtěžovala tak nadbytečnou administrativou samotné žadatele."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno 103 poslanců, pro 45, proti 1. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu a ministra vnitra, aby bezodkladně předložili Sněmovně již v září slibovanou novelizaci krizové legislativy, která by jasně upravovala pravidla nouzového stavu a krizového řízení."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno 103 poslanců, pro 53, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. "Poslanecká sněmovna žádá ministra zdravotnictví, aby upřesnil a zveřejnil aktuální parametry a kritéria, dle kterých je stanovováno skóre PES, zvláště s ohledem na různé podoby testování a další zvolená hlediska."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno je 102 poslanců, pro 45, proti 2. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane místopředsedo. A následuje bod číslo 7, kterým vyčerpáme návrh doprovodného usnesení. Ten zní takto: "Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády, aby respektoval stanoviska ministra zdravotnictví a věnoval se řízení vlády jako celku. Strategii očkování ponechte na odbornících. Jedině tak přispějete ke zvýšení již tak vámi otřesené důvěry občanů, tento klíčový faktor zvládnutí celé pandemie."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno 103 poslanců, pro 36, proti 22. Návrh byl zamítnut. Táhá se, jsou to všechny návrhy usnesení?

Poslanec Vít Rakušan: Ano, pane místopředsedo. Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, které v rozpravě padly.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a já bych si dovolil závěrem, doufám i jménem i nás všech poslanců a poslankyň, poděkovat zaměstnancům Kanceláře Sněmovny, všem zaměstnancům ve Sněmovně, je to i jménem ředitele Kanceláře Sněmovny, za práci v letošním roce a také vám všem jménem vedení Sněmovny přeji krásné Vánoce a šťastný nový rok. (Potlesk.)

Projednali jsme stanovený pořad 78. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím, a těším se s vámi příští rok na shledanou.

(Schůze skončila v 18.19 hodin.)